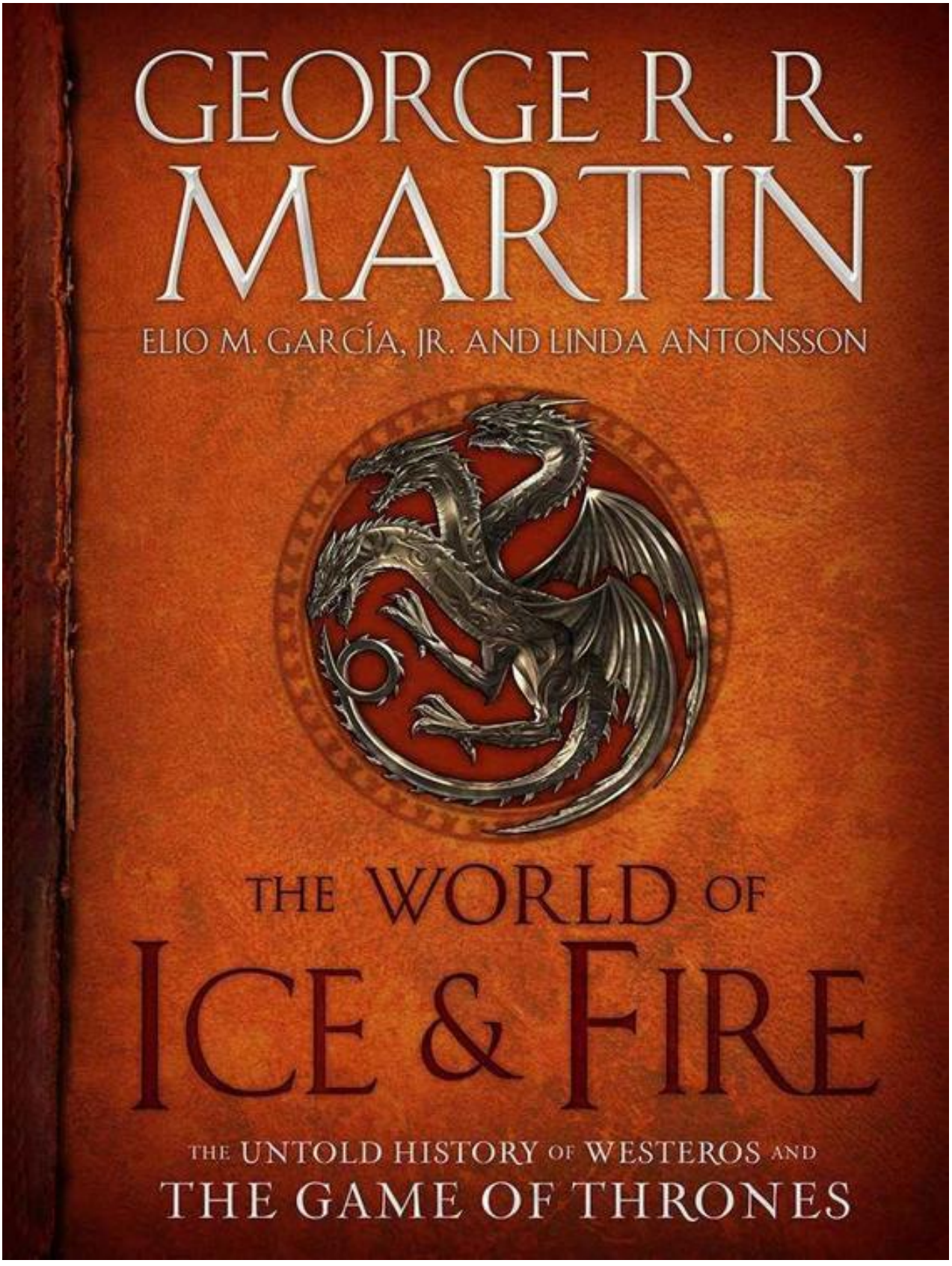
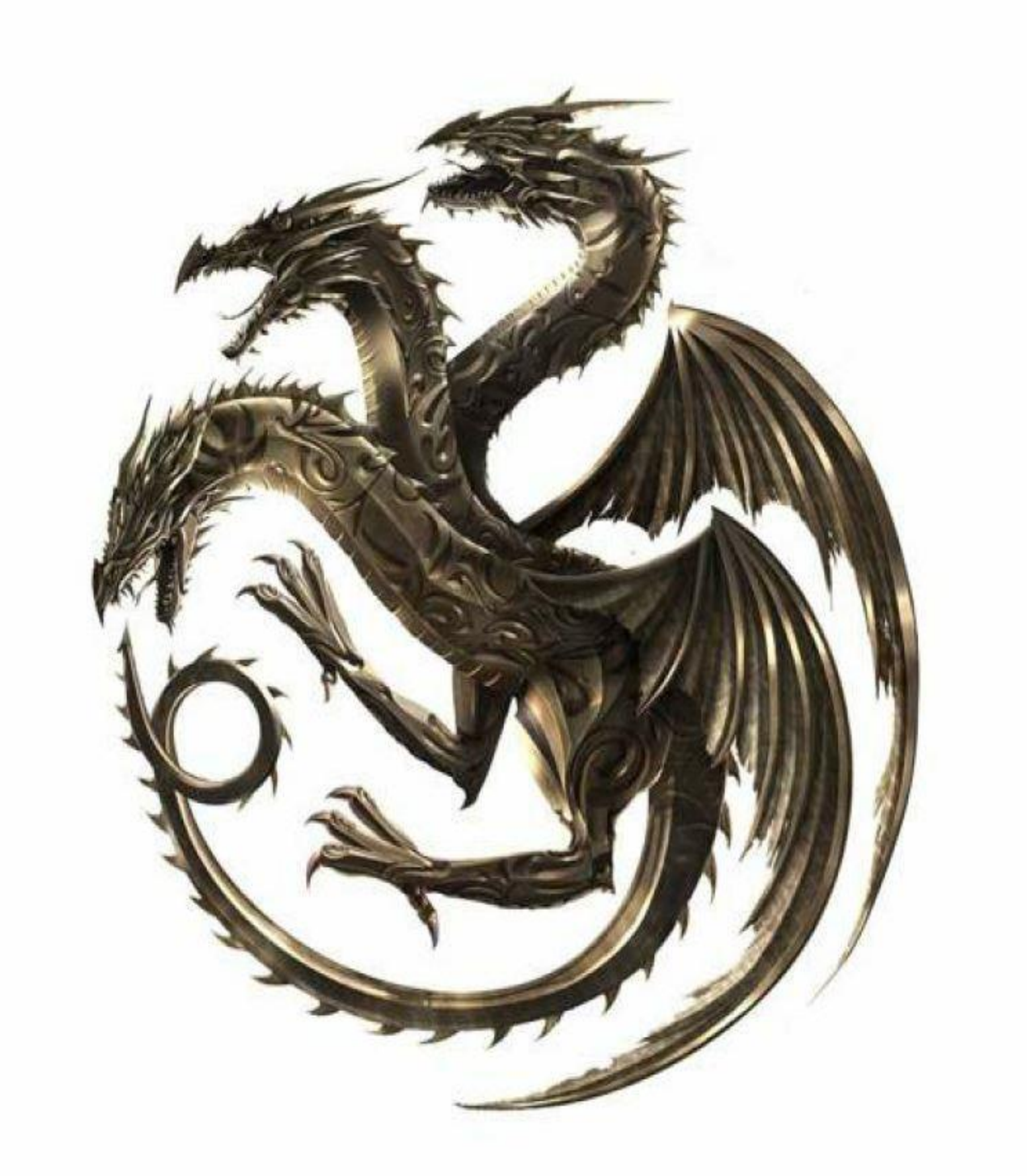
BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI

ÇEVİRİ: CYPON

İÇİNDEKİLER

BUZ VE ATEŞİN DÜNYASI 1
İÇİNDEKİLER 3
ANTİK TARİH 4
I.BÖLÜM ŞAFAK ÇAĞI 4
II.BÖLÜM İLK İNSANLARIN GELİŞ 8
III.BÖLÜM KAHRAMANLAR ÇAĞI 10
IV.BÖLÜM UZUN GECE 11
V.BÖLÜM VALYRIA'NIN YÜKSELİŞİ 13
VI.BÖLÜM VALYRIA'NIN ÇOCUKLARI 15
VII. BÖLÜM ANDALLARIN GELİŞİ 18
VIII.BÖLÜM ON BİN GEMİ 21
IX. BÖLÜM VALYRIA KIYAMETİ 28
EJDERHALARIN SALTANATI 32
X.BÖLÜM BÜYÜK FETİH 32
TARGARYEN KRALLARI 51
I.AEGON 51
I.AENYS 54
I.MAEGOR 58
I.JAEHAERYS 63
I.VISERYS 68
II.AEGON 77
III.AEGON 85
I.DAERON 90
I.BAELOR 93
II.VISERYS 98
IV.AEGON 101
II.DAERON 106
I.AERYS 111
I.MAEKAR 113
V.AEGON 115
II.JAEHAERYS 120
II.AERYS 122
EJDER'LERİN ÇÖKÜŞÜ 135
YALANCI BAHAR YILI 135
ROBERT'IN İSYANI 142
SON 145
ŞANLI İKTİDAR 146

ANTİK TARİH

I.BÖLÜM ŞAFAK ÇAĞI

Dünyanın tam olarak ne zaman oluştuğunu söyleyebilecek kimse olmamasına rağmen, bu durum üstadların ve eğitimli kişilerin cevabı aramasına engel olamadı. Kırk bin yıllık bir geçmiş mi, yoksa beş yüz bin yıllık bir geçmiş mi? Ya da daha uzun bir süre mi? Bu bildiğimiz hiçbir kitapta yazmıyor çünkü dünyanın ilk çağı dediğimiz Şafak Çağı'nda insanlar okuma yazma bilmiyorlardı.

O çağda dünyanın oldukça ilkel olduğundan emin olabiliriz, metal işlemesini veya hayvanları ehlileştirmesini bilmeyen kara kabilelerin var olduğu vahşi bir dönem. Bu dönem hakkında bildiğimiz bütün bilgiler, Andallar, Valyrialılar, Ghiscarililer ve hatta uzaktaki efsanevi Asshai diyarı insanları tarafından yazılmış eski hikayelerden gelmekte. Ancak o hikayeleri yazan ırklar çok uzun süredir bu topraklar üzerine olsalar da, Şafak Çağı'nda daha ''çocuk'' bile değillerdi. Kısaca anlatılan öyküler içindeki ''gerçekleri''bulmak, neredeyse samanlıkta iğne bulmak kadar zor.

Şafak Çağı hakkında kesin olarak ne söylenebilir? Dünyanın doğusunda kalan toprakları yani Essos ve ötesi, o dönemde tüm dünyanın olduğu gibi çok sayıda vahşi, ilkel insanlarla doluydu. Ancak Sonsuz Kış Toprakları'ndan, Yaz Denizi kıyılarına kadar uzanan Westeros topraklarında ise sadece iki ırk hüküm sürmekteydi. Ormanın Çocukları ile bizim ''Devler'' olarak adlandırdığımız yaratıklar.

Anlatılanlara göre çizilmiş bir dev resmi

Şafak Çağı'ndaki devlere bakar isek, onlar hakkında çok az şey söyleyebiliriz çünkü bu ırkın hikayeleri, mitleri, tarihleri ile kimse bilgi toplamamış. Gözcüler'in söylediklerine göre, yabanilerin anlattıkları hikayeler arasında, devlerin Ormanın Çocukları ile ayrı bölgede yaşamalarına rağmen birbirleri ile geçinemedikleri, devlerin istedikleri gibi davranıp, istediklerini aldıkları geçer. Bütün söylencelerde devler, güçlü ve heybetli ancak basit yaratıklar olarak tasfir edilir. Devlerin henüz soyları tükenmeden önce onlarla karşılaşan Gece Gözcüleri'nin koruyucularından edinilen bilgilere göre devler, hasta bakıcılarının anlattıkları gibi sadece ''uzun, heybetli insanlar'' değil, aksine vücutları kalın kürklerle kaplı yaratıklar oldukları bilinmekte.

Cregan Stark'ın döneminde Kışyarı'nda hizmette bulunan Üstad Kennet'in Kuzey'deki mezarlar, mezarlıklar ve tepelik arazilerde yaptığı araştırmaları anlatan ''Ölülerin Yolculuğu'' adlı eserinde bir çok dev mezarının bulunduğu yazmaktadır. Üstad Kennet'in Kuzey topraklarında bulup Hisar'a gönderdiği kemikler sayesinde, yaşamış olan en uzun devin yaklaşık dört buçuk metre boyunda olduğu hesaplanmıştır. Gerçi birçok üstad bu konuda doğru rakamın üç-üç buçuk metre olduğunu iddia etmektedir. Çoktan ölmüş olan Gece Gözcüsü koruyucularının hikayelerini kaleme alan bütün üstadların hikayelerinde yer alan yagane şeyler, devlerin elbiselerinin veya yuvalarının olmadığı, silah olarak da kullanabildikleri tek aletin ise kökünden sökülmüş ağaçlar olduğudur.

Devlerin aralarında krallık, lordluk gibi tabakalar olmamakla birlikte, mağara içlerinde veya uzun ağaçlar altında yaşamazlar ve demir veya toprak işlemezler. Şafak Çağı boyunca insanların sayılarının artmasına, ormanların insanlar tarafından ehlileştirilip bölünmesine rağmen devler, aynı yaratıklar olarak kalmaya devam ettiler. Şu an Sur'un

ötesinde bile devlerin soyu tükenmiş vaziyette ve onların görüldüğünü yazan en son raporlar ise en az bir asırlık. Üstelik o raporların bile doğruluğundan şüphe edilmekte.

Anlatılanlara göre çizilmiş Ormanın Çocukları'ndan biri

Ormanın Çocukları ise birçok yönden devlerin tam zıttı konumdadır. Koyu, güzel bir çocuk gibi görünseler bile bugün bizim ilkel dediğimiz bir vaziyette yaşıyorlardı ancak yine de devlerden daha az vahşilerdi. Metal dövme konusunda bilgili olmasalar da, avcılık ve silah yapımında kullandıkları obsidiyen(yerel halkın ejdercamı diye adlandırdığı, Valyrialılarının ise ‘’donmuş ateş’’ olarak nitelendirdiği şey) işlemede epey yeteneklilerdi. Elbise dokumazlardı ancak yapraklardan ve ağaç kabuklarından giysi yapabiliyorlardı. Zamanla büvet ağacından yay yapmayı ve tuzak kurmayı öğrendiler ve hem erkekleri hem de dişileri bu şekilde avlandılar.

Çocuklar’ın müziklerin ve sarkılarının çok güzel olduğu söylenir ancak söyledikleri şarkıların en ufak bir parçası bile o antik dönemden günümüze ulaşmamıştır. Üstad Childer’ın ‘’Kış Kralları’’ veya diğer adı ile ‘’Kışyarı Starklarının Soyu ve Efsaneleri’’ adlı eserinde Sur’u inşaa eden Mimar Brandon’ın Çocuklar’dan istediği yardımı anlatan ufak bir hikaye yazılıdır. Yazılana göre Brandon, çok gizli bir buluşma yerine götürülmüş ve bu ilk karşılaşmasında, taşlar üzerinden çağıldayan derelere veya yaprakları havalandıran rüzgara veya suya düşen yağmur damlalarına benzediği söylenen Çocuklar’ın dilini anlayamamış. Hangi Brandon’ın Çocuklar’ın dilini kavrayıp öğrendiği kendi başına ayrı bir hikaye olduğu için, burada bu konuya değinmeyeceğiz. Ama görünüşe göre Çocuklar’ın dilinin kaynağı hergün doğada duydukları seslerden gelmekte.

Çocuklar’ın inandıkları Tanrılar, günün birinde İlk İnsanlar’ın da tanrıları olacak olan, taşların, derelerin, ormanların sayısız tanrıları olan isimsiz olanlardır. Büvet ağaçlarını yüz

şeklinde oyanlar Çocuklar'dı. Belki de inandıkları tanrıların kendilerini ve ibadetlerini ağaçlardaki gözler vasıtası ile izleyemeki istediklerini düşünerek bu oyma işini gerçekleştirmişlerdir. Diğerleri ki, bu konuda çok az kanıt vardır, Yeşilgörenler'in yani Çocuklar arasındaki bilge olanların, büvet ağaçlarındaki gözlerle çevreyi izleyebildiğini iddia eder. Bu durumun sözüm ona kanıtı ise İlk İnsanlar da buna inanıyor oluşudur ki onlara birçok büvet ağaçlarını kesmeye iten şey, ağaçların onları gözetlediği korkusudur. Çocuklar'a bu tür bir avantaj vermemek için sayısız büvet ağacını yok etmişlerdir. İlk İnsanlar şüphesiz ki şuanki insanlardan çok daha bilgisizdiler ve onların torunları şuan, geçmişte uygulanan gelenekleri bugün devam ettirmemekte. Tıpkı Üstad Yorrick'in ''Denizle Evli, Geçmişten Bugüne Beyaz Liman Tarihi'' adlı eserinde belirtildiği gibi, İlk İnsanlar'ın Eski Tanrılara insan kurban etmesi bu geleneklerden biridir. Beyaz Liman'da yaşamış Üstad Yorrick'in seleflerinin yazılarına göre bu ritüel, beş yüzyıl öncesine kadar uygulanmaya devam edilmiş.

Yeşilgörenlerin, gelecekten haber vermek, diyarın uzak ucu ile haberleşebilmek gibi(Çocuklar'dan çok sonra gelen Vayrialılar gibi) gizem dolu yeteneklere sahip olmadıklarını söyleyemesek de, Yeşilgörenler'in sahip olduğu söylenen birçok yetenek gerçekten ziyade basit hikayelerden türemiş yeteneklerdir. Örneğin, bedenen bir yaratığa dönüşemezler. Ancak bizim hiçbir şekilde kazanamayacağımız, hayvanlar aracılığı ile iletişim kurma yetenekleri gerçekmiş gibi görünüyor. Tabi bu noktadan itibaren derideğiştirenlerin efsaneleri doğmakta.

Doğrusunu söylemek gerekirse, derideğiştirenler hakkında birçok efsane-hikaye olsa da, bütün bu hikayelerde ortak olan şey derideğiştirenlerin sadece yaratıklar aracılığı ile iletişim kurmadıkları, aynı zamanda ruhlarını hayvanların ruhlarına bağlayıp onları kontrol de edebildikleridir. Gece Gözcüleri'nin Sur'un ötesinden getirdikleri kimseler ve oradaki Üstadlar tarafından alınan kayıtlar, bu durumu doğrulamaktadır. Sur'un gerisinde yaşayan yabaniler bile hayvanları müttefikleri olarak gören bu derideğiştirenlerden korkmaktadır. Kimi hikayelerde derideğiştirenlerin benliklerini hayvanının içinde kaybettiğini, kimi hikayelerde ise derideğiştiren birinin bir hayvanı kontrolü altına aldığında hayvanın insan sesi ile konuşabildiğini iddia etse de, bütün hikayelerdeki derideğiştirenlerin kurtları hatta ulukurtları kontrol edebildiğini anlatmakta. Hatta yabaniler arasında bu kimseler için özel bir isim bile vardır: ''Warglar''

Efsaneye göre yeşilgörenler bu yeteneklerin yanında geçmişi veya geleceği görebilme yeteğine de sahiptirler. Ancak çalışmalarımız bize gösteriyor ki, bu güce sahip olduğunu iddia edenlerin, gördükleri öngörülerinin çoğu zaman belirsiz ve hatta yanıltıcı olduğu görülmekte. Her ne kadar Çocuklar'ın kendilerine ait yetenekleri olsa da, gerçek olan her zaman hurefelerden arındırılmalı ve edinilen bilgi her zaman deneye tabi tutulup kanıtlanmalıdır. Ancak bu tür gizemler, büyü sanatları bizim araştırma yeteneğimizin çok çok ötesindedir.

Çocukların yetenekleri hakkında ne söylenirse söylensin, Sonsuz Kış Toprakları'ndan Yaz Denizi'ne kadar olan bütün topraklarda Yeşilgörenler'in önderliğinde hüküm sürüyorlardı. Yaşadıkları yerler bizim yaptığımız kaleler, şehirler gibi değil, basit yapılardı. Ormanlarda, ağaçlarda, bataklıklarda hatta mağaralarda barınıyorlardı. Söylenilene göre orman içlerine yapraklardan ve ağaç dallarından yapılma gizli ağaç şehirleri kurarlarmış.

Uzunca bir süre bu tür yapıların yapılış sebebi olarak, ulukurtlar veya gölge kedileri gibi yırtıcı hayvanlardan korunmak olduğu söylenmekteydi ancak diğer kaynaklara göre Çocuklar'ın asıl düşmanları devlerdi. Kuzey'de anlatılan hikayelerde bu durumun bahsi geçmektedir ve Üstad Kennet'in Uzun Göl yakınlarında yaptığı araştırmalar da bunu desteklemektedir. Üstad Kennet araştırması sırasında kaburgaları arasında obsidiyenden

yapılma bir ok ucu olan bir dev mezarı bulmuştur. Bu da Üstad Herryk'in ''Sur'un Ötesindeki Krallar'' adlı eserindeki Gendel ve Gorne kardeşlerin hikayesini akla getirmektedir. İki kardeş, bir mağara yüzünden aralarında husumet bulunan, Çocuklar'dan oluşan bir klan ile dev ailesine arabuluculuk yapmak için çağırılırlar. Söylenene göre Gendel ve Gorne, mağaranın Sur'un altına kadar uzanan bir mağaralar zincirinin girişi olduğunu keşfeder keşfetmez, iki tarafın da mağara üzerinde hak iddia etmemesi için onları kandırarak olayı çözmüştür. Tabi ki yabanilerinin yazılı kaynaklarının olmaması yüzünden, bu tür bilgilere kuşkucu yaklaşılması gerekmektedir.

II.BÖLÜM İLK İNSANLARIN GELİŞ

Üzerine yüz oyulmuş bir büvet ağacı

Hisar'daki en güvenilir kaynaklara göre, sekiz bin ila yirmi bin yıl kadar önce, kıtanın güney ucundaki, doğu toprakları ile bağlantısını sağlayan ve Dar Deniz üzerinde yükselen köprü şeklindeki kara parçası üzerinden geçen İlk İnsanlar , devlerin ve Çocuklar'ın yaşadığı Westeros kıtasına ayak bastı. Bu kara parçası Dorne'un doğu ucunda''Kırık Kol'' olarak adlandırılan yerdi ki o zamanlar şimdiki gibi kırık değildi. İlk İnsanlar'ın neden Westeros'a göç ettiklerini bilinmemekte ancak silahları ile birlikte geldikleri kesin. Binlercesi karaya ayak bastı ve topraklar üzerine yerleşmeye başladı. Yıllar geçtikçe daha da kuzeye ilerlemeye başladılar. Anlatılan hikayeleri baz alırsak, İlk İnsanlar ilk birkaç yıl içinde Boğaz'ı geçip Kuzey toprakları içine kadar ilerlediklerini söyleyebiliriz ancak gerçekte bu derece bir ilerlemenin gerçekleşmesi için yüzyıllar geçmesi gerekmektedir.

Anlatılan hikayeler içinde doğru görülen bilgi, İlk İnsanlar'ın kısa sürede Ormanın Çocukları ile savaşa girmiş olduğudur. Çocuklar'ın aksine İlk İnsanlar, toprağı işleyip kasabalar ve köyler kurdular. Ve bunları yaparlarken de üzerlerinde oyulmuş yüzler olan büvet ağaçlarını kestiler. Bu hareket ise binlerce yıl sürecek olan savaşın başlamasına neden oldu. İlk İnsanlar-yanlarında hayvan sürülerini, ilginç tanrılarını, atlarını ve bronz silahlarını getirmişlerdi- çocuklardan daha büyük ve daha güçlülerdi ki bu özellikler onları önemli bir tehdit unsuru yapıyordu.

Çocuklar arasındaki avcılar-Orman Danscıları olarak da bilinirler-asker şekline bürünseler de, ellerindeki gizli ağaç ve yaprak sanatlarına rağmen sadece İlk İnsanlar'ın ilerleyişini

yavaşlatabildiler. Yeşilgörenler, bataklıklardan, ormanlardan ve havadan yaratıklar çağırarak kendileri adına savaştırdılar. Ulukurtlar, devasa kutup ayıları, dağ aslanları, kartallar, mamutlar, sürüngenler gibi hayvanları silah olarak kullandılar. Ancak İlk İnsanlar o kadar güçlüydü ki çaresizce son bir hamle yapmaya zorlandılar.

Efsaneye göre şu an Kırık Kol denen kara parçasını Moat Cailin'de bir araya gelen Yeşilgörenler, sel oluşturarak yerle bir ettiler. Ancak bu olay meydana geldiğinde İlk İnsanlar hali hazırda Westeros'taydı ve onların doğu ile bağlarını koparmak ilerlemerini az da olsa yavaşlatmaktan başka bir işe yaramazdı. Daha fazlası böyle bir güç, bilinenen geleneksel Yeşilgören güçlerinin çok ötesindedir. O yüzden bu olayın büyük bir deprem sonucu karanın çökmesi gibi doğal bir afet olduğunu söylemek daha mantıklı bir çıkarımdır. Sonuçta Valyria'ya ve Demir Adalar'a ne olduğu gayet biliniyor. Şuanki Pyke kalesi, kırılıp ayrılmadan önce bir zamanlar bir arada olan büyük adanın kaya parçaları üzerinde yükselmektedir.

Herşeye rağmen Ormanın Çocukları hayatta kalmak için en az İlk İnsanlar kadar şiddetli bir şekilde savaşa devam etti. Savaş, son Çocuk'un artık kazanamayacaklarını anlamasına kadar acımasızca sürdü. İlk İnsanlar ise, belki de savaşmaktan usanmıştı ve savaşın bitmesini dilemektelerdi. İki ırkın mantıklı olanları diğerlerine galip geldi ve iki tarafın da liderleri ile kahramanları Tanrı Gözü'ndeki adada Anlaşma için bir araya geldiler. Çocuklar, derin ormanlarını korumak için vazgeçtikleri Westeros topraklarını kaybederlerken, İlk İnsanlar'dan büvet ağaçlarını bundan sonra kesmeyeceklerine dair söz aldılar. Eski Tanrıların şahit olması için, Anlaşma üzerine yüz oyulmuş büvet ağaçlarının önünde imzalandı ve adadaki büvet ağaçlarına bakması ve adayı koruması için bir birlik bırakıldı.

Anlaşma ile birlikte Şafak Çağı sona ermekte ve bir sonraki çağ, Kahramanlar Çağı başlamaktadır.

III.BÖLÜM KAHRAMANLAR ÇAĞI

Çocuklar ile İlk İnsanlar Anlaşma'yı imzalarken

Krallıkların kurulup yıkıldığı, soylu hanelerin ortaya çıkıp yok olduğu ve büyük kahramanlıkların yapıldığı Kahramanlar Çağı, binlerce yıl sürmüştür. Ancak bu antik çağda gerçekten gerçekleşen olaylar hakkında bildiklerimiz ne yazık ki Şafak Çağı hakkında bildiklerimiz kadar. Günümüzde bilinen efsaneler, rahiplerin ve üstadların yaşanan olaylardan binlerce yıl sonra yazıya döktükleri olaylardır. Tabi ki Ormanın Çocukları, devler, İlk İnsanlar ve Kahramanlar Çağı'nda yaşamış olanlar, arkalarında efsaneler ile bağdaştırabileceğimiz antik kaleler, yıkıntılar, taş abideler bıraktılar. Geniş topraklara ve başka yerlere kendi izlerini kazıdılar. İşte bu izler sayesinde biz, efsanelerin

arkasındaki gerçekleri ortaya çıkarabiliriz.

İlk olarak, en çok kabul edilen görüş Kahramanlar Çağı, imzalanan Anlaşma ile başlamakta ve İlk İnsanlar ile Çocuklar'ın barış içinde yaşadığı binlerce yılı kapsamaktadır. Kendilerine epey bir toprak kaldığı için İlk İnsanlar'ın genişlemek ve çoğalmak için epey yerleri vardı. Sonsuz Kış Diyarı'ndan Yaz Denizi kıyılarına kadar İlk İnsanlar'ın hükmü geçiyordu. Çokça küçük krallar ve lordlar ortaya çıksa da onların içinden çok azı güçlerini kanıtlayıp diğerleri arasından sıyrılarak şu an Yedi Krallık olarak bildiğimiz krallıkların tohumlarını attı. Bu kralların adları efsanelere konu oldu ve o efsanelere göre bu kralların kişisel iktidarları binlerce yıl sürdüğü anlatıldı. Ta ki bu hikayelerin başkaları tarafından yazılmış fanteziler olduğu anlaşılana kadar.

Mimar Brandon, Yeşilel Garth, Kurnaz Lann ve Ser Artys Arryn o hikayelerde bizi büyüleyen isimlerden bir kaçı. Ancak onların efsanelerinin gerçekte, çok sonraları üstadlar tarafından üretilmiş hikayeler olması daha olası. Ancak ben gerçek olanı bulmak için her taşın altına bakacağım lakin bu efsaneleri öğrenmemiz şimdilik kafi.

Yedi Krallık'ın doğmasını sağlayan bu efsanevi kralları bir tarafa bırakırsak, bu kişilerinin yanında rahipleri ve şarkıcıları aynı noktada buluşturan Symeon Yıldız-Gözler, Ayna Kalkanlı Serwyn gibi birçok kahramanın hikayeleri de mevcuttur. Bu kahramanlar gerçekten yaşamışlar mıydı? Belki gerçekten de yaşadılar. Ancak şarkıcıların şarkılarında Ayna Kalkanlı Serwyn için Kraliyet Muhafızı denmesi-ki Kraliyet Muhafızlığı kurumu Fatih Aegon ile birlikte başlamıştır- bu tür şarkılara ve hikayelere neden güvenmemiz gerektiğini bize göstermektedir. Bu hikayeleri kaleme alan ilk rahipler, kendilerince güzel gelen şeyleri yazdılar ve şarkıcılar da sırf bir lordun sıcak salonunda yer alabilmek için bu yazılanları eğip büktüler ve bazen tam tersi bir şekilde değiştirdiler. Tıpkı ölü bir İlk İnsan soyundan gelen bir kişinin dirilerek Yediler'in ışığında yürüyüp Targaryen krallarını koruduğu masalı gibi. Bu saçma masallar yüzünden sayısız genç ve çocuk gerçek Westeros tarihi hakkında hiçbirşey öğrenememiştir.

IV.BÖLÜM UZUN GECE

Anlaşma sonrasında, tarihi kayıtların bize anlattıklarına göre İlk İnsanlar kendi içlerinde çok az sorun yaşayıp savaşlar yaptılar. Ayrıca bu tarihi kayıtlardan Uzun Kış adı verilen ve bir nesil süren, çocukların bahar yüzü görmeden doğup, büyüyüp öldüğü bir kış mevsiminin varlığını öğreniyoruz. Eski kocakarı hikayeleri elbette bu tür bir kışın yaşandığını bize anlatmakta. Bu durum tıpkı diğer hikayelerin kaynakları gibi uydurma olabilir elbette ancak binlerce yıl önce bu tür bir afetin yaşandığı gerçekmiş gibi görünüyor. Çokgezen Lomas'ın yazdığı ''İnsanların İnşa Ettiği Harikalar'' adlı eserinde festival şehri olan Chroyane'de Rhoynar soyundan gelenlerin toplandığı geçer. Chroyane şehri hakkında şöyle bir efsane vardır; Şehre büyük bir karanlık çökmüş, Rhoyne nehirinin suları Selhoru nehiri ile buluştuğu noktaya kadar buz tutmuştur. Efsaneye göre güneşin tekrar ortaya çıkması için bir kahraman Ana Rhoyne'in çocuklarını-Rhoynar inancına göre Yengeç Kralı, Nehirin Yaşlısı gibi isimler verilen küçük tanrılara- aralarındaki çekişmeye son vermesi için ikna etmiş ve hepsine hepbirlikte günü tekrar doğuracak gizli şarkıyı söyletmiştir.

Ayrıca Asshai günlüklerinde de bu tür bir karanlıktan ve o karanlıkla elinde kırmızı kılıcı ile savaşan bir savaşçıdan bahsedilir. Söylenceye göre bu kahramanın savaşı, Valyria'nın kuruluşundan önce, Yaşlı Ghris daha yeni yeni imparatorluğa dönüşürken gerçekleşmiştir.

Bu efsane Asshai sınırlarını aşıp batıya doğru yayılmış ve R'hllor rahiplerine göre Azor Ahai ismindeki bu kahramanın bir gün geri döneceği vaadedilmiştir. Yeşimtaşı yazıtlarında Colloqu Votar, Yi Ti'de anlatılan ilginç bir efsaneye değinir. Efsaneye göre güneş, yaptığı bir yanlışın kimse tarafından anlaşılmaması için utanç içinde yüzünü bir ömür boyu yer yüzünden gizlemiş ve bu afet sadece, maymun kuyruğu olan bir kadının çabaları sonucu engellenebilmiş.

Bu efsanelerde geçtiği gibi eğer bu tür bir kış mevsimi gerçekleşti ise, bu tür bir havaya dayanabilmek gerçekten çok zor olmuş olmalıdır. En zorlu kışlarda, Kuzey'de yaşayan en yaşlı ve sakat olanların-geri dönemeyeceklerini bilmelerine rağmen-avlanmaya gitme bahanesi ile geride kalanların kışı sağ olarak atlatabilmeleri için kendilerini feda etmeleri yaygın bir gelenektir. Hiç şüphesiz ki Uzun Gece yaşanırken de bu gelenek epey yaygındı.

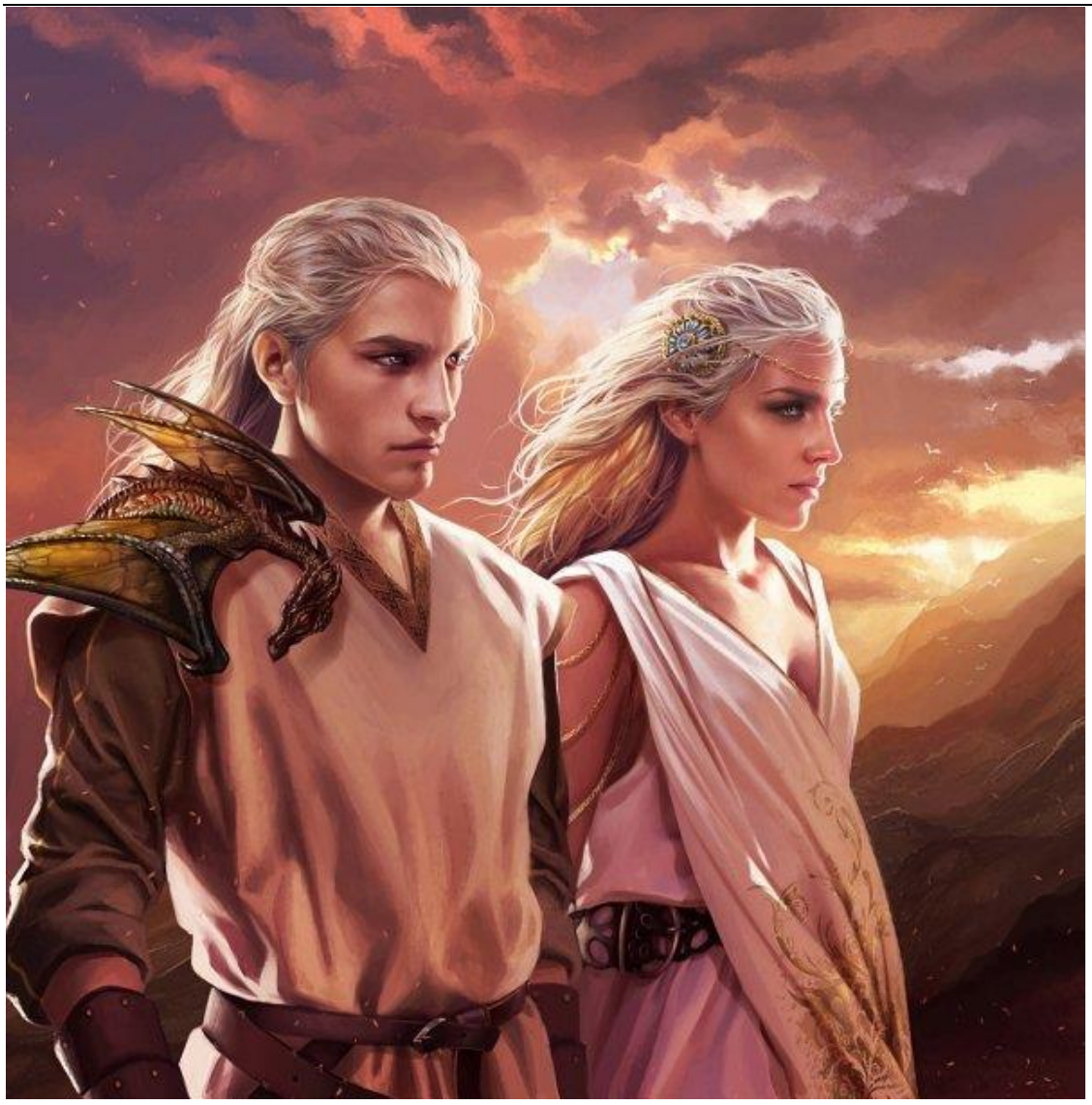
Efsanelere göre ölü atlar ve buz örümcekleri üzerine binmiş Ötekiler

Bunlardan ayrı olarak ''Ötekiler'' olarak adlandırılan yaratıklarla alakalı efsaneler de

mevcuttur. Bu efsanelere göre bu yaratıklar Sonsuz Kış Diyarı'ndan gelip, karanlığı ve soğuğu yanlarında getirmişler ve bütün ışığı ve sıcaklığı yok etmeye çalışmışlardır. Efsaneler ölü atlar ve buz örümcekleri üzerine bindiklerini ve ölüleri kendi saflarında savaştırmak için dirilttiklerini söyler.

Uzun Gece'nin nasıl sona erdiğini yine efsanelerin bize anlattıklarından öğreniyoruz. Kuzeyde söylenene göre, Ormanın Çocukları'ndan yardım istemek için son bir kahraman yanında yol arkadaşları ile birlikte yola düşer. Anlatıcıya göre ya bu kahramanı yol arkadaşları terk eder, ya da yol arkadaşları karşılaştıkları devler, dirilmiş ölüler ve Ötekiler ile yaptıkları mücadelede tek tek yaşamlarını yitirirler. Tek başına kalan kahraman Ak Gezenler'in bütün çabalarına rağmen sonunda Çocuklar'ın olduğu yere varır. Çocuklar'ın sayesinde Gece Bekçileri bir araya toplanır ve Ötekiler'in buzlu Kuzey'e kaçması ve sonsuz kışın bitmesi ile sonuçlanan Şafak Savaşı'nı kazanırlar. Şu an, aradan altı bin yıl(ya da Gerçek Tarih'e göre sekiz bin yıl) geçmesine ve yüzyıllardır Ormanın Çocukları veya Ötekiler görülmemiş olmasın rağmen, diyardaki insanları korumak için yükselmiş olan Sur'da Gece Gözcüleri'nin yeminli kardeşleri görevlerini devam ettirmektedirler.

V.BÖLÜM VALYRIA'NIN YÜKSELİŞİ

Valyria'nın Ejderlordları

Westeros, Uzun Gece'nin yaralarını sararken, Essos'ta yeni bir güç doğuyordu. Dar Deniz'den başlayıp efsanevi Yeşim Denizi ve Ulthos'a kadar uzanan uçsuz bucaksız Essos kıtası, ilk medeniyetlerin kurulduğu yer olarak bilinmektedir. Bu medeniyetlerin ilki(Qarth'in iddia ettiği, var olduğuna dair şüpheler olan ve Yi-Ti efsanelerinde adı geçen Şafak İmparatorluğu'nu saymaz isek) Yaşlı Ghis topraklarında kölelik ile geçinen bir şehirde kuruldu. Şehrin efsanevi kurucusu Yüce Grazdan'a o kadar saygı duyulmuş ki, günümüzde bile köle ticareti yapan aileler çocuklarına bu ismi vermektedir. Ghis tarihine göre, üç mızrak ve uzun kalkan taşıyıp, askerlik için eğitilmiş ilk düzenli orduyu kuran da yine Yüce Grazdan'dır. Yaşlı Ghis ve ordusu, çevresindeki toprakları kolonileştirip ilerlemiş, komşu şehirleri kendi topraklarına katmıştır. Böylece bilinen ilk imparatorluk can bulmuş ve yüzyıllarca başat güç olarak hüküm sürmüştür.

Köle Körfezi'nin karşısındaki geniş topraklarda ise Yaşlı Ghis İmparatorluğu'nu yıkacak olanlar yaşamaktaydı. On Dört Ateş olarak bilinen volkanik dağların gölgesinde barınan ve ejderhaları eğitip dünyanın en çok korkulan savaş silahına dönüştürenler: Valyrialılar. Valyria'nın kendi tarih notlarında Valyrialıların ejderhaların soyundan türedikleri ve kontrol ettiklerinin kendi akrabaları olduğu yazar.

Valyrialıların güzellikleri-açık renk gümüş ve altın rengindeki saçları ile mora çalan göz renklerinin dünyada eşi benzeri yoktur- herkes tarafından iyi bilinir ve sıklıkla Valyrialıların diğer insanlarla aynı kanı taşımadıklarına kanıt olarak öne sürülür. Ancak bazı üstadların belirttiklerine göre dikkatli bir şekilde çiftleştirilen hayvanlar, atalarının olduklarından daha verimli bir hale gelebiliyorlar ve bu soydan türeyen hayvanların da epey göze çarpan varyasyonları ortaya çıkabiliyor. Bu açıklama Valyrialıların kökeninin gizemine dair en mantıklı açıklama gibi durmasına karşın hala ejderhalarla ilişkilerini ve Valyria kanını tam olarak açıklamış değil.

Valyria sınırları içinde kral ünvanı yoktur çünkü Valyrialılar kendilerini Cumhuriyetçi olarak adlandırırlar. Toprak sahibi olan her vatandaşın yönetimde söz hakkı vardır. Kimi zaman söz hakkı olan vatandaşlar tarafından Başyargıç'lar şehrin yönetimi için seçiliyor olsa da yönetim süreleri belirli bir zamanı kapsamaktadır. Valyria için tek bir hane tarafından yönetilmek az rastlanılan bir durum olsa da, bu durumla ilgili yazılmış pek de bilgi yoktur.

Dünyanın henüz genç olduğu dönemde Valyria ile Yaşlı Ghis arasında beş büyük savaş yaşandı ve beş savaşın sonunda da Valyrialılar, Ghis İmparatorluğu'na üstün geldiler. Beşinci ve son savaş sırasında Cumhuriyet, altıncı bir savaşın olmayacağından emin olmak adına, Yüce Grazdan'ın emriyle inşa edilen antik Yaşlı Ghis şehrini yerlebir etti. Devasa piramitler, evler ve tapınaklar ejderha ateşleri ile kül oldu. Toprakları ise kireç ve tuz ile kaplandı. Birçok Ghisli katledildi, geri kalanları ise köleleştirildi. Böylece Ghis İmparatorluğu, Valyria İmparatorluğu'nun yeni bir parçası oldu ve Ghisliler bir zamanlar Grazdan'ın konuştuğu dili unutup Yüksek Valyria dilini öğrendiler. Böylece bir imparatorluk çökerken, bir diğeri yükselmiş oldu.

VI.BÖLÜM VALYRIA'NIN ÇOCUKLARI

Yaşlı Ghis'in yıkılışı

Valyria'nın Ghis İmparatorluğu'ndan öğrendiği tek utaç verici şey, kölelik oldu. Toprakları fethedip, insanları köleleştiren Ghisliler, Valyria'nın ilk köleleri oldular ancak Valyria bu kadarı ile yetinmedi. On Dört Ateş'in alevli dağları demir cevheri ile doluydu ve Valyrialılar bu kaynakları sonuna kadar kullanmak istiyordu. Bakır ve kalay bronzdan yapılma silahlar ve heykeller için kullanılıyordu. Sonraları işlenen demir ve çelik, efsanevi Valyria silahlarında kullanıldı ki bu silahlar altın ve gümüş anlamına geliyordu.

Valyria madenlerinin sayısı göze alındığında, maden içlerinde ne kadar insanın öldüğünü anlamak için sayılar yetersiz kalır. Valyria büyüdükçe, demir cevherine olan ihtiyacı da büyüdü. Bu da çalıştırılacak daha fazla köle için daha fazla toprağın fethedilmesi gerektiği anlamına geliyordu. Böylece Valyria İmparatorluğu dört yönde genişledi ve Ghis şehirlerinin en doğusuna, Essos'un en batı kıyılarına ve hatta Ghislilerin bile ulaşmak için yol yapmadığı iç bölgelere kadar uzandı.

Kurulan yeni imparatorluğun bu hızlı genişlemesi, Westeros'un ve ilerde kurulacak olan Yedi Krallık için büyük önem arzetmektedir. Valyria fethetmek için daha fazla toprak aradıkça, bazı insanlar güvenli bir yer için Valyria'nın önünden kaçmaya çalıştılar. Valyrialılar, Essos kıyılarında şu an ''Özgür Şehirler'' olarak bildiğimiz şehirleri kurdular ki şehirlerin kuruluşları isimlerinden çok farklıdır.

Qohor ve Norvos dini bölünme sonucu kurulmuştur. Eski Volantis ve Lys gibi diğerleri, Cumhuriyet'e bağlı olmak yerine onların müşterileri olarak kendi kendilerini yönetme haklarını satın alan zengin tüccarlar ile soyluların kurduğu ilk ticaret şehirleridir. Bu şehirlerdekiler, Valyria tarafından onları denetlemeleri için(genellikle ejderhalarının sırtında) atanan yargıçlar yerine kendi seçtikleri liderler tarafından yönetilirlerdi. Pentos ve Lorath tarihine göre bu şehirler Valyria henüz o topraklara ulaşmadan önce yükselmiş şehirlerdi ve şehrin yöneticileri Valyrialılara saygılarını sunup onların egemenliği altına girmişler ve yönetme hakkının kendilerinde kalması için Valyrialılara ödeme yapmışlardı. Bu şehirlere Valyria kanının girişi, Cumhuriyet'ten gelen göçler veya bu şehirleri Valyria'ya daha sıkı bağlamak için yapılan politik evliliklerden gelmektedir. Ancak birçok

tarihçi bu durum için Gessio Garatis'in ''Ejderhalardan Önce'' adlı eserini kaynak olarak kullanır. Haratis'in kendisi Pentosludur ve eserini kaleme aldığı sırada Volantis, Valyria İmparatorluğu'nu tekrar kurmak adına etrafındaki şehirleri tehdit ediyordu. Ve Valyria'dan ayrı özgür bir Pentos fikri gayet politik kaynaklı bir görüş olarak durmaktadır.

Ancak, bütün Özgür Şehirler içinde Braavos kuruluşu itibari ile, açıkça en eşsiz olan şehirdir. Şehir ne Cumhuriyet'in iradesi ile ne de Cumhuriyet emrindekiler tarafından kurulmuştur. Braavos'ta anlatılan hikayelere göre, Yaz ve Yeşim Denizi kıyılarından insan toplayan büyük bir köle ticaret filosunda köle isyanı baş gösterir. Bu isyanın başarılı olması hiç şüphesiz Valyrialıların gemi çalışanları olarak köle kullanmamasına rağmen, filo mürettebatının da bu isyana destek vermiş olmasıdır. Filonun kontrolünü ele geçiren köleler, yakınlarda Cumhuriyet'ten saklanabilecekleri bir yer olmadığının farkına varırlar ve Valyria ile ona bağlı şehirlerden uzakta bir yer aramaya karar verirler. Efsaneye göre Ayşarkıcıları filodakilere Essos'un en kuzey ucuna giderlerse, Cumhuriyet'ten saklanabilecekleri çamurlu sular ile kurbağalarla dolu bir yere varacakları kehanetinde bulunmuş. Ve köleler de şehirlerinin temelini tam olarak orada atmış.

Yüzyıllar boyu Braavoslular kendi kurdukları uzak şehirde, dünyadan gizli bir şekilde yaşadılar. Üstelik şehrin yeri dünyaya açıklandıktan sonra bile Braavos, Gizli Şehir olarak adlandırılmaya devam etti. Braavos, yüzlerce farklı ırktan olan, yüzlerce farklı dili konuşan ve yüzlerce ayrı dine inanan insanların kurduğu bir şehirdir. Bu insanların tek ortak noktası ise, bir zamanlar köle olan özgür insanlar olmalarına rağmen, Valyria'nın Essos'ta kurmuş olduğu ortak ticaret dilini bilmeleridir. Şehrin bulunmasına yol gösteren Ayşarkıcıları'nın dinine her ne kadar saygı duyulsa da, özgürleşen köleler içindeki bilge olanlar, herkesi tek bir bayrak altında toplayıp şehri kuran kölelerin kendileri ile birlikte getirdikleri bütün inançlarını kabul ederek bütün tanrılara eşit mesafede yaklaşılması gerektiği düşüncesini yaymaya çabalamışlardır.

Ateş Üstadlarının sihirlerinin kaynağı olan On Dört Ateş'in lavları, Valyria içinden geçerken

Kısaca, Valyria önünde yok olanların sayısı ve isimleri bizim tarafımızdan tam olarak bilinmemektedir. Valyrialıların kendi fetihleri hakkında tuttukları kayıtlar Kıyamet ile birlikte yok oldu. Ancak var olan kayıtlardan anladığımız kadarı ile(eğer bu kayıtlar uydurma değil ise) Cumhuriyet'in hakimiyetine dayanan çok az devlet vardır.

Örneğin eski kaynaklarda Rhoynar'ın, Valyria'ya karşı yüzyıllar boyu hatta bir milenyum boyunca direndiği yazar. Rhonye nehri kıyısında kurulmuş birçok şehirden biri olan Rhoynar için şehir halkının demir işleme sanatını öğrenen ilk insanlar olduğu söylenir. Sahip olduğu birbirinden ayrı geniş vadileri sayesinde Valyria İmparatorluğu'nun genişlemesinden sağ kalan şehirlerin kurduğu konfederasyona daha sonraları ''Sarnor Krallığı'' adı verilmiştir. Kıyamet sonrası Sarnor'un yıkılışı ise Dothraki hordaları tarafından gerçekleşmiştir.

Köle olmak istemeyip Valyria'nın gücüne karşı koyamayanların ise önünde tek bir seçenek kalmıştı; Kaçmak. Birçoğu bunu başaramadı ve tarih sahnesinden silinip gitti. Ancak uzun boylu, inançları gereği boyun eğmez ve cesur olan bir topluluk Valyria'dan kaçmayı başardı. O topluluğa ise Andallar denilmektedir.

VII. BÖLÜM ANDALLARIN GELİŞİ

Andallar, her ne kadar uzun süre tek bir yerde ikamet etmeyen göçebe bir topluluk olsalar da, köken olarak şuan Pentos şehrinin yükseldiği yerin kuzeydoğusunda yer alan Balta topraklarından geldikleri bilinmektedir. Balta topraklarının derinliklerinden-üç tarafı Titreyen Deniz ile kaplı bir yarım adadan- güneybatıya doğru göç ettiler ve Dar Deniz'i geçmeden önce yönetikleri antik Andolos devletini kurdular.

Andalos, Balta topraklarından başlayıp günümüz Braavos kıyı şeridi ile Düz Vadi ve Kadife Tepeler'e kadar uzanmıştır. Andalların ellerinde demirden yapılma silahlar ve üstlerinde yine demirden yapılma zırhlar olduğu için, bölgedeki kabileler onlara karşı koymakta yetersiz kaldı. Ancak isimleri unutulmuş olsa da Pentoslu tarihçiler tarafından belirtildiği üzere bir kabile Andolos gücüne karşı koyma başarısı göstermiştir.(Pentoslu tarihçiler bu kabilenin Ib Adası'ndaki insanlar ile akraba olduklarını belirtir ve Hisar'daki kitaplarda da bu görüş doğrulanır. Ancak kabilenin Ib Adası'ndan mı geldikleri yoksa Ib Adası'na mı göçtükleri konusu tartışmalıdır.)

Andalların demir işçiliğini biliyor oluşu, bazılarına göre Yediler'in onlara yol gösterdiğinin, hatta demir işçiliğinin direkt olarak Demirci tarafından öğretildiğinin kanıtı olarak gösterilir. Ancak o dönemde Rhoynar hali hazırda demir işçiliğini bilen gelişmiş bir medeniyet haline gelmişti. O yüzden haritaya bakıldığında ilk göç eden Andalların Rhoynar ile temasa geçip bu sanatı onlardan öğrenmiş olması daha mantıklı bir çıkarımdır. Karasu ile Noyna nehri, direkt olarak Andal göç yolu üzerindedir ve Norvoslu tarihçi Doro Golathis, iki ırkın etkileşimlerinin kanıtı olarak, Andalos sınırları içerisinde Rhoynar'a ait bina kalıntılarını işaret etmektedir. Ayrıca Andallar, Rhoynar'dan demir işçiliğini öğrenen ilk topluluk da değildir. Söylenceye göre Valyrialılar da demir işlemeyi Rhoynar'dan öğrenmiş ancak sonraları demir üzerindeki ustalıkları Rhoynar'ın üzerine çıkmıştır.

Binlerce yıl boyunca Andallar Andalos'ta kaldı ve sayıları zamanla çoğaldı. ''Yedi Uçlu Yıldız'' adlı tarihin en eski kutsal kitabında yazılana göre, Yediler'in kendileri Andalos tepelerindeki insanların aralarında dolaşmış ve Tepe'den Hugor'u taçlandırarak onun soyunun yabancı topraklarda büyük krallıklar kuracağını müjdelemiştir. Rahiplere ve üstadlara göre Andalların Essos'u terkedip Westeros'un batısına göç etmelerinin sebebi budur ancak Hisar'ın kütüphanesindeki kitaplarda yazılanlar, belki bize daha mantıklı bir neden sunabilir.

Birkaç yüzyıl boyunca Andallar, yaşadıkları tepelerde gelişip zenginleştiler. Ancak Ghis İmparatorluğu'nun yıkılışı ile Valyria'nın köle toplamak için başlayan büyük genişleme ve kolonileşme dalgası Andallara kadar uzandı. İlk başlarda, Rhoyne ve Rhoynar, Andallar ve Valyria arasında tampon bölge olarak kaldı. Valyrialılar büyük nehrin kıyılarına ulaştıklarında yaya ve atlı askerleri için nehri geçmek epey bir zordu. Ayrıca Rhoynar direnişi ile yüzleşmeleri de Rhoynar'ın en az Ghis kadar güçlü olduklarının da göstergesiydi. Rhoynar ile Valyria arasında zaman zaman barış anlaşmaları yapılsa da bu anlaşmalar sadece Andalların Valyria'dan korunması sağladı.

Zamanla Valyrialılar, Rhoyne nehri ağzında ilk kolonilerini kurdular. O topraklar üzerinde Cumhuriyet'ten gelen bazı zenginler tarafından Volantis şehri kuruldu ve Volantis'in büyük sayıdaki ordusu nehrin karşısına geçti. Andallar başta bu güce karşı koysa ve Rhoynar da Andallara destek olsa da, Volantis'in ordusu durdurulamaz güçteydi. O yüzden Andalların kaçınılmaz yenilgi sonrası köleleştirilme yerine kaçmayı seçmesi daha akla yatkın bir sonuçtur. Böylece ilk geldikleri Balta topraklarına geri döndüler ve orası da korunmasız hale geldiğinde de deniz kıyısına ulaşana kadar kuzeybatıya doğru ilerlediler. Bazıları kaderlerine razı gelip teslim oldu, bazıları ise direndi ancak geride kalan binlercesi gemiler inşa edip Dar Denizi geçerek, İlk İnsanlar'ın hüküm sürdüğü Westeros kıtasına ulaştı.

Her ne kadar Yediler'in onlara verdiği müjdeyi, Valyrialılar yüzünden Essos'ta gerçekleştirememiş olsalar da, Westeros'ta artık özgürdüler. Bu yüzden Andal savaşçıları, vücutlarına yedi uçlu yıldız işleyip kanlarının son damlasına kadar Gün Batımı Toprakları üzerinde kendilerine vaadedilen krallıklarını kurmak için çabalayacaklarına yemin ettiler. Bu başarıları da Westeros'a yeni bir ad kazandırdı: Rhaesh Andahli. Dothraki dilinde Andal Toprakları anlamına gelmektedir.

Ay Dağları manzarası önünde Vadi'de keşfe çıkmış Andal birlikleri

Üstadların, rahiplerin ve şarkıların ortak noktada buluştuğu konu, Andalların ilk olarak Arryn Vadisi'ndeki Parmaklar'a ayak basmış olduklarıdır. Bölgedeki taşların ve kayaların üzerine oyulmuş olan yedi uçlu yıldız motifleri, Andal işgalinin o bölgeden başladığının bir kanıtı olarak öne sürülür.
Andallar, Westeros'un fethine Vadi topraklarındaki insanları kılıçtan geçirerek başladılar. Sahip oldukları demir silahlar ve zırhlar, İlk İnsanlar'ın ellerindeki bronz silahlardan daha üstün olmasına rağmen İlk İnsanlar savaşmaya devam etti ve birçok kabile yapılan savaşlarda yok oldu. Bu savaşlar serisi onlarca yıl sürmüştür. Sonunda bazı kabileler teslim olmuş, daha önce de belirttiğimiz üzere Redford ve Royce gibi Vadi'nin soylu haneleri, günümüzde bile İlk İnsanlar kanı taşıdıklarını gururla ilan etmektedirler.

Şarkıcılara göre Andalların kahramanı Sör Artys Arryn, Dev Mızrağı'nda yaşayan Griffin Kralı'nı öldürmek için dev kartalının sırtına binmiş ve böylece Arryn Hanesi'nin ilk kurucusu olarak bilinmiştir. Bu elbette ki gerçek tarihin çarpıtılıp Kahramanlar Çağı efsaneleri ile birleştirilmesinden oluşturulan bir saçmalıktır. Gerçekte Arryn kralları, Royce Hanesi'nin krallığını yıkıp yerine kendi krallıklarını kurmuşlardır.

Vadi topraklarının fethi tamamlandığında, Andallar gözlerini Westeros'un kalan topraklarına diktiler ve Kanlı Kapı'dan dışarı akın ettiler. Andal maceracıları İlk İnsanlar'ın topraklarını fethedip küçük krallıklar kurdular ve en az düşmanları kadar kendi içlerinde de savaştılar.
Üç Dişli Mızrak için yapılan savaşlar için söylenilenlere göre yedi Andal kralı, İlk İnsanlar soyundan gelen son Nehir ve Dağ Kralı Dördüncü Tristifer'a karşı birleşmiş ve sarkıcılara

göre yapılan yüzüncü savaşta galip gelinmiştir. Kralın varisi Beşinci Tristifer babasından kalan mirası koruyamayınca da krallık yıkılıp Andalların egemenliğine geçmiştir.

Andal savaşçısı Kralkatili Erreg'in Ormanın Çocukları'nı katledişi

Bu çağda, Yüksek Yürek tepelerinden gelip Kralkatili Erreg ismini alarak efsaneleşen bir Andal ortaya çıkmıştır. Orada, İlk İnsanlar'ın krallarının koruması altında yaşayan Ormanın Çocukları tarafından bakılan yüce büvet ağaçları yer almaktaydı. Erreg'in askerleri ağaçları kesmek için bölgeye geldiklerinde İlk İnsanlar, Çocuklar'la birlikte Andallara karşı savaştı ancak Andal askerleri karşı konulamayacak kadar güçlüydü. İlk İnsanlar ve Çocuklar, kutsal mekanlarını korumak için cesurca savaşsalar da bütün hepsi kılıçtan geçirildi. Kimilerine göre katledilen Çocuklar'ın hayaletleri hala geceleri vadide dolaşmaktadır. Günümüzde bile birçok kişi o tepelere gitmeye çekinir.

Çocuklar'ın bir önceki düşmanları olan İlk İnsanlar ile Andalları karşılaştırır isek, Andalların daha zorlu bir düşman oldukları gözler önüne serilmektedir. Çocuklar onlara göre, garip tanrıları ile garip adetleri olan kimselerdi ve bu yüzden Andallar onları, Anlaşma'nın onlara verdiği derin ormanlardan da geriye sürdüler. Yıllarca tecrit altında kalıp zayıflayan Çocuklar, İlk İnsanlar'a karşı olan bütün üstünlüklerini kaybetmişlerdi. Bu

yüzden İlk İnsanlar'ın hiçbir zaman başaramadığı şeyi-Çocuklar'ın tamamen yok edilmesini- Andallar kısa sürede başardı. Bazılarının Boğaz'ın kuzeyine kaçıp kurtulduğu söylense de onlardan geriye hiçbir iz kalmamıştır. Bazılarının Yüz Adası'na kaçıp Anlaşma sırasında orada bırakılan birliğin koruması altına girerek hayatta kaldıkları söylenir ancak-Andallar adayı asla yok edememişlerdir- bununla ilgili kesin bir bilgi yoktur.

Çocuklar'ın yok oluşu ile birlikte İlk İnsanlar, Andal işgalcilerine karşı savaş üzerine savaş ve krallık üzerine krallık kaybettiler. Savaşlar birbirini takip etti ve en sonunda bütün güney krallıkları Andalların egemenliğine geçti. Vadi diyarındaki gibi bazı İlk İnsan kabileleri de Andallara boyun eğip onların inançlarını benimsediler. Birçok defa Andallar işgal ettikleri topraklardaki yönetme haklarını sağlamlaştırmak için yendikleri kralların kızlarını ve eşlerini kendilerine aldılar. Bütün olanlara rağmen İlk İnsanlar sayıca Andallardan daha üstündü ve kolayca bir tarafa atılmaları imkansızdı. Günümüzde bile birçok güneydeki kalenin ortasında oyulmuş büvet ağacının olmasının nedeni, inanç üzerinden oluşacak bir çatışmanın önlenmesi için işgal yerine birlikteliği amaçlayan Andal kralları sayesindedir.

Demirdoğumlular bile Andalların işgaline maruz kalmışlardır. Andalların gözlerini Demir Adalar'a çevirmesi neredeyse bin yıl sürse de, bu bin yıl Andalların işgal heveslerini yok edememişti. Andallar adaya çıkıp binlerce yıldır balta ve kılıç ile hüküm sürmüş Kızıel Urron'un soyunu kuruttular ve adayı tamamen işgal ettiler.

Haereg'in yazılarına göre yeni Andal kralları demirdoğumluları Yediler inancına geçmeleri için zorladı ancak demirdoğumlular buna karşı koydu. Bunun yerine kendi inançları olan Boğulmuş Tanrı ile birlikte Yediler'in de adada var oldu. Ana karada olduğu gibi, Andallar burada da demirdoğumluların kızları ve eşleri ile evlenip onlardan çocuk sahibi oldular. Ancak burada Yediler hiç kök salmadı, aksine Andal kanı taşıyanlar bile kendi inançlarından vazgeçip Boğulmuş Tanrı'ya tapmaya başladılar. Zamanla adadaki Yediler etkisi tamamen silindi ve şuan adada sadece birkaç hane Yediler inancını hatırlamaktadır.

Kıtada sadece ve sadece Kuzey, Andalların işgaline karşı koyabilmiştir. Bunun sebebi de elbette Boğaz'ın geçilemez bataklıkları ile antik kale Moat Cailin sayesindedir. Boğaz'ın girişinde yok olan Andal ordularının sayısı hesap edilemez düzeydedir ve bu sayede Kış Kralları, bağımsızlıklarını yüzyıllarca korumuşlardır.

VIII.BÖLÜM ON BİN GEMİ

Westeros'a olan son büyük göç, İlk İnsanlar'ın ve Andalların gelmesinden uzun bir zaman sonra gerçekleşti. Bu sefer Ghislilerle olan savaşı bitiren Valyria'nın ejderha lordları gözlerini batıya çevirdi ve Valyria'nın büyüyen gücü, Cumhuriyet ve ona bağlı kolonilerin Rhoyne halkıyla anlaşmazlığa içine girmesine neden oldu.

Dünyanın en büyük nehri Rhoyne'un birçok kolu Batı Essos'u boydan boya geçmektedir. Kıyıları boyunca birçok medeniyet kurulmuş ve tıpkı efsanelere konu olan Yaşlı Ghis İmparatorluğu kadar kadim kültürler kök salmıştır. Rhoyne halkı, Anne Rhoyne diye isimlendirdikleri bu nehirlerinin cömertliği sayesinde zenginleştiler.

Balıkçılar, tüccarlar, öğretmenler, bilginler ve metal, ahşap ve taş üzerinde çalışan işçiler, Rhoyne'un kaynağından, son bulduğu Yaz Denizi ağzına kadar her biri bir öncekinden daha güzel, zarif şehirler kurdular; Korularıyla ve şelaleleriyle, Kadife Tepe'de Ghoyan Drohe; çeşmelerin şehri, şarkılarda hayat bulan Ny Sar; yeşil mermerden holleriyle Qhoyne'daki Ar Noy; çiçeklerin solgun Sar Mell ve kanallarıyla ve tuzlu su bahçeleriyle,

deniz tarafından sarılmış Sarhoy ve devasa Aşk Sarayı ile, Festival Şehri, yüzölçümü en büyük olan Chroyane.

Rhoyne şehirleri sanat ve müzik ile dolup taşmıştı ve halkının kendilerine özgü, Valyrialıların kan ve ateşle işlenmiş büyülerinden çok farklı bir büyü olan su büyüsüne sahip oldukları söylenirdi. Kanla, kültürle ve onlara hayat veren nehirle birleşmiş oldukları halde, Rhoyne şehirleri, her birinin ayrı bir prensin veya prensesin yönettiği, (Rhoynar halkı kadınlar ile erkeklerin yönetim açısından eşit olduklarını savunur) birbirlerinden tamamen bağımsız bir yapıdaydı.

Genel olarak barışçıl bir halk olan Rhoyne halkı, sözde Andal fatihlerinin uğradığı hezimetlerin de bize gösterdiği gibi,kışkırtıldıklarında ve şehirlerinin tehlike altında olduklarını hissettiklerinde korkunç derecede saldırgan olabilirlerdi. Gümüş pullu zırhlar, balık kafası miğferleri, uzun mızrakları ve kaplumbağa kabuğu kalkanları kullanan Rhoyne savaşçıları her zaman itibar görmüş ve savaş alanlarında düşmanlarında korku uyandırmıştır. Ayrıca, Anne Rhoyne'un kendisinin, çocuklarına gelecek her türlü tehdidi fısıldadıkları, prenslerinin garip ve esrarengiz güçlere sahip oldukları, Rhoyne kadınlarının tıpkı erkekleri gibi amansızca dövüştükleri ve şehirlerin yaklaşan her düşmanı boğan "su duvarı" tarafından korunduğu söylenir.

Uzun yüzyıllar boyu Rhoyne halkı barış içinde yaşadı.Her ne kadar Anne Rhoyne'un etrafındaki ormanlarda ve tepelerde vahşi topluluklar yaşasa da o topluluklar nehir halkı ile uğraşmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Bunun yanı sıra Rhoyne halkının da, nehrin dışına yayılma gibi bir istekleri yoktu; çünkü nehir onların eviydi, anneleriydi, tanrılarıydı. Ve çok, çok az kişi, annelerinin sonsuz melodisinden uzaklaşmayı, ona sırtını dönmeyi dilemişti.
Yaşlı Gris İmparatorluğu'nun yıkılışından yüzyıllar sonra Cumhuriyet'ten gelen maceracılar, sürgünler ve tüccarlar Uzun Yaz Diyarı toprakları ötesine adım atmaya başladığında, Rhoyne prensleri ilk önce onlara kucak açtı ve Rhoyne rahipleri de Anne Rhoyne'den gelen bereketi paylaşmak adına bütün insanların hoş karşılanacağını ilan etti.

Valyrialıların kurduğu köyler kasabalara, kasabalar da şehirlere dönüştükçe bazı Rhoynar sakinleri atalarının bu sıcak karşılamalarından pişman olmaya başladı. Dostluk, düşmanlığa dönüştü. Özellikle Anne Rhoyne'in dört ağızından birini kontrol eden, nehirin aşağı ucundaki, antik şehir olan Sar Mell ile duvarlarla çevrili Valyria kasabası olan Volon Therys'in yüz yüze geldiği ve Yaz Denizi kıyısındaki tarihi Sarhoy limanı ile yakın zamanda ona rakip olacak kadar büyüyen Özgür Şehir Volantis'in yükseldiği yerde.

Rakip şehirlerin halkları arasındaki anlaşmazlıklar gittikçe daha alelade ve kindar bir duruma dönüştü ve eninde sonunda bu durum, kısa ama kanlı savaşlar serisinin başlamasına neden oldu. Sar Mell ve Volon Therys, savaşan ilk şehirler oldu. Efsaneye göre; Valyrialılar, Rhoyne halkının Anne Rhoyne kadar kutsal bilip saydıkları "Nehrin Yaşlısı" diye adlandırılan devasa kaplumbağalardan birini yakalayıp, katletmeleri savaşın fitilini ateşledi. İlk Kaplumbağa Savaşı, bir ay dönümünden kısa sürdü. Sar Mell yağmalandı ve yakıldı; ama Rhoyne'in su büyücüleri, nehrin gücünü toplayıp Volon Therys'in sele boğduğunda galip gelen taraf Sar Mell oldu. Eğer efsaneler doğruysa şehrin yarısının sele kapılıp yok oluğu söylenir.

Savaşlar birbirini takip etti: Üç Prens Savaşı, İkinci Kaplumbağa Savaşı, Balıkçının Savaşı, Tuz Savaşı, Üçüncü Kaplumbağa Savaşı, Hançer Gölü'ndeki Savaş, Baharat Savaşı ve buraya yazılamayacak kadar kadar fazlası. Şehirler ve kasabalar yandı, sular altında kaldı ve tekrar inşa edildi. Binlerce insan öldü veya köleleştirildi. Bu çatışmalarda Valyrialıların

Rhoyne prenslerinden daha çok savaş kazandığından bahsedilir. Valyria kolonileri birbirlerine yardım ederken ve baskı altında kaldığında Cumhuriyet'ten yardım talep ederken; bağımsızlıklarıyla gururla övünen Rhoyne Prensleri, canla başla ama tek başlarına savaştılar. Beldecar'ın yazdığı ''Rhoyne Savaşları Tarihi'', bu çatışmaların uzandığı iki buçuk yüzyılı anlatan eşsiz bir eserdir.

Rhoynar, Cumhuriyet'in muazzam gücü ile yüzleşirken

Bu çatışmalar serisi, bin yıl önce İkinci Baharat Savaşı ile birlikte en kanlı doruk noktasına ulaştı. Savaş, üç Valyrialı ejder lordunun Volantis'deki akrabaları ve kuzenlerine katılıp; Yaz Denizi'ne kıyısı olan büyük Rhoyne liman şehri Sarhoy'u yağmalamaya ve yok etmeye gelmesi ile başladı. Sarhoy'un savaşçıları vahşice katledildi, çocukları köle yapıldı ve gururlu pembe şehirleri ateşe verildi. Daha sonrasında Volantisliler, şehir bir daha ayrı yere kurulamasın diye duman tüten araziyi tuzla kapladılar.

Rhoyne'un en güzel ve en zengin şehirlerinden birinin mutlak yıkımı ve insanlarının köle edilişi geriye kalan Rhoyne Prenslerini şok edip ve dehşete düşürdü. Aralarında en çok saygı duyulan Chroyane'li Garin; "Bu tehdidi sonlandırmak için birleşmezsek, hepimiz köle olacağız,'' diye ilan etti ve nehir kıyısında var olan bütün Valyria şehirlerini yok etmek adına tanıdığı bütün dostlarına kendisine katılma çağrısında bulundu.

Sadece Ny Sar'lı Prenses Nymeria, Prens Garin'in alehine konuşup "Bu kazanma ihtimalimiz olmayan bir savaş," dedi ancak diğer prensler onun sesini bastırdı ve kılıçlarını Garin'in komutasına sundular. Üstelik Nymeria'nın kendi şehri olan Ny Sar'ın savaşçıları bile Garin taraftarıydı ve bu yüzden Nymeria'nın büyük ittifaka katılması dışında başka bir şansı yoktu.

Essos'un görüp görebileceği en büyük ordu, Chroyane'de, Prens Garin'in komutası altında toplandı. Beldecar'a göre, bu ordu iki yüz elli bin askerden oluşmaktaydı. Rhoyne'un kaynağından, denize dökülen ağızına kadar olan bölgedeki savaşabilecek yaşta olan herkes eline kılıcını ve kalkanını alıp, Festival Şehri'ndeki büyük sefere katılmak için yollara düştü. Prens Garin, ordunun Anne Rhoyne'un yanında kaldığı sürece, Valyria'nın ejderhalarından korkmamaları gerektiğini, Rhoyne'un su büyücülerinin Cumhuriyet'in ateşine karşı onları koruyacaklarını beyan etti.

Garin, devasa ordusunu üç parçaya böldü: bir tanesi, Rhoyne'un doğu kıyılarında ilerledi, bir tanesi batıya ilerlerken, savaş kadırgalarından oluşan kocaman bir donanma, nehri düşman gemilerinden temizleyip iki yaka arasındaki kontrolün ele geçirilmesini sağladı. Prens Garin, Chroyane'de topladığı ordusu ile, nehirden aşağıya doğru indi ve karşısısına çıkan her kasabayı ve köyü yok edip karşısına çıkan her birliği berteraf etti. Selhorys'de, otuz bin askerden oluşan Valyria ordusunu ezip, şehri şiddetli bir hücumla ele geçirerek ilk savaşını kazanmış oldu. Valysar da aynı kaderi paylaştı. Volon Therys'e geldiğinde ise Garin, kendisini yüz bin kişilik düşman ordusuyla, yüz tane savaş filiyle ve üç tane de ejder lorduyla karşı karşıya buldu. Bu savaşı da kazandı ancak verdiği zaiyat çok fazlaydı. Binlerce askeri yandı ama daha fazlası da, su büyücüleri düşmanın ejderhalarına karşı devasa su hortumlarını yükseltirken, nehrin sığ alanına sığındı. Rhoyne okçuları, iki tane ejderhayı öldürdü ve üçüncüsünü de yaralı bir şekilde kaçmak zorunda bıraktı. Savaş sonrasında ise Anne Rhoyne, Volon Therys'i yutmak için öfkeyle yükseldi. Bu savaş sonrasında insanlar, zafer kazanan prensi ''Muhteşem Garin'' diye anmaya başladılar ve Volantis'teki büyük lordlar, Garin'in ve ordusunun attığı her adımla birlikte korku içinde titreyerek onunla açık alanda çarpışmak yerine Kara Sur'un ardına saklanıp Cumhuriyet'ten yardım talep ettiler.

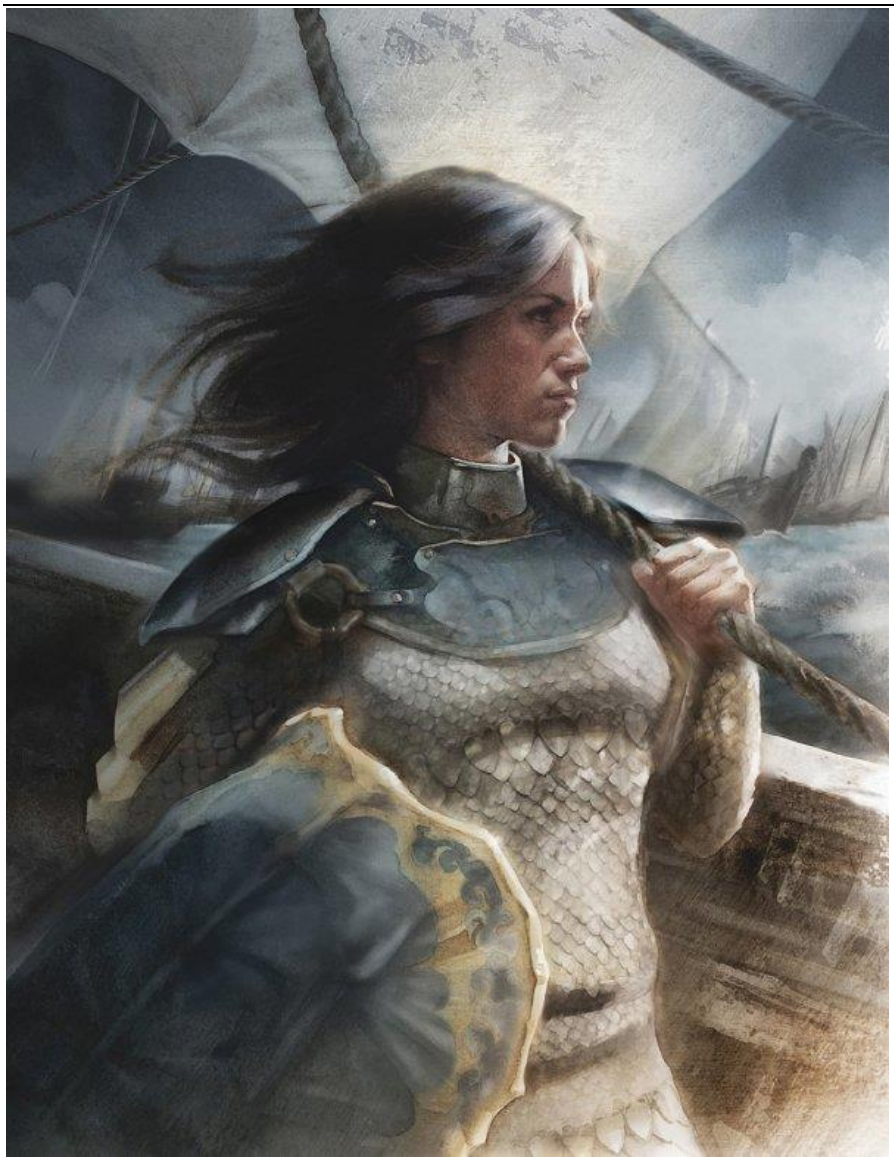
Ve sonunda ejderhalar geldi. Günümüze ulaşan efsanelere güvenecek olursak; Prens Garin'in Volon Therys'de karşılaştığı gibi üç tane değil, üç yüz ve belki daha da fazlası. Rhoyne halkı bu sayıdaki ejderhaların ateşlerine karşı hiçbirşey yapamadı. Anne Rhoyne'in kucağına giderlerse ejderha ateşlerinin onlara ulaşamayacağı düşüncesi ile binlerce asker nehre dalıp boğulurken, on binlerce asker ejderha ateşi ile yanıp kül oldu. Bazı günlükler; alevlerin, nehrin suyunu kaynatıp, buharlaştırdığı konusunda ısrar etmektedir. Muhteşem Garin ise canlı bir şekilde ele geçirildi ve zorla halkının başkaldırısının cezası izlettirildi. Rhoyne savaşçılarına hiçbir merhamet gösterilmedi ve söylenilenlere göre Volantisliler ve Valyrialı akrabaları, o kadar çok askeri kılıçtan geçirmiş ki; Volantis Limanı'nın suları, gözün görebileceği en uzak noktaya kadar kanla kaplamış. Daha sonra galip gelenler, askerlerini toplayıp nehrin kuzeyine doğru harekete geçtiler ve önce Sar Mell'i sonra da Prens Garin'in kendi şehri olan Chroyane'i vahşice yağmaladılar. Ejder lordlarının emriyle, altından bir kafese kapatılan Garin, kendi şehrinin yıkımına şahit olması için festival şehrine geri götürüldü.

Rhoyne'da yükselen ölü tepelerinden biri

Chroyane'de Garin'in kafesi şehrin surlarına asılmıştı ki, böylece prens,kendi başlattığı bu cesur ancak umutsuz savaşta kendi adına ölen babaların ve kardeşlerin sahip olduğu annelerinin ve çocuklarının köleleştirilmesini kendi gözleri ile görsün. Ancak söylenceye göre prens, galip gelenlere lanetler okumuş ve Anne Rhoyne'a, çocuklarının intikamını alması için yalvarmıştı. Ve böylece, tam da o gece, Rhoyne Nehri henüz yükselme sezonu gelmemişken, bilinenden çok daha kuvvetli bir güçle yükselmiş, şehrin etrafını tekinsiz kalın bir sis sarmış ve Valyrialı fatihler gri deri hastalığı sonucu ölmeye başlamış. (En azından hikayenin bu kısmına doğru diyebiliriz. Daha sonraki yüzyıllarda Çokgezen Lomas, sis ve su ile dolu Chroyne şehri ve orayı görmek için dikbaşlılık yapan gezginlerin şuan harabelerde kol gezen gri deri hastalığına yakalandığını yazmıştır.)

Rhoyne'un üst bölgelerindeki Ny Sar'da, Prenses Nymeria, Garin'in büyük malubiyetinin ve Chroyane ile Sar Mell şehrindekilerinin köleleştirildiği haberini aldı. Aynı kaderi kendi şehrinin de yaşayacağını iyi bildiği için, söylenilenlere göre küçük büyük farketmeksizin Rhoyne'daki bütün gemileri toplamış ve hepsini taşıyabileceği kadar kadın ve çocukla doldurmuş.(Savaşabilecek yaştaki bütün erkekler Garin'e katılıp savaşlarda öldüğü için) Nymeria, emrindeki filoyu nehrin aşağısına doğru götürmüş ve suların kan ve ceset ile dolduğu, yanmış köylerin ve arazilerin, harabe haline gelen binaların yanlarından geçmiş. Volantis ordusundan sakınmak için, eski bir yol izleyip bir zamanlar Sarhoy şehrinin yükseldiği yerden Yaz Denizi'ne ulaşmış.
Efsanenin bize söylediğine göre Nymeria, Valyria'nın ve ejderlordlarının onlara ulaşmayacağı yeni bir vatan aramak adına on bin gemi ile yola çıkmış. Beldecar'a göre bu rakam aşırı derecede, neredeyse on katı kadar abartılmış bir sayıdır. Diğer günlükler içinde de farklı rakamlar geçmektedir ancak gerçek sayıyı bilmemiz ne yazık ki mümkün değildir. Filo içinde birçok gemi olduğu elbette söylenilebilir. Ancak bu gemilerin birçoğu nehir ulaşımına uygun yapıda dizayn edilmiş ticaret gemilerinden, balıkçı kayıklarından, sandallardan ve hatta sallardan oluşması daha olasıdır. Beldecar'a göre gemilerin onda biri deniz ulaşımına dayanacak güçtedir.

On bin geminin kumandanlığını yapan Prenses Nymeria

Nymeria'nın başlattığı yolculuk uzun ve berbat sürdü. Yüzden fazla gemi daha karşılaştıkları ilk fırtınada battı ve geride kalan gemilerin bazıları korku içinde geri dönüp Volantisli köle tüccarları tarafından yakalandı. Diğerleri ise geride kalıp sürüklendi ve bir daha onlardan haber alınamadı.

Filoda kalanlar Yaz Denizi'nden Basilisk Adaları'na kadar yol aldılar. Ancak taze su ve yiyecek ikmali yapmak için durduklarında, kendi aralarındaki çekişmeleri bırakıp Rhoynar halkının peşine düşen Talon ve Uluyan Dağ isimli Balt Adası korsanları ile karşılaştılar. Korsanlar onlarca gemiyi ateşe verdi ve yüzlerce kişiyi ele geçirip köleleştirdi. Mücadele sonrasında korsanlar, ellerindeki bütün gemilerin korsanlara teslim edilmesi ve her korsan kralına her yıl otuz bakire kız ile genç erkek gönderilmesi şartı ile Rhoynar halkının Kurbağa Adası'na yerleşebileceklerini bildirdiler.

Nymeria öneriyi kabul etmedi ve Sothoryos ormanları içinde bir sığınak bulma umudu ile tekrar denize açıldı. Bazıları Basilisk Burnu'na yerleşti, bazıları ise çürümüş ağaçların, bataklıkların olduğu Zamoyos'un parıltılı yeşil nehirinin aktığı yere gittiler. Nymeria'nın kendisi, yüzyıl önce terk edilmiş bir Ghis kolonisinde, Zamettar'da kaldı. Geride kalanlar ise, nehrin üst tarafındaki, hortlaklar ve örümceklerle dolu Yeen harabesi içine yerleştiler.

Sothoryos içinde altın, değerli taş, nadir odunlar, egzotik hayvan derileri, ilginç tatlı meyveler ve garip baharatlar gibi bulunmayı bekleyen hazineler mevcuttu ancak Rhoynar halkı orada olmaktan memnun değildi. Nemli ve sıcak hava onları çok zorluyordu ve

etraftaki sivrisinekler birbirinden farklı hastalıkların onlara bulaşmasına neden oldu. Özellikle gençlerin ve yaşlıların bu tür hastalıklara dayanma direnci hiç yoktu. Yerleştirdikleri nehrin kendisi bile ölüm saçar haldeydi. Zamoyos zehirli balıklarla ve suya girenlerin tenlerine yumurta bırakan küçük solucanlarla doluydu. Basilisk Burnu'na kurulan iki yeni köy, köle ticareti yapanlar tarafından yağmalandı ve köylerdeki herkes ya kılıçtan geçirildi ya da zincirlenip götürüldü. Yeen de ise etraftan gelen hayvan saldırılarını ile boğuşuyordu.

Rhoynar halkı yaklaşık bir buçuk sene Sothoryos'ta hayatta kalma mücadelesi verdi. Ta ki bir gün Zamettar'dan gelen bir geminin Yeen'e zincirleyip o harabe şehirde bir gecede ortadan kaybolan bütün erkekleri, kadınları ve çocukları bulmak için gelene kadar. Nymeria bir kez daha halkını çağırdı ve bir kez daha denize yelken açtı.

Üç yıl boyunca Rhoynar halkı güney denizlerinde gezip vatan diyebilecekleri toprakları aradılar. Naath toprakları içinde yer alan Kelebek Adası'ndaki insanlar onları dostça aralarına kabul etti ancak o toprakları gözeten tanrı, yeni gelenlere isimsiz birçok hastalık ile ilhak etmeye başlayınca, Rhoynar halkı tekrar gemilerine dönmek zorunda kaldı. Yaz Adaları'na geldiklerinde Walano'nun doğu kıyısındaki ıssız bir kayalığa yerleştiler ancak taşlı toprak çok az yiyecek sağladı ve birçok kişi açlıktan kırıldı. Sonraları bu kayalık Kadın Adası olarak bilinmeye başlanacaktır. Filonun yelkenleri tekrar yükseldiğinde, birçok kişi Nymeria'yı terkedip, Anne Rhoyne'in evlatlarını yuvalarına geri çağırdığını duyduğunu iddia eden Druselka isimli bir rahibenin etrafında toplandılar. Ancak Druselka ve onu izleyenler eski şehirlerine geri döndüklerinde, düşmanları hala onları bekliyordu ve geri dönenlerin hepsi ya öldürüldü ya da köleleştirildi.

On bin gemilik filodan geriye kalan hırpalanmış ve parçalanmış gemiler, Prenses Nymeria kontrolünde bu kez batıya yöneldi ve Westeros'a ulaştı. Geçen onca zaman sonunda gemiler ilk hallerinden bile daha kötü durumdaydı. Filonun tamamı Dorne'a ulaşamadı, bir kısmı Basamaklar'da parçalandı, bir kısmı fırtınaların savurması sonucu Lys'e veya Tyrosh'a sürüklendi ve gemidekiler denizde ölmek yerine köleliği tercih ettiler. Kalan gemiler, Martell Hanesi'nin başkenti olan antik Kum Gemisi kalesinden pek de uzakta olmayan Yeşilkan nehrinin ağzında karaya vurdular.

Kuru, kendi haline ve kısa boylu insanların yaşadığı Dorne, o zamanlar bölgedeki birçok küçük krallığın var olan nehirler, göller, kuyular ve verimli topraklar için sayısız kez birbirleri ile savaştığı fakir bir bölgeydi. Bu krallıklardan birçoğu Rhoynar halkını geldikleri gibi denize dökülmeleri gereken davetsiz misafirler, garip tanrıları ve gelenekleri olan işgalciler olarak gördü. Ancak Kum Gemisi Lordu Mors Martell, bu yeni gelenleri büyük bir fırsat olarak değerlendirdi. Ve elbette şarkıcılara inanırsak, sevgili lordumuz, özgür kalmak için halkını dünyanın bir ucundan diğerine taşımış olan vahşi ve güzel savaşçı prenses Nymeria'ya kalbini kaptırmıştı.

Nymeria ile Dorne'a gelen her on kişiden sekizinin kadın olduğu söylenir. Gelenlerin çevreği ise Rhoynar geleneklerine göre yetişmiş savaşçılardı ve daha önce savaşmamış olsalar da gezileri boyunca olgunlaşmışlardı. Ayrıca Rhoyne'den ayrılırlarken henüz küçük olan binlerce çocuk ergenliğe girmiş ve gezi boyunca mızrak tutmuşlardı. Yeni gelenlerin katılımı ile birlikte Martell hanesinin asker sayısı on kat artmış oldu.

Mors Martell Nymeria'yı eş olarak aldığında, yüzlerce şövalye, yaver ve sancaktar da Rhoynar halkından kadınlarla evlendi. Böylece iki ırk kan bağı ile birleşmiş oldu. Bu birliktelik Martell hanesinin zenginleşmesini ve güçlenmesini sağladı. Rhoynar halkı kendileri ile birlikte dikkate değer birçok ganimet getirmişti. Örneğin, metal işçileri, nalbantlar, zanaatkarlar, taş ustaları gibi. Böylece aradan zaman geçtikçe Martel hanesi, Westeros'taki diğer hiçbir hanenin sahip olmadığı kalitede kılıçlara, mızraklara ve zırhlara sahip oldu. Daha da önemlisi gizli su büyüleri bilen Rhoynar'ın su büyücülerinin kurumuş yatakları su ile doldurduğu ve çölleri vahaya çevirdiği söylenir.

Bu birlikteliği kutlamak ve halkının bir daha asla denize geri dönmemesini sağlamak için Nymeria, elindeki bütün gemileri ateşe verdi ve ‘’Göçebeliğimiz artık son buldu,’’ diye ilan etti. ‘’Kendimize yeni bir vatan bulduk ve bundan sonra burada yaşayacak, ve burada öleceğiz.’

Kıyıdan kilometrelerce uzakta gemiler yanıp küle döner ve alevlerin ışıltıları sahile vururken Nymeria, Rhoynar geleneklerine göre Mors Martell’i Dorne’un Prensi ve ‘’dağların tepelerinden büyük tuzlu deniz arasındaki bütün kırmızı ve beyaz kumların, vadilerin ve nehirlerin’’ tek sahibi ilan etti.
Ancak bu tür bir ilanın söylenmesi, gerçekleştirilmesinden çok daha kolaydır. Yıllarca süren savaşlar ve diz çöktürülen krallar sonunda Martell hanesi ve Rhoynar halkı, altı tane kralı altın prangalar vururarak Sur’a yolladı. Ve böylece geriye en büyük düşmanları olan, Kızıl Toprakların, Yeşil Kemerin ve tüm Dorne’un Kralı, Kuyu Şövalyesi, Taşlı Yol’un Koruyucusu, Yronwood’un Lordu olan Beşinci Yorick Yronwood kalmıştı.

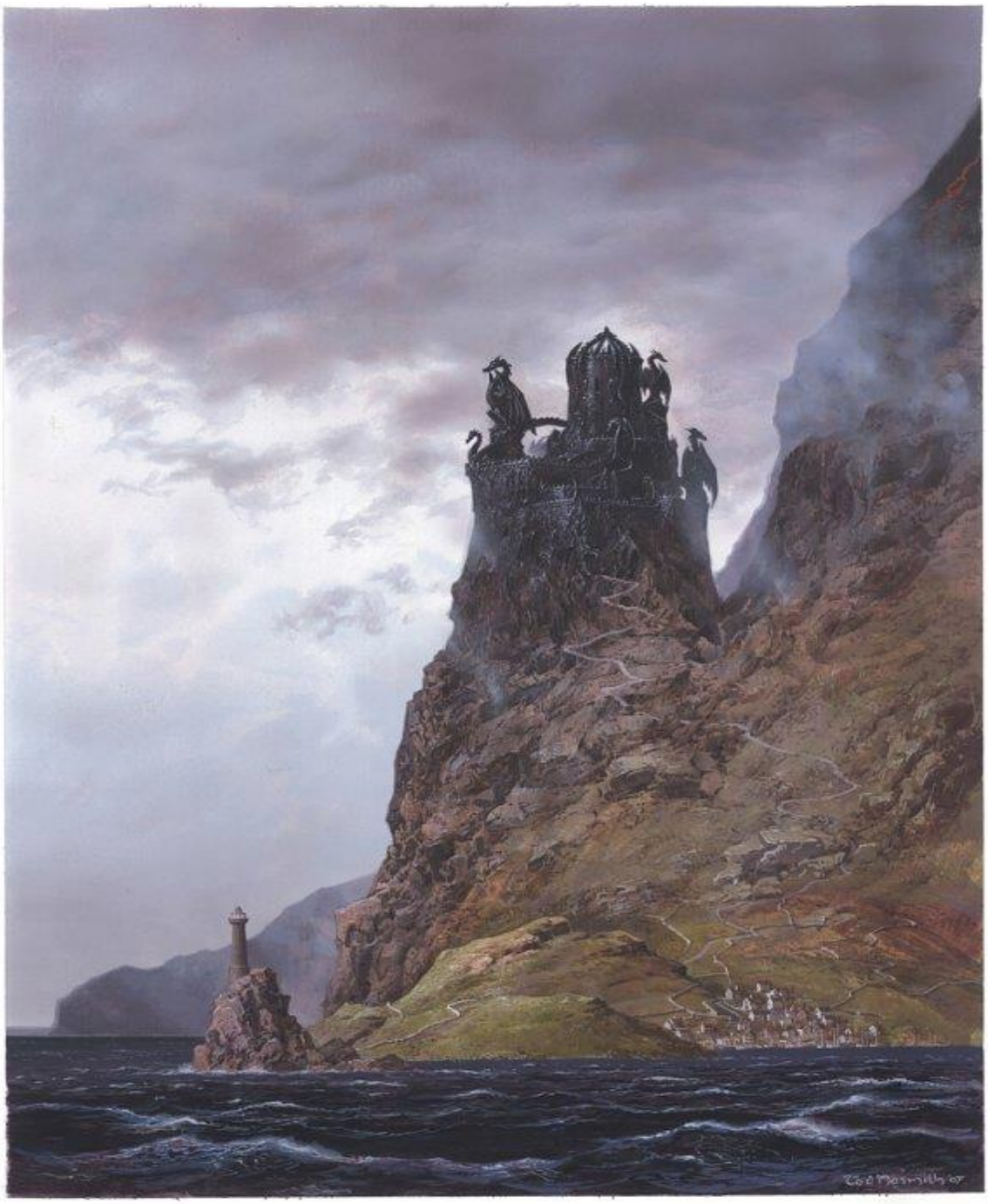
Dokuz yıl boyunca Mors Martell ve müttefikleri, Yronwood ve sancaktarlarına karşı sayısız savaşa girdi. Üçüncü Kemik Geçidi Savaşı’nda Mors Martell, Yorick Yronwood tarafından öldürülünce, Nymeria ordunun kontrolünü eline aldı. Savaş dolu iki yıldan sonra Yorick Yronwood sonunda diz çöktü ve Güneş Mızrağı’ndan bütün toprakları yöneten kişi Nymeria oldu.

Mors Martell’den sonra iki kez daha evlenmesine rağmen Nymeria, sorgusuz sualsiz yirmi yedi yıl boyunca Dorne’un tek hakimi olarak kaldı. Kocaları ise sadece danışman olarak görev yaptı. Düzinelerce suikast atlattı, iki büyük isyanı bastırdı ve Fırtına Kralı Üçüncü Durran’ın ve Menzil Kralı Greydon’un Dorne topraklarına başlattığı iki istilayı savuşturdu.

En sonunda hayata gözlerini yumduğu vakit, Davos Dayne’den olma oğlu değil, Mors Martell’den olma dört kızından en büyüğü tahta geçti. Bununla birlikte Dorne halkı, Rhoynar halkına ait olan birçok geleneği ve yasayı içselleştirdi ve Anne Rhoyne ve on bin gemi efsaneler arasında kaybolup gitti.

IX. BÖLÜM VALYRIA KIYAMETİ

Rhoynar’ın yokedilişi ile birlikte Valyria, Dar Deniz’den Köle Körfezi’ne ve Yaz Denizi’nden Titreyen Deniz kıyılarına kadar Essos’un bütün batı bölümünü hakimiyeti altına aldı. Her taraftan getirilen köleler, Cumhuriyet’in çok sevdiği gümüş ve altın cevherlerinin çıkarılması için On Dört Ateş’in altındaki madenlere gönderildi. Bunun yanında belki de Dar Deniz’in batısına geçişe hazırlık olması düşüncesi ile Valyrialılar, Kıyamet’ten iki yüzyıl kadar önce Ejderkayası olarak bilinen adaya yerleşip, kale kurdular. Hiçbir kral Valyria’nın bu hareketine karşı çıkmadı. Dar Deniz’in kıyısında olan lordlar bu yerleşmeye direnir gibi olsalar da Valyria’nın gücü muazzamdı. Gizem dolu sanatlarını kullanarak, Valyrialılar Ejderkayası’nın surlarını yükselttiler.

Ejderkayası

Ejderkayası'nın inşasından iki yüzyıl sonra ki, yıllar geçtikçe Yedi Krallık Valyria çeliğine daha da fazla gıpta etmiş ve kıtaya süratli bir şekilde sızmış olsa da, bu metalden yapılma kılıçları arzulayan lordların veya kralların birçoğu Valyria çeliğine el süremişlerdir. Bunun yanında o dönemde Karasu Koyu'nun üzerine gezen ejderlordlarına pek rastlanılmasa da, zaman geçtikçe ejderhaların Westeros üzerinde görülmesi daha sıklıkla cerayan etmiştir. Valyria ise batı sınırının güvende olduğunu düşünmüş, ejderlordları da memleketlerinde entrikalarına ve ayak oyunlarına devam etmişlerdir.

Ancak sonunda hiç kimsenin beklemediği bir anda(Aenar Targaryen ve bakire kızı Kahin Daenys'i saymaz isek) Kıyamet, Valyria'yı vurdu.

Günümüzde bile hiç kimse Kıyamet'e neyin sebep olduğunu bilmemektedir. Çoğunluk bu durumu, On Dört Ateş'in hep birlikte patlaması sonucu oluşmuş doğal bir afet olarak değerlendirmektedir. Bazı rahipler ki fazla alim olmayanlar olarak değerlendirilebilirler, binlerce ayrı tanrıya inanmaları ve imparatorluk içinde tanrısızlığın aşırılaşmasının, Yedi Cehennemin alevlerini yükselttiğini ve felaketin de Cumhuriyet içindeki bu inançsızlık hastalığı yüzünden gerçekleştiğini ileri sürerler. Rahip Barth'ın yazılarından etkilenen birtakım üstadlar ise, Valyrialıların binlerce yıldır On Dört Ateş'i bazı büyüler ile kontrol altında tuttuklarını ancak, Cumhuriyet'in büyümesi ile birlikte artan köle ve ganimet açlığının, bu büyüler üzerinde de kendini gösterdiğini ve büyülerin gücünü arttırmak için çalışmalarına rağmen en sonunda bu büyülerin çözülmesi ile felaket kaçınılmaz hale geldiğini söylemektedirler.

Bunlar dışında bazıları Muhteşem Garin'in lanetinin meyvesini verdiğine inanırken, bazıları ise R'hllor rahiplerinin garip bir ritüel ile tanrılarının ateş yağdırdığına inanır. Kimileri ise, Valyria'daki soylu hanelerin ihtirasları ileValyria büyülerinin birleşmesinin sonucunda bu soylu hanelerin birbirleri ile münakaşaya girdiğini, bu münakaşa yüzünden ise On Dört Ateş'in lavlarını yenileyip kontrol eden birçok rahibin suikasta uğramasının Kıyamet'i tetiklediğini savunur.

Bütün bu söylenenler değerlendirildiğinde kesin olarak söylenecek tek şey, dünyanın daha önce böyle bir felakete şahit olmamış oluşudur. Antik ve heybetli Cumhuriyet-ejderhaların ve eşsiz büyü yeteneği olan büyücülerin vatanı- sadece saatler içinde parçalanıp yerlebir oldu. Yazılanlara göre sekiz yüz kilometre çap içindeki her tepe ortadan ikiye yarılıp havayı kül ve duman ile doldurmuş. Yükselen alevlerin sıcaklığı o kadar yüksekmiş ki, gökyüzündeki ejderhalar bile bu alevler tarafından yutulmuş. Yeryüzünde açılan çatlaklar, tapınakları hatta köyleri bile içine çekmiş. Göller kaynayıp asite dönüşmüş, su pınarları kilometrelerce yukarıya erimiş taşları püskürtmüş, gökyüzündeki kızıl bulutlardan aşağı ejdercamları yağmış. Kuzey tarafında ise yer yarılıp içine çökmüş, çöken yere ise asitleşen sular dolmuş.

Kıyamet sırasında yanan bir ejderha

Dünya üzerindeki en görkemli şehir bir saniyede, efsaneleşen imparatorluk ise bir günde yerle bir oldu. Uzun Yaz Diyarı toprakları ki bir zamanlar dünyanın en verimli arazisi idi, alazlandı, sulara gömüldü ve kullanılmaz hale geldi.

Bu ani yıkımı ise tam bir kaos izledi. Kıyamet yaşanmadan kısa süre önce ejderlordları Valyria'da bir araya gelmişlerdi. Tabi ki bu toplantıya Aenar Targaryen ile çocukları ve ejderhaları katılmamıştı. Targaryenlar dışında, bazı ejderlordlarının da Kıyamet'ten kurtulduğu söylenir. Anlatılanlara göre Tyrosh ve Lys'teki bazı ejderlordları Kıyamet'ten kurtulur ancak yaşanan yıkımın büyüklüğü görüldükten sonra o lordlar ve ejderhaları Özgür Şehir halkı tarafından öldürülür. Qohor tarihinde yazılanlara göre, Aurion isimli bir ejderlordu, Qohorik'teki koloniden asker toplar ve kendini Valyria İmparatoru ilan eder. Kendisi ejderha üzerinde, arkasındaki otuz bin kişilik ordu ise yaya olarak Valyria'dan

geriye kalanları ele geçirip imparatorluğu tekrar kurmak için yola çıkar. Ancak o vakitten sonra ne İmparator Aurion'ı ne de ordusunu gören olur.

Böylece ejderhaların Essos'taki serüveni sona ermiş olur.

Özgür Şehirler arasındaki en güçlü şehir olan Volantis, hızlıca Valyria'dan arta kalan herşeyi sahiplendi. Ejderlordu olmasalar da damarlarında Valyria kanı taşıyan kadın ve erkekler, diğer şehirlere savaşlar açtılar. Fetih ilanı yapan ''Kaplanlar'' Volantis'i diğer Özgür Şehirler'le savaşmaya sürükledi. İlk başta büyük başarılar kazandılar. Donanmaları ve orduları Lys ile Myr'i kontrol altına aldı ve Rhoynar'ın güney ucuna kadarki toprakları ele geçirdiler. Bunun üzerine Tyrosh topraklarını da hakimiyetleri altına almaya yeltenmeleri ise bu yeni filizlenen imparatorluğun yıkılmasına neden oldu. Volantis'in bu hızlı genişlemesinden rahatsız olan Pentos, Tyrosh'un yanında savaşa girdi. Bu savaşı fırsat bilen Lys ile Myr isyan etti ve Braavos'un deniz lordu, gönderdiği yüz gemi ile Lys'e destek oldu. Ayrıca Westeroslu Fırtına Kralı Kibirli Argilac da altın ve şan sözü ile, Paylaşılamayan Topraklar'a ordusunu sürmüş ve Myr'ı geri almak üzere yola çıkan Volantis ordusunu yenmiştir.

Savaşın sonuna doğru, gelecekte ''Fatih'' ünvanı ile tanınacak olan Aegon Targaryen, genç yaşına rağmen bu çatışmanın içinde yer almıştır. Atalarının gözleri uzun zamandır doğuda olmasına rağmen, küçüklüğünden beri Aegon'un aklında her zaman batı vardı. Ancak, Pentos ve Tyrosh onun huzuruna gelip Volantis'e karşı oluşturulan büyük ittifaka katılmasını teklif ettiklerinde o, günümüzde bile bilinmeyen bir nedenden ötürü bu teklifi kabul etti. Kara Dehşet'in sırtına atlayıp doğuya uçtu ve Özgür Şehirler'in üstadları ve Pentos Prensi ile görüştü. Sonrasında ise Balerion ile birlikte Lys'e gidip Özgür Şehirler'i işgale hazırlanan Volantis filosunu ateşe verdi.

Aegon Targaryen, ejderhası Kara Dehşet Balerion'un sırtında

Bununla birlikte Volantis birçok yenilgi daha aldı. Rhoyne'u kontrol eden Volantis gemileri ile o gemilerin çoğunu yok eden Qohor ve Norvos savaş gemileri, Hançer Gölü'nde savaştı. Ve doğudaki Dothraki Denizi'nden fışkıran Dothraki hordaları, karşılaştıkları her şehri ve köyü yok ederek Volantis'in daha da zayıflamasına neden oldu. En sonunda ise savaştan dolayı servetlerini yitiren birçok barış yanlısı tüccarın biraraya gelerek oluşturduğu ''Filler'', fetih sevdalısı olan Kaplanlar'ı iktidardan indirdi ve bu fetih savaşına son verdi.

Aegon Targaryen ise, yazılanlara göre Volantis'in mağlubiyetinde oynadığı kısa rolden sonra doğu ile alakalı bütün ilgisini kaybetmiş. Volantis'in hakimiyetinin sona erdiği düşüncesi ile Ejderkayası'na geri dönen Aegon Targaryen, artık Essos'ta kendisini meşgul edecek savaşların olmadığı bilinci ile gözünü Westeros'a dikti.

EJDERHALARIN SALTANATI

X.BÖLÜM BÜYÜK FETİH

Westeros'un tarihini tutan Hisar'daki üstadlar son üç yüz yıldır, Aegon'un Büyük Fetih'ini bir mihenk taşı olarak değerlendirmiş ve doğumlar, ölümler, savaşlar ve diğer olaylar bu duruma göre Fetihten Önce(FÖ) ile Fetihten Sonra(FS) olarak tarihlendirilmiştir.

Ancak gerçek bilginler bu tür bir tarihlendirmenin kesinlikten çok uzak olduğunun bilincindedirler. Sonuçta Aegon'un Yedi Krallık'ı fethetmesi bir günde gerçekleşmedi. Aegon'un fetih kararı ile Eski Şehir'deki taç giyme töreni arasında iki yıldan daha uzun bir süre vardır. Üstelik Dorne'un fethinin gerçekleşmemesi sebebi ile Aegon'un Büyük Fethi tamamına ermemiştir. Dorne'u krallığa katmak için Kral Aegon'la birlikte onun torunları bile tek tük hamleler yapmış oldukları için, Fetih'in tam anlamı ile ne zaman sona erdiğini kesin olarak belirtmek imkansız durmaktadır.

Bununla birlikte Fetih'in başladığı tarih bile tartışmalıdır. Kimileri Kral Birinci Aegon Targaryen'in saltanatının, ileride Kral'ın Şehri'nin yükseleceği üç tepenin altındaki Karasu Nehri'nin ağzına ayak basması ile başladığını belirtir. Ancak bu kesinlikle yanlıştır. Aegon'un karaya ayak basması krallar ve onun soyu tarafından özel bir gün olarak kutlanmış olsa da, Fatih, saltanatına Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'in Yüksek Rahibi tarafından taç giydirilip kutsandığı gün başlamıştır. Bu taç giyme töreni, Aegon'un karaya ayak basmasından iki yıl sonra ve üç büyük savaşın kazanılmasından sonra gerçekleşmiştir. Burdan hareket ile, Aegon'un asıl fetihlerinin 2-1 FÖ tarihlerinde olduğu söylenebilir.

Targaryenlar, antik ejderlordları soyundan olup saf Valyria kanı taşımaktaydılar. Valyria Kıyameti'nden on iki yıl önce(114 FÖ) Aenar Targaryen, Cumhuriyet ve Uzun Yaz Diyarı'ndaki bütün taşınmazlarını satıp, bütün servetini, eşlerini, kölelerini, ejderhalarını, kardeşlerini, akrabalarını ve çocuklarını alarak, Dar Deniz'in ortasında yükselen dumanlı dağın yamacına inşa edilmiş Ejderkayası'na taşındı.

Valyria, o zamanlar bilinen dünyanın en muhteşem şehri, medeniyetin beşiği konumundaydı. Parıldayan duvarları içinde onlarca rakip hane, senatoda güç ve şan elde edebilmek için sonsuz bir mücadele içinde birbirleri ile yarışıyordu. Targaryenlar ise bu sıralamada epey bir geridelerdi ve rakipleri Ejderkayası'na taşınmalarını bir korkaklık, bir teslimiyet olarak değerlendirdi. Ancak sonraları Kahin Daenys olarak bilinecek olan Lord Aenar'ın bakire kızı Daenys, Valyria'nın sonunun ateş ile geleceğini öngörmüştü. Ve on iki yıl sonra Kıyamet gerçekleştiğinde ise yeryüzünde yaşayan tek ejderlordları Targaryenlardı.

Ejderkayası, iki yüzyıldır Valyria'nın batı sınırını korumaktaydı. Adanın konumunun Karasu Körfezi' ile Dar Deniz'i birbirine bağlayan boğaza yakın oluşu, hem Targaryenların hem de onların yakın müttefiki olan Akıntı İzi'nin Velaryonlarının gemi geçişlerinden aldıkları vergiler ile zenginleşmesini sağladı. Velaryon ve müttefikleri olan diğer Valyrialı hane, Pençe Adası'nın Celtigarları gemileri ile Dar Deniz'in ortalarına kadar hakimiyet kurmuşlarken, Targaryenlar ise ejderhaları ile gökyüzüne hükmediyorlardı.

Ancak bütün bunlara rağmen, Valyria Kıyameti ardından geçen yüz yıl boyunca(Tam olarak Kan Yüzyılı olarak adlandırılan dönem) Targaryen hanesinin gözü her zaman doğuda oldu ve Westeros'ta yaşananlarla çok az ilgilendiler. Kahin Daenys'in kardeşi ve kocası olan Gaemon Targaryen, Sürgün Aenar'ın ardından Ejderkayası Lordu oldu ve Şanlı Gaemon olarak tanındı. Onun ölümünden sonra adayı Gaemon'ın çocukları, Aegon ve Elaena yönetti. Onlardan sonra başa oğulları Maegon, Maegon'dan sonra onun kardeşi Aerys ve Aerys'ten sonra sırayla Aelyx, Baelon ve Daemion adlı üç evladı geçti. Bu üç kardeşten en küçüğü olan Daemion'un erkek evladı Aerion, ondan sonra Ejderkayası Lordu oldu.

Tarih tarafından Fatih Aegon veya Ejder Aegon olarak bilinen Aegon, 27 FÖ yılında Ejderkayası'nda dünyaya geldi. Kendisi tek erkek çocuktu ve Ejderkayası Lordu Aerion ile Velaryon hanesine mensup, anne tarafından yarı Targaryen kanı taşıyan Leydi Valaena'nın ikinci evladıydı. Aegon'un iki kız kardeşi vardı biri kendisinden büyük olan Visenya, diğeri de küçük kız kardeşi Rhaenys. Valyria'nın ejderlordları arasında, damarlarındaki Valyria kanını saf tutma amacı ile kız ve erkek kardeşlerin birbirleri ile evlenmesi yaygın bir gelenekti ancak Aegon, iki kız kardeşini de eşi olarak aldı. Geleneğe göre Aegon'un kendisinden büyük olan Visenya ile evlenmesi bekleniyordu. Söylenir ki Aegon, Visenya ile ailevi yükümlülüğü yüzünden, Rhaenys ile de kalbindeki arzu yüzünden evlenmiş.

Üç kardeşin üçü de, daha evlenmelerinden çok önce birer ejderlordu olduklarını ispatlamışlardı. Sürgün Aenar'ın Valyria'dan getirdiği beş ejderhadan sadece biri, Kara Dehşet Balerion olarak adlandırılan büyük yaratık, Aegon'un zamanına kadar hayatta kalabilmişti. Diğer iki ejderha ise –Vhagar ve Meraxes- Ejderkayası'nda doğmuş, genç ejderhalardı.

Cahillerin kulaktan kulağa söylediği yayın efsaneye göre Aegon Targaryen, Westeros'a ilk defa fetih kararı aldığı gün ayak basmıştır. Ancak bu doğru değildir. Üzerinde Westeros'taki Yedi Krallık'ın bütün ormanlarının, nehirlerinin, şehirlerinin ve kalelerinin oyulduğu ağaçtan yapılma on beş metre boyunda Boyalı Masa bu karardan yıllar önce tamamlanmıştır. Açıkça görülüyor ki, Aegon'un fetih düşüncesi, oluşan durumlardan çok daha öncesinden beri Fatih'in kafasındaydı. Ayrıca Aegon ve kızkardeşi Visenya'nın gençliklerinde Eski Şehir'i ve Lord Redwyne'nin misafiri olarak Arbor'u ziyaret ettikleri güvenilir kaynaklarda geçmektedir. Aynı şekilde Lannisport'a da gittikleri düşünülmekte ancak bu konudaki iddialar açıklık kazanmamıştır.

Aegon'un gençliğinde Westeros, birbirleri ile sürekli mücadele halinde olan ve savaşmadıkları vaktin çok az olduğu yedi krallığa bölünmüştü. Uçsuz bucaksız, soğuk ve sert Kuzey, Kışyarı'nın Starkları tarafından yönetilmekteydi. Dorne çöllerinde Martell prenslerinin hükmü geçmekteydi. Altın cevherleri ile dolu batı toprakları Casterly Kayası'nın Lannisterları tarafından, Menzil'in verimli toprakları ise Yüksekbahçe'nin Gardenerları tarafından yönetilmekteydi. Vadi, Parmaklar ve Ay Dağları Arryn hanesinin topraklarıydı. Ama bu krallar içinde en savaşkan olan iki kral, Kibirli Argilac ile Kara Harren, Ejderkayası'na en yakın iki krallığın sahipleriydiler.

Fırtına Burnu isimli büyük kalelerinden, bir zamanlar Gazap Tepesi'nden Yengeç Koyu'na kadar Westeros'un doğu kısımının mutlak hakimi olan Durrandon hanesine mensup Fırtına Kralları, Aegon zamanında güçten düşmüş durumdalardı. Menzil Kralları, Fırtına topraklarının batı tarafını didiklerken, Dorne onları güneyden sıkıştırmakta ve Kara Harren ile onun demirdoğumlu eskerleri, Üç Dişli Mızrak'tan ve Karasu Nehri'nden aşağı itmekteydi. Durrandon soyunun son temsilcisi olan Kral Argilac, daha genç yaşında Dorne istilasını püskürtüp, Volantis'in ''kaplanlarına'' karşı kurulan büyük ittifak içinde yer alıp,

Menzil Kralı Yedinci Garse Gardener'ı Yaz Vadisi Savaşı'nda birebir mücadelede öldürmüş olsa da, artık yaşlanmış, ünlü kapkara saçları beyazlamış, kudretli kolları güçten düşmüştü.

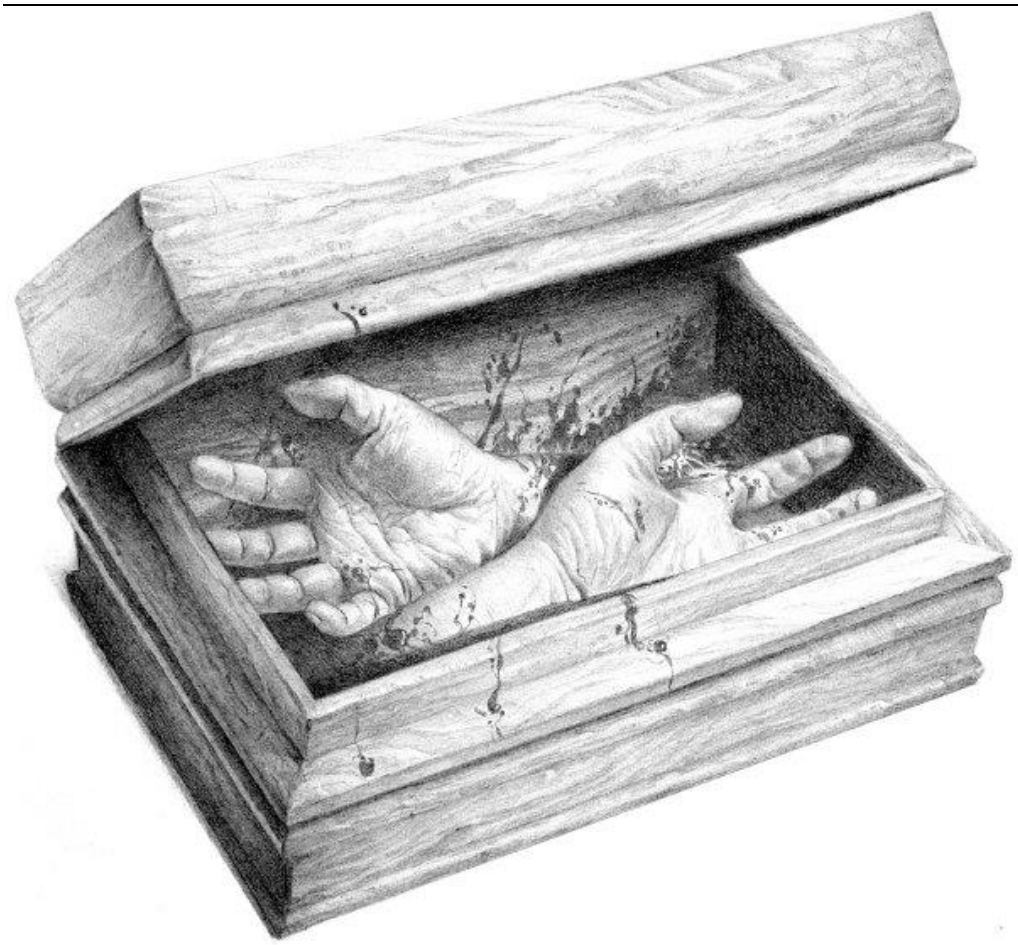
Karasu Nehri'nin kuzeyi, Adaların ve Nehirlerin Kralı, Hoare hanesinden Kara Harren'in kanlı ellerinin altındaydı. Harren'in demirdoğumlu dedesi Güçlü Kol Harwyn, Üç Dişli Mızrak'ı Argilac'ın dedesi Arrec'in elinden almıştı. Harren'in babası ise bu sınırları Duskandale ile Rosby'ye kadar genişletmişti. Harren'in kendisi kırk yıllık uzun saltanatını Tanrı Gözü yakınına inşa ettirdiği devasa kaleye adamıştı ancak Harrenhal tamamlanmak üzereydi. Bu da demirdoğumluların yakında yeni fetihler peşinde olacağının habercisiydi.

Westeros sınırları içinde Kara Harren kadar zalimliği ile nam salmış ve herkesin korktuğu başka bir kral yokken, varisi olarak sadece bakire bir kızı olan Durrandonların son temsilcisi yaşlı Fırtına Kralı Argilac kadar kendini tehdit altında hisseden başka bir kral da yoktu. İşte bu yüzden Kral Argilac, Ejderkayası'ndaki Targaryenlara mesaj göndererek Aegon Targaryen ile kızı prenses Argella'nın evlenmesi teklifinde bulunmuş ve Tanrı Gözü'nden Karasu Nehri'ne kadar olan bütün toprakları çeyiz olarak Targaryenlara vereceğini yazmıştı.

Aegon Targaryen, Fırtına Kralı'nın bu teklifini hemen reddetti. Hali hazırda iki eşi vardı, bu yüzden üçüncü bir eşe ihtiyacı yoktu. Ve çeyiz olarak verileceği söylenen topraklar bir nesildir Harrenhal'a aitti. Argilac'ın o topraklar üzerinde bir tasarrufu olamazdı. Açıkça yaşlı Fırtına Kralı, Targaryenları Karasu Nehri kıyılarına yerleştirerek, kendi toprakları ile Kara Harren arasında bir tampon bölge oluşturma niyetindeydi.

Ejderkayası Lordu krala karşı bir teklifte bulundu. Eğer çeviz olarak önerilen topraklara Massey Burnu ile Mander Nehri'nin doğduğu, Karasu Nehri'nin güneyinde kalan ormanlık ve düz araziler de eklenir ise, Kral Argilac'ın kızı ile Lord Aegon'un çocukluk arkadaşı ve şampiyonu olan Orys Baratheon'un evlenmesine izin vererek anlaşmanın tamamlanacağını belirtti.

Kibirli Argilac bu teklifi şiddetle reddetti. Orys Baratheon, kulaktan kulağa yayılan dedikodulara göre Lord Aegon'un piç kardeşiydi ve Fırtına Kralı kızının bir piç ile evlenmesine izin vererek hanesinin onurunu ayaklar altına alamazdı. Bu teklif kralı öfkelendirdi ve kral, Aegon'un teklifini getiren elçilerin ellerini kestirtip bir kutuya koyarak Ejderkayası'na geri gönderdi. Kutunun içine de ''O piçin tutacağı eller ancak bunlar olur,'' diye not düştü.

Kibirli Argilac'ın Aegon'un teklifine verdiği cevap

Aegon bu hakarete geri dönüş yapmak yerine tanıdığı bütün arkadaşlarını, sancaklarlarını ve müttefiklerini Ejderkayası'na çağırdı. Akıntı İzi'nden Veleryon hanesi, Pençe Adası'ndan Celtigarların da olduğu gibi Targaryenlara yeminli bir haneydi. Massey Burnu'nundan, Keskin Nokta Lordu Bar Emmon ile Taşlıoyun Lordu, Lord Massey de toplantıya iştirak etti. İki hane resmi olarak Fırtına Burnu'na bağlı olsa da, Ejderkayası ile daha yakın ilişkileri vardı. Lord Aegon ve kızkardeşleri gelen lordlardan ne yapmaları gerektiği konusunda tavsiye aldılar ve o zamana kadar dindarlıkları ile ön planda olmamalarına rağmen, kale içindeki Westeros'un Yedi Tanrısı için inşa edilmiş kiliseye gidip dua ettiler.

Yedinci günün sonunda Ejderkayası'nın siyah kulelerinden bir kuzgun bulutu havalandı ve küçüklü büyüklü bütün lordlara, krallara, köylere, şehirlere ve Westeros'un Yedi Krallık'ının tamamına Lord Aegon'un mesajını iletti. Bütün kuzgunlar aynı mesajı taşıyordu: ''Bugünden itibaren Westeros'un sadece ve sadece tek bir kralı vardır. Targaryen hanesinden Aegon önünde diz çöküp sadakat yemini edenler, sahip oldukları ünvanları ve toprakları muhafaza edeceklerdir. Kim ki Aegon'a karşı silahlanır ise yakalanacak, aşağılanacak ve yok edilecektir.

Kuzgunlar Aegon'un mektubunu Westeros'un dört bir yanına taşıyor.

Aegon ve kızkardeşleri ile birlikte Ejderkayası'ndan hareket eden asker sayısı tartışmalı bir konudur. Kimileri ordunun büyüklüğünün üç bin civarı olduğunu söylerken, kimileri ise sadece birkaç yüz kişiden oluştuğunu iddia etmektedir. Bu pek de büyük olmayan Targaryen ordusu, Karasu Nehri'nin ağzına demir attı ve tepenin kuzey tarafına bakan yamacında yer alan küçük balıkçı köyünün üstündeki ormanlık araziye yerleşti.

Yüzlerce krallığın hüküm sürdüğü günlerde, birçok küçük krallık ve lordluk Karasu Nehri'nin sahibi olduklarını iddia etmişti. Bu haneler arasında Duskandale'in Darklyn Kralları, Taşoyun'un Masseyleri ve eski nehir krallarından Muddlar, Fisherlar, Brackenlar, Blackwoodlar ve Hooklar da vardır. Zaman zaman üç tepenin çevresini kuleler ve kaleler kaplıyor olsa da, o kuleler her savaş sonunda yerlebir oluyordu. Nehrin ağzında Fırtına Burnu ile Harrenhal'un da hakkı olsa da, nehir savunmasız haldeydi ve nehre yakın olan bölgelerde, askeri yönden güçsüz alt lordların kaleleri yükselmekteydi ki gücü olan lordların da bağlı oldukları Kara Harren'ı sevmek için çok az sebepleri vardı.

Aegon Targaryen hızlıca en yüksek üç tepenin etrafına büyük çitler çektirdi ve kızkardeşlerini en yakındaki kaleleri almaları için görevlendirdi. Rosby hanesi savaşmadan Rhaenys ile altın gözlü Meraxes'e boyun eğdi. Stokworth'ta birkaç okçu Visenya'ya ok atsa da Vhagar kalenin surlarını ateşe verince kale teslim oldu.

Fatih'in ilk gerçek sınavı Duskandale'li Lord Darklyn ile Bakirehavuzu'ndan Lord Mooton'a karşı oldu. İki lord güçlerini ve ordularını birleştirerek, işgalcileri denize dökmek adına güneye yürüdüler. Aegon karadan saldırması için Orys Baratheon'u ordunun başına koyarken, Kendisi Kara Dehşet'in sırtına atlayıp havadan saldırdı. Savaş sonunda iki lord da öldürüldü ve sonrasında hanelerinin liderliğini devralan Darklyn'in oğlu ve Mooton'un kardeşi, Aegon'un önünde diz çökerek emrindeki askerlerin Targaryen komutasında olduğunu bildirdi. O zamanlar Duskandale, Dar Deniz'de yer alan önemli liman şehirlerinden biriydi ve ticaret ile epey bir zenginleşmişti. Visenya Targaryen şehrin yağmalanmasında kesinlikle izin vermedi ancak, şehrin servetinin büyük kısmını Targaryen hanesinin hazinesine eklemekte bir mahsur görmedi.

Bu durum belki de, Aegon Targaryen ile kız kardeşlerinin karakter farklılıklarını tartışmak için uygun bir olaydır.

Üç kardeşin en büyüğü olan Visenya, tıpkı Aegon gibi bir savaşçı ve ipek yerine zincir zırh içinde daha rahat eden bir karakterdeydi. Belinde Valyria çeliğinden yapılma Karakızkardeş olan Visenya, küçüklüğünden beri erkek kardeşi ile kılıç antrenmanı yaptığından ötürü kılıç kullanmada epey yetenekliydi. Valyria'nın mora çalan gözlerine ve altın sarısı saçlarına sahip olmasına rağmen, kendisinin ağırbaşlı ve sade bir görünüşü vardı. Visenya'yı en çok sevenler bile onun ciddi, affetmeyen bir yapısı olduğunu söylemiş, hatta bazıları zehirlere uğraşıp kara büyülere merak sardığını belirtmiştir.

Targaryenların en genci olan Rhaenys ise, kız kardeşinin tam tersi bir mizaçtaydı; Meraklı, şakacı, düşünmeden hareket eden bir yapıdaydı. Savaşçı yeteneklerinin olmamasının yanında Rhaenys, müziği, dansı ve şiiri sevmiş, birçok şarkıcıya, oyuncuya ve kukla ustasında destek çıkmıştır. Ancak söylenenlere göre Rhaenys ejderhası sırtında iki kardeşinin de toplamından daha fazla vakit geçirmiştir çünkü herşeyden daha çok uçmayı sevmiştir. Ölmeden önce yapmak istedikleri şeyler arasındaki ilki, Meraxes'ın sırtında Günbatımı Denizi'nin batısında ne olduğunu görmeye gitmek olduğu söylenir. Visenya'nın kocası ve kardeşi olan Aegon'a olan bağlılığı kimse tarafından sorgulanmaz iken, Rhaenys'in etrafı ise genç erkeklerle çevriliydi. Hatta bazılarının Aegon diğer kardeşi ile birlikte iken Rhaenys'in yatak odasına girdiğini söylenir.Bütün bu dedikodulara rağmen dönemin gözlemcileri, kralın Visenya ile geçirdiği her geceye karşılık Rhaenys ile on gece geçirdiğini not düşmüşlerdir.

Gariptir ki Aegon Targaryen'in kendisi bize göründüğü kadar kendi çağdaşları için de gizemli bir karakterdedir. Kuşandığı Karaalev isimli Valyria çeliğinden dövülme kılıç ile döneminin en iyi savaşçıları arasında değerlendirilmesine rağmen hiçbir zaman turnuvalardan zevk almamış ve hiçbir turnuvada ne mızrak tutmuş, ne de meydan dövüşüne katılmıştır. Ejderhası Kara Dehşet Balerion olmasına rağmen, savaşlar dışında çok az kez onunla birlikte uçmuştur. Liderlik vasfı ile binlerce insanı sancağı altına toplamasına rağmen, çocukluk arkadaşı Orys Baratheon dışında tek bir yakın arkadaşı olmamıştır. Kadınlar kendilerini Aegon'un üzerine atsalar da, Aegon her zaman kız kardeşlerine sadık kalmıştır. Kral olarak küçük konseyine ve kız kardeşlerine büyük güven duymuş, gündelik işlerin büyük kısmını onlara devretmiştir. Ancak gerekli gördüğü anlarda da kontrolü ele almaktan çekinmemiştir. İsyancılara ve hainlere karşı çok katı olmasına rağmen, kendisine diz çöken düşmanlarına karşı cömert davranmıştır.

Fatih Aegon elinde Karaalev ile birlikte savaşırken

Bunu ilk olarak, sonsuza kadar Aegon Tepesi olarak bilinecek, toprak ve çitle kaplı Aegon Kalesi'nde göstermiştir. Düzinelerce kaleyi ele geçirip Karasu Nehri ağzının iki yakasını da kontrolü altına aldıktan sonra, yendiği lordları kalesine çağırmış ve o lordlar kılıçlarını Aegon'un önüne koyup diz çöktüklerinde, Aegon onları ayağa kaldırarak topraklarını ve ünvanlarını muhafaza edeceklerini söylemiştir. Ayrıca eski destekçilerine de yeni ünvanlar vermiştir. Akış Lordu Daemon Velaryon'u kraliyet donanmasının Başı ilan etmiş, Taşlıoyun Lordu Triston Massey'i Kanun Başı ilan etmiş, Crispian Celtigar'ı ise Hazine Başı ilan etmiştir. Orys Baratheon için ise Aegon, kendi sözleri ile''Benim koruyucum, korkusuz ve güçlü sağ elim olacaktır,'' demiştir. Bu sözden hareket ile üstadlar, Orys Baratheon'u ilk Kral Eli olarak sayarlar.

Hanedan sancakları Westeros'taki lordlar tarafından uzun zamandır sahiplenilmiş bir gelenek olsa da, Valyria'nın ejderlordları tarafından hiç kullanılmayan bir gelenekti. Aegon'un şövalyeleri, siyah zemin üzerine işlenmiş, ateş soluyan üç başlı kırmızı ejderha motifli hanedan sancağını herkese gösterince, Aegon'un emrindeki lordlar onun Westeros'un tamamını hükmü altına almaya layık bir kişi olarak görüp kendilerinden biri

olarak kabul ettiler. Kraliçe Visenya, Valyria çeliğinden dövülme, etrafına yakut kakılmış tacı Aegon'un kafasına yerleştirip, ''Bütün Westeros'un Kralı ve Halkının koruyusu olan Targaryen Hanesinden Aegon,'' diye ilan ederken, ejderhalar kükremiş, lordlar ve şövalyeler tezahürat yapmalarına rağmen, aralarında en çok bağıranlar alt tabakadan olanlar, balıkçılar ve köylüler olmuştur.

Bu arada, Ejder Aegon'un taçlarına göz diktiği yedi kral sevinç içinde değildi elbette. Harrenhal'da Kara Harren ve Fırtına Burnu'nda Kibirli Argilac çoktan sancaktarlarını savaşa çağırmıştı. Batıda Menzil Kralı Mern, Okyanus Yolu'ndan giderek Casterly Kayası'na geçmiş ve orada Lannister hanesinden Kral Loren ile görüşmüştü. Dorne Prensesi Ejderkayası'na bir kuzgun yollayarak, denk seviyede olmaları şartı ile Fırtına Kralı Argilac'a karşı müttefiklik teklifinde bulundu. Bir başka müttefiklik teklifi Eyrie'deki çocuk kraldan geldi. Ronnel Arryn'in annesinin yazdığı mektupta, Üç Dişli Mızrak'taki Yeşil Çatal'ın doğusunda kalan topraklar kendilerine vaad edilir ise, Kara Harren'a karşı Targaryenları destekleyeceklerini bildirmişti. Hatta Kuzey'de bile Kral Torrhen Stark, sancaktarları ile biraraya gelip bu sözde fatih için neler yapılması gerektiği konusunda geceler boyu tavsiye almıştır. Ve böylece bütün diyar, Aegon'un bir sonraki hamlesini endişe içinde beklemeye başladı.

Aegon Kalesi'ndeki taç giyme töreninin hemen ardından Targaryen ordusu tekrar yollara düştü. Ordunun büyük bir bölümü Karasu Nehri'nin geçip Orys Baratheon komutası altında güneye, Fırtına Burnu'na doğru ilerlemeye başladı. Onlara Kraliçe Rhaenys ile altın gözlü ve gümüş pullu Meraxes de katıldı. Targaryen donanması, Daemon Velaryon komutası altında Karasu Koyu'ndan demir alıp kuzeye, Vadi'ye ve Martı Kasabası'na doğru yelken açtı. Visenya ile Vhagar, donanmaya destek olma amacı ile onlarla birlikte gitti. Kralın kendisi ise kuzeydoğuya, Tanrı Gözü ve Harrenhal'a doğru ilerledi. Harrenhal, Kral Kara Harren'in takıntısı ve gurur kaynağı haline gelmiş devasa bir kaleydi ve Aegon'un Westeros'a ayak bastığı gün tamamlanmıştı.

Üç Targaryen da zorlu düşmanlarla yüzleşti.. Fırtına Burnu'na yeminli lordlar Errol, Fell ve Buckler, Orys Baratheon'un ordusunun Gezgin Nehir'den geçişini fırsat bilerek süpriz bir saldırı ile binden fazla Targaryen askerini öldürüp geri çekilmişti. Alelacele bir araya getirilen Arryn donanmasına bir düzine Braavos'tan gelen savaş gemisi katılmış ve Targaryen donanmasını Martı Kasabası açıklarında yenmişti. Ölenler arasında Aegon'un amirali, Daemon Velaryon da vardı. Aegon'un kendisi Tanrı Gözü'nün güneyine bir değil iki defa saldırmış, Sazlık Savaşı olarak adlandırılan savaşı Targaryenlar kazanmış olsa da İnleyen Söğütler'de Kral Harren'in iki oğlu gölü gizlice kayıklarla geçip ordunun kenarındaki açıklıktan saldırdıklarında ağır kayıplar verdirmişti.

Bu kayıplar birer başarısızlık gibi görülse de, sonuçta Aegon'un düşmanlarının ejderhalara karşı kullabilecek bir silahları yoktu. Vadi askerleri üç Targaryen gemisini batırıp geride kalanların çoğunu ele geçirse de, Kraliçe Visenya gökyüzünden alçaldığında sahip oldukları bütün gemiler kül oldu. Lord Errol, Fell ve Buckler, Kraliçe Rhaenys'in Meraxes'i salıp etraftaki ormanlık alanı yanan birer meşaleye dönüştürene kadar ormanlık arazi içinde saklandılar. Ve İnleyen Söğütler'den galip ayrılıp Harrenhal'a dönüş yolundaki kardeşler, gökyüzünden saldıran Balerion'a karşı hiçbirşey yapamadılar. Harren'in kayıkları ile birlikte evlatları da kül oldu.

Visenya ile Vhagar, Arryn donanmasını ateşe verirken

Aegon'un düşmanları kendilerini aynı zamanda başka düşmanlarla da burun buruna buldu. Kibirli Argilac sancaktarlarını Fırtına Burnu'nda toplamıştı. Ancak bu arada Basamaklar'dan gelme korsanlar, sancaktarların yokluğunu fırsat bilerek Gazap Tepesi'nde saldırırken, Dorne'un keşif birlikleri Kızıl Dağlar'dan aşağı inip karşı yamaçlara saldırdı. Vadide ise, genç Kral Ronnel, Üç Kız Kardeşler'in Vadi ile bütün bağlarını kopartıp kraliçe olarak Leydi Marla Sunderland'i başa geçirmek için çıkardıkları isyan ile boğuşuyordu.

Ancak bu olaylar, Kara Harren'in başına gelecekler yanında çok küçük sıkıntılar olarak kalırdı. Üç nesildir Nehirova bölgesini Haore hanesi yönetiyor olmasına rağmen, Üç Dişli Mızrak'ın halkı demirdoğumlu üstlerine karşı en ufak bir sevgi beslemiyordu. Kara Harren, inşa ettirdiği devasa kalesi Harrenhal için binlerce kişiyi ölümüne yollamış, Nehirova bölgesini kalenin yapımında kullanılan malzemeleri temin etmekte kullanarak yöre lordlarını ve alt tabakadan halkı yoksullaştırmıştı. Bu olaylar ışığında Nehirova, Lord Edmyn Tully liderliğinde Harrenhal'a karşı ayaklandı. Tully Harrenhal'a gitmek yerine kalesine Targaryen hanesinin sancağını asıp Targaryenlar yanında yer alacağını duyurdu ve okçularını, şövalyelerini yanına alarak Aegon'un ordusu ile güçlerini birleştirmek için yola çıktı. Lord Tully'nin bu hareketi, diğer nehir lordlarına da cesaret verdi. Birer birer Üç Dişli Mızrak lordları Ejder Aegon'un yanında savaşacaklarını duyurdu; Blackwoodlar, Mallisterlar, Vanceler, Brackenlar, Piperlar, Freyler, Stronglar... bütün haneler orduları ile birlikte Harrenhal önlerine geldiler.

Kral Kara Harren ise aniden sayıca az konuma düşünce, sözde aşılamaz kalesi içine sığınmaktan başka çaresi kalmamıştı. Harrenhal, beş devasa kulesi, tükenmez su kaynakları, içi yiyecek dolu yeraltı kilerleri, hiçbir merdivenin uzanamayacağı uzunluktaki kara taştan yapılma surları ve hiçbir koç başının kırmayacağı kadar kalın kapıları ile Westeros içinde kurulmuş olan en büyük kale ünvanını taşıyordu. Harren kalan oğulları ile birlikte Harrenhal'a girdi ve yandaşları ile birlikte kaleye kuruldu.

Ejderkayası'ndan Aegon'un aklında ise başka planlar vardı. Edmyn Tully ve diğer Nehirova lordları kendisine katılınca, kaleye beyaz bayrak ile birlikte bir üstad yollayarak barış görüşmesi yapma talebinde bulundu. Yaşlı ve saçları kırlaşmış olmasına rağmen siyah zırhı içinde hala vahşi görünen Harren bu teklifi kabul etti. İki kral da yanında sancaklarını taşıyan bir asker ve üstad getirmişti. Bu yüzden aralarında geçen konuşmalar günümüze kadar ulaşmıştır.

''Diz çök,'' diye söze başlar Aegon. ''Diz çök ki, Demir Adalar'ın lordu olarak yaşamaya devam edebilesin. Diz çök ki, evlatların senden sonra senin hükmünü devam ettirebilsin. Kalenin dışında bekleyen sekiz bin askerim var.''

''Kalemin surları dışında olanların hiçbiri beni alakadar etmiyor,'' diye cevap verir Harren. ''Bu surlar aşılmayacak kadar kalın ve güçlü.''

''Ancak ejderhaları uzak tutacak kadar yüksek değil. Ejderhalar uçar, bilirsin.''

''Kalemi taşlardan yaptırdım,'' der Harren. ''Taş alev almaz.''

Bunun üzerine Aegon, ''Güneş battığında damarlarında senin kanın akan tek bir kişi bile hayatta kalmayacak,'' diye cevap verir.

Söylenilenlere göre Harren yere tükürür ve kalesine döner. İçeri girdiğinde ise elinde ok ve mızrak olan askerlere dönüp ejderhayı öldürebilene toprak ve zenginlik sözü verir. ''Ejderhayı her kim öldürürse, kızımla evlenmeye hak kazanır. Hatta isterse Tullylerden veya Blackwoodlardan veya Stronglardan, Üç Dişli Mızrak'tan gelen o hainlerin kızlarından istediği kadarını kendisine alabilir,'' der. Sonra Harren evlatları ile birlikte kulesine çekilir ve kulenin içini özel korumaları ile doldurur.

Güneşin son ışıkları da söndüğünde, Kara Harren'in askerleri, ellerindeki yaylar ve mızraklar ile karanlığa doğru bakar. Etrafta ejderha görülmeyince, kimileri Aegon'un boş tehdit savurduğunu düşünür. Ancak Aegon Targaryen ejderhası Balerion'u bulutların bile üzerine çıkarmıştı. Kalenin kulelerini simsiyah kanatların altında gördüğü zaman alçalan Balerion, öfke içinde kükreyip kaleyi kara alevi ile doldurdu ve etrafı kızıla boyadı.

Harrenhal'un yok edilişi

Harren, taş alev almaz diye buyurmuştu ancak kalesi tamamen taştan da yapılmamıştı. Odunlar, yünler, samanlar, ekmekler, tuzlanmış etler, tahıllar.. Hepsi alev aldı. Bunun yanında Harren'in askerleri de taştan yapılma değildi. Alevlerden dolayı tüten, çığlık atan, yanan askerler kendilerini surlardan aşağı attılar. Ve Balerion'un ateşi o kadar sıcaktı ki, kalenin surlarını oluşturan taşlar bile çatlayıp erimeye başladı. Kalenin dışındaki Nehirova lordlarına göre Harrenhal'un beş devasa kulesi, gecenin karanlığında kıpkırmızı parlamış ve mum gibi eriyip bükülmüş.

Harren ve evlatları sahip oldukları devasa kalenin içinde yanarak can verdiler. Onlarla birlikte Hoare hanesi de son buldu. Böylece Demir Adalar'ın Nehirova üzerindeki egemenliği de sonra erdi. Ertesi gün, Harrenhal'un tüten harabeleri önünde, Kral Aegon Edmyn Tully'nin sadakat yeminini kabul etti ve onu Nehirova Lordu ve Üç Dişli Mızrak'ın Koruyucusu ilan etti. Diğer lordlar da hem Kral Aegon'a hem de Lord Tully'ye bağlılık yemini ettiler. Kalenin külleri yeteri kadar soğuyup içeriye girilebildiği zaman, yenilenlerin ejderha ateşi yüzünden çoğunlukla kırılmış, erimiş veya bükülmüş kılıçları bir araya toplandı ve katarlara birlikte Aegon Kalesi'nde gönderildi.

Güneydoğu'da Fırtına Kralı'nın sancaktarları, Kral Harren'ın sancaktarlarından daha sadakatli olduklarını kanıtlamışlardı. Kibirli Argilac kalesi Fırtına Burnu'nda muazzam bir ordu toparladı. Durrandonların antik kalesi, Harrenhal kalesinin surlarından bile kalın surları olan muhteşem bir kaleydi ve tıpkı Harrenhal gibi o da ''aşılamaz'' olarak nitelendiriliyordu. Kral Harren'in başına gelenler kısa sürede eski düşmanı Kral Argilac'ın kulaklarına ulaştı. Lord Fell ve Buckler, kaleye yaklaşan düşman ordusunun önünden çekilerek Fırtına Burnu'na geldiğinde(Lord Errol ormanda öldürülmüştü) Kral onları Kraliçe

Rhaenys ve ejderhasına haber yollamak için geri gönderdi. Yaşlı savaşçı kral yazdığı mektupta, Harren gibi kalesinin içine saklanıp, adeta ağzına elma koyulmuş bir domuz gibi pişirilmeye niyeti olmadığını belirtti. Savaşkanlığı ile bilinen Argilac, kılıcını eline alıp kendi kaderini kendi belirleyecekti. Bu yüzden Kral, düşmanı ile açık meydanda savaşmak üzere arkasındaki geniş ordu ile Fırtına Burnu'ndan son savaşına doğru at sürdü.

Fırtına Kralı'nın bu hareketi Orys Baratheon ve ordusu için hiç de süpriz olmadı. Kraliçe Rhaenys Meraxes'in sırtında Argilac'ın Fırtına Burnu'ndan ayrılışına tanık olmuş ve Kral Eli'ne düşmanın sayısını ve savaş pozisyonunu tam olarak bildirmişti. Bunun üzerine Orys ordusunu Bronz Geçit'in güneyindeki yüksek tepeye yerleştirdi ve fırtına diyarı askerlerini beklemeye başladı.

Ordular birbirlerine yaklaştıkça, Fırtına Diyarı adının hakkını vermeye başladı. Sabahın ilk ışıkları ile birlikte yağmur çiselemeye başladı ve öğlen olduğunda hava fırtınaya dönüştü. Kral Argilac'ın sancaktarları, yağmurun yarın duracağı ümidi ile yapılacak saldırının ertelenmesi ricasında bulundu ancak Fırtına Kralı'nın ordusu düşman ordusunun iki katıydı ve en az dört katı fazla ağır süvari ve şövalye birliğine sahipti. Targaryen sancaklarının kendisine ait tepelerde dalgalanması Argilac'ı öfkelendirmişti ve esen rüzgarın güneye doğru, Targaryen ordusu üzerine doğru estiğini de gözünden kaçırmamıştı. Böylece Kibirli Argilac saldırı emrini verdi ve tarihte Son Fırtına olarak bilinen savaş başladı.

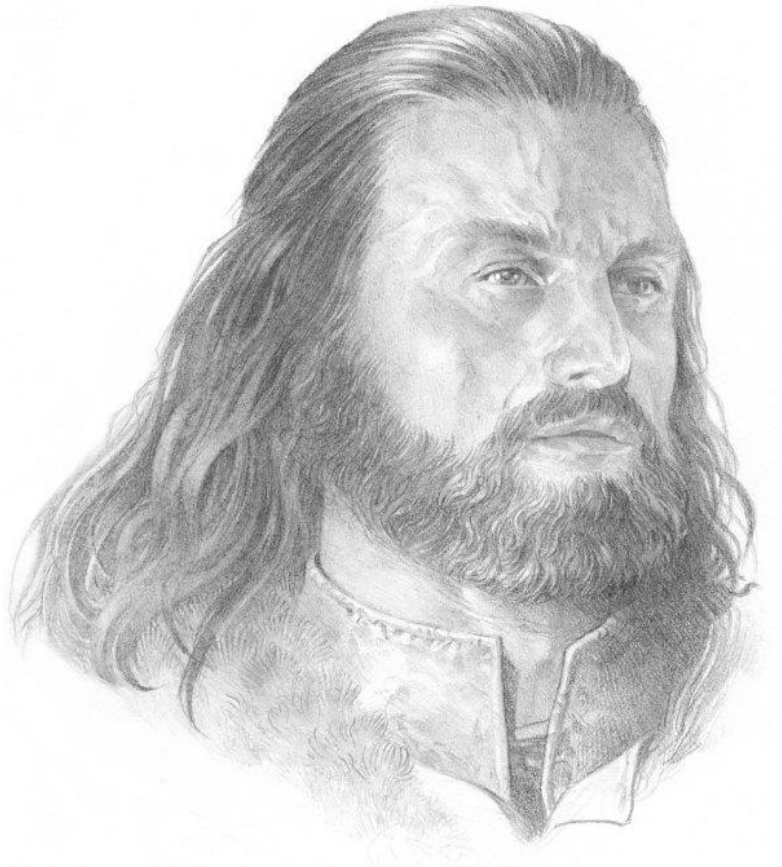
Kanlı savaş gece boyu sürdü ve Aegon'un Harrenhal'u alması gibi tek taraflı bir şekilde de gerçekleşmedi. Kibirli Argilac şövalyelerini üç kez Baratheon ordusunun üzerine sürdü ancak dik yamaçlar, yağan yağmur yüzünden yumuşamış ve çamurlaşmıştı. Bu yüzden savaş atları tepeye çıkmakta zorlanıp sekronizasyonlarını yitirdiler. Fırtına askerleri atlılar yerine yaya mızraklı birliklerini tepeye göndererek daha iyi bir karar verdiler çünkü Baratheon güçleri yağan yağmur yüzünden kendilerine yaklaşan birlikleri göremediler. Böylece Targaryen güçleri sırasıyla üç tepenin de kontrolünü kaybetti ve Fırtına Kralı'nın üçüncü ve son saldırısı, Baratheon ordusunun orta kanadının kırılmasına neden oldu. Ta ki Kraliçe Rhaenys ile Meraxes gelene kadar. Bu savaşta ejderhaların karada bile ölümcül olabileceği kanıtlandı. Kral Argilac'ın kişisel korumalarının komutanları olan Dickon Morrigen ile Karaocak Piçi, beraberlerindeki korumalar ile birlikte ejderha ateşi altında kül oldu. Savaş atları korku içinde geri dönüp binicilerini sırtlarından atıp saldırıyı karmaşaya dönüştürdüler. Fırtına Kralı'nın kendisi bile atının sırtından düştü.

Ancak Argilac savaşa devam etti. Orys Baratheon arkasında kendi adamları ile çamurlu tepeden indiğinde, yaşlı kralın etrafınındaki bir düzine askerle savaştığını ve ayaklarının altında da bir o kadar ölü Baratheon askerinin olduğunu gördü. ''Kenara çekilin,'' diye askerlerine emretti Orys Baratheon. Atından indi ve Fırtına Kralı'na diz çökmesi için son bir teklifte bulundu. Ancak Argilac bu teklife okuduğu lanet ile cevap verdi. Ve böylece saçları kırlaşmış yaşlı kral ile, Aegon'un güçlü, siyah sakallı Eli, dövüşmeye başladı. İki savaşçı da bir diğerini yaraladı ancak söylenene göre mücadelenin sonunda Durrandonların son temsilcisi tıpkı arzu ettiği gibi elinde kılıcı ve dudaklarında küfürler ile hayata gözlerini yumdu. Krallarının öldüğü haberi duyulduğunda fırtına askerlerinin kalplerindeki bütün savaşma arzusu da yok oldu ve birçok şövalye ve lord kılıçlarını ardlarına bırakarak kaçtılar.

Birkaç gün boyunca Fırtına Burnu kalesinin de Harrenhal ile aynı kaderi paylaşacağından korkulsa da, Argilac'ın kızı Argella, Targaryen ordusunu ve Orys Baratheon'u karşılayıp kalenin giriş kapısından kendisini Fırtına Kraliçesi ilan etmişti.

Kalenin üzerinde uçan Meraxes ile Rhaenys'e diz çökmek yerine kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarını bildirmiş, ''Kalemi alabilirsiniz ancak kazanacağınız tek şey kemikler ve küller olacak!'' diye söz vermişti. Ancak kaledeki askerler bu sözü kraliçe kadar benimsemiş değillerdi. O gece kalenin surlarından beyaz sancaklar yükseldi ve Kraliçe Argella zincirlenmiş, ağzı bağlanmış ve çıplak bir şekilde Orys Baratheon'un kampına

getirildi.
Söylenenlere göre Baratheon kızın zincirlerini kendi elleri ile çözmüş, sırtındaki pelerini kızın üzerine sarmış ve nazik bir şekilde ona babasının nasıl cesurca savaşıp öldüğünü anlatmış. Sonrasında ise Orys Baratheon, ölen kralı onurlandırmak adına Durrandonların hane mottosunu ve armasını kendine aldı. Böylece taçlı geyik kendi arması, Fırtına Burnu kendi kalesi, Leydi Argella da eşi oldu.

Fırtına Burnu'nun ilk Lordu, Orys Baratheon'un portresi

Nehirova ile Fırtına Diyarının Ejder Aegon ile müttefiklerinin kontrolü altına girmesi ile, Westeros'taki diğer krallar açık bir şekilde sıranın kendilerine de geleceğini gördüler. Kışyarı'nda Kral Torrhen sancaktarlarını çağırmış olsa da, Kuzey ile Aegon'un ordusu arasındaki mesafe göze alındığında ordunun Kuzey'e girmesinin epey bir uzun süreceği düşüncesindeydi. Vadi'nin naip kraliçesi Sharra, oğlu Ronnel ile birlikte Eyrie'ye çekilmiş, savunmasını gözden geçirip Arryn Vadisi'nin girişi olan Kanlı Geçit'e bir birlik göndermişti. Kraliçe Sharra gençliğinde ''Dağ Çiçeği'' olarak sıfatlandırılıp Yedi Krallık'ın en güzel bakiresi olarak adlandırıldığından ötürü belki de güzelliği ile Aegon'un aklını çelme adına ona bir portresini göndermiş, yanında da oğlu Ronnel'i varisi olarak ilan etme şartı ile Aegon ile evlenebileceğini bildirmiştir. Portre Aegon Targaryen'a ulaşsa da, Aegon'un Sharra'ya geri cevap verip vermediği bilinmemektedir. Ancak Aegon'un hali hazırda iki eşi vardı ve Sharra Arryn Aegon'dan on yaş büyük, solmak üzere olan bir çiçekti.

Bu arada batının iki büyük kralı, Aegon ve ordusunu yok etmek adına ortak bir noktada buluşmuş ve ordularını birleştirmişti. Gardener hanesinden Menzil Kralı Dokuzuncu Mern arkasında devasa bir ordu ile Yüksekbahçe'den yola çıktı. Rowan hanesinin kalesi olan Altınkoru Kalesi'nde Batı Diyarından askerleri ile birlikte gelen Kaya Kralı Birinci Loren ile buluştu. İki kral, Westeros'un gördüğü en büyük orduyu komuta ediyordu. Ordu, altı yüzden fazla büyüklü küçüklü lorddan ve beş binden fazla atlı şövalyenin olduğu elli beş bin askerden oluşuyordu. Bu orduyu, ''Bizim demir yumruğumuz,'' diye nitelendirmişti Kral Mern. Kendisi ile birlikte dört oğlu ve iki torunu da savaşa at sürdü.

İki kral Altınkoru'da çok fazla süre oyalanmadı çünkü bu büyüklükteki bir ordunun yöredeki tahılların ve meyvelerin tamamını tüketmemesi için hareket halinde olması gerekti. Böylece müttefik olan iki kral, kuzeydoğudaki geniş ve düz buğday tarlalarına gitmek üzere ordularını kuzeye sürdüler.

Tanrı Gözü yakınındaki kampından yaklaşan ordunun haberini alan Aegon, hemen ordusunu topladı ve düşman üzerine yürüdü. Emrinde düşman gücünden beş kat daha az bir ordu vardı ve ordusunun büyük bölümünü kendisine daha yeni sadakat yemini eden nehir lordlarının askerleri oluşuyordu. Her ne kadar düşmanın sahip olduğundan daha az sayıda askere sahip olsa da, bu düşmanlarından daha hızlı hareket edeceği anlamına geliyordu. Taşlı Kilise kasabası yakınlarında, kraliçeleri ejderhaları ile birlikte Aegon'a katıldı. Birlikte üç Targaryen, ejderhalarının sırtında ordularının Karasu Nehri'ni geçip güneye ilerlemesini izledi.

İki ordu, Karasu Nehri'nin güneyindeki açık düzlük arazide karşı karşıya geldi. İki kral, gözcülerinin Targaryen ordusunun sayısı hakkındaki gözlem raporlarını getirdiklerinde sevinçten havalara uçtu. Aegon'un ordusunun beş katı büyüklüğündelerdi ve lordlar ve şövalyeler arasındaki fark ise bundan daha büyüktü. Arazi geniş ve düzdü bu da atlı birlikler için ideal bir yer anlamına geliyordu. Aegon Targaryen, Orys Baratheon'un Son Fırtına'da yaptığı gibi ordusunu hakim tepeye yerleşmesi için göndermedi çünkü toprak çamurlu değil kuruydu. Hava da bulutsuz ve rüzgarlıydı ve iki haftadır yağmur yağmamış gibi duruyordu.

Kral Mern, Kral Loren'in iki katı kadar asker getirdiği için, orta kanatta yer alma onurunun kendisine bahşedilmesini talep etti. Oğlu ve varisi Edmund, kişisel korumalarının başı olarak atandı. Kral Loren ve şövalyeleri sağ kanatta, Lord Oakheart ise sol kanatta yer aldı. Targaryen ordusu ile aralarında doğal bir engel olmadığı için, iki kral düşman ordusunu iki kanattan kuşatıp sıkıştırma, bu sıkıştırma sonrasında ise zırhlı şövalyeler ve lordlardan oluşan orta kanattaki ''demir yumruk'' ile Aegon'un ordusunu ezme niyetindeydi.

Aegon Targaryen ise ordusunu hilal şeklinde sıralamış, orta alana mızraklı askerlerini yerleştirip onların arkalarına okçu birliklerini dizmişken kanatlara ise atlı birliklerini koymuştu. Ordusunun komutasını, ilk düşmanlarından olup kendisine bağlılık yemini eden Bakirehavuzu Lordu Jon Mooton'a verdi. Kral Aegon'un kendisi kız kardeşleri ile birlikte gökyüzünden savaşma niyetindeydi. Ayrıca havanın kuru oluşu ile iki ordunun savaşacağı arazinin etraftaki buğdayların toplanılacak kadar erginleştiği gözünden kaçmamıştı.

Targaryenlar, karşılarındaki iki kralın trompetlerini çalıp ilerlemeye başlamalarına kadar hareket etmediler. Kral Mern'in kendisi altın renkli atının üzerinde orta kanatta ilerlerken, oğlu Gawen onun yanında beyaz zemin üzerine işlenmiş yeşil el motifli hanedan sancağını taşıyordu. Bağırışlar ve çağırışlar eşliğinde Gardener ve Lannister güçleri Targaryen mızraklıları üzerine ok yağmuru yağdırıp düşman birliklerini kırdı. Ancak bu sırada Aegon ve kız kardeşleri ejderhaları üzerinde gökyüzündelerdi.

Aegon Balerion'un sırtında, etraftan gelen taş, mızrak ve ok yağmuru içine dalıp düşman saflarına defalarca ateş banyosu yaptırdı. Visenya ve Rhaenys düşmanlarının arka tarafındaki arazileri ateşe verdi. Kuru çimenler ve buğday başakları anında alev aldı ve esen rüzgar, ilerleyen iki kralın ordusunu alevlerin çıkardığı dumana boğdu. Yangın kokusu düşman atlarının ürkmesine, tüten duman ise savaşçıların önlerini görememesine neden oldu. Ordunun düzeni bozuldu ve her taraftan ateşler yükselmeye başladı. Lord Mooton'un emrindeki kuvvetler ise, ellerindeki oklar ve mızraklar ile adeta cehenneme dönmüş araziden çıkabilen yanan veya yanmış düşman askerlerini bekledi.

Daha sonrası bu savaşa Ateş Tarlası ismi verilmiştir.

Dört binden fazla asker ateşlerin içinde kül oldu. Bin kadarı ise Lord Mooton'un emrindeki

askerler tarafından öldürüldü. On binlercesi ise hayatlarının sonuna kadar taşıyacakları ağır yanıklar aldı. Kral Dokuzuncu Mern, oğulları, torunları, kardeşleri, kuzenleri ve diğer bütün akrabaları ile Ateş Tarlası'nda hayatını kaybetti. Kuzenlerinden biri üç gün dirense de aldığı yanıklardan dolayı hayatını kaybetti ve Gardener hanesi de onunla birlikte yok oldu. Savaşın kaybedildiğini anlayınca ateşlerin ve dumanların içinden çıkıp kaçan Kaya Kralı Loren ise hayatta kaldı.

Targaryenlar ise birkaç yüz askerden fazla bir kayba uğramadılar. Kraliçe Visenya omuzundan bir okla vuruldu ancak kısa sürede iyileşti. Ejderhaları ölü düşman askerleri ile dolu arazi üzerinde gezerken, Aegon öldürülen askerlerin kılıçlarının toplanıp Aegon Kalesi'ne gönderilmesini emretti.

Loren Lannister ertesi gün yakalandı. Kaya Kralı kılıcını ve tacını Aegon'un ayaklarının dibine koyup diz çökerek bağlılığını bildirdi. Ve Aegon ise verdiği sözü tutarakyenilmiş düşmanını tekrar ayağa kaldırdı ve topraklarını muhafaza edeceğini söyleyerek Loren'i Casterly Kayası Lordu ve Batının Muhafızı ilan etti. Lord Loren'e bağlı sancaktar da lordlarını izleyerek bağlılık yemini etti. Ve tabi ejderha ateşinden sağ kurtulan Menzil lordları da.

Buna rağmen fethin tamamlanmamış oluşundan dolayı Kral Aegon ve kız kardeşleri ilk olarak bir başkasının gelip kaleyi kendisi için almadığını umarak Yüksekbahçe'ye ilerledi. Vardıklarında ise, kalenin yüzyıllardır Gardener hanesi emrinde çalışan kahya Harlan Tyrell'in elinde olduğunu gördüler. Tyrell, savaşma arzusunda olmadığını belirttip kalenin anahtarını Fatih'e teslim etti. Bunun karşılığında Aegon Harlan Tyrell'e ödül olarak Gardener hanesine bağlı olan bütün lordlar ve topraklar ile birlikte Yüksekbahçe'yi bahşedip kendisini Güneyin Muhafızı ve Mander'in koruyucu lordu olarak ilan etti.

Kral Aegon'un aklındaki düşünce güneye yürümeye devam edip Eski Şehir'i, Dorne'u ve Arbor'u topraklarına katmaktı ancak kendisi Yüksekbahçe'de iken yeni bir savaşın yaklaştığı haberini aldı. Kuzeydeki Kral Torrhen Stark, Boğaz'ı geçip emrindeki otuz bin vahşi kuzeyli ile birlikte Nehirova'ya girmişti. Aegon hemen onu karşılamak için kuzeye yöneldi. İki kraliçesi ile birlikte Harrenhal ve Ateş Tarlası'ndan sonra ona diz çökmüş lordlara ve şövalyelere de haber yolladı.

Torrhen Stark Üç Dişli Mızrak'ın yakınlarına geldiğinde kendi ordusunun yarısı güçte bir ordu ile karşı karşıya geldi. Nehirovalı, fırtına diyarlı, Menzil askerleri... Hepsi oradaydı. Onların kamplarının üzerinde de Balerion, Meraxes ve Vhagar daireler çizerek uçuyordu.

Torrhen'in gözcüleri hala kızıl kızıl yanıp tüten Harrenhal'un harabelerini yakından görmüştü ve Kuzeydeki Kral'ın kulağına Ateş Tarlası'nda neler olduğunun haberi gelmişti. Nehri geçmeye yeltenirse aynı kaderin kendilerini de beklediğinin farkındaydı. Bazı sancaktarları hep birlikte saldırırlarsa Kuzey'in gücünü onlara gösterip kazanabilecekleri tavsiyesinde bulundu. Kimileri Moat Cailin'e geri çekilip, Kuzey toprakları içinde savunma pozisyonuna geçilmesini teklif etti. Kralın piç kardeşi Brandon Snow ise, gece vakti tek başına Üç Dişli Mızrak'ı geçip ejderhaları uykularında öldürebileceğini söyledi.

Kral Torrhen Brandon Snow'un Üç Dişli Mızrak'ı geçmesine izin verdi. Ancak suikast için değil, yanına üç tane üstad verip anlaşma yapması için. Tüm gece boyu mesajlaşmalar devam etti ve ertesi sabah Torrhen Stark'ın kendisi Üç Dişli Mızrak'ı geçti. Orada Üç Dişli Mızrak'ın güney kıyısında, başındaki antik Kış Kralları tacını çıkarıp diz çökerek artık Aegon'un hükmü altında olduğunu söyledi. Ayağa kalktığında ise artık bir kral değil, Kışyarı Lordu ve Kuzeyin Muhafızı olmuştu. O günden itibaren Torrhen Stark ''Diz Çöken Kral,'' olarak tanındı. Ancak bir tek kuzeyli askerin bile yanmış cesedi Üç Dişli Mızrak'ta kalmadı. Ve Aegon'un onlardan topladığı kılıçlar ejderha ateşi yüzünden eğilmiş, bükülmüş veya erimiş değil, sapasağlam olarak Aegon Kalesi'ne gönderildi.

Diz Çöken Kral' Torrhen Stark Fatih Aegon'a bağlılığını bildiriyor

Bu olaydan sonra bir kez daha Aegon Targaryen ile kız kardeşlerinin yolları ayrıldı. Aegon yönünü güneye Eski Şehir'e dönerken, Visenya Arryn Vadisi'ne doğru, Rhaenys ise Dorne çöllerine ve Güneş Mızrağı'na yöneldi.

Sharra Arryn Martı Kasabası'ndaki savunmasını güçlendirmiş, önemli sayıda askeri Kanlı Geçit'e yollarak, Eyrie yolunu koruyan Taş, Kar ve Sema kalelerindeki asker sayısını üç katına çıkarmıştı. Ancak bu çabalar Vhagar'ın deri kanatlarını yöneten ve uçarak hepsinin üstünden geçip Eyrie'nin avlusuna konan Visenya için önemsizdi. Naip Kraliçe arkasında bir düzine askerle telaş içinde onu karşılamaya gittiğinde karşılaştığı manzara, oğlu Ronnel Arryn'in Visenya'nın dizinde oturmuş ve gözleri merak içinde ejderhaya bakıp ''Anne bu leydi ile uçabilir miyim?'' diye soruşu olmuştu. Ne karşılıklı tehditler, ne de hakaretler duyuldu. İki kraliçe birbirlerine gülümseyerek karşılık verip nazikçe birbirlerini selamladılar. Leydi Sharra kendisinde olan üç tacı(kendi naiplik tacını, oğlunun başındaki küçük tacı ve Arryn krallarının binlerce yıldır taktıkları Dağın ve Vadi'nin Kartal Tacı'nı) emrindeki askerlerin kılıçları ile birlikte Kraliçe Visenya'ya sunarak teslim oldu. Ve söylenceye göre küçük kral Dev Mızrağı'na kadar üç kez ejderha üzerinde uçup Eyrie'ye lord olarak geri konar. Böylece Visenya Arryn Vadisi'ni kardeşinin topraklarına katmış olur.

Rhaenys Targaryen'in görevi ise bu kadar kolay değildi. Prens Geçidi ile Kızıl Dağlar'ın üzerinde birkaç Dorne birliği yerleştirilmiş olsa da Rhaenys onlarla savaşa girmedi. Onların ve kızıl ve beyaz çöllerin üzerinden uçarak diz çökmelerini teklif etmek için Vaith'e doğru alçaldı ancak kale boş ve terk edilmişti. Kalenin surları altındaki kasabada sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar vardı. Onlara lordlarının nereye gittiğini sorduğunda ise ''Uzaklara,'' cevabını aldı. Rhaenys Tanrı Lütfu nehrinin aşağısına uçarak Allyrion hanesinin kalesine vardı ancak orası da terk edilmişti. Yeşilkan Nehri'nin deniz ile buluştuğu noktada binlerce kayık, balıkçı teknesi ve hurda gemilerin birbirlerine iplerle ve zincirlerle tutturulup yüzen bir tahta şehir oluşturulduğunu gördü. Ancak o şehrin üzerinde Meraxes ile daireler çizerken tek gördüğü yaşlı insanlar ve genç çocuklar oldu.

Sonunda kraliçe yönünü Martell hanesinin antik kalesi Güneş Mızrağı'na çevirdi ve terk edilmiş kalenin içinde Dorne Prensesi'nin kendisini beklediğini gördü. Meria Martell seksen

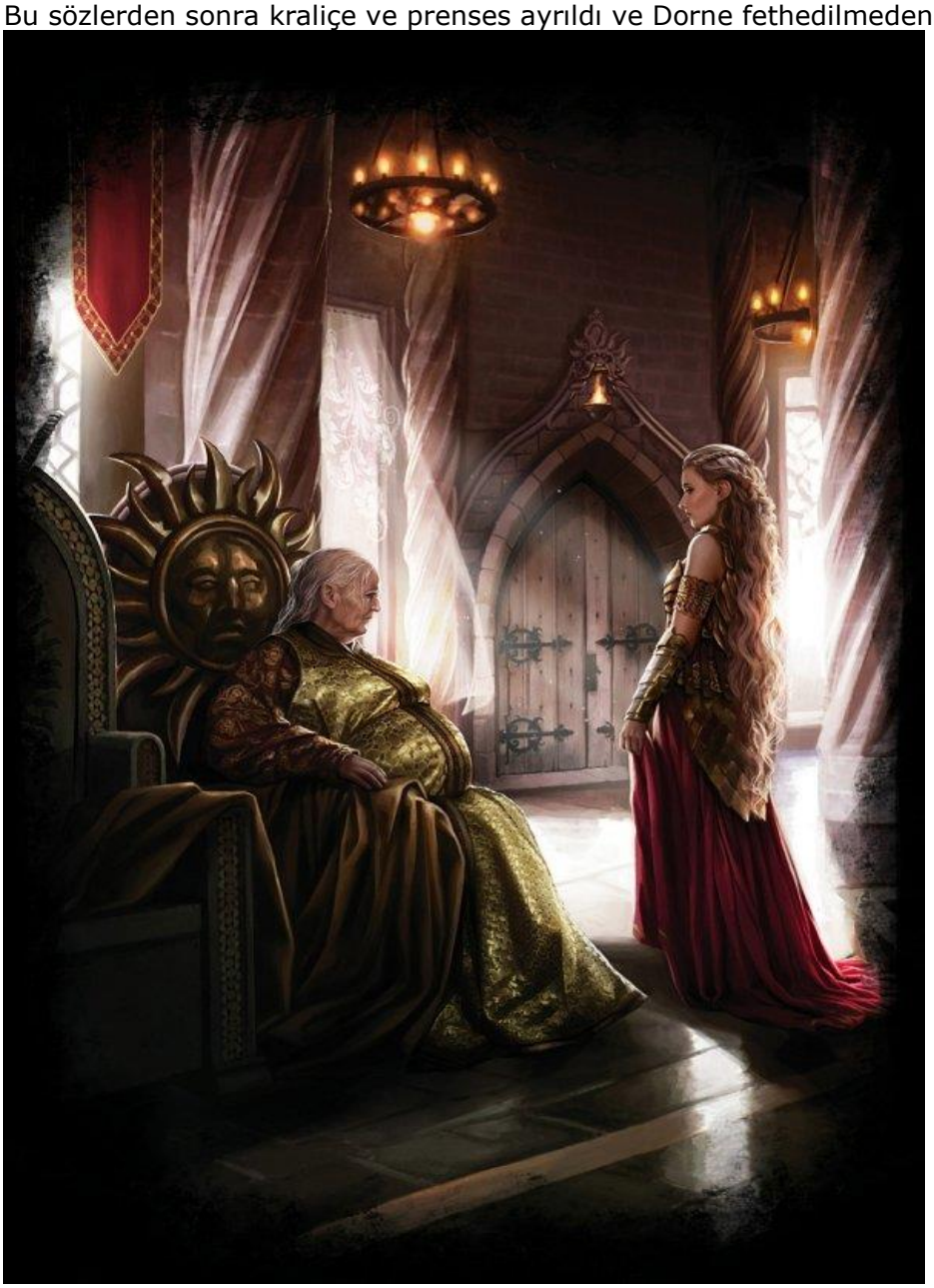
yaşındaydı ve üstadların bize söylediklerine göre Dorne'u altmış yıldır yönetiyordu. Kendisi epey şişman, kör, derisi sarkık ve neredeyse keldi. Kibirli Argilac ona ''Dorne'un Sarı Kurbağası'' ismini takmıştı ancak ne geçmiş yaşı ne de körlüğü zekasını köreltmişti.

''Ne seninle savaşacağım, ne de sana diz çökeceğim. Dorne kral tanımaz. Git kardeşine bunu söyle,'' dedi Prenses Meria Rhaenys'e.

''Söyleyeceğim,'' diye cevapladı Rhaenys. ''Ancak tekrar geleceğiz Prenses. Ve bu sefer ateş ve kan ile geleceğiz.''

''Onlar sizin sözleriniz,'' dedi Prenses Meria. ''Bizimkisi ise 'Eğilmez, Bükülmez, Kırılmaz.' Bizi yakalabilirsiniz leydim, ancak bizi ne eğebilirsiniz, ne bükebilirsiniz ne de kırabilirsiniz. Burası Dorne ve sen burada hoş karşılanmıyorsun. Şimdi, hayatın tehlikeye girmeden burayı terk et.''

Bu sözlerden sonra kraliçe ve prenses ayrıldı ve Dorne fethedilmeden kaldı.

Rhaenys Targaryen ile Meria Martell arasında geçen konuşmanın resmi

Batıda Aegon Targaryen ise sıcak bir karşılama ile karşılaştı. Geniş surlar ile Westeros'un en büyük şehri olan Eski Şehir, Menzil'in en eski, en zengin ve en güçlü hanelerinden biri olan Hightower hanesi tarafından yönetiliyordu. Eski Şehir aynı zamanda, Yediler'in de merkezi konumundaydı. Burada, İnananların Babası, yeni tanrıların yer yüzündeki sesi ve diyardaki inanan milyonların boyun eğdiği(Kuzeyi bu sayının dışında tutmak gereklidir keza kuzeyde hala eski tanrılar hüküm sürmektedir) ve İnanan Askerlerin, yerel halkın deyimi ile Yıldızlar ve Kılıçlar'ın yöneticisi Yüksek Septon yaşıyordu.
Ancak Aegon Targaryen ve arkasındaki ordu Eski Şehir'e yaklaştığında, şehrin kapılarının açık olduğunu ve Lord Hightower'ın diz çökmek için onu beklediğini gördü. Aegon'un fethine başladığının ilk haberi Eski Şehir'e ulaştığında, Yüksek Septon Yıldızlı Sept'te yedi gün ve yedi gece boyunca tanrıların yol göstericiliğini adamak adına inzivaya çekilmişti. Ekmek ve su dışında birşey yemeyi kabul etmemiş ve bir sunaktan diğerine geçerek saatlerce dua etmişti. Ve yedinci günde Yaşlı Kadın, elindeki altın feneri ile ona izlemesi gereken yolu gösterdi. Yüksek Septon'un gördüklerine göre eğer Eski Şehir, Ejder Aegon'a karşı silahlanır ise şehir yanacak, Hightowerlar, Hisar ve Yıldızlı Sept yerlebir edilecekti.

Eski Şehir'in lordu Manfred Hightower, inançlı ve tedbiri elden bırakmayan bir kişiydi. Erkek çocuklarından biri Savaşçı'nın Evlatları'na katılmış, bir diğeri de rahiplik eğitimi almaya yeni başlamıştı. Yüce Septon inzivasından çıkıp Yaşlı Kadın'ın ona gösterdiklerini Lord Hightower'a anlattığında Lord, Aegon'a karşı silahlanmamaya karar verdi. Hightowerların Yüksekbahçe'den Gardener hanesine bağlı bir sancaktar olmalarına rağmen Ateş Tarlası'nda bir tane bile Hightower askeri yanmamıştı. Bu yüzden Lord Mandred Ejder Aegon kale kapılarına yaklaşırken onu karşılamaya gitti ve önünde diz çöküp kılıcını ve şehrini teslim ederek ona sadakat yemini etti. Ayrıca bazıları Lord Hightower'ın bunların yanında en genç kızını da Aegon'a teklif ettiğini ancak Aegon'un nazikçe onu reddettiğini söyler.

Üç gün sonra Yüksek Septon, Yıldızlı Sept'te Aegon'u yedi yağ ile kutsayıp başına tacını geçirerek ''Andallar'ın ve Rhoynar'ın ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyucusu olan Targaryen hanesinden Aegon'' olarak ilan etti.(Birkaç yüzyıl sonrasına kadar Dorne krallık içine alınmayacak olsa da ''Yedi Krallık'' ünvanı Targaryen kralları tarafından sıkça kullanılmıştır.)

Fatih Aegon, Yüksek Septon tarafından taç giydirilirken

Karasu Nehri'nin kıyısındaki taç giyme törenine bir avuç lord katılmış olsa da, Eski Şehir'deki ikinci taç giyme törenine yüzlercesi tanık oldu ve törenden sonra Balerion'un sırtında şehrin üzerinde dolanan Aegon'a binlercesi tezahüratta bulundu. Bu ikinci taç giyme töreninde Hisar'ın üstadlarının da bulunduğu bilinmektedir. Belki de, üstadlar tarafından yazılan yazılarda Aegon'un saltanatının başlangıç tarihi olarak Aegon'un Aegon Kalesi'ndeki ilk taç giyme töreninin veya Aegon'un ilk defa Westeros'a ayak bastığı günün değil de, ikinci taç giyme töreninin kabul edilmesi bu sebeptendir.

Böylece Fatih Aegon'un ve kız kardeşlerinin iradesi ile Westeros'un Yedi Krallık'ı tek bir krallığa dönüşmüş oldu.

Kral'ın Şehri'nin ilk hali ve Aegon Kalesi

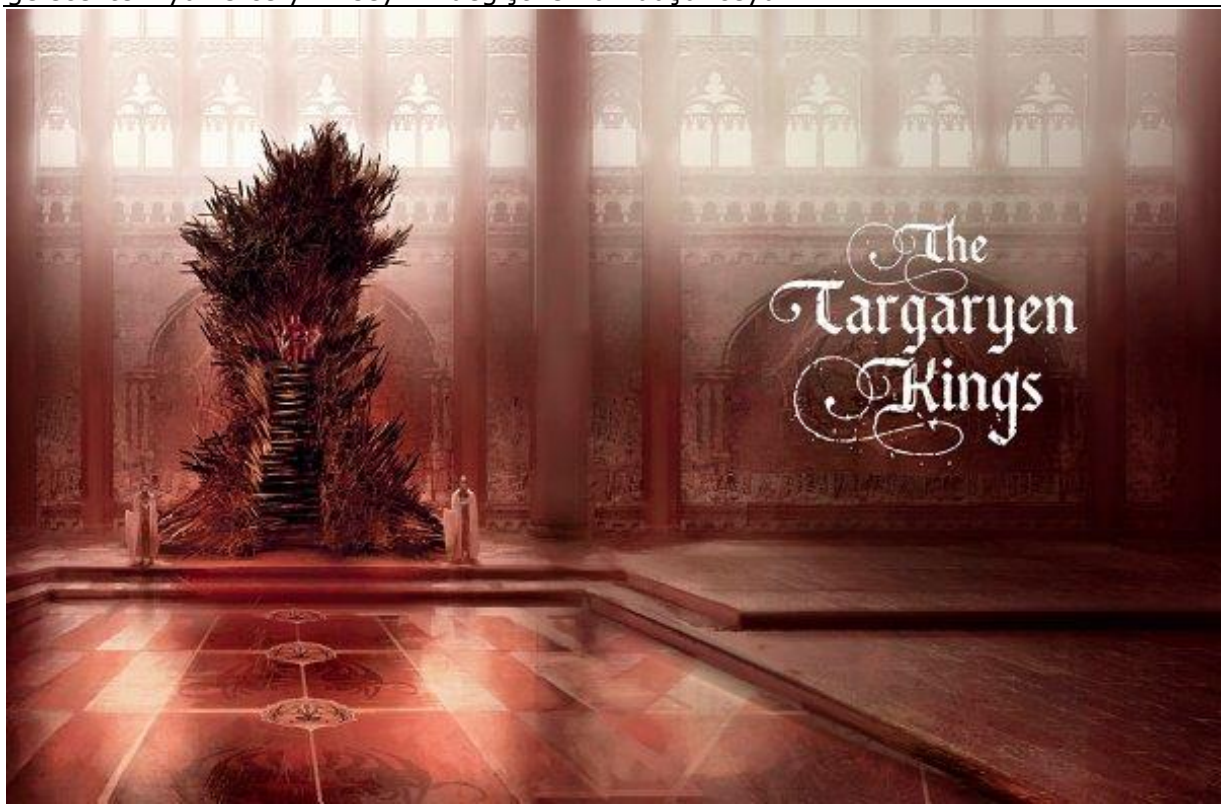
Birçok kişi Kral Aegon'un kraliyet şehri olarak Eski Şehir'i seçeceğini, kimileri de Targaryen hanesinin antik Ejderkayası kalesinden Westeros'a hükmedeceğini düşünse de kral, herkesi şaşırtarak kendisinin ve kız kardeşlerinin Westeros topraklarına ilk ayak bastıkları yerde, Karasu Nehri'nin altındaki üç tepenin üzerinde kurulu küçük şehirden yöneteceğini ilan etti. Bu şehre sonraları ''Kral'ın Şehri'' adı verildi. Ve Ejder Aegon, yakında bütün dünyanın ''Westeros'un Demir Tahtı'' olarak bileceği, Aegon'a yenilenlerin eğilmiş, bükülmüş, ezilmiş, erimiş kılıçlarından dövülen korkutucu ve devasa tahta oturup diyarı yönetmeye başladı.

TARGARYEN KRALLARI

I.AEGON

Birinci Aegon, Yedi Krallık'ı yirmi yedi yaşında fethetmişti ancak şimdi karşısında bu henüz birleştirilmiş krallığın yönetilmesi gibi yeni bir mücadeleyle karşı karşıydı. Savaşkan olan bu krallıklar, kendi başlarına bırakıldıklarında çok az bir süre barış içinde yaşadıkları için, onları tek bir kral emrinde toplayıp yönetmek olağanüstü yeteneklere sahip bir kişinin başa çıkabileceği bir şeydi. Bu yüzden Aegon'un olağanüstü, azimli ve

ileri görüşlü bir yönetici olması, diyar için bulunmaz bir talihti. Her ne kadar Aegon'un Westeros'u birleştirme düşüncesi tahmin ettiğinden zor ve masraflı olsa da, bu düşünce gelecekteki yüzlerce yılın seyrini değiştiren bir düşünceydi.

Demir Taht

Lannisport ve Eski Şehir'in ihtişamına rakip olup onları geçecek kraliyet şehrinin, basit yapılı Aegon Kalesi etrafında yükseleceğini öngören yine Aegon'du. Kral'ın Şehri dışarıdan çamurlu, pis kokulu ve kalabalık bir yer gibi görünse de her zaman hareket doluydu. Karasu Nehri üzerine yüzen tahtadan yapılma bir sept alt tabakadan insanlara hizmet verirken, kısa süre sonra Visenya Tepesi'ne Yüksek Septon tarafından gönderilen para ile çok daha büyük yeni bir sept yapıldı. Bir zamanlar sadece balıkçı teknelerinin görüldüğü yerde şimdi Lannisport'tan, Eski Şehir'den, Özgür Şehirler'den ve hatta Yaz Adaları'ndan gelen ticaret gemileri görülmektedir. Bu durum elbette ki ticaret rotasının Dunskendale ile Bakire Havuzu'ndan Kral'ın Şehri'ne kaymasına neden olmuştur. Aegon Kalesi'nin kendisi de zamanla büyüyüp genişledi ve ilk kurulan çit duvarını aştı. Bu yüzden on beş metre uzunluğunda yeni bir tahtadan kale inşa edildi. Bu kale Aegon'un, Targaryenlara ve varislerine yakışır görünüşteki Kızıl Kale'nin inşa edilmesi adına verdiği emir ile 35 FS'da yıkıldı.

10 FS'da Kral'ın Şehri gerçek manada bir şehir haline geldi ve 25 FS'da ise Beyaz Liman ile Martı Kasabası'nı geçip diyarın en büyük üçüncü şehri konumuna geldi. Ancak geçen onca zamana ve gelişime rağmen şehrin etrafında sur inşa edilmemişti. Belki Aegon ve kız kardeşleri, ejderhaları olan bir şehri kimsenin kuşatmaya cesaret edemeyeceğini düşünmüşlerdi. Ancak 19 FS'da Yaz Adaları içindeki Uzun Ağaç Kasabası'ndaki binlerce kişinin korsanlar tarafından köleleştirilip şehrin bütün zenginliğinin yağmalandığı haberi kulaklarına geldi. Bu sıkıntılı haber neticesinde ve Aegon ile Visenya'nın her zaman şehri olmadığı göz önünde bulundurulduğunda, Aegon şehrin etrafına sur inşa edilmesi emrini verdi. Baş Üstad Gaven ve Kral Eli Osmund Strong bu projenin başına atandı. Aegon surun, şehrin ilerideki genişlemesinin de göz önüne alınarak inşa edilmesini ve Yediler'i onurlandırmak adına şehre, yedi büyük girişin inşa edilmesini emretti. Proje ertesi sene başladı ve 26 FS'da tamamlandı.

Şehrin kendisi ve refah seviyesi yükseldikçe, diyarın da refah seviyesi yükselmeye başladı. Bunda elbette ki Fatih'in, kendisine yeminli vassallarının ve alt tabakadan halkın saygısını kazanmasının da payı büyüktür. Fatih, zaman zaman Kraliçe Rhaenys tarafından alt tabakadan halkın ihtiyaçları hakkında yardım almıştır. Rhaenys'in, kız kardeşi Visenya'nın aksine şarkıcılar ve şairler ile arası iyi olduğu için, o şarkıcılar ve şairler Targaryenları öven şiirler, şarkılar yazmış ve bu şarkıları diyarın her bir ucuna taşımıştır. Bu şarkılar Aegon ve kız kardeşlerini övme amacı ile yalanlarla dolu olsa dahi Rhaenys bu durumdan şikayetçi olmamıştır.

Ayrıca Rhaenys diyarı sağlamlaştırmak adına, uzak haneler arasında evlilikler ayarlamıştır. Bu yüzden Rhaenys'in 10 FS'da Dorne sınırları içinde vefat etmesi, iyi kalpli ve güzel kraliçeye hayran olan bütün diyarda bir öfke selinin oluşmasına neden olmuştur.

Her ne kadar saltanatı şan içinde başlamış olsa da, Birinci Dorne Savaşı Aegon'un ilk büyük yenilgisi oldu. İlk Dorne Savaşı 4 FS'da başladı ve yıllarca süren trajediler ve dökülen kanlar sonunda 13 FS'da sona erdi. Bu savaşta birçok felaketler yaşandı; Rhaenys'in vefatı, Ejderha Öfkesi'nde geçen yıllar, katledilen lordlar, Kral'ın Şehri'nde ve hatta Kızıl Kale'nin içinde gezen suikastçiler..

Ancak bütün bu trajediler, olağanüstü bir şeye neden oldu: Kraliyet Muhafızlarının Yeminli Kardeşliği'nin kurulmasına. Aegon ve Visenya Dornelu lordların kellerine para ödülü koyduğunda, birçoğu öldürüldü ve bu yüzden Dornelu lordlar da kendilerine katiller ve casuslar kiraladılar. 10 FS'da, Aegon ve Visenya Kral'ın Şehri sokaklarında saldırıya uğradı ki eğer Visenya ve Kara Kızkardeş olmasaydı kralın kendisi bu saldırıdan sağ çıkamayabilirdi. Bu olayın yaşanmasına rağmen kral hala etrafındaki korumaların kendisini koruması adına yeterli seviyede olduğuna inanıyordu. Ancak Visenya kralın bu fikrini değiştirdi. Söylenene göre Aegon korumalarını işaret ettiğinde Visenya belindeki Kara Kızkardeş'i çeker ve korumalar adım bile atamadan Aegon'un yanağına bir çizik atar ve ''Korumaların yavaş ve tembel,'' der.

Kraliyet Muhafızlığı'nın kurallarını koyan Aegon değil, Visenya'ydı. Yedi Krallık'ın Lordunu koruyacak olan yedi şampiyon şövalye. Visenya, Muhafızlığın yeminini Gece Gözcüleri'nin yeminini model alarak oluşturdu. Bu yüzden şampiyonlar krallarını koruma adına hayatlarındaki bütün herşeyden vazgeçmeyi göze alacaklardı. Aegon bu şampiyonların seçilmesi için bir turnuva yapılması gerektiğini söylediğinde Visenya, seçileceklerin sadece kılıç kullanmada iyi olmalarının yetmeceğini, aynı zamanda koşulsuz bir sadakate sahip olmaları gerektiğini belirtmişti. Bu yüzden kral, Kraliyet Muhafızları'nın ilk üyelerinin seçimlerini Visenya'ya bıraktı ve tarih bize gösteriyor ki, kralın bu tercihi bilgece bir seçimdi. Seçilen iki muhafız kralı korumak adına can verdi ve kalanları da hayatlarının sonuna kadar onurlu bir şekilde krallarına hizmet ettiler. Beyaz Kitap, yemini eden her şövalye gibi onların da adını sayfalarında taşımaktadır: ilk Lord Kumandan Sör Corlys Velaryon, Sör Richard Roote, Mısır Tarlası Piçi Sör Addison Hill, Sör Gregor Goode ile Sör Griffith Goode kardeşler, gezici şövalye Sör Kuklacı Humfrey ve beyaz pelerini sırtına geçirecek birçok Darklyn'den ilk olan Sör Robin Darklyn, nam-ı diğer Kara Robin.

Danışmanlarını çok önceden belirlediği için, Fatih Aegon sıklıkla diyarın günlük yönetim işlerini kız kardeşlerine ve güvendiği danışmanlarına bıraktı. (Birinci Jaehaerys döneminde bu danışmanlık Küçük Konsey kurumuna dönüşmüştür.) Böylece Fatih kalan zamanında, diyarı birleştirmeye uğraşmış, varlığı ile vassallarına korku salmayı amaçlamıştır. Yaklaşık altı ayda bir kral, kraliyet şehri olan Kral'ın Şehri'nden sülfür, kükürt ve deniz tuzu kokan o çok sevdiği Ejderkayası'na uçar, ancak kalan diğer altı ayda ise kendini diyarın ilerlemesine adardı. Hayatının geri kalanını diyarı karış karış gezerek geçirdi ta ki 33 FS tarihinde yaptığı son gezisine kadar. Ne zaman Eski Şehir'i ziyaret etse, Yüksek Septon'un Yıldızlı Sept'ine gidip hürmetlerini ve saygısını sunmuştur. Aynı şekilde birçok büyük hanenin kalelerini ziyaret etmiş,(Son yolculuğunda Kışyarı'na bile uğramıştır.) birçok alt sınıf lordun, şövalyenin ve hatta hanın çatısı altında uyumuştur. Aynı zamanda kralın peşinden birçok kişi de bu yolculuğa katılmıştır. Öyle ki bir

gezisinde, bin kadar şövalye kralın peşinden gelmiş, birçok lord ve leydi gezisinde ona eşlik etmiştir.

Bu gezilerde krala sadece şövalyeler, lordlar ve leydiler değil aynı zamanda rahipler ve üstadlar da katılmıştır. Kralın yanında sıklıkla altı adet üstad olur ve kral vereceği kararlarda daha adil olsun diye ona yerel kanunlar ve geçmiş krallıkların gelenekleri hakkında tavsiyeler verirlerdi. Aegon bütün diyarı tek bir kanun hükmü altında toplamak yerine, farklı bölgelerdeki farklı geleneklere ve dinlere saygı gösterip eski krallıklardaki olduğu gibi bir yargılama şekli getirdi. Birinci Dorne Savaşı'nın sonuçlanmasından 37 FS'daki Aegon'un vefatına kadar olan dönemde diyar barış içinde yaşadı ve Aegon diyarı hoşgörü ve irfan ile yönetti ve arkasında iki evladını, Rhaenys'ten olma Prens Aenys'i ve Visenya'dan olma genç Prens Maegor'u ''varis ve varis yedeği'' olarak bıraktı.

Fatih Aegon'un tacı.

Fatih Aegon doğduğu yerde, o çok sevdiği Ejderkayası'nda hayata gözlerini yumdu. Doğrulanan söylencelere göre kral, Boyalı Masa Salonu'nda torunları Aegon ve Viserys'e yaptığı fetihleri anlatırken dili sürçer ve yere düşer. Üstadlara göre Ejder, felç geçirerek hızlı ve acısız bir şekilde hayata gözlerini yumar. Fatih'in bedeni tıpkı kendisinden önceki Targaryenlar ve Valyrialılarda gelenek olduğu üzere Ejderkayası'nın avlusunda ateşe verildi. Ejderkayası Prensi ve Demir Taht'ın varisi Prens Aenys, babasının ölüm haberini aldığında Yüksekbahçe'ydi ve haberi alır almaz ejderhasının sırtına atlayıp babasının tacını devralmak için Ejderkayası'na uçtu. Ancak Fatih Aegon'dan sonra Demir Tahta oturan hiçbir kral, diyarı onun kadar iyi ve etkili yönetemedi.

I.AENYS

Ejder Aegon altmış dört yaşında vefat ettiğinde, tek başına sahip olduğu iktidarı ve saltanatı Dorne halkı dışında bütün Westeros tarafından kabul edilmişti. Kral, saltanatı boyunca diyarı akıllıca yönetmiş, halkına iyi davranmış, Yüksek Septonlara her zaman hürmet göstermiş, iyi hizmette bulunanları ödüllendirmiş ve yardıma ihtiyacı olan vassallarına yardım etmiştir. Ancak bu barış dolu iktidar hüküm sürse de, muhalefet kazanı içten içe kaynamaya başlamıştı bile. Aegon'a boyun eğen lordların çoğunun kalbinde hala o eski günlerin, büyük hanelerin kendi bölgelerini bağımsızlık içinde sorgusuz sualsiz yönettiği zamanların özlemi yatmaktaydı. Bazılarının kalbi ise savaşta kaybedikleri için intikam alma arzusu ile doluydu. Ve birtakım kimseler ise Targaryenları, kardeşleri ile evlenen ve bu ensest ilişkilerden gayri meşru veliahtlar dünyaya getiren canavarlar olarak görüyordu. Aegon ve kız kardeşlerinin ve elbetteki ejderhalarının gücü

karşıt düşünceler içindekileri bastırmaya yetmiş olsa da, aynı şey onların çocukları için ne yazık ki söylenemez.

Kral I. Aenys Demir Taht'ta otururken

Aegon'un biricik Rhaenys'den doğma ilk oğlu Aenys, 37 FS yılında, otuz yaşındayken tahta çıktı. İnşaat halindeki Kızıl Kale'nin salonunda büyük bir törenle taç giydi ve başına babasının taktığı yakut kakmalı Valyria çeliğinden taç yerine, kendisi için yapılan şatafatlı altın tacını taktı.

Babası ve Visenya'dan olma erkek kardeşi Maegor savaşçı yapıda olmalarına rağmen Aenys onlardan çok farklı bir karaktere sahipti. Dünyaya zayıf ve hasta bir bebek olarak geldi ve ilk yıllarını hastalıklı bir şekilde geçirdi. Bu yüzden Aenys'in, savaşçı görünüşlü Fatih Aegon'un gerçek oğlu olmadığı dedikoduları yayılmaya başladı. Kraliçe Rhaenys'in birçok yakışıklı şarkıcı ve oyuncu ile içli dışlı olması münasebeti ile çocuk aslında başkasından da olabilir gibi görünüyordu. Ancak hastalıklı çocuğa Civa isminde yavru bir ejderha verildiğinde bu dedikodular sona erdi. Ve ejderha büyüdükçe Aenys de büyüdü.

Yine de Aenys, hayalci, simyaya meraklı, şarkıcıların ve oyuncuların koruyucusu olarak kaldı. Daha da önemlisi başkaları tarafından kabul görmeye aşırı derecede aç olması kararsız kalmasına, yaptığı seçimlerde bir diğer tarafı üzebileceği korkusu nedeniyle

teredüt içine düşmesine yol açtı. Ve bu kusur, Aenys'in iktidarını gölgelemiş, saltanatının erken ve yüz kızartıcı bir şekilde sona ermesine neden olmuştur.

Fatih'in ölümünün üzerinden çok geçmeden Targaryen iktidarına yönelik isyanlar ortaya çıkmaya başladı. Bu isyanlardan ilki, kendisinin Kara Harren'in torunu olduğunu iddia eden Kızıl Harren isimli bir haydutun başlattığı isyandır. Kale hizmetçilerden birinin yardımı ile Kızıl Harren hem Harrenhal'u hem de kalenin lordu Lord Gargon'u(Tarihte Lord Gargon, İlk Gece Hakkı'nı kullanmak için bütün evlilik törenlerine katılmasından dolayı 'Misafir Gargon' olarak anılır) ele geçirdi. Kalenin içindeki tanrı korusunda Lord Gargon'u hadım edip kan kaybından ölmesi için orada bıraktıktan sonra Kızıl Harren kendini ''Harrenhal'un Lordu ve Nehirlerin Kralı'' ilan etti.

Bütün bu olaylar Kral, Tully hanesinin kalesi Nehirova'yı ziyaret ettiği zaman gerçekleşti. Ancak Aenys ve Lord Tully bu isyan ile ilgilenmek için yola çıkıp kaleye vardıklarında, Harrenhal'u bomboş buldular. Gargon'a sadık olan her bir kişi kılıçtan geçirilmiş, Kızıl Harren ve çetesi haydutluğa geri dönmüşlerdi.

Targaryen hükmüne karşı arkasında binlerce adam toplayan ve kendine ''Akbaba Kralı'' diyen bir Dornelunun isyan etmesinin hemen ardından Vadi'de ve Demir Adalar'da da isyanlar baş gösterdi. Baş Üstad Gawen'in yazdıklarına göre, kendisinin halk tarafından çok sevildiğini düşünen kral, bu isyan haberleri karşısında donup kalmış. Ve bu şok içinde kral yine kararsız bir şekilde harekete geçti. İlk başta, kendi kardeşi olan Lord Ronnel'i hapseden gaspçı Jonos Arryn'e karşı Vadi'ye gönderilecek ordunun başına geçti ancak Kızıl Harren'in ve adamlarının Kral'ın Şehri'ne sızabileceği düşüncesi ile bu karardan bir anda vazgeçti. Kral o kadar kararsız kaldı ki, bu isyanlar ile nasıl başa çıkılması gerektiği konusunda Büyük Konsey'i toplamaya uğraştı. Ancak şükürler olsun ki diğer lordlar isyana karşı vakit kaybetmeden harekete geçti.

Taşyazı'lı Lord Royce, emrinde topladığı ordusu ile birlikte Jonos Arryn'in askerlerini yok edip, Jonos Arryn ve yandaşlarını Eyrie'ye hapsetti. Ancak bu hareket kalede hapis edilmiş Lord Ronnel'in, kardeşi Jonos tarafından Ay Kapısı'ndan atılarak katledilmesine yol açtı. Yine de Kara Dehşet Balerion'un(Maegor küçüklüğünden beri Balerion'a sahip olmayı arzulamış ve babasının ölümü ile birlikte bu arzusuna kavuşmuştur) sırtında yardıma gelen Prens Maegor için Eyrie ''ulaşılmaz'' bir yer değildi. Janos ve yandaşlarının hepsi Prens Maegor'un elinde can verdiler.

Bu arada Demir Adalar'da kendisinin Kral Lodos'un reenkarnasyonu olduğunu iddia eden isyancı, Lord Goren Greyjoy tarafından kolayca alt edildi ve hainin kellesi mızrağa oturtulup kral Aenys'e gönderildi. İsyanın bastırılması ile Aenys, Lord Goren'e bu hizmet karşılığında ne arzu ederse etsin kabul edileceğini bildirdi. Lord Goren ise diyarı dehşete düşürerek Yediler inancının Demir Adalar'dan çıkarılmasını istedi.

Akbaba Kralı'na gelecek olursak, Martell hanesi kendi sınırları içinde gezinen bu küçük ayaklanmayı kaale bile almadı. Bunun yanında Prenses Deria, Martell hanesinin sadece barış içinde yaşamayı arzu ettiğini ve bu isyanın bastırılması için ellerinden geleni yapacaklarını bildirse de, isyanın bastırılması Dorne sınırında ikamet eden lordlara kaldı. Başta, sınır lordlarının topladığı ordu, kendisine Akbaba Kralı diyen hainin topladığı ordu ile boy ölçüşemez sayıdaydı. Kral'ın başlarda kazandığı savaşlar takipçilerinin artmasına neden olmuş ve ordusundakilerin sayısı otuz bine kadar çıkmıştır. Kral'ın sonu karşısına çıkacak her orduyu yenebileceğine inandığı bu büyük ordusunu ikiye bölmesi ile başladı. Ordusunu bölmesinin bir diğer nedeni de yiyecek kaynaklarının kıt oluşundan kaynaklıdır. Ordunun ikiye bölünmesi ile birlikte sınır lordları ile eski El Orys Baratheon harekete geçti ve isyanı defetti. Özellikle Vahşi Sam Tarly için, kaçan Akbaba Kralı'nın peşinden gidip yol üzerinde öldürdüğü Dornelu askerlerden dolayı elindeki Valyria çeliğinden dövülme kılıcı Yürekfelaketi'nin ucundan kabzasına kadar kıpkırmızı kanla kaplandığı söylenir. Bu kovalamacadan dolayı isyana ''Akbaba Avı'' adı verilmiştir.

Son bastırılan isyan ise, ilk çıkan isyan oldu. Hala peşinde birçok kişinin olduğu Kızıl Harren, Aenys'in Kral Eli Lord Alyn Stokeworth tarafından köşeye sıkıştırıldı. Mücadelede Harren Lord Alyn'i öldürse de, El'in yaveri tarafından öldürüldü ve isyan sona ermiş oldu.

Diyarda barış tekrar kurulduktan sonra kral, tahta yönelik ayaklanmış düşmanları ve isyancıları bastıran her bir lorda ve şampiyona teşekkürlerini sundu. En büyük ödül ise Aenys'in kardeşi Prens Maegor'a bahşedildi ve Maegor abisi tarafından Kral Eli ilan edildi. O an itibari ile bu hareket bilgece bir seçim olsa da, kısa süre sonra bu karar Aenys'in sonunu hazırlayacaktı.

Hanedan kanının saflığını korumak için aile içi evliliklerin yapılması Valyria halkı tarafından kabul görmüş uzun zamandır süregelen bir gelenekti. Ancak bu gelenek Westeros'un alışık olduğu bir adet değildi ve Yediler İnancı tarafından nefret edilen, yasaklanan bir eylemdi. Ejder Aegon ve kız kardeşlerinin evliliği sorgusuz sualsiz kabul edilmişti ve Prens Aenys ile Donanma Başı'nın kızı olup anne tarafından Targaryen kanı taşıdığı için Aenys ile kuzen olan Alyssa Velaryon'un 22 FS yılında evliliği de bir sorun çıkarmamıştı. Ancak bu gelenek Targaryenlar tarafından devam ettirilmek istendiğinde sıkıntılar gün yüzüne çıkmaya başladı.

Kraliçe Visenya, Maegor ile Aenys'in en büyük çocuğu olan Rhaena ile evlendirmesini kararlaştırdı ancak Yüksek Rahip bu karara şiddette çıkınca Maegor Rhaena yerine Yüksek Rahip'in yiğeni, Hightower hanesinden Leydi Ceryse ile evlenmek zorunda kaldı. Aenys'in, Rhaena'dan sonra sırasıyla Aegon, Viserys, Jaehaerys ve Alysanne adlı dört evladı daha dünyaya gelirken, Maegor'un evliliği meyvesiz kaldı. Kardeşinin Vaella ismi verilen ve çocuk yaşta ölecek olan bir başka evladının dünyaya gelmesi ile, iki yıldır El olan Maegor, belki de kıskançlık içinde kaldı ve bütün diyarı şok ederek 39 FS yılında Harroway hanesinden Alys'i ikinci eşi olarak aldığını duyurdu. Düğün töreni Kraliçe Visenya tarafından aile içinde yapıldı. Ancak halkın tepkisi o kadar fazlaydı ki, Aenys sonunda tepkilere dayanamayıp kardeşi Maegor'u Pentos'a sürgün göndermek zorunda kaldı.

Aenys, Maegor'un sürgünü ile sorunların çözüleceğini düşünüyor olsa da, Yüksek Rahip hala hoşnut değildi. Hatta halk tarafından mucizeler gerçekleştirdiğine inanılan Rahip Murmison'un yeni Kral Eli olarak atanması bile, aradaki sorunları tam manası ile tamir edemedi. Ve Aenys'in 41 FS yılında, Maegor'un sürülmesi ile Ejderkayası Prensi ilan edilen oğlu Aegon ile en büyük kızı Rhaena'yı evlendirmesi durumu daha da kötüleştirdi. Yldızlı Sept'ten daha önce hiçbir kral için söylenmemiş bir suçlama konuşması yükseldi ve krala direkt olarak ''Canavar Kral'' denildi. Böylece bir zamanlar diyarda Aenys'e sevgi besleyen ne kadar dindar lord varsa Aenys'e düşman kesildi. Hatta buna yerel halk bile katıldı.

Rahip Murmison, evlilik törenini yönettiği için rahiplikten azad edildi ve yaklaşık iki hafta sonra şehir içinde gezerken, ayaklanan bağnaz Sefil Yoldaşlar tarafından yakalanıp vahşice katledildi. Savaşçı'nın Evlatları Rhaenys Tepesi'ne yığınak yapmaya ve tepedeki Rhaenys adına yapılan septi, kralın güçlerine karşı koyabilecek bir kaleye çevirmeye başladılar. Buna ek olarak bazı Sefil Yoldaş müridleri kalenin duvarlarını aşıp kraliyet odalarına sızarak kralı ve ailesini öldürmeye kast ettiler. Kraliyet Muhafızları'nın şövalyelerinin cesareti sayesinde bu teşebbüs sonuçsuz kaldı ve ailenin hayatı kurtuldu.

Bütün bu sorunlar karşısında Aenys ailesini yanına alıp şehirden kaçarak güvenli Ejderkayası'na yerleşti. Orada Visenya ona, ejderhasını alıp Yıldızlı Sept ile Hatıra Septi'ni ateşe vermesini, ayaklanmaya ateş ve kan ile cevap vermesini öğütledi. Ancak bir türlü ne yapacağına karar veremeyen kral hasta düştü. 41 FS yılının sonuna doğru neredeyse bütün diyar Aenys'in aleyhine döndü. Binlerce Sefil Yoldaş müridi sinsi sinsi yollarda gezip kralın destekçilerini tehdit ederken, düzinelerce lord Demir Taht'a karşı ayaklandı. Aenys henüz otuz beş yaşında olmasına rağmen Baş Üstad Gawen'e göre neredeyse altmış yaşında biri gibi görünüyordu. Üstad kralın iyileşmesi için umutsuzca çabaladı.

Gösterişli Kraliçe Visenya, hasta kral ile bizzat ilgilendi ve bir süre kral iyileşir gibi oldu. Ancak kral, oğlunun ve kızının çıktığı yıllık gezi münasebeti ile uğradıkları Crakehall Kalesi'nin taht alehine ayaklanlar tarafından kuşatıldığı haberini aldığında aniden yere yıkıldı ve haberi aldığının üçüncü günü vefat etti. Tıpkı babası gibi onun da naaşı eski Valyria geleneklerine uygun olarak Ejderkayası'nda ateşe verildi.

Visenya'nın ölümünün üzerinden biraz zaman geçtikten sonra, Kral Aenys'in bu ani ölümünün sebebi olarak Visenya olduğu söylencesi yayıldı ve kraliçe için akraba ve kral katili yakıştırması yapıldı. Herşeyden öte Visenya her zaman Aenys yerine Maegor'u seçip onu üstün tutmamış mıydı? Kendi evladının başa geçmesini hiç arzulamamış mıydı? Peki ya o zaman neden nefret ediyormuş gibi göründüğü yiğeninin/üvey evladının iyileşmesi için o kadar çabaladı? Visenya için birçok şey denilebilir ancak merhamet duygusuna sahip bir kadın olduğu hiç görülmemiştir. O yüzden bu sorular ne kolayca göz ardı edilebilir ne de kolayca cevaplanabilir.

I.MAEGOR

Birinci Meagor, kardeşinin ani ölümünden sonra 42 FS yılında tahta çıktı. Kendisi çoğunlukla ''Zalim Maegor'' ismi ile anılır ki bu ''zalim'' lakabına gayet layık işler yapmıştır. Öyle ki Demir Taht'a ondan daha zalim başka bir kral oturmamıştır ve saltanatı kan ile başlayıp yine kan ile bitmiştir. Tarihçilerin bize anlattıklarına göre Maegor, savaşı ve mücadeleyi seven bir yapıdadır ancak şiddete ve öldürmeye olan eğilimi, uzman olduğu söylenen bütün yeteneklerinin de ötesindedir. Bugün bile bazı kimseler Maegor'un zorbalık iktidarının kısa sürdüğü için şükretmektedir. Yoksa kaç soylu hane sırf Maegor istedi diye yok olur giderdi kimbilir?

Aenys'in yakılışından kısa bir süre sonra Visenya Vhagar'ın sırtına atlayıp, sürgündeki Maegor'u Yedi Krallık'a geri çağırmak için Pentos'a uçtu. Maegor Balerion'un sırtında Dar Deniz'i geçerek Ejderkayası'na geldi ve kısa süre sonra abisinin altın tacı yerine, babasının yakut kakmalı Valyria çeliğinden tacını başına taktı.

Baş Üstad Gawen, veraset yasası gereğince, krallığın Maegor'a değil, Aenys'in büyük oğlu Prens Aegon'a geçmesi gerektiğini belirtip durumu protesto etti. Maegor'un bu protestoya cevabı ise Baş Üstad'ı vatana ihanet ile suçlayıp, Karaalev ile tek hamlede kellesini almak oldu. Bu olaydan sonra çok az kimse Aegon'un tahttaki hakkını savunur oldu. Kuzgunlar Yedi Krallık'ın dört bir yanına uçup yeni kralın taç giydiğini ve kendisine sadık olanlara adalet, kendisine karşı çıkan hainlere ise ölüm getireceğini bildirdi.

Maegor'un düşmanlarının başını Yediler Militanları -Savaşçı'nın Evlatları ve Sefil Yoldaşlar- çekmekteydi ve bu grubun krallık ile mücadelesi Maegor'un saltanatı boyunca sürmüştür. Kral'ın Şehri'nde militanlar Hatıra Septi ile henüz tamamlanmamış Kızıl Kale'yi ele geçirmiş durumdalardı. Ancak Maegor, Balerion'un sırtında korkusuzca şehrin ortasına doğru uçtu ve Visenya Tepesi'ne Targaryen hanesinin üç başlı kırmızı ejderha sancağını dikti. Binlerce asker Maegor'un diktiği bayrak altında toplandı.

Sonra Visenya, Maegor'un saltanatını yok sayanların kendilerini kanıtlaması gerektiğini söyleyip Yediler Militanları'nın hepsine meydan okudu. Bu meydan okumaya karşılık Sör Damon Marrigen'den nam-ı diğer Dindar Damon'dan geldi ve eski adetlerden biri olan Yediler Yargısı yapılmasında karar kılındı. Sör Damon ile altı Savaşçı'nın Evladı'na karşı kral ve altı şampiyonu kılıç kuşanacaktı. Mücadelenin sonucunun krallığın geleceğini şekillendirdiği için söylenceler ile hikayeler farklı farklı ve çelişkilidir. Ancak bizim kesin olarak bildiğimiz şudur ki, Kral Maegor Yediler Yargısı sonunda ayakta kalan son savaşçıydı ancak rakibi olan son Savaşçı'nın Evladı ölmeden önce kafasına ağır bir darbe

alıp bilincini kaybederek yere düştü.

Maegor yirmi yedi gün boyunca komada kaldı. Yirmi sekizinci günde Kraliçe Alys Pentos'dan geldi. Yanında ''Kule'den Tyanna'' diye hitap edilen Pentoslu güzeller güzeli bir kadın getirmişti. Tyanna, Maegor'un sürgünü sırasında kral ile yakınlaşmıştı ve kimileri aynı şekilde Kraliçe Alys'in de Tyanna ile ilişkisi olduğu dedikodusunu yaymıştır. Kraliçe Visenya Tyanna ile tanıştıktan sonra, Maegor'un destekçileri rahatsız olsa da, komadaki kralın bakımının sadece Tyanna tarafından yapılacağını buyurdu.

Yediler Yargısı'ndan otuz gün sonra kral, şafağın söküşü ile birlikte uyandı ve şehrin surlarına doğru yürüdü. Binlerce kişi sevinç gösterilerinde bulundu. Tabi bu kalabalığın içinde sabah duası için Hatıra Septi'nde toplanmış Savaşçı'nın Evladları'ndan kimse yoktu. Sonra Maegor Balerion'un sırtına atladı ve Aegon Tepesi'nden Rhaenys Tepesi'ne doğru uçup ikazda bile bulunmadan Kara Dehşet'in alevlerini militanların üzerine püskürttü. Hatıra Septi'nin alev alması ile birlikte bazı militanlar septten çıkıp kaçmaya çalışsa da, Maegor'un hazır ettiği okçular ve mızraklı birlikler, kaçanların hepsini tek tek avladılar. Söylenir ki sept içinde yanan ve ölenlerin çığlıkları şehrin tamamında yankılanmış ve üstadların iddiasına göre şehir, olayın sonucunda oluşan kasvetli havadan bir hafta boyunca kurtulamamıştır.

Hatıra Septi'nin ateşe verilişi

Ancak bu Maegor'un Yediler Militanları ile giriştiği savaşın sadece başlangıcıydı. Yüksek Septon hala Maegor'un iktidarını tanımadığını bildirirken, Maegor gittikçe daha fazla lordu kendi safına katıyordu. Taşköprü savaşında o kadar çok Sefil Yoldaşlar militanı öldürülmüş ki, Mander Nehri'nin yüz yirmi metre boyunca kandan kıpkırmızı aktığı

söylenir. Bu olaydan sonra savaşın gerçekleştiği köprünün ve köprünün ait olduğu kalenin adı Acıköprü olarak değiştirilmiştir.

Taşköprü Savaşı

Daha büyük bir savaş ise Karasu Nehri yakınlarındaki Büyük Çatal'da yapıldı. On üç bin Sefil Yoldaş ile Taşlı Sept'te toplanmış yüzlerce şövalye ve Nehirova bölgesindeki isyancı lordların katıldığı büyük isyancı ordusu kralın ordusuna karşı savaştı. Kanlı savaş gece yarısına kadar sürdü ve savaşın kesin galibi Kral Maegor oldu. Kral ejderhası Balerion'un sırtında savaştı ve yağan şiddetli yağmura rağmen Kara Dehşet'in alevleri düşmanları için ölümcüldü.

Yediler Militanları, Maegor'un saltanatı boyunca kralın en amansız düşmanı oldu. 44 FS yılında Yüksek Septon'un şüpheli ölümünün ardından gelen yeni Yüksek Septon daha ılımlı ve Yıldızlar ve Kılıçlar'ı dağıtacak kadar etki altına alınabilir bir karakterde olsa da, hali hazırda süren şiddetin azalmasına çok az etki etti.

Maegor'un Yediler Militanları ile olan mücadelesi, kendisine varis kazanma çabası ile yaptığı yeni evlilikler sebebi ile daha da büyüdü. Ancak ne kadar kadınla evlenirse evlensin veya ne kadar kadınla yatarsa yatsın varissiz kaldı. Kendisine özellikle doğurganlığı kanıtlanmış dul kadınlar alsa da, onlardan doğan çocukların hepsi özürlü doğdu. Kolu, bacağı olmayan, kör, çift cinsel organ ile dünyaya gelen bebekler.. Kimilerine göre Maegor'un deliliğinin başlangıcı da, ilk özürlü çocuğunun dünyaya gelmesi ile başlamıştır.

Maegor'un iktidarı süresince ona ün katacak tek icraatı, 45 FS yılında tamamlanan Kızıl Kale'dir. Kalenin yapımına Kral Aegon zamanında başlanmış, Kral Aenys zamanında yapıma devam edilmiş ancak kalenin tamamlanışını gören Kral Maegor olmuştur. Kendisi, babasının ve abisinin planlarının da ötesine ulaşıp, büyük kalenin içine etrafı hendek ile çevrili bir kale daha yaptırmış ve bu kaleye sonraları Maegor'un Kalesi denilmeye başlanmıştır. Daha da önemlisi Kızıl Kale içinde gizli tüneller, sahte duvarlar ve tuzaklı kapılar ile yollar yapılmasını emreden yine Maegor'dur. Maegor'un evladsız kalışı, kendisini Kızıl Kale'nin yapımına daha da çok önem vermesine neden olmuştur. Kayınbabası Lord Harroway'i yeni Kral Eli olarak atamış ve kale tamamlanana kadar diyarın yönetimini onun ellerine bırakmıştır.

Ama Maegor'un saltanatından beklenileceği gibi , kendisinin en büyük başarısı yine korku dolu bir sonla bitti. Kale tamamlanır tamamlanmaz, kral kalenin yapımında çalışan bütün taş ustalarını, marangozları, zaanatkarları olağanüstü bir ziyafete davet etti. Üç gün süren bu eğlencenin ardından bütün davetliler, ziyafet salonunda kılıçtan geçirildiler. Böylece kalenin bütün sırları sadece Maegor'a kalmış oldu.

Sonunda, Maegor'un yaptığı yanlışlar, Yediler İnancı ile kendi öz ailesinin iş birliği

yapmasına neden oldu. 43 FS yılında Maegor'un yiğeni Prens Aegon, yasa gereği kendisine ait olması gereken tahtı geri almak için isyan etti ve bu isyan Tanrı Gözü Altındaki Savaş olarak bilinen savaş ile son buldu. Savaş sonunda Aegon vefat etti ve geriye eşi ve kız kardeşi olan Rhaena ile ikiz kız çocuğu kaldı. Ejderhası Civa da bu savaşta öldürüldü.

45 FS yılının sonuna doğru Maegor, yeni Yüksek Septon'un sözünü dinlemeyip kılıçlarını bırakmayan isyankar Yediler Militanları'na karşı yeni bir mücadele başlattı. O zamanki kraliyet envanterine baktığımızda, bir sonraki sene kral, kaçak Savaşçı'nın Evlatları'na ve Sefil Yoldaşlar'a ait olduğunu söylediği en az iki yüz kafatasını başkente getirmiştir. Ancak birçok kişi o kafataslarının yanlış zamanda yanlış yerde bulunmuş alt tabakadan halka ait olduğuna inanmıştır. Bu yüzden gün ve gün diyar Maegor'dan uzaklaşıp kralın aleyhine dönmeye başladı.

44 FS yılında Kraliçe Visenya'nın vefatı Maegor'un saltanatı içinde önemli bir yere sahiptir. Kraliçe kendi oğlu olan Maegor'un doğumundan itibaren onun en büyük destekçisi ve müttefiki olmuş, Maegor'un abisi Aenys'i her alanda geçmesi için ve Maegor'un arkasında bırakacağı mirası sağlamlaştırmak için elinden geleni yapmıştır. Kraliçe'nin ölümü sebebi ile oluşan karışıklık içinde Aenys'in dul eşi Kraliçe Alyssa, yanında çocukları ve Visenya'nın Valyria çeliğinden dövülme kılıcı Kara Kızkardeş ile birlikte Ejderkayası'na kaçtı. Alyssa ile Aenys'in Aegon'dan sonraki oğlu Prens Viserys, kralın yaveri olarak Kızıl Kale'de tutulduğu için, bu kaçışın cezası ona kesildi. Prens dokuz gün boyunca Kule'den Tyanna tarafından sorgulandıktan sonra hayatını kaybetti. Kral, oğlunun ölüm haberini duyup naaşını almak isteyeceğini düşündüğü Kraliçe Alyssa'nın geri dönebilme ihtimalini göz önünde bulundurarak, prensin işkenceden dolayı neredeyse paramparça olmuş naaşını iki hafta boyunca kalenin avlusunda bekletti ancak kraliçe geri dönmedi. Viserys öldüğünde henüz on beş yaşındaydı.

48 FS yılında Rahip Moon ile Sör Joffrey Doggett-ayıca Tepelerin Kızıl Köpeği lakabı ile de tanınır- Sefil Yoldaşları bir kez daha kralın üzerine sürdü ve bu kez Nehirova da onların safında yer aldı. Maegor'un kraliyet donanmasının amirali olan Lord Daemon Velaryon da kralın alehine dönünce, onunda birlikte birçok büyük hane Lord Velaryon'un yanında yer aldı. Maegor'un zalimlikle dolu iktidarı katlanılamaz duruma geldiği için diyar bu iktidarı bitirmek amacı ile ayaklanmıştı. Bütün ayaklanan lordları tek safta birleştiren ise, Aenys ile Alyssa'nın sağ kalan tek oğlu on dört yaşındaki genç Prens Jaehaerys'ti. Jaehaerys direkt olarak Fırtına Burnu Lordu tarafından desteklenmiş, bunun neticesinde de Prens Jaehaerys onu Kral Eli ve Diyarın Koruyucusu ilan etmiştir. Kardeşinin bu ayaklanmasını öğrenen Kraliçe Rhaena -Maegor Aegon'un ölümünden sonra Rhaena'yı eş olarak almıştır- Maegor uyurken Karaalev'i çalıp kendi ejderhası Rüyaateşi'nin sırtında şehri terk etmiştir. Hatta ve hatta Kraliyet Muhafızları'ndan iki şövalye bile Maegor'u terkedip Jaehaerys'in safına katılmıştır.

Maegor'un bu duruma tepkisi yavaş ve karmaşık oldu. Görünüşe göre uğradığı bu ihanetler ve belki de bir zamanlar ona yol gösteren annesinin artık olmayışı onu abisi Aenys kadar çökmüş, kırılmış halde bırakmıştı. Jaehaerys'e karşı sancaktarlarını Kral'ın Şehri'ne çağırsa da gelenlerin çoğu küçük lordlardı ve onlar ile Jaehaerys'e karşı koyamayacağı aşikardı. Gecenin ilerleyen saatlerine, Kral'ın Şehri'ne gelen lordlar Konsey Odası'ndan ayrıldı ve Maegor'u düşünmesi için odada yalnız bıraktılar. Ertesi sabah kral, üzerindeki cübbesi kandan sırılsıklam olmuş ve bilekleri Demir Taht'ın keskin kılıçları tarafından boydan boya yarılmış halde ölü bulundu.

Demir Taht üzerinde ölü bulunan Kral I. Maegor

Böylece Zalim Maegor'un saltanatı da sona ermiş oldu. Kralın ölümünün sebebi hakkında birçok teori vardır. Şarkıcıların söylemlerine inanır isek kralı Demir Taht'ın kendisi öldürmüştür. Bazıları Kraliyet Muhafızları'ndan şüphe ederken, bazıları ise katliamdan kurtulan ve Kızıl Kale'nin gizli yollarını bilen taş ustalarından birinin kralı öldürdüğünü iddia etmektedir. Ancak bütün bu düşünceler içinde akla en yatkın olanı, yenilgiyi hazmedemeyen kralın kendi canına kıydığı düşüncesidir. Gerçek ne olursa olsun, altı yıldır diyarı kaplayan korku ve dehşet dolu iktidar en olası şekilde, Maegor'un ölümü ile son buldu. Ondan sonra tahta çıkacak olan yiğeni ise, bütün saltanatı boyunca Maegor'un Yedi Krallık'ta açığı yaraları iyileştirmek için çabalayacaktı.

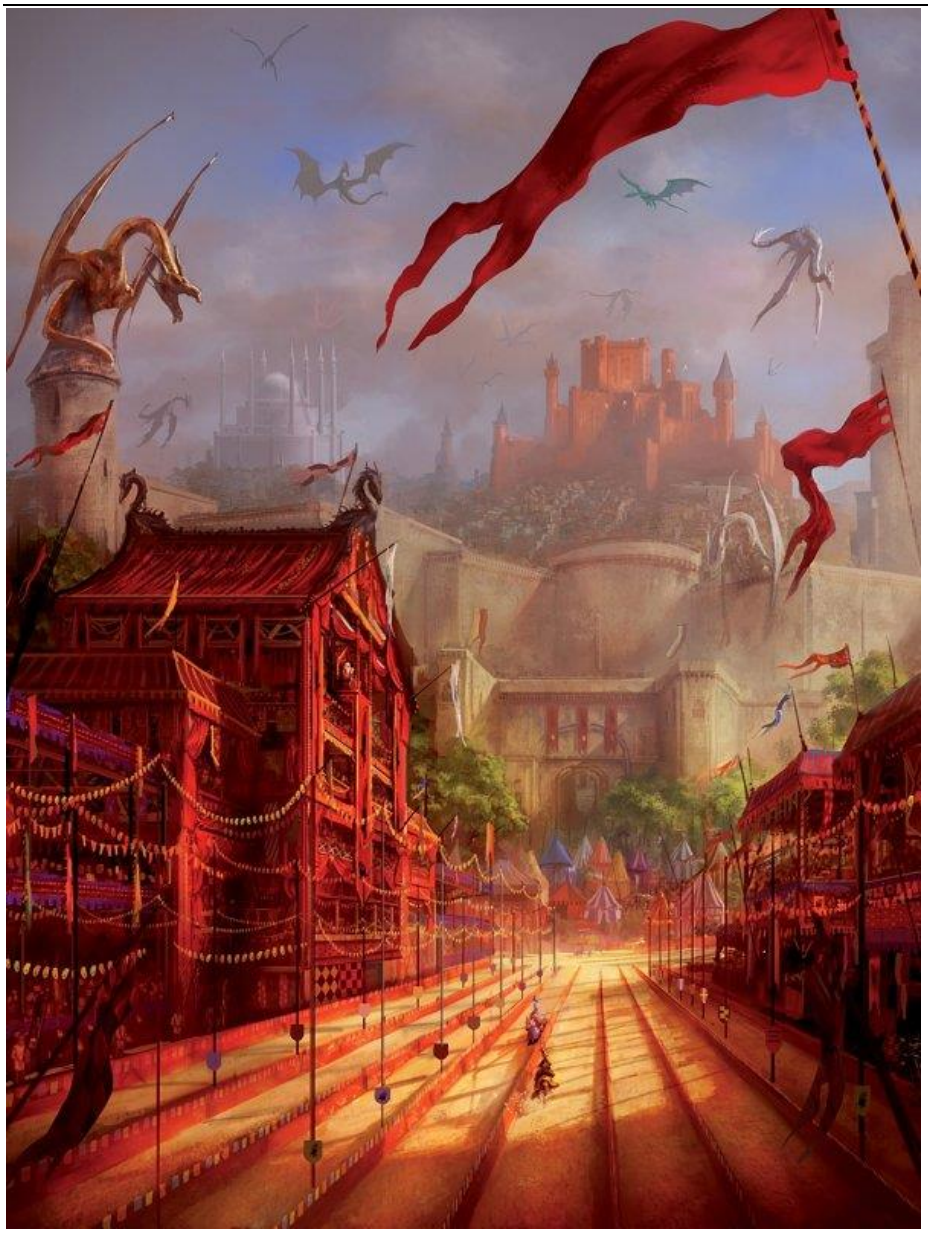
I.JAEHAERYS

Jaehaerys, 48 FS yılında, diyarın amcası I.Maegor'un zalimlikleri, Yüksek Septon'un öfkesi ve isyancı lordların ihtirasları yüzünden paramparça olduğu bir zamanda tahta çıktı ve on dört yaşında Yüksek Septon tarafından babasının tacı ile taç giydirilirip, annesi Kraliçe Alyssa'nın naipliği ve Diyarın Korucuyucu ve Kral Eli olan Baratheon hanesinden Lord Robar'ın rehberliği ile birlikte hükümdarlık dönemine başladı. Öncelikli olarak ilk işi kız kardeşi Alysanne ile evlenmekti ve bu evlilik verimli bir evlilik oldu.

Tahta çıkmak için yaşı genç görülse de, Jaehaerys daha genç yaşında hükümdar vasıflarına sahip olduğunu etrafına gösterdi. Mızrakta ve yay kullanmakta yetenekli, ortalama üstü bir savaşçı ve doğuştan yetenekli bir at binicisiydi. Aynı zamanda ejderlorduydu da. Ejderhası, bilinen ejderhalar arasında Balerion ile Vhagar'dan sonraki en büyük ejderha olan, taba ve bronz renkli devasa yaratık Vermithor'du. Hem fikirlerinde hem de eylemlerinde azimli bir yapıda olan Jaehaerys, her zaman en barışçıl çözümleri aramış, yaşının ötesinde bilgelik sahibi olmuştur.

Güzel ve neşeli olduğu kadar çekici ve bilgili olan Kraliçe Alysanne de, en az kral kadar diyarın sevgisini kazanmıştır. Bazıları kendisinin diyarı en az kocası Kral Jaehaerys kadar yönettiğini söyler ki bunda haklılık payı da vardır. Birçok lordun kıskançlık içinde karşı koymasına rağmen, İlk Gece Hakkı'nın Kral Jaehaerys tarafından kanunen yasaklanması, kraliçenin isteği doğrultusunda gerçekleşmiştir. Ayrıca Gece Gözcüleri, Karkapısı kalesinin adını kraliçenin onuruna Kraliçekapısı olarak yeniden adlandırmışlardır. Bu jesti yapmalarının sebebi de, Kraliçe'nin büyük ve aşırı derecede maliyetli olan Gece Kalesi'nin yerine yapılan Derin Göl kalesi için Gözcüler'e hazineden mücevherler vermesi ve askeri gücü zayıflamaya başlayan Gözcüler'in gücünün yeniden artmasını sağlayan Yeni Armağan'ın kazanılmasındaki etkin rolünden ötürüdür.

Yaşlı Kral ile İyi Kraliçe Alysanne, kırk sekiz yıl boyunca evli kaldılar ve evlilikleri, çok sayıdaki çocukları ve torunları ile birlikte çoğunlukla mutlu ve mesut geçti.

8 FS yılında yapılan Büyük Turnuva

Kral ile Kraliçe arasında iki büyük tartışma kayıtlara geçmiş olsa da, bu tartışmalar sonucu oluşan uzaklaşmalar bir veya iki yıldan uzun sürmemiştir. İkinci Kavga olarak isimlendirilen tartışmanın nedeni, 92 FS yılında Jaehaerys'in vefat eden ilk oğlu ve varisi Prens Aemon'dan olma kız torunu Rhaenys'i atlayıp, ikinci büyük oğlu Cesur Baelon'a Ejderkayası'nı verme kararıdır. Alysanne, erkeğin bir kadına üstün görülmesinde bir mantık görememiş ve Jaehaerys kadınların işe yaramaz olduğunu düşünüyorsa, kadına da ihtiyaç duymaması gerektiğini belirtmiştir. Çift arasındaki soğukluk zamanla geçse de, Kraliçe'nin ölümünden sonra Yaşlı Kral'ın üzüntüsü ve kederi son nefesine kadar konseyinde hissedilmiştir.

Jaehaerys'in en büyük aşkı Alysanne iken, en büyük dostu Rahip Barth idi. Alt tabakadan doğma hiçbir kimse açık sözlü ve dahi Rahip Barth kadar krallık içinde yükselememiştir. Kendisi sıradan bir demircinin çocuğu olup genç yaşta Yediler hizmetine verilmişti. Ancak zekası sayesinde adından söz ettirmiş ve zamanla Kızıl Kale'nin kütüphanesinde görev alıp kralın kitaplarından ve yazmalarından sorumlu olmuştur. Orada Kral Jaehaerys ile tanışmış ve kısa sürede sonra da Kral Eli olarak atanmıştır. Soylu birçok lord bu durumu şüphe ile karşılasa da ve Yüksek Septon, Rahip Barth'ın inancına yönelik kuşku dolu

sorular yönetse de, Barth kendini onlara kanıtlamak ile kalmamış fazlasını gerçekleştirmiştir.

Barth'ın desteği ve nasihatları ile Kral Jaehaerys, kendisinden önce veya sonra gelen kralların toplamından daha fazla reform yapmıştır. Dedesi Kral Aegon, Yedi Krallık'ta yasa olarak eski krallık döneminden kalma geleneklerin ve törelerin devam etmesi yönünde karar vermişti ancak Jaehaerys Kuzey'den Dorne sınırına kadar geçerli olacak olan birleştirilmiş tek bir kanunname oluşturmuştur. Bunun yanında Kral'ın Şehri'nde de büyük gelişmeler yaşanmıştır. Kuyular ile atık suların düzenlenmesi gerçekleştirilmiştir ki Barth'a göre içme suyu ile atık suyun birbirine karışmaması şehrin sağlığının korunması açısından çok önemliydi. Bundan da öte Arabulucu Kral Jaehaerys, Kral'ın Şehri ile Menzil'i, Fırtına diyarını, Batı topraklarını, Nehirova'yı ve hatta Kuzey'i birbirine bağlayacak devasa yol ağı çalışmalarına başladı. Yolun yapımı aynı zamanda bölgeler arasındaki seyahat süresini azalttığı için, diyarın kaynaşmasında büyük önem taşımaktadır.Yüzlerce kilometre uzaktaki Kara Kale ile Sur'a kadar uzanan Kral Yolu bu yollar arasında en önemlisidir.

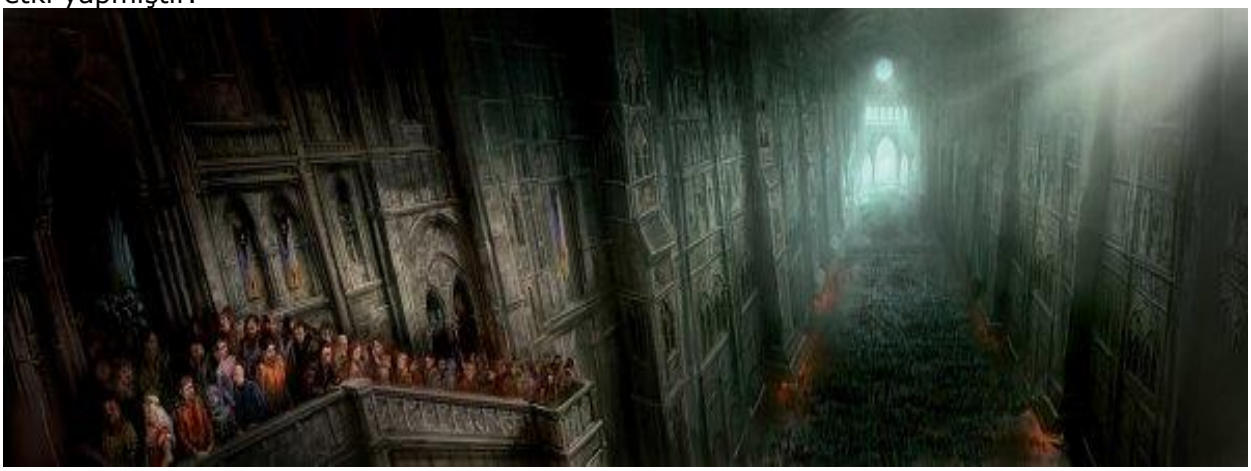
Bütün bu reformların yanında kimilerine göre Kral Jaehaerys ile Rahip Barth'ın en büyük başarısı Yediler ile uzlaşmasıdır. Sefil Yoldaşlar ile Savaşçı'nın Evladları Maegor dönemindeki kadar faal olmasalar da ki bunun sebebi Maegor'un sert tedbirleri ile sayılarının düşmesidir, hala varlıklarını sürdürüyorlardı. Üstelik örgütlerini yeniden canlandırmak arzusu ile yanıp tutuşmaktalardı. Daha vahimi ise, Yediler'in geleneksel olarak kendilerine bağlı olanları sadece Yediler tarafından yargılanabilir oluşu bazı sorunlar ortaya çıkarmış ve birçok lord, bazı ahlaksız rahiplerin çıkar karşılığında vaaz vermesi hakkında şikayette bulunmuşlardır.

Yaşlı Kral'ın danışmanlarından birkaçı, bağnazlıkları ile diyarı tekrar kaos ortamına çevirmelerine izin vermeden, Yediler Militanları ile sert bir biçimde ilgilenilip yok edilmeleri gerektiğini konusunda görüş bildirmişlerdi. Geride kalanlar ise militanların, diyardaki herkes gibi adil bir şekilde yargılanmaları gerektiğini düşüncesine daha sıcak bakıyordu. Ancak Jaehaerys bunların yerine Rahip Barth'ı Eski Şehir'e göndermiş, orada Yüksek Septon ile Barth kalıcı bir anlaşma için masaya oturmuşlardır. Geride kalan birkaç Yıldızlar ve Kılıçlar askerlerinin kılıçlarını bırakmaları ve adaletli bir şekilde yargılanmaları karşılığında Yüksek Septon, Demir Taht'ın her zaman Yediler'i koruyup savunacağına dair Kral Jaehaerys'ten kutsal bir yemin etmesini talep etti. Ve böylece Taht ile Yediler arasındaki bu büyük sürtüşme sonsuza kadar kapanmış oldu.

Jaehaerys'in saltanatındaki bir diğer büyük sorun, basitçe çok fazla Targaryen'ın yani çok fazla olası veliahtın olması sorunudur. 101 FS yılında Cesur Baelon'un vefatı ile birlikte Jaehaerys ikinci kez evlat ve veliaht kaybetmenin acısını yaşadı. Yeni veliahtın kim olacağı sorununu çözmek adına Jaehaerys 101 FS yılında, tarihin ilk Büyük Konsey'ini kurarak sorunu diyardaki lordların oylamasına sundu. Çağrıya diyarın her bir köşesinden lordlar cevap verdi ve bu büyüklükteki bir toplantıya ev sahipliği yapabilecek kale sadece Harrenhal olduğundan, Konsey orada toplandı. İrili ufaklı lordlar emirlerindeki sancaktarlar, şövalyeler, yaverler, hizmetçiler ile birlikte Harrenhal'a geldiler. Dahası onlara demir ustaları, hizmetçi kadınlar,avcılar ve kervancılar da katıldı. Öyle ki yükselen çadırlar nedeni ile kalenin yanına kurulmuş Harrenton köyü diyardaki en büyük dördüncü şehir konumuna geldi.

Konsey'de on bir hak sahibi hakkında konuşulsa da, asıl tartışma iki büyük aday arasında gerçekleşti. Bunlardan ilki, Jaehaerys'in ilk oğlu Aemon'un en büyük kızı olan Prenses Rhaenys'in oğlu Leanor Velaryon, ikincisi ise Prenses Alyssa ile Cesur Baelon'un ilk oğlu Prens Viserys'dir. İki aday da taht için yeterli seviyede hak iddiasına sahip olsalar da, veraset yasası gereği öncelik Laenor'daydı. Laenor, yakın zamanda Deniz İsi adlı bir ejderha edinmişti. Bunun yanında 94 FS yılında ölen Balerion'un son sahibi olan Viserys ise, Targaryen soyadı taşıyordu. Diyardaki birçok lord Viserys'in erkek tarafından gelişini, Laenor'un kız tarafından gelişine yeğ tutmuşlardır. Aynı zamanda Viserys'in yirmi dört

yaşında bir prens, Laenor'un ise henüz yedi yaşında bir çocuk olması da bu karar üzerine etki yapmıştır.

101 FS yılında toplanan Büyük Konsey'den bir kesit

Bütün bu durumun yanında Laenor'un tek bir büyük avantajı vardı. Kendisi Yedi Krallık'ın en zengin lordu Lord Corlys Velaryon'un nam-ı diğer Deniz Yılanı'nın oğluydu. Deniz Yılanı lakabı ilk olarak Kraliyet Muhafızları'nın ilk Komutanı olan Sör Corlys Velaryon için kullanılmış olsa da, Lord Corlys'in lakabı ne kılıç ne de mızrak kullanma yeteğinden kaynaklı verilmişti. Bu lakabın verilmesinin sebebi yeni yerler aramak için çıktığı deniz yolculuklarından kaynaklıdır. Kendisi, Valyria kanı taşıyacak kadar eski ve Targaryenlardan bile önce Westeros'a gelen bir hanenin, Velaryon hanesinin bir bireyiydi. Deniz konusunda bilgileri olmaları sebebi ile o kadar fazla Velaryon amiral ve Donanma Başı olarak görev yapmıştır ki, o dönemde bu kurum ve rütbe aile içinde adeta ırsileşmiş durumdaydı.

Lord Corlys güneye ve kuzeye olmak üzere birçok yere yelken açmıştır. Bir keresinde Westeros'un kuzey ucuna giden bir geçit dedikodusunu araştırmak için gemisi ''Buz Kurdu'' ile yola çıksa da, karşısına donmuş denizler ile devasa buz dağları çıkınca geri dönmek zorunda kalmıştır. Ancak kendisinin en büyük yolculukları, gemisi ''Deniz Yılanı'' ile birlikte çıktığı yolculuklardır ki bu yolculuklar kendisine Deniz Yılanı lakabını kazandırmıştır. Westeros'taki birçok geminin Qarth'a kadar yolculuk edip baharat ve ipek ticareti yaptığı görülmüşse de, Lord Corlys daha da ileriye, efsanevi Yi Ti ve Leng topraklarına yelken açmış, hanesinin zenginliğini tek seferde iki katına çıkarmıştır.

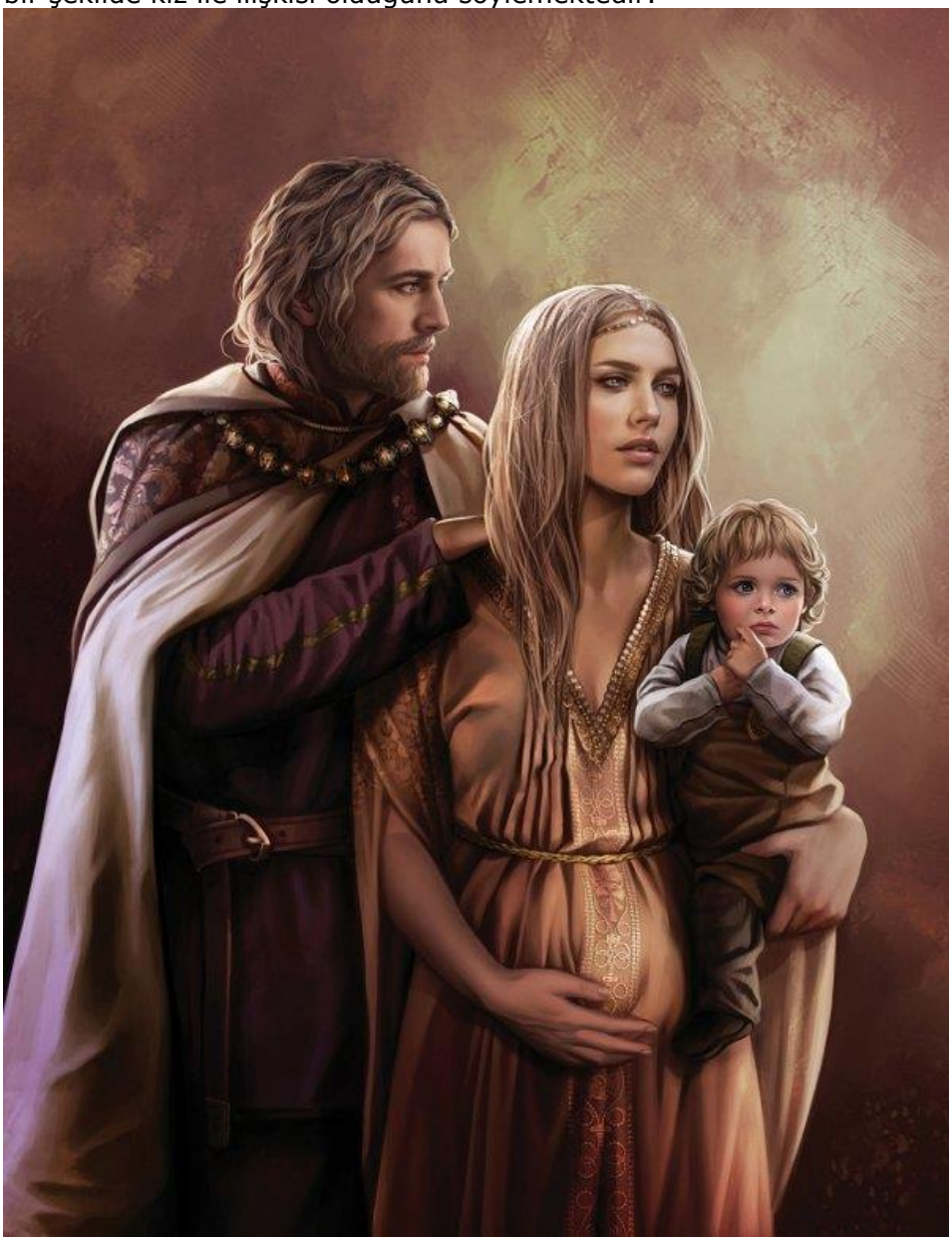
Lord Corlys Deniz Yılanı üzerinde dokuz büyük yolculuk yapmıştır ve son seferde, Corlys gemisini altın ile doldurup aynı zamanda Qarth'tan yirmi kadar gemi satın alarak onlara en iyi ipekleri, baharatları ve filleri yüklemiştir. Bazı gemiler denizde kaybolsa ve filler geri dönüş yolunda hastalanıp ölseler de, Üstad Mathis'in ''Dokuz Yolculuk'' adlı eserine göre Velaryon hanesi belirli bir süre boyunca Lannister'ları ve Hightower'ları geçerek diyardaki en zengin hane olarak kalmıştır.

Corlys Velaryon dedesinin ölümünden sonra Akıntı İzi Lordu oldu ve edindiği zenginliği kullanarak, efsanelere göre Deniz Kralı olarak adlandırılan deniz tanrısı tarafından Valeryonlara verilen ve Akış Ormanı Tahtı'nın olduğu, yıllardır Velaryon hanesinin antik kalesi olan rutubetli ve küçük Akıntı İzi kalesi yerine Yüksek Akış adlı yeni bir kale yaptırdı. Akış İzi'deki doğudan gelen deniz ticaretinin artması ile birlikte Kabuk ve Baharat Köyü kurulmuş, ticaretin merkezi bir süreliğine Kral'ın Şehri'nden Akış İzi'ne kaymıştır.

Lord Corlys, şanı, itibarı ve zenginliği ile oğlu Laenor'un tahttaki hakkını desteklemesi ile birlikte Lord Ellard Stark ile Boremund Baratheon da Laenor'un destekçisi oldular. Sonra onlara Lord Blackwood, Lord Bar Emmon ve Lord Celtigar da katıldı ancak sayıları yine de azdı. Oylama aleyhlerine gerçekleşti ve üstadların yazılarında tam bir sayı vermemelerine

rağmen, söylencelere göre Büyük Konsey'de her yirmi kişiden sadece biri Laenor adına oy vermiştir. Böylece son toplantıya katılmayan kral, oylama sonucunda Viserys'i Ejderkayası Prensi ilan etti.

İktidarının son yıllarında Kral Jaehaerys, Sör Otto Hightower'ı El ilan etti ve Sör Otto, bütün ailesini kendisi ile birlikte Kral'ın Şehri'ne getirdi. Gelenler içinde on beş yaşında Alicent adlı genç bir kız da vardı. Alicent zamanla Jaehaerys'in refakatçisi oldu ve krala kitap okuyup, yemek yedirdi, hatta yıkanmasında ve giyinmesinde yardımcı oldu. Kimilerine göre kralın, Alicent'i kendi öz kızı gibi gördüğünü söylerken, kimileri yakışıksız bir şekilde kız ile ilişkisi olduğunu söylemektedir.

I. Kral Jaehaerys ve Kraliçe Alysanne evlatları Prens Aemon ile birlikte

''Arabulucu'' ve ''Yaşlı Kral'' olarak bilinen Kral I. Jaehaerys, 103 FS yılında Leydi Alicent ona yakın arkadaşı Barth'ın yazdığı ''Olağandışı Tarih'' kitabını okurken kendi yatağında hayata gözlerini yumdu. Vefat ettiğinde altmış dokuz yaşındaydı ve diyarı elli beş yıl boyunca bilgece yönetmişti. Westeros'un tamamı, hatta Dorne halkı bile bu derece adil ve iyi olan kralın arkasından ağıtlar yakıp göz yaşı döktü. Kralın külleri biricik eşi Kraliçe Alysanne'in yanına Kızıl Kale'nin altındaki mahzene gömüldü ve diyar onlar gibisini bir daha göremedi.

I.VISERYS

I.Jaehaerys'in uzun ve istikrar dolu saltanatından sonra Viserys, ağzına kadar dolu bir hazineyi ve büyük babasının elli yılı aşkın iyi niyetli ve barışçıl yönetimini miras devralarak tahta çıktı. Targaryen hanesinin en güçlü olduğu dönem I.Viserys dönemidir. Kıyamet'ten bu yana, ilk kez hanedeki prenslerin ve prenseslerin sayısı bu denli fazlalaşmış ve diyarda var olan ejderhaların sayısı 103 FS ve 129 FS yılları arasında ayyuka çıkmıştır.

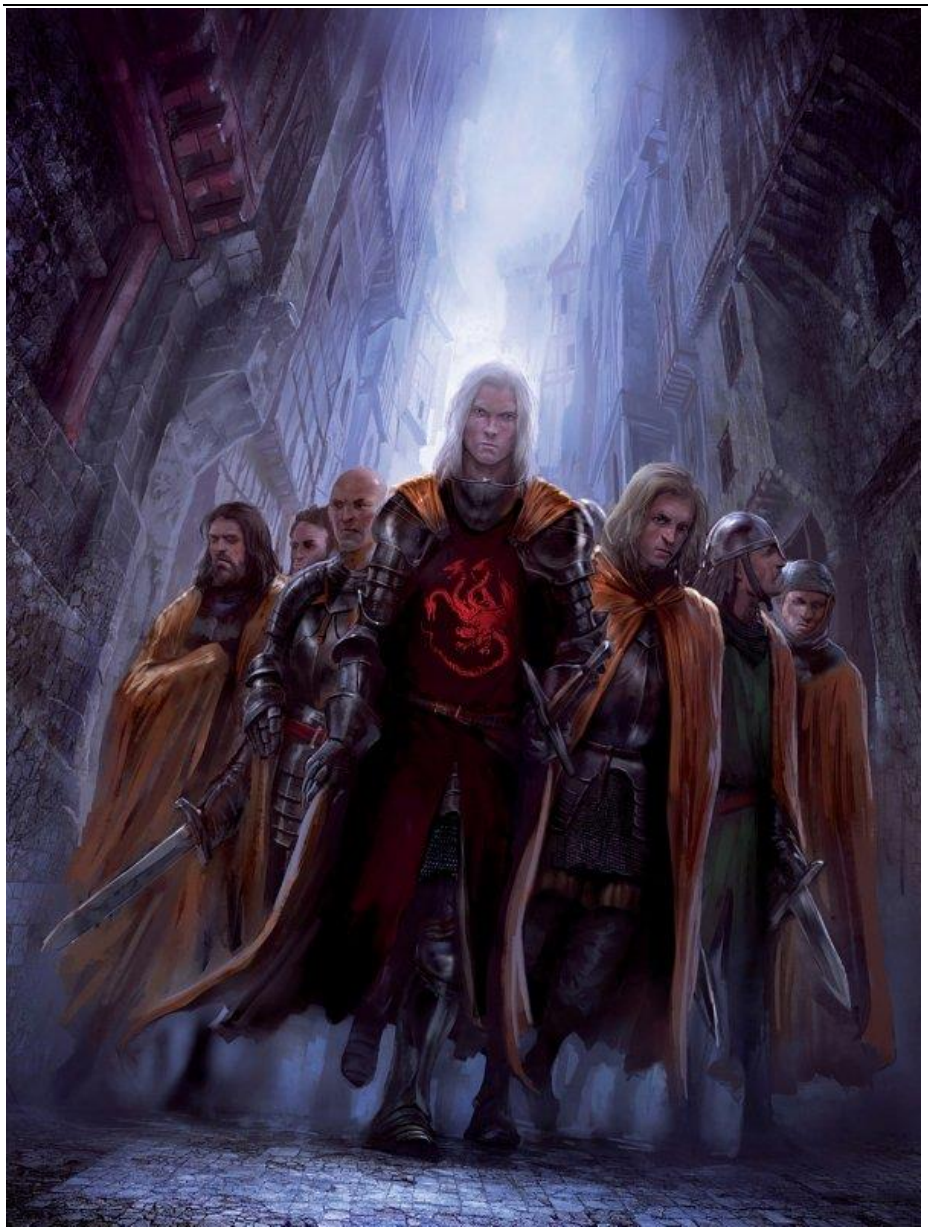

Demir Taht'a oturmuş Kral I.Viserys

Hanedan üyeleri arasında gerçekleşecek olan büyük ''Ejderhaların Dansı'' ayaklanması Viserys'in saltanatı döneminde kök salmaya başlasa da, kralın ilk dönemlerindeki baş sorunu kardeşi Prens Daemon Targaryen'dı. Daemon dakikası dakikasına uymayan ve çok alıngan bir yapıda olması ile birlikte cesur, pervasız ve tehlikeli biriydi. I.Maegor gibi Daemon da on altı yaşında şövalye ilan edildi ve bunun onuruna I.Jaehaerys'in bizzat kendisi tarafından Valyria çeliğinden dövülme Kara Kızkardeş ile ödüllendirildi. Kendisi Büyük Konsey'de abisi Viserys'in en azılı destekçilerinden biriydi ve Konsey kararı sonrası Corlys Velaryon'un oğlu Laenor'un tahttaki hakkı için donanma toparladığı dedikoduları yayıldığında, kendisine yeminli kılıçlardan ve askerlerden oluşan küçük bir ordu bile toparlamıştı. Kral Jaehaerys kan dökülmesini önlemişse de, birçok kişi Daemon'un meseleyi kılıçla çözmek için hazırda beklediğinin farkındaydı.

97 FS yılında Daemon, Vadi'nin antik kalelerinden biri olan Taşyazı kalesinin varisi Rhea Royce ile evlendi. Bu evlilik politik olarak getirisi olan bir evlilikti ancak Daemon ne Vadi'yi ve ne de eşini bir türlü kabullenemediği için ayrılmak zorunda kaldılar.

Bu verimsiz evlilik sonucunda, Viserys kardeşinin boşanma ricasını kabul etmese de, onu konseyine çağırıp hükmetme sorumluluğunu omuzlarına koydu. Daemon sırası ile Hazine Başı ve Kanun Başı makamında oturdu ancak asıl rakibi Kral Eli Otto Hightower'dı. Uzun uğraşları sonunda abisi Viserys'i Kral Eli'ni kovmaya ikna etse de, abisi onu 104 FS yılında Şehir Gözcüleri'nin komutanlığına atadı.

''Şehrin Prensi'' Daemon Targaryen Şehir Gözcüleri ile birlikte devriye gezerken,

Prens Daemon Şehir Gözcüleri'nin silah envanterini ve antrenmanlarını geliştirip düzene soktu ve onlara altın rengi pelerinler vererek, günümüzde kadar gelen ''Altın Pelerinliler'' lakabının oluşmasını sağladı. Sıklıkla şehri devriye gezen askerlerine eşlik ettiği için kısa sürede en tehlikeli öksüzlerden, en zengin tüccarlara kadar herkes ile haşır neşir olmuş, bu sayede genelev ve eğlence yerlerinde kulaktan kulağa yayılan bir kötü şöhretin sahibi olmuştur. Daemon'un liderliğinde şehirdeki suç oranı hızlı bir şekilde düştü ve kimileri bunun sebebi olarak Daemon'un acımasız cezalar vermeyi çok sevdiğini dile getirmiştir. Ancak onun yönetiminden çıkar sağlayanlar ise Daemon'u çok sevmiştir. Böylece kısa süre sonra Daemon şehirde ''Kenar Mahalle Lordu'' olarak bilinir hale geldi. Daha sonraları Viserys'in onu Ejderkayası Prensi yapmamasından ötürü, ''Şehrin Prensi'' olarak çağrılmaya başlandı. Şehirdeki genelevler içinde, çok solgun derili olan ve bu sebepten ötürü onu tanıyan diğer fahişeler tarafından ''Beyaz Kurtçuk'' olarak çağrılan Mysaria isimli Lys'li bir dansçı kız ile tanıştı ve kızı eş olarak yanına aldı. Daha sonraları kız Daemon'un Muhbir Başı olarak görev almıştır.

Kimilerine göre Daemon'un Büyük Konsey'de abisi Viserys'in tarafını tutmasının asıl sebebi, abisinin kendisini varis olarak ilan edeceğine olan inancından ötürüdür. Ancak

Viserys'in aklında hali hazırda bir varis vardı: Prenses Rhaenyra; eşi Arryn hanesinden Kraliçe Aemma'dan olma ilk evladı. Rhaenyra 97 FS yılında doğdu ve Viserys kızının bebekliğinden beri onun üzerine titredi. Kızını kendisi ile bile birlikte her yere götürmüş, hatta izleyip öğrenmesi için konsey toplantılarına bile getirmiştir. Bu sebepten ötürü konsey de Rhaenyra'yı benimsemiş hatta bağlılıklarını bildirmiştir.

Şarkıcılar Rhaenyra'ya yaşının ilerisinde zeki ve bilge olduğu için ''Diyarın Neşesi'' lakabı takmışlardır. Rhaenyra, on yedi yaşında ejderlordu oldu ve Valyria inancındaki tanrılarından biri olan Syrax'ın ismi verilen dişi ejderhanın sahipliğini kazandı.

105 FS yılında Kraliçe nihayet Kralın ve kendisinin uzun zamandır beklediği erkek bir varis dünyaya getirdi ancak Kraliçe doğum sırasında hayatını kaybetti ve Baelon isimli bebek ise ancak bir yıl yaşayabildi. Bu olay neticesinde Kral Viserys, etraftan gelen varisin kim olacağı baskılarından bıkıp, 92 FS'daki ''İkinci Kavga'' örneği ile 101 FS'daki Büyük Konsey kararlarını hiç sayarak resmi olarak kızı Rhaenyra'yı Ejderkayası Prensesi ve tahtın varisi ilan etti. Bu kararın şerefine büyük bir kutlama tertiplendi ve kutlamaya katılan yüzlerce lord, babasının dizi dibinde oturan prensese biat etti. Prens Daemon ne törene katıldı, ne de prensese bağlılığını bildirdi.

105 FS yılı hakkında belirtmemiz gereken bir olay daha vardır ve bu da Sör Criston Cole'un Kraliyet Muhafızları'na katılışıdır. 82 FS yılında Kara Liman'dan Dondarrion'ların servisinde bulunan bir kahyanın oğlu olan Criston, Viserys'in tahta çıkışı şerefine Bakire Havuzu'nda düzenlenen turnuvada meydan dövüşünde birinciliği, mızrak yarışında ikinciliği elde ederek ile dikkatleri üzerine çekti.

Siyah saçları, yeşil gözleri ve yakışıklılığı ile kadınların ilgisi çeken Sör Cole, en çok Prenses Rhaenyra'nın ilgisi ile karşılaşmıştır. Prenses çocukça bir ilgi ile Cole'a bağlanarak, onu ''Beyaz Şövalyem'' diye isimlendirip, Sör Cole'un kendisinin yeminli koruması olması için babasına yalvardı ki Kral da bunu kabul etti. Bu olayla birlikte Cole her zaman prensesin yanında oldu ve onun adına turnuvalarda yarıştı. Daha sonraları kimilerine göre prensesin Sör Criston'da gözü olduğu söylense de bu durumun tamamen doğru olduğu konusunda şüpheler vardır.

Kral Viserys'in, Sör Otto Hightower'ın da teşviki ile, Sör Otto'nun kızı ve Yaşlı Kral'ın bakıcısı Leydi Alicent ile evlenme kararı ile durumlar daha da karışık hale geldi. Tahtın varisliğini elinde bulunduran Rhaenyra, babasının yeni eşini sevgi ile karşılar ve diyarın büyük çoğunluğu bu evliliği kutlar iken, Vadi'de ve Akıntı İzi'nde aynı sevinçten eser yoktu. Söylenene göre Vadi'de evlilik haberini alan Prens Daemon, öfke içinde haberi kendisine getiren hizmetçisini kırbaçlatmış, Akıntı İzi'nde ise Lord Corlys ile Prenses Rhaenys ise Kral tarafından reddedilen kızları Laena'yı teselli etme uğraşındaydı.

Kral Viserys ile Alicent'in evliliği, Prens Daemon ile Deniz Yılanı arasında bir ittifak kurulmasına neden oldu. Tacın kendisine kalmasını uzun süredir bekleyen Daemon, son evlilikle birlikte doğan prensler ile veraset kanuna göre çok geride kalması neticesinde, kendi krallığını kurma düşüncesinde karar kıldı. Ve bunun için Daemon ile Corlys Velaryon'un ortak bir noktası vardı. Bu nokta ise, Volantis'e karşı birleşip ittifak kuran Lys, Myr ve Tyrosh'un oluşturduğu kimi zaman ''Üçlü Otorite'' olarak da bilinen ''Üç Kızkardeşin Krallığı''dır. Bu birliktelik Yedi Krallık tarafından başta onaylansa da, kısa süre sonra diyarın başına korsanlardan ve yağmacılardan çok daha büyük sorunlar açmıştır.

Savaş 106 FS yılında başladı ve savaşa Deniz Yılanı donanmasını getirirken, Daemon Caraxes ile emrindeki askerler ile Daemon'un sancağı altında toplanan gezgin şövalyelerden oluşan ordusunun başında liderlik yeteneklerini gösterdi. Kral Viserys de savaşa katkıda bulunmuş, altın ve erzak yardımı yapmıştır.

İki yıl boyunca sayısız zafer kazanan Prens Daemon, Myr'lı prens Amiral Craghas Drahar'ı nam-ı diğer Yengeç Besleyen'i birebir mücadelede öldürdü ve 109 FS yılında kendisini Dar

Deniz'in Kralı ilan etti. Kral Viserys bu haberi aldığında kardeşine ''beladan uzak durması'' şartı ile tacının kendisinde kalabileceğini bildirdiği söylenir. Ancak Daemon'un bu krallık ilanı çok erken verilmiş bir ilandı ne yazık ki. Üçlü Otorite ertesi sene yeni bir donanma ile ordu kurdu ve Dorne da Daemon'un bu yeni kurulmuş minik kralığına karşı Üçlü Otorite'nin yanında savaşa dahil oldu.

107 FS yılında Alicent, Aegon ismi verilen bir erkek çocuk dünyaya getirdi ve Kral en sonunda o hep istediği erkek çocuğa sahip oldu. Aegon'dan sonra Helaena, Aegon'un gelecekteki müstakbel eşi dünyaya geldi. Ondan sonra ise Aemond isimli bir erkek çocuk daha. Erkek evladların dünyaya gelişi ile veraset işleyişi hakkındaki soruların tekrar gün yüzüne çıkmasına neden oldu. Ki bu sorular sadece Kraliçe tarafından değil, Aemma'nın evlatları yerine kendi kanından birinin tahta çıkması için yanıp tutuşan Kraliçenin babası Kral Eli tarafından da. 109 FS yılında Sör Otto haddini aşınca, Viserys Sör Otto'yu görevden alıp Kral Eli olarak o zamana kadar Kanun Başı olarak hizmet veren Lord Lyonel Strong'u Kral Eli ilan etti. Viserys'e göre tartışılacak hiçbirşey yoktu; varis Rhaenyra'ydı ve aksi yönde tek bir kelime dahi duymak istemiyordu. Üstelik 101 FS yılında gerçekleştirilen Büyük Konsey'den çıkan ''erkek tarafı kadın tarafından daima üstündür'' kararı ortada iken.

Kral Viserys'in erkek çocukları;Aegon, Daeron, Aemond (soldan sağa)

Günümüze kadar ulaşan mektuplar ve yazmalar sayesinde, ''Kraliçe'nin tarafı'' ve ''Prenses'in tarafı'' olarak bilenen oluşumlarla ilgili bilgilere sahibiz. 111 FS yılındaki

turnuva sağolsun ki bu oluşumlar basitçe Yeşiller ve Siyahlar olarak nitelendirilmiştir. Bize söylenene göre bu turnuvada Kraliçe Alicent göz alıcı güzellikte yeşil bir elbise giymişken, Rhaenyra ise varisliğine ve Targaryen hanesinin sancağına atıfta bulunarak kırmızı ile süslenmiş siyah renkli bir elbise giymiştir. Bu turnuva aynı zamanda Dar Deniz'in Kralı olan Daemon Targaryen'in savaşlarından geri dönüşüne tanıklık etmiştir. Ejderhası Caraxes'in sırtında iken başında olan Daemon, tacı yere indiğinde çıkardı ve abisinden önünde diz çökerek sadakatinin bir işareti olarak abisine doğru uzattı. Viserys Daemon'u ayağa kaldırarak tacı ona geri verdi ve iki yanağından Daemon'u öpüp sarıldı. Aralarında ne kadar sürtüşme olursa olsun, Viserys kardeşini her zaman sevmişti. Turnuva alanındaki izleyiciler bu durumu alkışlarken, kalabalık içinde en çok sevinen, cesur amcasını seven Rhaenyra olmuştu. Belki de gereğinden fazla seven diyebiliriz ancak bu konuda elimizdeki kaynaklar tutarsızdır.

Daemon Targaryen tacını Kral Viserys'e sunarken,

Bu sevgi dolu birleşmeden sadece birkaç ay sonra Daemon Yedi Krallık'tan sürgün edildi. Ancak sebep neydi? Sebebin ne olduğu konusunda kaynaklar arasında büyük ölçüde farklar vardır. Bazıları, Runciter ve Munkun gibi, Kral Viserys ile Kral Daemon'un tartıştığını, Daemon'un da bu yüzden şehri terk ettiğini yazar. Kimileri ise Kraliçe Alicent'ın ve elbette ki Sör Otto'nun telkinleri ile Kral Viserys'i Daemon'un diyardan gönderilmesi konusunda ikna ettiğini söyler. Ancak elimizdeki iki kaynak bu sürgünün sebeplerini daha açık bir şekilde yazmıştır.

Rahip Eustace'in ''Birinci Viserys'in Saltanatı ve O'ndan sonra gelen Ejderhaların Dansı'' adlı eseri, rahip tarafından savaşın bitişinden sonra kaleme alınmıştır. Kitabının ağır ve akıcı olmayan bir üslubu olmasına rağmen Eustace, kitabında Targaryenlar ve olaylar hakkında gayet kendinden emin ve kesin yargılarda bulunmuştur. Mantar'ın yazdığı''Mantar'ın Şahit Oldukları'' kitabı ise bambaşka bir konudur. Doksan santim boyunda, olağan dışı büyüklükte bir kafası olan Mantar, zeka geriliği olduğu düşünülen bir saray soytarısıydı. Bu yüzden konseydeki ve saraydakiler onun yanında serbestçe konuşmuşlardı. Kendisinin yazdığı kitabın iddiasına göre yazılanlar, kendisinin sarayda bulunduğu yılları kapsamakta ve bilmediğimiz isimler ile birlikte Mantar'ın ihanet, komplo,

suikast ve gizli buluşma hikayeleri ile doludur. Rahip Eustace ile Mantar'ın yazıları çoğunluklar birbiri ile uyuşmuyor olsa da, şaşırtıcı bir şekilde bu konuda uyuşuyor gibi görünüyor.

Eustace'e göre Sör Arryk Cargyll, Prenses Rhaenyra ile Daemon'u aynı yatakta yakalamış, Viserys de bu yüzden kardeşini sürgüne göndermiştir. Mantar'a göre ise, Rhaenyra Sör Criston Cole'a göz dikmiş, ancak şövalye, yemininden ötürü Prensesi reddetmiştir. Bunun sonrasında amcası prensese, Sör Criston'un yeminini bozabilmesi için sevişme sanatı öğretmeye gönüllü olduğunu ve prenses sonunda şövalyeye yaklaşıp ki Mantar'a göre Sör Cole yaşlanmış bir rahip kadar iffetli bir kişiydi, kendini açıkladığında şövalye korku ve iğrenme ile karşılık vermiştir. Viserys sonrasında olanları duymuş ve Daemon'u sürgüne göndermiştir. İki hikayeden hangisi doğru olursa olsun, bizim kesin olarak bildiğimiz şey, Daemon'un Leydi Rhea ile boşanmasını sağlar ise Rhaenyra ile evlenebileceğini söylemesi, Viserys'in bu teklifi reddedip, Daemon'u ölene kadar Yedi Krallık'tan sürgün etmesidir. Daemon diyardan ayrılıp Basamaklar'a geri döndü ve savaşlarına devam etti.

Diyarın Neşesi'' Prenses Rhaenyra,

112 FS yılında Sör Harrold Westerling'in vefatı ile birlikte Sör Criston Cole onun yerine Kraliyet Muhafızlığı Komutanlığı'na atandı. Ve 113 FS yılında Prenses Rhaenyra reşit oldu. Bu senenin öncesinde birçokları prensesin sevgisini kazanmak için çabalamış (bunların içinde Harrenhal varisi Sör Harwin Strong da vardır. Kendisi ''Kemikkıran'' olarak ünlenmiş ve dönemin en güçlü şövalyesi olarak nitelendirilmiştir), hediyeler yağdırmış (Casterly Kayası'nda ikiz kardeşler Sör Jason ve Sör Tyland Lannister gibi), güzelliğine şarkılar bestelemiş, ve hatta prensesin uğrunda düellolar bile yapılmıştır (Lord Blackwood ile Lord Bracken'ın oğullarının yaptıkları düello gibi). Hatta ve hatta halk arasında prensesin Dorne Prensi ile evlendirilip iki diyarı birleştirileceği bile konuşulur olmuştu. Kraliçe Alicent ile babası Sör Otto, doğal olarak prensese her ne kadar küçük olsa da Prens Aegon'u layık görüp teklif ettiler. Ancak iki kardeş asla birbirleri ile anlaşamazdı ve Viserys, eşinin bu evliliği sevgiden çok politik hırslarından dolayı istediğinin farkındaydı.

Bütün adayları bir kenara iten Viserys, yüzünü 101 FS yılındaki Büyük Konsey'de rakibi olan Laenor ve onun anne-babası olan Deniz Yılanı ile Prenses Rhaenys'e döndü. Laenor iki taraftan da ejder kanı taşımaktaydı ve hatta kendisine ait Deniz İsi diye adlandırılmış muhteşem parlaklıkta gri-beyaz renkli bir ejderhası vardı. Dahası bu evlilik 101 FS yılında birbirlerine karşı duran iki tarafı bir araya getirebilecek bir evlilikti. Ancak ortada tek bir sorun vardı: O da, on dokuz yaşındaki Laenor kadınlardan çok kendi yaşıtı olan erkeklerle birlikte olmayı sevmesiydi. Ve Laenor hakkında o yaşına kadar tek bir kadına bile el sürmediği söylenir. Ancak bu konuda Baş Üstad Mellos'un sözleri tarihe geçmiştir, ''Ne olmuş? Benim de balıklarla aram iyi değil ancak önüme koydukları zaman yerim.''

Rhaenyra'ın aklında ise çok daha farklı düşünceler vardı. Belki Eustace'in belirttiği gibi içinde Prens Daemon ile evlenme ümidi vardı ya da Mantar'ın yazdığı gibi Criston Cole'u ayartmak vardı. Ancak Viserys bu düşüncelerin hiçbirini duymadı keza, bütün itirazlara rağmen Kralın belirttiği tek şey, eğer Rhaenyra bu evliliği kabul etmez ise, tahtın kime geçeceğini tekrar gözden geçireceğiydi. Ve sonra Sör Criston Cole ile Rhaenyra arasında son bir tartışma oldu ve bugün bile bu tartışma sonrasındaki ayrılma kararının Sör Criston tarafından mı yoksa Rhaenyra tarafından mı alındığı bilinmemektedir. Prenses, Sör Criston'ı son bir kez daha mı ayartmaya çalıştı? Ya da en sonunda ona olan aşkını ilan edip kendi düğünü öncesinde onunla birlikte kaçmaya ikna mı etmeye çalıştı?

Birşey diyemiyoruz. Yine aynı şekilde Cole Prensesi terk ettikten sonra Rhaenyra'nın kendini Sör Harwin Strong'un kollarına atıp bekaretini kaybedip kaybetmediğini de bilmiyoruz. Mantar'ın kendisi şövalye ile prensesi aynı yatakta gördüğünü iddia etmektedir ancak kendisinin söylediklerine güvenilmeyeceği göz önüne alındığında gerçekte olanın ne olduğu konusunda birşey söylenilemiyor. Bizim kesin olarak bildiğimiz şey, 114 FS yılında Prenses Rhaenyra ile yeni şövalye ilan edilmiş Sör Laenor evlendi ve geleneksel olarak kutlama turnuvası yapıldı. Bu turnuvada Rhaenyra'nın şampiyonu Kemikkıran iken, Sör Criston ilk defa Kraliçe Alicent adına bir turnuvada yer alıyordu. Turnuvada yer alanların onayladıklarına göre gazap dolu gibi görünen Cole önüne gelen bütün rakiplerini yendi. Karşısına çıkan Kemikkıran'ın köprücük kemiği ile dirseğini kırdı ve bu olay Mantar'ın Criston'a ''Kırıkkemik'' lakabını takmasına neden oldu. Ancak turnuvadaki en ağır yarayı Sör Harwin Strong değil, Laenor'un şampiyonu, Öpücük Şövalyesi olarak tanınan yakışıklı şövalye Sör Joffrey Lonmouth aldı. Sör Joffrey meydandan üzeri kendi kanı ile kaplı ve bilinci kapalı bir şekilde sürüklenerek çıkarıldı ve altı gün hayata tutunabildi. Leanor ise acısından gözyaşlarına boğuldu.

Turnuva sonrasında Sör Laenor Akıntı İzi'ne gitmek üzere ayrıldı ve kimileri evliliğin tamamına erip ermediğini merak etmeye başlamıştı. Rhaenyra Ejderkayası'nda, kocası ise Akıntı İzi'nde olduğu için çoğu zaman birbirlerinden uzaktalardı. Her ne kadar diyar varis için endişeleniyor olsa da, istekleri kısa sürede yerine geldi. 114 FS'nın sonlarına doğru Rhaenyra, Jacaerys adı verilen ve ailesi ile arkadaşları tarafından Jace diye çağırılan (Sör Laenor'un önerdiği Joffrey ismi değil), sağlıklı bir erkek evlat dünyada getirdi. Ancak, Rhaenyra ile Laenor'un ikisi de ejder kanındandı ve Sör Laenor kanca burunlu, yapılı, beyaz-gümüş renkte saçları ve mora çalan gözleri ile Valyria mirasına sahip ise, neden

Jacaerys kahverengi saçlı ve basık burunluydu? Birçok kişi meraklı gözlerle bir çocuğa bir de şimdi Siyahlar'ın şefi ve Rhaenyra'nın dibinden ayrılmayan yeminli koruması Sör Harwin Strong'a baktı.

Prenses Rhaenyra'nın erkek evlatları; Jacearys, Joffrey ve Lucerys (soldan sağa)

Rhaeyra, Lucerys ile Joffrey isimli iki erkek çocuk daha dünyaya getirdi. İki çocuk da sağlıklı, iri yapılıydı ve Rhaeyra ve Laenor'un sahip olmadığı kahverengi saça ve kalkık buruna sahipti. Yeşiller arasında söylenenlere göre çocuklar kesinlikle ve kesinlikle Kemikkıran'ın çocuklarıydı ve birçoğu ejderha bile süremeyeceklerinden şüphe ediyordu. Ancak Viserys'in emri ile her çocuğun beşinin başına birer ejderha yumurtası koyuldu ve her yumurta çatlayıp Vermax, Arrax ve Tyraxes isimli üç ejderha hayat buldu. Görünüşe göre Rhaenyra'yı varis olarak kalmasını isteyen Kral, etraftaki söylencelere kulak tıkayıp aldırış etmemiştir.

120 FS yılında o yılı Kızıl Bahar Yılı (236 FS yılındaki Kızıl Bahar ile karıştırılmamalı) olarak adlandırılmasına yol açan dört trajedi meydana geldi ki bu trajediler Ejderhaların Dansı'nın kaynağıdır. Bu trajedilerden ilki, Laenor'un kız kardeşi Laena Velaryon'un vefatıdır. Bir zamanlar Viserys'e eş olarak düşünülen Laena, 115 FS yılında Daemon'un eşi Leydi Rhea Vadi'de avlanırken ölünce, Prens Daemon Laena ile evlendi. (Bu sırada Daemon, Basamaklar'da sıkılmış, tacından vaz geçmişti ve ''krallık'' ortadan kaldırılana kadar Daemon'dan sonra beş farklı kişi Dar Deniz'in Kralı ünvanını sahiplenmiştir.)

Laena Daemon'a Baela ve Rhaena isimli iki kız çocuğu verdi. Kral Viserys önceleri

kendisinden izinsiz tertiplenen bu evliliği duyduğunda sinirlense de, Küçük Konsey'in itirazlarına rağmen Daemon'un kızlarını 117 FS yılında konseye sunmasına izin verdi. Belli ki Kral, olan herşeye rağmen küçük kardeşini seviyordu ve belki de baba olmanın kardeşinin içindeki öfkeyi bastıracağını düşünmüştü. 120 FS yılında Laena tekrar hamile kaldı ve Daemon'a hep arzu ettiği erkek evladı verdi. Ancak annesinin rahminden çıkarılan çocuk çarpık, özürlü doğmuştu ve doğumundan kısa bir süre sonra vefat etti. Laena da çok geçmeden ölen evladının peşinden gitti.

Ancak o sene daha büyük ağıtlar yakan Laena'nın ebeveynleri Lord Corlys ile Prenses Rhaenys'ti. Daha kızlarının acısı geçmemişken, erkek evlatlarının da ölümü ile yüzleştiler. Bütün kaynaklarda ortak olan nokta, Laenor'un Baharat Kasabası'ndaki bir pazara katılmak üzereyken öldürüldüğüdür. Eustace katil olarak Laenor'un arkadaşı ve kimilerine göre sevgilisi olan Sör Qarl Correy olduğunu söyler. Laenor'un onu başka biri için bırakacağını öğrendiğinde kılıçlar çekilir ve Laenor katledilir. Sör Qarl olay yerinden kaçar ve bir daha onu gören olmaz. Diğer yandan Mantar ise, çok daha karanlık bir hikaye anlatır: Prens Daemon, Rhaenyra kendisine kalsın diye Correy'e para verip Laenor'u öldürtmüştür.

Üçüncü trajedi Alicent ile Rhaenyra'nın çocukları arasında çıkan çirkin tartışmadır. Tartışma, ejderhasız Aemond Targaryen'in merhum Laena'nın ejderhası Vhagar'ı kendisi için almaya çalışması sırasında çıkmıştır. İtişmeler, Aemond'un Rhaeyra'nın çocuklarına ''Stronglar'' diye dalga geçmesi ile yumruklaşmaya dönüştü ve yumruklaşma da, Prens Lucerys'in çektiği bıçağını Aemond'un gözüne saplaması ile son buldu. Sonrasında Aemond, Tek-Göz Aemond olarak tanındı ancak Aemond, Vhagar'ı kazanmayı başardı (Aemond sonraki yıllarda kaybettiği gözünün intikamını almıştır ancak bu intikam diyarın kan ağlamasına neden olmuştur).

Viserys arabuluculuk yapmaya çalışsa da, en sonunda Rhaenyra'nın çocuklarının kökenini sorgulayan her kim olursa dilinin koparılacağını duyurdu. Sonrasında bir daha tartışma yaşanmaması için Alicent ile çocuklarının Kral'ın Şehri'ne dönmesine emretti. Sör Erryk Cargyll ise Ejderkayası'nda kalıp, Harrenhal'a geri dönen Sör Harwin Strong'un yerini alarak Rhaenyra'nın yeni yeminli koruması oldu.

Son trajedi ise Lord Lyonel ile varisi olan Sör Harwin'in ölümüne yol açan Harrenhal yangınıdır. Artık yaşlanan ve bitkin Viserys elini diyarın yönetiminden çekmişti ve Lord Lyonel'ın ölümü ile El'siz kalmıştı. Bu arada Rhaenyra ise hem kocasından, kimilerine göre hem de sevgilisinden olmuştu. Kimileri bu yangının sadece basit bir kaza olduğunu söyler. Ancak bazıları daha acı bir olasılıktan bahsetmektedir. Bazıları Kral'ın araştırmacılarından biri ve aynı zamanda Lord Lyonel'ın en küçük oğlu olan Düztaban Larys'in Harrenhal'a sahip olabilmek amacı ile bu yangını düzenlediğini söyler. Bazı tarihçiler ise yangının Prens Daemon'un işi olduğunu ima etmektedir.

Kral yeni bir El seçmek yerine, eskilerden birini, eşi Alicent'in ısrarı ile, Eski Şehir'den Sör Otto'yu geri çağırıp yeniden El ilan etti. Rhaenyra ise merhum kocasının yasını tutmak yerine sonunda amcası Prens Daemon ile evlendi. 120 FS'nin sonuna doğru Daemon'a bir erkek evlat bile verdi ki çocuğun adı Fatih'in hürmetine Aegon olarak konuldu (Kraliçe Alicent'in bu durumu öğrendiğinde öfkeden kudurduğu söylenir çünkü kendisinin en büyük oğlu da Fatih'in ismini taşımaktaydı. İki Aegon da sonraları Büyük Aegon ve Genç Aegon olarak anılmaya başlanmıştır). 122 FS yılında Rhaenyra ikinci erkek evladını, Viserys'i doğurdu. Viserys abisi Genç Aegon veya diğer üvey kardeşleri gibi güçlü ve yapılı olmasa da, zeki olduğu aşikardı. Ancak kimileri çocuğun beşiğine koyulan ejderha yumurtası çatlamamasını kötü bir işaret olarak algılamıştır.

Ve böylece iki taraf arasındaki çatışmanın gelişimi, 129 FS yılında I.Viserys'in ölümüne kadar devam etti. Oğlu Büyük Aegon kız kardeşi Helaena ile evlendi ve Helaena dünyaya Jaehaerys ve Jaeheara isimli ikiz çocuk dünyaya getirdi (Jaehaera söylenene göre çok garip bir çocukmuş, diğer çocuklardan çok daha yavaş büyümüş ve diğer çocuklar gibi ne

ağlar, ne de gülümsermiş). 127 FS yılında ise Maelor adında bir başka erkek evlat doğurdu. Akıntı İzi'nde ise Deniz Yılanı hastalandı ve yataklara düştü. Hayatının kış dönemini yaşayan Viserys ise, 128 FS yılında bir hükme karar verirken kendini Demir Taht'ta yaraladı. Yara tehlikeli bir şekilde iltihaplanınca, Üstad Mellos'un ölümünden sonra onun yerini alan Üstad Orwyle, Kralın iki parmağını kesmek zorunda kaldı. Bu durum ne yazık ki hastalığın yayılmasını önleyemedi ve 128 FS yılı bitip 129 FS yılı başlarken, Viserys gittikçe kötüleşmeye başladı.

129 FS yılının üçüncü ayının üçüncü gününde, Kral yatağında Jaehaerys ve Jaehaera'ya büyük büyük büyük dedelerinin ve onun kraliçesinin Sur'un arkasındaki mamutlar, devler ve yabaniler ile savaşının hikayesini anlatırken, kendini yorgun hissetti ve torunlarına hikayenin bittiğini söyleyerek uykuya daldı. Ve bir daha uyanamadı. Viserys, Yedi Krallık tarihinin en ihtişamlı yıllarında yirmi altı yıl hüküm sürdü ancak bu saltanat boyunca kendi ailesinin çoğunun ve ejderhaların tamamının ölümüne neden olacak sorunların tohumlarını ekti.

II.AEGON

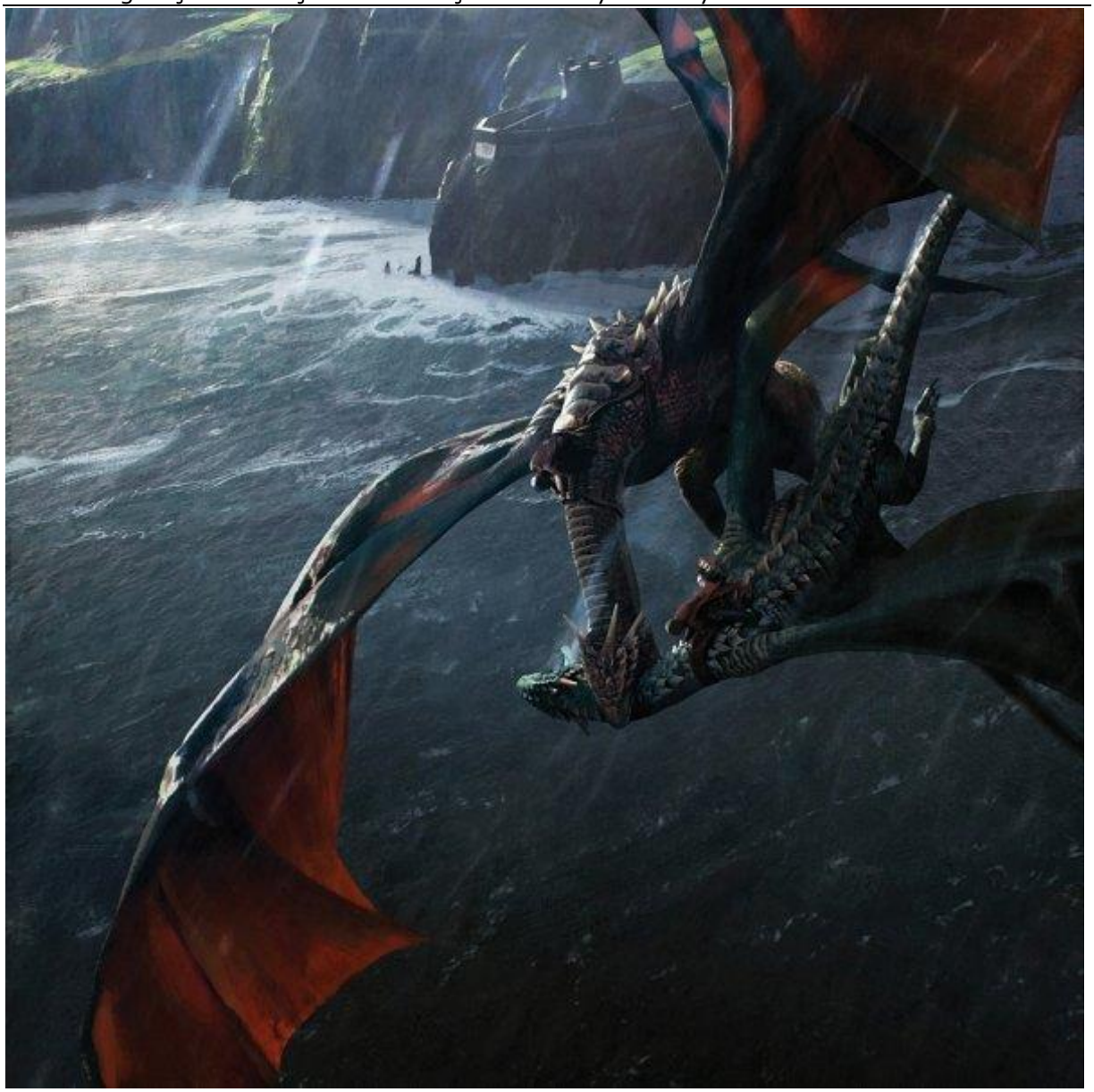
Şarkıcıların ve Munkun'ın ''Ejderhaların Dansı'' diye isimlendirdiği savaş, tarihteki savaşların en kanlısı, en acımasızı ve en kötü çeşididir keza Dans, kardeşler arasında çıkan bir savaştır. Viserys'in karşı çıkılamaz Rhaenyra tercihine rağmen Prens Aegon, annesinin ve Küçük Konsey'inin ikna çabaları sonunda daha babasının cesedi bile soğumadan, kralın tacını alıp başına taktı. Ejderkayası Prensesi Rhaenyra bu haberi öğrendiğinde öfkesinden kudurmuştu. Kendisi o zamanlar, Prens Daemon'dan olma üçüncü çocuğunu doğurmak üzere Ejderkayası'ndaydı.

Doğum gerçekleştikten sonra Rhaenyra savaş hazırlıklarına başladı. Prenses'in ve Kraliçe'nin de kendi akrabaları ve diyardaki lordlar içinde destekçileri vardı. Ve iki tarafında ellerinde ejderhalar vardı ki bu felaket habercisiydi. Diyarın daha önce hiç olmadığı kadar kana bulanması ve haneler arasında oluşan yaraların yıllarca iyileşmemesi de bu felaketin somut kanıtıdır.

Mantar'ın iddialarına göre Kraliçe Alicent, kocasının ölümünü içkisine kattığı ''bir tutam zehir'' ile hızlandırmıştır. Ancak Dans'ta akan ilk kanın, Viserys'in gerçek varisinin Rhaenyra olduğunu ve onun taç giymesi gerektiğini söyleyen yaşlı Hazine Başı Lord Beesbury'e ait olduğu konusunda bütün tarihçiler hemfikirdir. Karşı görüşlü Lord Beesbury'nin nasıl öldüğü konusunda ise fikir ayrılıkları vardır. Bazıları, açıklaması sonrasında kara hücreye atıldığını ve burada hastalanıp öldüğünü iddia ederken, bazıları da Kraliyet Muhafızları'nın Kumandanı Sör Criston Cole'un-ki kısa süre sonra ''Kralyaratan'' lakabı ile anılmaya başlayacaktır- toplantı masasında Lord Beesbury'nin boğazını kestiğini söyler. Mantar'a göre ise Cole, Beesbury'yi camdan aşağı fırlatmıştır ancak Mantar'ın o sırada Ejderkayası'nda Rhaenyra'nın yanında olduğunu belirtmemizde fayda vardır. Nasıl gerçekleşirse gerçekleşsin bu ölüm, yaşacak birçok ölümden sadece ilkiydi. Velakin bu ölümler içinde en çok yürek sızlatanı, Rhaenyra'nın oğlu Lucerys Velaryon ile Aegon'un varisi Jaehaerys'in ölümleridir.

Luke Velaryon'un ölümüne Fırtına Burnu'ndaki birçok kişi şahitlik etmiştir ve anlatılanların büyük çoğunluğu da birbiri ile uyumludur. Lord Borros'un desteğini almak adına annesi tarafından görevlendirilen Lucerys, kaleye vardığında karşısında Prens Aemond Targaryen'ı buldu. Aemond Lucerys'ten yaşça büyük, daha güçlü ve daha zalim olmasının

yanında dokuz sene önce gerçekleşen tartışma sonunda Lucerys'in onun bir gözünü kör bırakmasından ötürü prense karşı aşırı derecede bir nefret duyuyordu. Lord Borros Aemond'un intikamını Fırtına Burnu içinde almasına izin vermemesine rağmen, kale dışında olacakların umrunda olmadığını belirtti. Böylece Prens Aemond Vhagar'ın sırtına atladı ve Arrax isimli genç ejderhası sırtında kaçan Lucerys'i kovalamaya başladı. Prens ve genç ejderhası fırtınalı hava yüzünden uçmakta zorluk çekti ve ikisi de Fırtına Burnu kalesinin görüş menzili içinde denize çakılarak hayatını kaybetti.

Prens Lucerys ile ejderhası Arrax'ın ölümü,

Söylenilene göre Rhaenyra oğlunun ölüm haberini aldığında yıkılır ancak Lucerys'in üvey babası Daemon Targaryen kadar değil. Prens Daemon'un, Lucerys'in ölüm haberini aldıktan sonra Ejderkayası'na gönderdiği mektupta; ''Göze göz, dişe diş, oğula karşılık oğul. Lucerys'in intikamı alınacak,'' yazmaktaydı. Sonuçta kendisi ''Şehrin Prensi''ydi ve hala bile Kral'ın Şehri'ndeki umumhanelerde ve eğlence mekanlarında birçok arkadaşı vardı. O arkadaşların başında da Beyaz Kurtçuk Mysaria geliyordu. Mysaria, Prens'in intikamını alması adına tarih tarafından Kan ve Peynir olarak bilinen bir vahşi ile fare avcısını kiralık katil olarak tuttu. İşi gereği fare avcısı, Maegor'un gizli tünelleri hakkında herşeyi biliyordu. Kızıl Kale'ye bu tüneller vasıtası ile sızan Kan ve Peynir, Kraliçe Helaena ile çocuklarını ele geçirdiler ve II. Aegon'un eşine acımasız bir tercih hakkı sundular: Hangi çocuğunun ölmesine karar verme hakkını. Kraliçe gözyaşı döküp yalvardı hatta

kendi canını almalarını söyledi ancak hiçbiri işe yaramadı. Sonunda dudaklarından dökülen isim, olacakları anlayamayacak kadar küçük olan en genç oğlunun adı, Maelor oldu. Ancak Kan ile Peynir, Kraliçe dehşet içinde çığlık atarken Maelor yerine Prens Jaehaerys'i öldürdü ve verdikleri sadece tek bir oğulun öleceği sözünü tutarak Prens'in kesik kafası ile birlikte şehirden kaçtılar.

Bu uzun ve kanlı savaşta işlenen cinayetler sadece bu ikisi ile kalmadı. Jaehaerys'in ölümü ne kadar acıklı olsa da, ondan kısa süre sonra ölen Maelor'un ölümü ise daha beterdir. Kraliyet Muhafızları'ndan Sör Rickard Thorne Maelor'u gizlice güvende olacağı Eski Şehir'deki Hightower Kalesi'ne götürme emri aldı ancak Acıköprü yakınlarında bir grup çete tarafından durduruldular. Maelor, Acıköprü'de çete üyelerinin her birinin prensi kendine ganimet olarak almaya çalışması sonucu çıkan arbedede parçalara ayrılarak can verdi. Lord Hightower intikam almak ve olanların hesabını Leydi Caswell'den sormak için gelip Acıköprü'yü ateşe verdiğinde Leydi Caswell ise kendi çocuklarının hayatı için af dileyip lendisini kalesinin surlarına astı.

Bu iç savaş sırasında Kraliyet Muhafızları arasında bile anlaşmazlıklar oluşmuştur. Sör Criston Cole, Sör Arryk Cargyll'i, ikiz kardeşi Sör Erryk'in kılığında Ejderkayası'na sızması için görevlendirdi. Oraya Rhaenyra'yı veya onun çocuklarını öldürme amacı ile gitmişti. Ancak o bunu yapamadan ikiz kardeşler Sör Erryk ile Sör Arryk tesadüfen Ejderkayası'nın avlusunda karşı karşıya geldiler. Şarkıcıların söylediklerine göre iki kardeş kılıçları birbiri ile çarpışmadan önce birbirlerine duydukları sevgiyi itiraf etmişler, kalplerine sevgi ve görev aşkı ile bir saate yakın dövüşerek, en sonunda gözleri yaşlı, birbirlerinin omuzlarında can vermişlerdir. Mantar'a göre ki yazdıklarına göre kendisi bu düelloya tanık olmuştur, gerçekte olan şarkılardaki olanlardan daha vahşicedir. İki kardeş de birbirini vatan hainliği ile suçlamış ve dakikalar içinde birbirlerini ciddi derecede yaralamışlardır.

Ejderkayası'nda bunlar olurken, Sör Criston Cole kraliyet toprakları içinde hala Rhaenyra'ya sadık olan ''siyah lordları'' cezalandırmaya karar vermişti. Rosby, Stokeworth ve Duskendale Sör Criston'a boyun eğdi ancak Hilebaz Yuvası'ndan Lord Staunton, Cole'un yaklaştığını çoktan haber almıştı. Savaşmak yerine kendisini kalesine hapsetti ve Ejderkayası'na bir kuzgun gönderip yardım dilendi.

Ve yardım elli beş yaşında olmasına rağmen tıpkı gençliğindeki gibi korkusuz ve azimli olan Prenses Rhaenys'ten ve onun ejderhası Meleys nam-ı diğer Kızıl Kraliçe'den geldi. Ancak Cole'un da yanında ejderhalar vardı. II. Aegon'un kendisi Güneş Alevi sırtında, kardeşi Tek Göz Aemond ise, hayatta olan ejderhalar arasındaki en büyük ejderhanın, Vhagar'ın sırtında savaş alanına geldi.

Prenses Rhaenys ejderhası Meleys üzerinde Kral II.Aegon'a ve ejderhası Güneş Alevi'ne saldırıyor,

Söylenir ki, Prenses Rhaenys nam-ı diğer Hiç Olamayan Kraliçe düşmanlarından hiç çekinmemiş. Attığı savaş narası ve kırbacının şaklaması ile birlikte Meleys'i direkt düşmanlarının üzerine uçurmuş. Bu savaştan zarar görmeden ayrılan tek ejderha Vhagar ve sürücüsü Aemond oldu. Güneş Alevi sakatlandı, II. Aegon'un ise neredeyse vücudunun yarısı yandı, kalçası ve kaburga kemikleri kırıldı. Daha kötüsü, ejderha ateşi yüzünden sol kolundaki zırhı eriyip etinin kaynadı ve kolunu kullanamaz hale geldi. Rhaenys'in bedeni ise birkaç gün sonra Kızıl Kraliçe'nin cesedi yanında bulundu. Prenses'in bedeni ejderha ateşinden kararmış, tanınamayacak bir hale gelmişti.

Aegon bir sene boyunca, aldığı korkunç yaralarının iyileşmesi münasebeti ile tecrit altında yaşadı ancak savaş tüm şiddeti ile devam ediyordu. Kral Aegon'un kız kardeşine göre birçok avantajı olsa da, sahip olduğu ejderha sayısı bu avantajlar arasında değildi. Savaş başladığında, Aegon'un elinde savaşabilecek erginlikte dört ejderha vardı. Ancak kız kardeşi ise sekiz tane ejderhaya sahipti ve elinin altında henüz sahipliği kazanılmamış ejderhalar da vardı: Kraliçe Alysanne'in Gümüşkanat'ı, Sör Laenor Velaryon'un gururu Deniz İsi ve Kral Jaehaerys'ten beri sahiplenilememiş Vermithor. Bunların yanında henüz evcilleştirilmemiş üç ejderha daha vardı: köylülerin söylediklerine göre Targaryenların adaya gelmesinden çok önceleri bile ada etrafında gezdiği söylenen Yamyam isimli ejderha ki Munkun ile Barth bu konuya şüphe ile yaklaşmışlardır, insanlardan çekinen ve okyanustaki balıklarla beslenen Gri Ruh isimli ejderha ile koyun sürüleri içinden koyun çaldığı için Koyun Hırsızı diye adlandırılmış düz, kahve renkli ejderha. Prens Jacaerys, bu ejderhalardan herhangi birini evcilleştirip binebilen kadın veya erkeğin, doğumu ne olursa olsun soylu olma şerefine erişeceğini bildirdi.

Birçok kişi Ejderkayası'ndaki ejderhaları evcilleştirmeyi denedi. Sahipsiz ejderhalar içinde en tehlikelileri hiç şüphesiz vahşi olanlardı ki en son sahiplik kazanılan ejderhalar da onlar oldular. Yeni ejderlordlarından biri Kabuk köyünden gelen Marilda'nın ejderhayı kazanması için büyük oğlu Alyn ile onunla birlikte gelen küçük oğlu, soylu Addam'dı. Marilda çocukların Leanor Velaryon'un çocukları olduğunu açıklaması birçoklarını şaşırtsa da, Lord Corlys sorgusuz sualsiz çocukları Velaryon hanesinin koruması altına aldı.

Addam, Laenor'un ejderhası Deniz İsi'nin sahipliğini kazandı. Abisi ise Koyun Hırsızı'nı eğitmeye çabalarken, ömrü boyunca bacağında ve sırtında taşıyacağı yanık izlerine sahip oldu.

Koyun Hırsızı, en sonunda Isırgan isimli gayri meşru, adı kötü anılan bir kız tarafından evcilleştirildi. Kız yaratık kendisine alışana kadar her gün ejderhayı koyun eti ile beslemişti. Ejderha ile kız savaşta rol alsalar da, Isırgan'ın sadakati, cesur Sör Addam kadar sarsılmaz değildi. Kız ile Prens Daemon'un sevgili olması, Rhaenyra ile Daemon'un evliliğine son darbeyi vurdu. Isırgan-ki Prens sıklıkla kızı Isırık diye çağırırdı- Daemon'dan ve Rhaenyra'dan daha uzun süre hayatta kalsa da, Isırgan ile Koyun Hırsızı savaş sona ermeden ortadan kaybolmuş, yıllar sonra bile nerede oldukları hakkında bir bilgi edinilememiştir.

Ancak bütün ejderha sürücüleri içinde en kötüleri, şövalye ilan edildikten sonra Beyaz Ulf adını alan Ayyaş Ulf ile, yine şövalye ilan edildikten sonra Sert Hugh adını alan güçlü ve kalıplı bir demir ustasının piç oğlu Çekiç Hugh'tur. Gümüşkanat ile Vermithor'un sahipliğini kazanma onuru ile yetinmeyen ikili, aynı zamanda lordluk ve zenginlik kazanma arzusundalardı. İlk başlarda Rhaenyra adına savaşmalarına rağmen Birinci Tumbleton Savaşı'nda lordluk kazanma amacı ile müttefiklerine ihanet ettiler. Sonrasında ise İki Hain olarak adlandırılan ikili yıllarca arkalarından lanet okunan kişiler olarak kalmışlardır. İkisi de kendilerine müteşekkir olan kişiler tarafından öldürülerek sefilce bir ölüm yaşadı. Biri içtiği şaraptan zehirlenmiş, diğeri de Cesur Jon Roxton ile kılıcı Yetim Kılan ile öldürülmüştür.

Dans sırasında gerçekleşen savaşların sayısı kolayca hesaplanabilecek seviyede değildir ve diyarın yarısından fazlası bu çatışma neticesinde taraflara ayrılmak zorunda kalmıştır. Kimi lordlar Aegon'un kendisine sancak olarak seçtiği üç kafalı altın ejderha sancağını taşırken, o lordların yakın komşuları ise Rhaenyra'nın Targaryen bağına itafen üç başlı kırmızı ejderhası, annesinin Arryn bağına itafen Arrynların ay ve kartalı ile merhum kocası Laenor'a itafen Velaryonların deniz atının üzerine işlendiği üçe bölünmüş sancağını taşıyordu. Kardeş kardeş ile, baba evladı ile savaşmış, bütün diyar bu savaş yüzünden kan ağlamıştır.

İster Kral, isterse Kraliçe adına birçok lord tarafından birçok ordu bir araya getirilmesine

rağmen iki taraf içinde de kraliyet güçlerine komutanlık edebilme yeteneği sadece Prens Daemon Targaryen ile Prens Aemond Targaryen'da vardı. Aemond, Rhaenys ve Meleys ile savaşılan Hilebaz Yuvası Savaşı sonrasında II.Aegon ile Güneş Alevi'nin ağır derecede yaralanmasından ötürü Naip Prens ve Diyarın Koruyucusu ünvanını aldı. Başına abisinin tacını-Fatih Aegon'un yakut kakmalı Valyria çeliğinden yapılma tacını- taksa da, kendisini asla ''kral'' olarak isimlendirmedi.

Ancak bu durum yeşiller için talihsiz bir durumdu keza Aemond savaş konusunda deneyimsizdi ve aşırı derecede cesur hamleler yaparak ordusunu etkili kullanamıyordu. Prens Daemon o vakitler Harrenhal'u kontrolü altına almıştı. Bu yüzden Aemond büyük bir saldırı ile Harrenhal'u rakibinin elinden almayı plandı ve böylece Kral'ın Şehri'ni savunmasız bir şekilde bıraktı. Aemond Harrenhal'a gelip kaleyi boş bulduğunda rakibinin korkusundan kaçtığı düşüncesi ile sevinç naraları attı ancak sevinci uzun sürmedi. Aemond Harrenhal yolunda iken, Daemon ile Kraliçe Rhaenyra ve onun ejder sürücüleri çoktan Kral'ın Şehri üzerinde daireler çiziyordu. Altın Pelerinliler Aegon taraftarı üstlerine ihanet edip, Daemon'un safında yer alararak çok az kan döküp şehri ele geçirdiler. Şehrin düşüşünden sonra Sör Otto Hightower, Lord Jasper Wylde(Katı karakteri yüzünden Demir Sopa diye isimlendirilmiş Kanun Başı) ile Lord Rosby ile Lord Stokeworth(Rhaenyra'ya ihanet edip taraf değiştirdikleri için) idam edildi. Kraliçe Alicent tutuklanıp hapsedildi ancak hala Hilebaz Yuvası'nda aldığı yaralardan müzdarip II.Aegon ile sağ kalan çocukları Lord Larys Strong ile birlikte gizli geçitleri kullanarak kaleden kaçmayı başladılar.

Ejderhaların Dansı sırasında diyar tamamen kontrolden çıkmıştır ancak ejderhaların çoğunun yaşamını yitirdiği yer Kral'ın Şehri'dir. Şehir Prens Daemon'un kurnazlığı sayesinde kansız bir şekilde Rhaenyra'ya boyun eğdi ancak Birinci Tumbleton Savaşı sonrasında şehirde huzursuzluk baş gösterdi. Şehir'den üç yüz km uzaklıktaki Tumbleton en vahşi şekilde yağmalanmış, binlerce asker yanarak binlercesi de nehri yüzerek geçmeye çalışıp boğularak can vermişti. Kızlara ve kadınlara defalarca tecavüz edilmiş, ejderhalar ise ölen insanların cesetleri ile beslenmişti. Lord Hightower'ın Prens Daeron ve İki Hain'in yardımı ile kazandığı savaş şehirde korku dalgası yaratmış, halkın tamamı sıranın kendilerinde olduğu konusunda hemfikir olmuştu. Rhaenyra'nın kendi askerleri bile korkudan dağılmış, böylece şehrin savunması sadece dört ejderhaya kalmıştı.

Ejderhaların oluşturduğu korku ve onların varlığı Çoban'ın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Kim olduğu konusunda tarihte hiçbir bilgi olmamasına rağmen kimileri Çoban için bir dilenci, kimileri ise kaçak bir hayat yaşayan Sefil Yoldaşlardan bir mürid olduğunu iddia etmektedir. Çoban, vaazlarına ilk Tamirci Meydanı'nda başladı ve ejderhaların dinsiz Valyria'dan gelen iblis tohumları olduğunu ve insanların sonunu getireceklerini haykırdı. Bu vaazlar zamanlar yüzleri ve binleri bir araya getirdi. Korku öfkeye, öfke de kan dökme arzusuna dönüştü. Ve Çoban çıkıp asıl kurtuluşun şehrin ejderhalardan temizlenmesi ile gerçekleşeceğini ilan ettiğinde binlerce insan onun sözünü dinledi.

130 FS yılının beşinci ay dönümünün yirmi ikinci gününde Tek Göz Aemond ile Daemon Targaryen son savaşlarına doğru yürüdüler. Aynı günde ise Kral'ın Şehri'ni ölüm ve kaos kapladı. Kraliçe Rhaenyra, Lord Corlys'i vatana ihanet ile yargılanmak üzere alıkonulmuş torunu Sör Addam Velaryon'un kaçışına yardım etmesi yüzünden tutuklattı. Deniz Yılanı'nın sadık askerlerinin bir kısmı Tamirci Meydanı'ndaki isyana katıldı, bir kısmı ise surları aşıp Deniz Yılanı'nı kurtarmaya çalışırken yakalandı ve idam edildi. Kraliçe Helaena ise Maegor'un Kalesi etrafındaki mızrakların üzerine düşerek can verdi. Kimileri bunun bir intihar kimileri ise cinayet olduğunu düşünmektedir. Ve o günün akşamında şehir, Çoban'ın toparladığı güruh tarafından ateşe verildi ve topluluk, içindeki bütün ejderhaları öldürme niyeti ile Ejder Çukuru'na yürüdü.

Ejder Çukuru baskını,

O gece Ejderkayası Prensi Genç Joffrey Velaryon, ejderhası Tyraxes'i kurtarma amacı ile annesinin ejderhası Syrax'a binmeye çalışması sonucu ejderha ile birlikte yere çakılarak hayatını kaybetti. Bu düşüşten ejderha da sağ çıkamadı. Ejderhaların ölümünden sonra halk arasında birbirinden farklı dedikodular ve hikayeler türemiştir. Kimileri gözü dönmüş güruhun, kimileri Çoban'ın, kimileri de Savaşçı'nın kendisinin ejderhaları öldürdüğünü söylemektedir. Gerçek hangisi olursa olsun, toplanan kalabalık kapıları kırıp büyük kubbenin altına girdi ve ejderhaları zincirlenmiş halde buldu. İçer giren insanların toplu halde alevler içinde yok olduğu o kanlı gecede onlarla birlikte beş ejderha da can verdi. Böylece Dans'ın başlangıcı ile birlikte varolan ejderhaların yarısı ölmüş oldu. Ancak savaş hala devam ediyordu. Kısa süre sonra Rhaenyra şehirden kaçmak zorunda kaldı.

Savaş ne ejderhaların ne de prenslerin ölümü ile değil, kralın ve kraliçenin ölümü ile sonra erdi. Rhaenyra ölen ilk kişi oldu. Kocası Prens Daemon, Prens Aemond ile girdiği mücadelede ölünce, Velaryon hanesi Rhaenyra'nın aleyhine döndü. Kral'ın Şehri bir kez daha II.Aegon'un hakimiyeti altına girdi ve Kraliçe elinde tek bir kuruş bile olmadan, başındaki tacı satarak Ejderkayası'na ulaştı. Ancak kaleye vardığında karşısında yaralar içindeki II. Aegon'u ve onun ejderhası Güneş Alevi'ni buldu.

Orwyle'ın söylediklerini baz alan Munkun'ın yazdığı ''Gerçek İtiraflar'' kitabında yazılana göre Kral'ın Şehri düştüğünde Larys Strong kralın kaçıp saklanması gerektiğini düşünmüş. Zekice bir hamle ile Strong Aegon'u Ejderkayası'na, Rhaenyra'nın asla bakmayacağı tek yere göndermiş. Altı ay boyunca Rhaenyra ve müttefikleri Kral'ın Şehri'nde iken Aegon Ejderkayası yakınlarındaki bir balıkçı kasabasında yaralarının iyileşmesini beklemiş. Ve o süre içinde Güneş Alevi sakatlanmış kanatları yüzünden havada hantal ilerlemesine rağmen Kırıkkıskaç Noktası'na ulaşmış. Bu saklanma süresince hem ejderha hem de Aegon, iyileşip güç toplamaya başlamış. (Güneş Alevi'nin bu seyahati sırasında Gri Ruh isimli vahşi ejderhayı öldürdüğü söylenir ancak birçok kimsenin iddiasına göre ejderhayı Yamyam öldürmüştür).

Kral Aegon, Ejderkayası'ndaki birçok kişinin savaşta kaybettikleri çocukları, kocaları, kardeşleri münasebeti ile Rhaenyra'ya karşı kin beslediğine şahit oldu. Onları kendi tarafına çekerek kısa sürede Ejderkayası'nı fethetti ve herkese diz çöktürdü. Tabi Prens Daemon'un on dört yaşındaki kızı Baela Targaryen ile onun genç ejderhası Aydansçısı dışındaki herkese. Baela kendisini yakalamaya gelen askerlerin elinden kurtulup ejderhasına ulaştı ve Aegon kale etrafında ejderhası ile tur atıp muzzaffer bir şekilde kalenin avlusuna konmaya hazırlanırken, prenses ve ejderhası Kralı karşılamak üzere havaya yükseldi.

Aydansçısı, Güneş Alevi'ne göre daha küçük boyutlu olsa da, ondan daha hızlı ve daha atikti. Üstelik ejderhanın kendisi ve sırtındaki prenses de cesaretten yoksun değildi. Ejderha Güneş Alevi'ne üzerine doğru pike yaptı ve üzerine gelen ateş onu kör edene kadar rakibi ısırıp pençe savurdu. İki yaratık birbirlerine dolanmış halde sırtlarında efendileri ile birlikte yere çakıldı. II. Aegon son anda ejderhası üzerinden atlasa da, bu atlayış iki bacağının birden kırılmasına neden oldu. Baela ile Aydansçısı ise daha hazin bir sonla yüzleşti. Yere çakılan ejderhası üzerinde onlarca kemiği kırılan ve bilinçsizce yatan kızı öldürmek amacı ile kılıcını çeken Alfred Broome'u, Sör Marston Waters durdurmuş ve Baela'yı Üstad'ın yanına götürerek hayatını kurtarmıştır.

Bu büyük mücadeleden Rhaenyra'nın haberi yoktu, ancak bunun önemi de kalmamıştı. II.Aegon, kız kardeşine duyduğu nefret, kırılan bacaklarının verdiği ızdırap ve neredeyse ölmek üzere olan ejderhasının verdiği acı içinde, herkes tarafından Genç Aegon olarak bilinen Rhaenyra'nın sağ kalan tek oğlunun gözleri önünde kız kardeşi Rhaenyra'yı ejderhası Güneş Alevi'ne yedirdi. Böylece Diyarın Neşesi, Yarım Yıllık Kraliçe 130 FS yılının onuncu ay dönümünün yirmi ikinci gününde vefat etti.

Rhaenyra ölümü ile yüzleşiyor,

Rhaenyra'nın kardeşi Aegon da ondan sonra fazla uzun hayatta kalamadı. Rhaenyra'nın ölümü ve Genç Aegon'un Kral'ın eli altında olmasına rağmen, birçok kişi II.Aegon'a karşı savaşmaya devam etti. Her ne kadar Kral'ın Rhaenyra'ya yaptığı gibi bir misilleme yapacağı korkusunda olsalar da savaşmaya devam ettiler ve ne kadar güçlü olduklarını kanıtladılar. Lord Borros Baratheon, emrindeki güçleri birleştirip Rhaenyra'nın geride kalan son birliğinin üzerine yürüdüğü vakit, II.Aegon'un durumu tersine çevirebilme şansı vardı ancak Lord Borros Kral Yolu Savaşı'nda öldürüldü ve onun ölümü ile birlikte ordusu

dağıldı. Ve Lord Borros'u mağlup eden genç Nehirova lordları ki kendileri Delikanlılar olarak bilinir, Lord Stark ordusu ile birlikte Kral Yolu'ndan aşağı doğru inerken, Kral'ın Şehri'ne bir taş atımlık mesefedelerdi.

O vakit Lord Corlys Velaryon -zindandan çıkarılıp affedilmiş ve sonrasında Aegon'un Küçük Konseyi'ne kabul edilmişti- Aegon'a teslim olup Sur'a sürgün gitmeyi kabul etmesini önerdi. Kral bu öneriyi reddetti ve Genç Aegon'un destekçilerine uyarı mahiyetinde, yiğenin kulağının kesilmesi emri verdi. Sonrasında kendisi için yapılmış tahtırevanın üzerine çıkıp dairesine götürüldü ve yol boyunca içmesi için kendisine bir bardak şarap verildi.
Refakatçiler Kral'ın dairesine varıp tahtırevanın perdelerini araladıklarında, Kral'ı ağzından kan akar halde ölü buldular. Böylece Kral II.Aegon'un sonu da kendisine hizmet eden kişinin elinden oldu.

Parçalanmış, darmaduman olmuş diyar Kral'ın ölümünün sonrasında da yaralarını sarmaya uğraşacak olsa da Ejderhaların Dansı sona ermişti. Şimdi ise diyarın önünde, Sahte Şafak, Kurt'un Saati, naiplerin iktidarı ve Yıkılmış Kral'ın saltanatı vardı.

III.AEGON

Genç Kral III.Aegon,

Amcası İkinci Aegon'un ölümünden sonra Genç Aegon'un 131 FS yılında tahta ''Üçüncü Aegon'' olarak çıktığı vakit bütün diyarın var olan sıkıntıların sona erdiğini düşünmesi gayet doğal bir durumdu. Üçüncü Aegon'un destekçileri, İkinci Aegon'un son ordusunu Kral Yolu Savaşı'nda yenip Kral'ın Şehri'ni tamamen kontrolleri altına almışlardı. Velaryon donanması Demir Taht'a birkez daha hizmet edebilir, Deniz Yılanı genç krala yardım edip yol gösterebilirdi. Ancak bu umutlar boşa çıktı ve bu dönem Sahte Şafak dönemi olarak

isimlendirildi. İkinci Aegon ölmeden önce Dar Deniz ötesine paralı askerler kiralamak adına elçiler göndermişti ve o askerlerin geri gelip ölen kralın intikamını alıp almayacağı muallaktaydı. Batı'da Kızıl Deniz Canavarı ve onun emrindeki yağmacılar Güzel Adaları ve batı kıyı şeridini yağmalamışlardı. Daha da beteri, -ilk olarak 130 FS yılındaki Bakire Günü'nde Eski Şehir'deki toplanan üstadlar tarfından ilan edilmişti- sert kış kendini göstermeye başlamıştı ve altı uzun ve korkunç yıl boyunca sürecekti.

Yedi Krallık'ın hiçbir bölgesi, Kuzey kadar kışı ciddiye alamazdı keza bu uzun ve sert geçeceği belli olan kışın yarattığı korku, Kış Kurtları'nı Lord Roderick Dustin'in sancağı altında toplamış ve Lord Dustin de onlara Kraliçe Rhaenyra adına savaşarak ölme sözü vermişti. Üstelik onların ardından Lord Cregan Stark'ın sancağı altında toplanmış Kuzey'in bekar, yaşlı, evsiz, çocuksuz erkekleri ile genç çocuklarından oluşan büyük ordu, kendilerini feda edip şanlı bir şekilde ölümü tadarak ve geride bıraktıkları yakınlarının kışı sağa salim atlatmalarını umarak Boğaz'ın güneyine yürümüşlerdi.

Ancak II.Aegon'un zehirlenmesi bu umudu onların ellerinden alıp götürdü. Bu yüzden aklında farklı bir düşünce olan Lord Stark, emrindeki ordusunu Kral'ın Şehri'ne sürdü. Lord Stark ölen kralın destekçileri olan Fırtına Burnu'nu, Eski Şehir'i ve Casterly Kayası'nı elinin altındaki ordu ile ezip cezalandırma niyetindeydi ancak Lord Corlys çoktan Kaya'ya, Fırtına Burnu'na ve Eski Şehir'e elçiler gönderip barış talebinde bulunmuştu. Altı gün boyunca Küçük Konsey, Lord Corlys'in başarılı mı yoksa başarısız mı olacağını bekledi ve diyar, Lord Stark Küçük Konseyi avcunda tutarken altı gün boyunca olası daha fazla savaşın korkusu ile titredi. Daha sonraları bu döneme ''Kurt'un Saati'' adı verilmiştir.

Yine de Lord Stark'ın asla vazgeçmeyeceği tek bir şey vardı, o da Kral II.Aegon'a ihanet edip onu zehirleyenlerin gerekli cezayı almasıydı. Zalim, kanun tanımayan ve adaletsiz bir kralı meşru bir savaşta öldürmek makul bir durumdu. Ancak bir kralı zehir kullanarak iğrenç bir şekilde katletmek apayrı bir şeydi ve bu ihanet Yediler'in emirlerine direkt olarak saygısızlıktı. Korku içindeki on bir yaşında olan Kral III.Aegon, Lord Stark'ı Kral Eli yapmaya ikna oldu ve Cregan, III.Aegon'un adına yirmi iki kişiyi tutuklattı. -Bunların içinde Düztaban Larys ve Corlys Velaryon da vardır-

Cregan Stark sadece bir gün Kral Eli makamında kaldı ve gün boyunca yargılamalara ve infazlara başkanlık etti. Sanıkların çoğu Kenar Mahalle'den Sör Perkin'in izinden giderek siyaha bürünmeyi kabul etti. Sadece iki sanık, kralından ayrı yaşamayacağını söyleyen Kraliyet Muhafızları'ndan Sör Gyles Belgrave ile eski hanelerden biri olan Strong hanesinin yaşayan son temsilcisi Düztaban Larys idamı seçti.

İnfazların bitimi ile birlikte Lord Stark Kral Eli makamından istifa etti. Tarihte Lord Stark dışında hiçkimse ne bu makama bu kadar kısa süre sahip olabilmiş ne de bu makamdan bu kadar gönüllü bir şekilde ayrılabilmiştir. Kendisi, emrindeki birçok vahşi Kuzeyli askeri güneyde bırakıp evine, Kuzey'e döndü. O askerlerden bazıları Nehirova'da dul kalan kadınlar ile evlendi, kimileri paralı asker olarak güneydeki lordların emri altına girdi, kimileri ise eşkiyalığa soyundu. Böylece Kurt'un Saati sonra eriyor ve Naiplerin iktidarı başlıyordu.

131 FS yılında tahta çıkması ile 136 FS yılında reşit yaşa gelerek tahtı devralması arasında geçen beş yıl boyunca diyar, Yediler Konseyi tarafından yönetilmiştir. Bu naipler arasında sadece Baş Üstad Munkun bütün naiplik dönemi boyunca konseyde kalmıştır. Diğerleri ya vefat etmiş, ya görevden kendi istekleri ile ayrılmışlar ya da koltuklarından olmuşlardır. Bu naiplerden en meşhuru, 132 FS yılında yedi gün boyunca komada kalıp yetmiş dokuz yaşında hayata gözlerini yumarak bütün diyarı yasa boğan Deniz Yılanı'dır.*

Aegon'un naiplik dönemi kargaşaları ile ünlüdür. Özgür Şehirler'den eli boş dönen elçilerden biri olan Sör Tyland Lannister, II. Aegon'un kraliyet hazinesini sakladığı yeri söylemeyi reddettiği için Kraliçe Rhaenyra'nın işkencecileri tarafından kör edilip sakat

bırakılmasına rağmen III.Aegon'un Kral Eli olarak görev aldı ve görevini gayet iyi bir şekilde ifa etti. Ancak 133 FS yılında Kış Ateşi'ne yakalanıp vefat etti.

İşler Yıldızmızrağı, Dunstonbury ve Akkoru lordu olan Unwin Peake'in önce naip sonra ise Kral Eli olması ile daha da kötüleşti. Kendisi Birinci ve İkinci Tumbleton Savaşı'nda önemli rol oynamıştı ve ilk naipler arasına seçilmemesine içerlemişti. Ancak kısa sürede gittikçe daha fazla güç kazanması bu içerlemeyi yok etti. Kraliçe Jaehaera'nın intiharından sonra Kral Aegon ile kendi kızını evlendirmeye çalıştı ve rakiplerini güçsüz düşürmek çabası içinde elinden geleni ardına koydu.

Deniz Yılanı'nın torunu olan Lord Alyn, Kral Eli'nin baş rakibiydi. Lord Corlys öldükten sonra naiplik konseyinde boşalan koltuk kendisine teklif edildiyse de Lord Alyn bunu reddetti ve Basamaklar'a yelken açtı. ''Meşe Yumruk'' lakabını Basamaklar'da kazandığı büyük deniz savaşından sonra aldı ancak yeni yeni yayılan bu ünü, kendisi Kral'ın Şehri'ne döndüğünde anlaşmazlık çıkardı. Kral Eli, Basamaklar'ın kontrolünü ele alıp, Racallio Ryndoon'un korsan krallığına bir son verme niyetindeydi ancak Velaryon'ların donanması kraliyet donanmasının büyük bölümünü oluşturduğu için, onlardan geriye kalan filo Basamaklar'ı ele geçirecek kadar güçlü değildi. Meşe Yumruk'un şanı ve ünü kazandığı zaferler ile daha da arttı ve Lord Peake'in itirazlarına rağmen naipler Lord Alyn'i onurlandırıp hediyeler bahşettiler. Ancak sonunda Kral Eli, Lord Dalton Greyjoy yağmalarını geri verip saldırılarına son vermeyi reddedince, Meşe Yumruk'u Kızıl Deniz Canavarı'ı ile ilgilenmesi adına Batı Toprakları'na göndermeye naipleri ikna etti. Bu görev sonunda Lord Alyn'in yenilmesi hatta ölmesine kesin gözü ile bakılıyor olsa da, bunun yerine bu görev Meşe Yumruk'un altı büyük seferinden ilki oldu.

Bütün bunlar yaşanırken, yönetmek için çok küçük olan III.Aegon bir piyondan farksızdı. Melankolik, suratı asık ve çok az şeye ilgi gösteren bir yapıdaydı. Her zaman siyah giyer ve günlerce hiçkimse ile tek kelime bile etmediği zamanlar olurdu. Gençlik yıllarında sahip olduğu tek arkadaşı Dans sırasında tahta talip gösterilen ancak şimdi kralın arkadaşı ve hizmetçisi olan Soluksaç Gaemon'du. Lord Peake iktidara geldiğinde Gaemon kralın günah keçisi haline geldi ve krala verilemeyen cezaların acısı Gaemon'dan çıkarıldı. Sonraları Soluksaç Gaemon kralın çeşnicisi oldu ve kral ile güzel kraliçesi Daenaera Velaryon'a düzenlenen zehirle suikast teşebbüsü sırasında zehirlenerek öldü.

Leydi Daeaera Meşe Yumruk Alyn'nin kuzeniydi ve Basamaklar'da Alyn'in safında yer alıp hayatını kaybeden, Alyn'in kuzeni Daeron tarafından büyütülmüştü. Aşırı derecede güzel olan Daenaera, 133 FS yılında düzenlenen büyük baloda Prenses Rhaena ve Baela tarafından Kral Aegon'a sunulan yüzüncü bakireydi. Bu balo, konseydeki naiplerin Lord Peake'in kralı kızı ile evlendirme çabalarını engellemelerinden sonra Kral Eli tarafından düzenlenmişti. Ancak Peake ısrarından vazgeçmedi ve kralın son sözünü söylemesinden sonra da işler içinden çıkılmaz bir hal aldı.

Lordun çabaları sonuçsuz kalınca ve diğer naipler ile kral evlilik kararına karşı olunca, öfke içindeki Lord Peake konseyi Kral Eli makamından istifa etmekle tehdit etti. Böylelikle konseye evlilik kararını kabul ettirebileceğini düşünmüştü ancak konsey hoşnut bir şekilde istifasını kabul etti. Sonrasında konsey El olarak Lord Thaddeus Rowan'ı atadı.

Naiplik yıllarında Aegon'un tek mutluluğu genç kardeşi Prens Viserys'in geri dönüşüdür. Bütün diyar Viserys'in Geçit Savaşı'ında katledildiğini düşünüyordu ve kral da kardeşini geride bırakıp ejderhası Fırtına Bulutu'nun sırtında kaçtığı için kendini asla affetmemişti. Ancak Viserys, ölü yada diri olarak para edeceğine inanıldığı için Lys'teki tüccar prensler tarafından gizlenip rehin tutulmuştu. Viserys'i Lys'te bulan Meşe Yumruk oldu. Lord Velaryon'nun Viserys için verdiği fidye inanılmaz miktarlardaydı ve sonraları bu miktar tartışmalara sebep olmuştur. Ancak prensin özgür kalışı ve evine geri dönüşü ile birlikte- güzeller güzeli Lys'li eşi Larra Rogare ile birlikte- kendisi Aegon'un tamamen güvendiği tek kişi haline geldi.

Sonunda, naiplerin ve Lord Peake'in iktidardaki gücünü kıran Larra Rogare ile onun zengin ve ihtiraslı ailesi oldu. Krallık içinde rol oynasalar da bu rolleri çabucak ortaya çıktı. O zamanlar Rogare Bankası Demir Bank'tan çok daha büyük bir bankaydı ve kralı kontrol etmek için düzenlenen ayak oyunlarının içinde yer aldılar ve sonunda işledikleri suçlardan çok daha fazla ile suçlandılar. Son naiplerden biri ve aynı zamanda Kral Eli olan Lord Rowan, Rogare Bankası ile suç ortaklığı yapmakla suçlandı ve bilgi almak adına işkenceye tabi tutuldu. Lord Rowan hapis tutulurken bir şekilde onun makamını ele geçiren Sör Marston Waters Leydi Larra'nın kardeşlerini tutuklattıktan sonra askerine Leydi Larra'yı da tutuklamalarını emretti. Ancak kral Aegon ile kardeşi Viserys Leydi Larra'yı teslim etmeyi reddedince Waters, Maegor Kalesi'ni yandaşları ile birlikte on sekiz gün boyunca abluka altına aldı. Kurulan komplo sonunda ortaya çıkınca Sör Marston kralın emri ile Rogare ailesi ile Lord Rowan'ı hedef gösterenleri tutuklamaya çalıştı ancak Waters, yeminli kardeşlerinden biri olan Sör Mervyn Flowers'ı tutuklamaya çalışken Sör Mervyn tarafından öldürüldü.

Yeni naipler ve El atanana kadar Kral Eli görevini devralan Munkun'un hizmetleri sayesinde düzen tekrar kuruldu. Naiplik dönemi, kralın on altıncı isim gününde, kralın Küçük Konsey odasına girip naipleri ve Kral Eli Lord Manderly'yi görevlerinden azletmesi ile sona erdi.

Naiplik Dönemi'ni, Yıkılmış Kralın saltanatı izledi keza Aegon'un kendisi yıkılmış haldeydi. Küçüklüğünden beri melankolik olan kral, neredeyse hiçbirşeyden zevk almaz, kendini odasına kitleyip günlerce inzivaya çekilirdi. İnsanlarla temas kurmaktan da hoşlanmazdı, üstelik bu insanlara güzel kraliçe Daenaera da dahildi. Kraliçe çiçek açmış olsa da, kral ile aynı yatağa girmeleri uzun bir süre aldı. Ancak evlilikleri iki erkek ve üç kız çocuk ile kutsandı. En büyük erkek çocuk olan Daeron Ejderkayası Prensi ve varis ilan edildi.

Aegon'un naipler ile birlikte Kral Eli Lord Manderly'yi azlettiği an,

Her ne kadar Dans'tan sonra diyara barış ve huzur getirmek için çabalamış olsa da Üçüncü Aegon'un konseyindeki akrabalarına ve lordlarına güvensizlik duyduğu aşikardı. Kendisindeki bu tek kusura, herkese karşı soğuk duruşa sahip olmasaydı, iktidarı belki de çok farklı sonuçlar doğurabilirdi. Kardeşi Prens Viserys ki kendisi son dönemlerde El

olarak görev almıştır- doğuştan cazibe ve etkileyicilik sahibi olmasına karşın karısının kendisini ve çocuklarını terk edip Lys'e geri dönmesi ile birlikte acımasızlaşmıştır.

Ancak yine de Aegon ile Viserys diyarı gayet yetenekli bir şekilde yönetti. Bu süre zarfında karşılarına tek bir sorun çıkmıştır. O da İkinci Tumbleton Savaşı'nda öldürülen ancak cesedi tanımlanamaz halde bulunan II.Aegon'un kardeşi Cesur Daeron olduğunu iddia eden sahtekarların ortaya çıkışıdır. Prens'in cesedinin tanınamaz oluşu sahtekarların ortaya çıkmasına ön ayak olmuştur. Ancak o sahte prenslerin taklitçi oldukları kesin bir şekilde halka gösterilmiştir. Aegon'un ejderha korkusu olmasına rağmen ki annesinin canlı canlı bir ejderha tarafından yenildiğine tanıklık ettiği için korkması gayet normaldir, ikili tekrar ejderhalara sahip olmaya çalışmışlardır. Ejderha ismi bile Aegon'u dehşete düşüyor olsa da, ejderhaların tahta karşı çıkanları bastırmak için kullanılabilecek en iyi araç olduğu konusunda kardeşi ile hemfikirdi. Viserys'in önerisiyle ellerindeki birkaç yumurtayı büyüleri ile canlandırmak üzere Essos'tan dokuz büyücü çağrıldı. Ancak bu çaba büyük bir başarısızlık ve hayal kırıklığıyla sonuçlandı.

Targaryen ejderhalarından günümüze kalan yagene şey, Kara Dehşet Balerion'un kafatası,

Aegon'un saltanatının başlangıcında hala hayatta olan dört ejderha vardı. Bunlar; Gümüşkanat, Sabah, Koyun Hırsızı ve Yamyam'dır. Ancak III.Aegon, 153 FS yılında son Targaryen ejderhasının kendi saltanat dönemi içinde ölmesinden ötürü ''Ejderfelaketi'' olarak hatırlanmıştır.

Yıkılmış Kral'ın saltanatı, III.Aegon'un, -aynı zamanda Şansız Aegon olarak da bilinir- otuz yedi yaşında veremden ölmesi ile sona erdi. Birçokları kralın çocukluğunu yaşayamadan olgunlaştığını söylemiştir. Melankolik kral asla sevecen olarak hatırlanmasa da ondan kalan mirası, evlatlarının gölgesinde kalacaktı.

*Lord Corlys Baela ve Rhaena Targaryen'ın çevirdiği entiralar sayesinde kellesini kurtarmıştır. İkili Aegon'u Lord Corlys'ın makamını geri verdiğini belirten bir ferman çıkartmaya ikna etmiş, aynı zamanda Kara Aly Blackwood da Lord Stark'ın Aegon'un fermanını uygulaması karşılığında onunla evlenmeyi kabul etmiştir.

I.DAERON

III.Aegon'un yirmi altı yıllık saltanatı bittiğinde, Fatih'in Eski Şehir'de taç giymesinin üzerinden 157 yıl geçmişti. III.Aegon'dan geride ise iki erkek ve üç kız evlat kalmıştı. Erkek çocukların en büyüğü Daeron, tahta geçtiğinde on dört yaşında küçük bir çocuktu. Belki Daeron'un karizması ve dahiliği, belki de Aegon'un naiplik dönemi hatıralarının zihnine işlemesinden ötürü Prens Viserys, genç kral tahta çıkarken naiplik makamının kurulmasında ısrar etmedi. Bunun yerine Kral Daeron etkin ve kararlı bir şekilde hüküm sürerken, kendisi El olarak hizmet etmeyi seçti.

Birçokları I.Daeron'un tıpkı başına taktığı taçın ilk sahibi Fatih Aegon gibi sonsuz bir şan ve şöhret sahibi olacağından emindi lakin bu şan ve şöhret bir anda yok olup küle dönüştü. Nadir rastlanan bir zekaya ve karizmaya sahip Daeron, Küçük Konsey'e ''Fetih'i tamamlama'' yani Dorne'u diyarın topraklarına katma fikrini önerdiğinde ona ilk olarak karşı çıkan amcası oldu. Amcasına diğer büyük lordlar ve danışmanlar da katıldı. Kral'a, Fatih'in ve kız kardeşlerinin aksine, kendisinin artık savaştıracak ejderhaları olmadığı hatırlatıldığında ise Daeron o meşhur cevabını verdi; ''Bir Ejder'in var. O da tam karşında duruyor.''

Genç Ejder, Kral I.Daeron,

En sonunda kralın aksine ikna edilmeyeceği anlaşıldığında ve Daeron'un Meşe Yumruk Alyn Velaryon ile birlikte çizdiği savaş planı ortaya konulduğunda, birkaçı planın Aegon'un planından daha iyi olduğuna ve Fetih'in gerçekten tamamlanabileceğine inanmaya başladı.

Birinci Daeron gücünü ve yiğitliğini, yüzyıllardır Menzil'e, Fırtına lordlarına hatta ve hatta Targaryen hanesinin ejderhalarına bile geçit vermeyen Dorne topraklarına sayısız kez kanıtladı. Daeron ordusunu üçe böldü. İlk ordu Kızıl Dağlar'ın batı ucundaki Prens Geçidi'ne gelen Lord Tyrell komutasında, ikincisi denizden gemiler ile birlikte Kral'ın kuzeni ve Donanma Başı olan Alyn Velaryon komutasında, sonuncusu ise pusu kurulmaya çok müsait olan Kemik Geçidi'nden aşağı inen ve Dorne'un gözetleme kulelerinden kaçınıp Orys Baratheon'un düştüğü tuzağa düşmemek adına keçi patikalarını kullanan Kral Daeron'un komutasındaydı. Genç Kral önüne çıkan bütün orduları yerlebir etti. Prens Geçidi Lord Tyrell tarafından alındı ve en önemlisi kraliyet donanması Ahşap Şehir'i aştı ve Yeşilkan Nehri üzerine hakimiyet kurdu.

Lord Alyn'in Yeşilkan Nehri'ne sahip olması ile birlikte Dorne tam anlamı ile ortadan ikiye bölündü ve doğu ve batı tarafındaki Dorne ordularının birbirlerine destek olması önlenmiş oldu. Bu adımla birlikte başlayan ve birbirinden sert geçen savaşlar serisi tek bir savaş ismi ile adlandırıldı. Birçokları farklı isimler verse de onların içinde en iyisi Kral Daeron'un kendi ağzından çıkan isim ''Dorne'un Fethi'' olmuştur ki bu isim hem şiirsel hem de stratejik anlamda zarif ve sade bir tanımlamadır.

Krallık ordusu bir yıl içinde Güneş Mızrağı kapılarına dayandı ve Gölge Şehir'e doğru yürüdü. 158 FS yılında Güneş Mızrağı'nda Dorne Prensi ve kırk kadar Dorne lordu Daeron önünde diz çöktü. Böylece Genç Ejder, Fatih Aegon'un hiçbir zaman tamamlayamadığı Fethi tamamlamış oldu. Hala çöllerde ve dağlarda direniş gösteren az sayıda isyancılar olsa da, kısa sürede kaçak olarak damgalandılar.

Kral hızlı bir şekilde Dorne üzerindeki hakimiyetini sağlamlaştırmak adına bu isyancıların bulundukları yerde infaz edilmesini emretti. Ancak bu o kadar kolay olmadı. Direniş hareketlerinden en önemlisi kralı hedef alan zehirli okun yanlışlıkla kuzeni Prens Aemon'u –Prens Viserys'in küçük oğluna- vurmasıdır. Bu suikast denemesi sonrasında Prens Aemon tedavi için Kral'ın Şehri'ne gönderilmiştir.

159 FS yılında Dorne'un iç bölgelerindeki direniş hareketleri bastırılınca, Genç Ejder Kral'ın Şehri'ne muzaffer bir şekilde döndü ve Dorne'un hakimiyetini ve kontrolünü Lord Tyrell'e bıraktı. Dorne'un isyana kalkışmaması ve gelecekteki sadakatlerinin ve iyi niyetlerinin devam etmesini garanti altına alma adına, Dorne'un en eski ve en güçlü hanelerine mensup kızlardan ve erkeklerden oluşan on dört soylu kişi rehine olarak alındı ve Kral'ın Şehri'ne getirildi.

Ancak bu taktik Daeron'un umduğu kadar etkili olmadı. Alınan rehineler hanelerin isyan etmelerini önlemiş olsa da, Dorne'un yerel halkının taşkınlıklarını önlemek adına yapabileceği birşey yoktu. Dorne savaşında on bin kişinin öldüğü söylenir ancak Dorne Prensi'nin boyun eğmesinden itibaren geçen üç yılda, Daeron'a karşı savaşmaya devam eden yerel halka karşı kaybedilen asker sayısı kırk bini geçmiştir.

Dorne'da ölen askerlerin kurukafaları,

Daeron'un Dorne'dan sorumlu olarak atadığı kişi olan Lord Tyrell, cesur bir şekilde isyan dalgalarının büyümesini önlemek adına her ay dönümünde bir kaleden diğer kaleye geçerek, isyancılara destek verenleri idam etmeye ve onlara yardım ile yataklıkta bulunan köyleri ateşe vermeye devam etti. Ancak yerel halkın direnişi son bulmadı. Her geçen gün çöllerde veya şehirlerde daha fazla asker kampı basıldı, askerler ve atlar öldürüldü, mühimmat ve yiyecek malzemeleri çalındı veya yok edildi.

Ancak asıl ayaklanma Lord Tyrell'in ve askerlerinin Kumtaşı'na gelişi ve Lord Tyrell'in yatağına gizlenen akrepler ile katledilmesi ile başlamıştır. Lord Tyrell'in ölüm haberi bir anda Dorne'un bir ucundan diğer ucuna yayıldı ve bütün halkı isyana teşvik etti.

160 FS yılında, çıkan bu isyanın bastırılması adına Genç Ejder'in kendisi Dorne'a geri dönmek zorunda kaldı. Kemik Geçidi'nde birkaç küçük zafer kazanırken, Lord 'Meşe Yumruk' Alyn da birkez daha Ahşap Şehir'den Yeşilkan Nehri'ne girdi. Birkez daha yenildiklerini kabullenen Dorne, barış şartlarının ve bağlılık yeminlerinin tekrar görüşülmesini talep etti. Ancak Dorne'nun istediği barış değil, ihanet ve cinayetti. Dorne askerleri, barış görüşmesine beyaz sancak ile gelen Genç Ejder'e saldırdı. Kraliyet Muhafızları'ndan üçü kralı korumaya çalışırken katledildi. Ejderhaşövalyesi Prens Aemon yaralandı ve Dorne askerleri tarafından ele geçirilmeden önce hainlerden iki tanesini öldürdü. Genç Ejder'in kendisi ise elinde Karaalev ile cesurca savaşmasına rağmen etrafını saran bir düzine Dorne askerine karşı koyamadı ve katledildi.

Kral I.Daeron'un saltanatı dört kısa yıl süre de, aklındaki ihtirasların gerçekleştiremeyecek kadar büyük olduğu ölümü ile kanıtlanmış oldu. Kazandığı zaferler

büyük bir yıkıma dönüşmeseydi, kısa süreli de olsa edindiği şan ve şöhret belki de ebediyen zihinlere kazınmış olacaktı.

I.BAELOR

Kral Daeron'un ve askerlerinin ölüm haberi Kral'ın Şehri'ne ulaştığında oluşan nefret ve öfke, doğruca Dorne'dan getirilen rehinelere yöneldi. Kral Eli Prens Viserys'in emri ile bütün rehineler idam emri ile tutuklanıp zindana atıldı. El'in en büyük oğlu Prens Aegon bile yakın zamanda birlikte vakit geçirdiği Dorne'lu sevgilisini idam edilmesi için babasına teslim etti.

Genç Ejder ne evlenmiş, ne de çocuk sahibi olabilmişti. Bu yüzden vesayet yasalarına göre taht, Daeron'un on yedi yaşındaki kardeşi Baelor'a geçti. Baelor tahta çıkar çıkmaz Targaryen hanesi içinde en dindar kişi -kimilerine göre bütün Westeros içindeki en dindar kişi- olduğunu kanıtladı. Kral olarak verdiği ilk hüküm, hapis tutulan rehinelere af ilan edilmesiydi. Baelor'un on yıllık saltanatında, bunun gibi bir çok affetme örnekleri vardır. Baelor'a bağlı lordlar ve Küçük Konsey bile intikam arzusu ile yanıp tutuşurken, Baelor resmi olarak kardeşinin katillerini affetti ve amacının Dorne ile barış yapıp kardeşinin savaşının ''yaralarını sarmak'' olduğunu belirtti. Ve bunun ulvi bir kanıtı olarak Dorne'a ''ne kılıçla, ne de orduyla'' gidip Şehir'de tutulan rehineleri geri teslim ederek barış görüşmesinde bulunacağını ilan etti. Ve Baelor bu söylemini gerçekleştirmek adına Kral'ın Şehri'nden Güneş Mızrağı'na üzerinde eski püskü kıyafetler ve yalınayak yürürken, rehineler en iyi atların üzerinde ve en iyi kıyafetlerin içinde Baelor'u izledi.

Kral I.Baelor Dorne Çölü'nde yalınayak yürürken,

Baelor'un Dorne'a yolcuğu hakkında, birçok şiir ve şarkı yazılmıştır. Taşlı Yol'u tırmanırlarken, Baelor kuzeni Prens Aemon'un Lord Wyl tarafından esir tutulduğu yere geldi ve Ejderhaşövalyesi'ni bir kafesin içinde çırılçıplak halde buldu. Söylenir ki, Baelor'un bütün yalvarmalarına rağmen Lord Wyl Aemon'u serbest bırakmayı reddedder ve Baelor'un elinden kuzeni için dualar okumak ve geri döneceğine yemin etmekten başka birşey kalmaz. Nesillerdir merak edilen konulardan biri de budur; karşısında sesi kısılmış, narin kandaşının eski püskü kıyafetler içinde ve yaralı ayaklar ile böyle bir yemin

ettiğinde Ejderhaşövalyesi'nin gerçekten ne düşündüğüdür. Ancak Baelor dayandı ve kendisinden önce binlerce kişinin yapamadığını yapıp Kemik Geçidi'ni aştı.

Kamçı Nehri ile kuzeydeki tepelerin arasındaki çölü bir başına yalın ayak geçmek neredeyse Kral'ı öldürüyordu. Ancak o dayandı. Çok zorlu bir yolcuğa çıkmış olmasına rağmen hayatta kaldı ve Dorne Prensi ile buluştu. Kimileri için bu olay Kutsanmış Baelor'un iktidarında gerçekleşen ilk mucizedir. İkinci mucize ise, Dorne ile, kendi iktidarı boyunca sürecek olan barış anlaşmasının imzalanmasıdır. Anlaşmanın maddelerinden biri Kral Eli Viserys'in oğlu Aegon'dan olma torunu Daeron'un Dorne Prensi'nin en büyük evladı Prenses Mariah ile evlenmesidir. Anlaşma imzalandığı sırada Daeron ve Mariah'ın daha çocuk olmasından ötürü evlilik çocuklar ergin yaşa geldiklerinde gerçekleşmiştir.

Baelor'un Güneş Mızrağı'ndaki Eski Saray'da bir süre dinlenmesinden sonra, Dorne Prensi Kral'a, kendisini Kral'ın Şehri'ne götürecek bir gemi tahsis edileceğini söyledi. Ancak genç kral, ''Yediler'in ona yürümesini emrettiğini'' belirterek bu teklifi geri çevirdi. Dorne sarayındaki bazı lordlar, eğer Baelor yol üzerinde ölürse, Kral Eli Prens Viserys'in bunu yeni bir savaş nedeni olarak göreceğinden korkuyordu. Bu yüzden Prens, yol üzerindeki bütün lordların misafirperver davranacaklarından emin olmak adına elinden gelen herşeyi yaptı. Baelor Kemik Geçidi'ne tekrar çıktığında yönünü Prens Aemon'un hapis tutulduğu Lord Wyl'ın kalesine çevirdi. Baelor Dorne Prensi'nden açıkça Ejderhaşövalyesi'nin serbest bırakılması hakkında söz aldığı için, Lord Wyl bu emre karşı gelemedi. Ancak Aemon'u kendisi serbest bırakmak yerine, Baelor'a Aemon'un içinde tutulduğu kafesin anahtarını verdi. Baelor kafesin yanına geldiğinde ise, kafes içinde çırılçıplak tutulan kuzenin gündüz sıcak güneşi, gece ise soğuk ayazı gören bir yere konulduğunu, dahası kafesin altının genişçe kazılarak oluşturulan çukurun içinde düzinelerce yılan konulduğunu gördü. Söylenir ki, Ejderhaşövalyesi kuzenine kendisini bırakıp Dorne Sınırı'ndaki lordlardan yardım alması için yalvarır ancak Baelor yüzünde geniş bir gülümseme ile kuzenine bakar ve Tanrılar'ın onu koruyacağını söyleyerek çukura adımını atar.

Sonraları şarkıcılar, Baelor'un her adımında yılanların başlarını öne eğip ona yol verdiklerini iddia etseler de, gerçekte olan söylenenlerin tam tersidir. Baelor çukuru geçip kafese ulaşarak kapıyı açana kadar yarım düzine yılan tarafından ısırılmış, kuzeni Ejderhaşövalyesi ise kapıyı itip neredeyse bayılmak üzere olan Baelor'u zor bela kaldırarak kafesin içine çekmiştir. Lord Wyl ve akrabaları için Prens Aemon ile Baelor'un kurtulup kurtulamayacağına yönelik iddiaya girdikleri söylenir. Belki de Prens Aemon'u, Baelor'u sırtına alıp kafese tırmanması ve kafesin üzerinden özgürlüklerine atlaması konusunda ateşleyen de onların zalimlikleri olmuştur.

Baelor, Prens Ejderhaşövalyesi Aemon'u kurtarmak için cesurca yılanlarla yüzleşiyor,

Prens Aemon Kemik Geçidi'nin yarısını çırılçıplak bir şekilde sırtında Baelor'la birlikte geçti. Sonrasında Dorne dağlarında rastladıkları bir septteki rahip Aemon'a giyecek kıyafet ve komadaki kralı taşımasına yardım edecek bir eşek verdi. Eninde sonunda Aemon, Dondarrion'ların gözcü kulelerine ulaştı ve gözcü kulelerindeki askerlerin refakatinde Karaocak kalesine geldi. Burada yerel üstadlar kralı ellerinden geldiğince iyileştirmeye çalıştılar ve sonrasında kral tedavisinin devamı için Fırtına Burnu'na gönderildi. Ve bütün bunlar gerçekleşirken Baelor gözleri kapalı, dünyadan kopuk ve bilinci kapalı bir haldeydi.

Kral'ın yaşama dair tek belirtisi Fırtına Burnu kalesi yolunda sayıkladığı dualar oldu. Kral'ın yolculuğa dayanabilecek kadar güçlenip kendine gelmesi altı aydan uzun sürdü ve tüm bu zaman zarfında diyarı Kral Eli Prens Viserys, Baelor'un Dorne ile yaptığı anlamayı bozmadan yönetti.
Baelor en sonunda Kral'ın Şehri'ne gelip Demir Taht'a oturduğunda bütün diyar sevince boğuldu. Ancak tahta oturmasına rağmen Baelor'un içindeki Yediler aşkı sönmedi ve yayınladığı ilk ferman, III. Aegon'un ciddi, Daeron'un duyarsız ve Viserys'in kurnaz yönetimine alışanlar tarafından hayretle karşılandı. 160 FS yılında kız kardeşi Daena ile evlenen Kral, evlilik kararı kral olmasından önce kararlaştırıldığı için evliliğin sona erdirilmesi amacı ile Yüksek Septon'a baskı yaptı.

Evliliği Yüksek Septon tarafından sonlandırıldıktan sonra Baelor daha da ileriye gidip eski eşi Daena'yı ve diğer iki kız kardeşi Rhaena ve Elaena'yı Kızıl Kale içindeki Güzellik Odası'na yerleştirdi. Daha sonraları bu odaya Bakire Kubbesi adı verilmiştir. Kral bu kararı açıklarken, kız kardeşlerinin dinsiz erkeklerin şehvetinden ve dünyadaki günahlardan uzak durarak masumiyetlerinin korunması amacını güttüğünü söylese de birçokları Kral'ın kardeşlerinin güzelliğine kapılıp baştan çıkmamak amacı ile onları Bakire Kubbesi'ne kilitlediğini söyler.

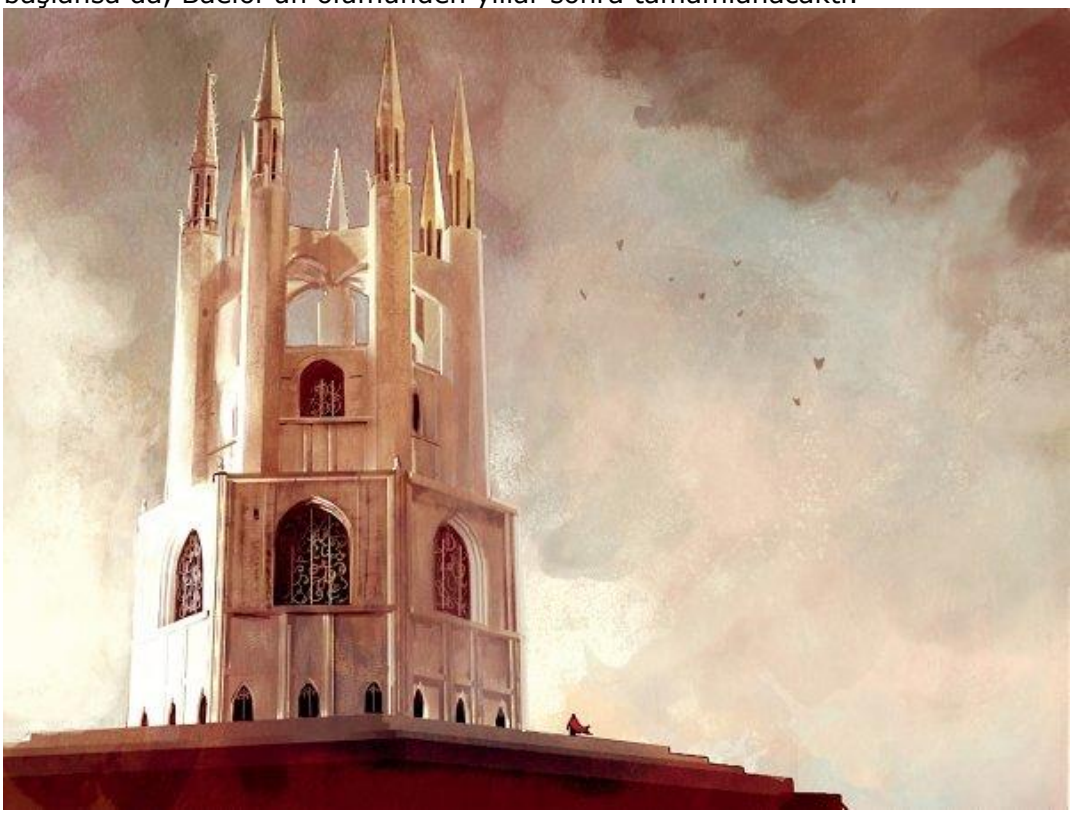
Her ne kadar Viserys, prenseslerin kendileri ve konseydeki diğerleri bu karara karşı çıksalar da, ferman çoktan verilmişti ve prensesler Kızıl Kale'nin tam ortasındaki odaya kapatıldı ve Baelor'un hoşnutluğunu kazanmak isteyen lordlar ve şövalyeler tarafından gönderilen bakireler prenseslerin hizmetinde kullanıldı.

Kral Baelor'un kızkardeşleri, soldan sağa; Elaena, Rhaena, Daena,

Baelor bir fermanla Kral'ın Şehri'nde fuhuşu yasakladığında ise bu huzursuzluk daha arttı ve hiçkimse bu kararın getireceği sorunları Kral'a kabul ettiremedi. Söylenir ki binden fazla fahişe ve çocuk toplanılmış ve şehrin sınırları dışına çıkarılmıştır. Baelor aklındaki

yeni proje ile meşgul iken, halk arasındaki bu huzursuzluk gitgide artmaya başladı. Bu durumu göz ardı eden Baleor tüm dikkatini rüyasında Visenya Tepesi'nde gördüğünü söylediği büyük bir Sept'e vermişti. Her ne kadar Büyük Sept'in yapımına o zaman başlansa da, Baelor'un ölümünden yıllar sonra tamamlanacaktı.

Büyük Baelor Septi,

Baelor, saltanat dönemi ilerledikçe ve kral daha bağnaz ve sürekli değişken kararlara imza attıkça, diyardaki bazı kimseler Kral'ın Dorne'a yaptığı yürüyüş neticesinde ölümün kıyısına gelmesinin zihnini birşekilde etkilediğini düşünmeye başladı. Ancak bu durumun aksine yerel halk Baelor'u çok sevmiştir. Kral, kraliyet hazinesini kullanarak hayır işleri yapmış, bir yıl boyunca şehirdeki bütün erkek ve kadınlara günlük ekmek verilmesini emretmiştir. Ama diyardaki lordlar yavaş yavaş kralın bu halinden rahatsız olmaya başlamıştı. Kral sadece Daena ile evliliğini bitirmemiş, aynı zamanda rahip yemini ederek bir daha evlenmemesini garanti altına almıştır. Bu kararda gittikçe krallıkta daha fazla nüfuz sahibi olmaya başlayan Yüksek Septon'un da etkisi vardır. Kral aldığı ruhani kararların yanında maddi kararlarla da diyardaki huzursuzluğun artmasına neden olmuştur. Örneğin bu kararlar arasında Hisar'ın mesaj taşıması için kuzgun yerine güvercin kullanılması ve kızlarının iffetli olduğunu göstermek amacı ile bekaret kemeri takan lordların vergi muhafiyeti kazanması da vardır.

Hükümdarlığının sonlarına doğru Baelor, kendisinin, yakınlarının ve diyardakilerin Yediler'e karşı işledikleri günlük günahların affolması amacı ile gittikçe daha fazla gün oruç tutmaya ve dua etmeye kendini adadı. Yüksek Septon vefat ettiğinde, Yediler Meclisi'ne Tanrıların kendisine yeni Yüksek Septon'un kim olacağını gösterdiğini söyledi. Baelor'un rüyasında gördüğü kişi; basit zekalı, okuma yazma bilmeyen üstelik basit bir duayı bile ezberden söyleyemeyen Pate adında yetenekli bir taş ustasıydı. Diyar'ın şansına bu kıt akıllı Yüksek Septon yüksek ateşten vefat etti ve sadece bir yıl görevde kaldı.

Daha sonraları Baelor, sokaklarda yaşayan sekiz yaşındaki bir öksüzün -ki büyük ihtimalle bir tüccarın çocuğu, mucizeler gerçekleştirdiğine iddia etti. Baelor'a göre çocuk yakaladığı güvercinlere sorular soruyor, güvercinler de çocuğa kadın veya erkek sesi ile cevap

veriyordu. Baelor çocuğun Yediler ile konuştuğundan emin olmasından ötürü, bu öksüzün yeni Yüksek Septon olmasını talep etti. Ve Yediler Meclisi yine kralın isteğini kabul etti ve çocuk tarihteki en genç Yüksek Septon olarak kristal tacı başına giydi.

Daena Targaryen'ın Daemon Waters adında bir çocuk doğurması Baelor'u yeni bir oruç tutma ibadetine itti. Her ne kadar Daena çocuğun babasının kim olduğunu açıklamayı reddetse de sonraları bütün diyar çocuğun babasının Daena'nın kuzeni ve o zamanlar hala prens olan Aegon olduğunu öğrenmiştir. Baelor'un birkaç yıl önce kuzeni Prenses Naerys'in doğurduğu ikiz bebeklerin doğumdan hemen sonra hayatlarını kaybetmeleri sebebi ile bir ay boyunca tuttuğu oruç ibadeti onu neredeyse öldürüyordu. Ancak bu sefer Baelor daha ileri giderek susuzluğunu giderecek kadar su ve açlığını bastıracak kadar ekmek dışında kendisine getirilen herşeyi reddetti. Kırk gün boyunca bu duruma devam eden kral, kırk birinci günde Anne'nin sunağı önünde baygın halde bulundu.

Baş Üstad Munkun kralı iyileştirmek için elinden geleni yaptı. Çocuk Yüksek Rahip de bildiği dualarla Baelor'un yanında oldu ancak görünüşe göre çocuğun mucizeleri sona ermişti. Yediler, iktidarının onuncu senesinde vefat Kral'ı 171 FS yılında yanlarına aldılar.

II.VISERYS

Kral III.Aegon'un iki oğlunun da vefatı ile ondan geriye üç kız evladı kalmıştı ve yerel halk arasında ve hatta bazı lordlara göre de, tahta çıkma hakkı Prenses Daena'ya aitti. Ancak böyle düşünenlerin sayısı pek bir azdı keza, Bakire Kubbesi'nde geçen on yıl, Daena ve onun kızkardeşlerini güçlü müttefiklerden mahrum bırakmıştı. Üstelik Demir Taht'a en son bir kadın oturduğunda diyarın başına gelenlerin hatıraları hala tazeliğini koruyordu. Nam-ı diğer Muhalif Daena birçok lord tarafından vahşi ve kontrol edilemeyecek seviye olarak görülüyordu. Bunun yanında bir yıl önce doğurduğu ve çocuğun babasının ismini söylemeyi reddettiği piç bir evladı da vardı.

101 FS yılındaki Büyük Konsey ile Ejderhaların Dansı'na atıfta bulunularak Baelor'un kız kardeşlerinin hak iddiaları reddedilerek taç, Kral Eli olan Prens Viserys'in başına konuldu.

Kral II.Viserys ile birlikte eşi Larra Rogare ve oğlu Prens Aegon,

Uzun zamandır yazılagelen cümlelerden biri; ‘’Daeron savaşmış, Baelor dua etmiş, Viserys hükmetmiştir,’’ cümlesidir. Viserys on dört yıl boyunca yiğenlerine ve onlardan önce kardeşi Kal III.Aegon’a Kral Eli olarak hizmet etmişti. Söylenir ki Viserys, Rahip Barth’tan beri görev alan Kral Elleri arasında en kurnaz olanıdır. Yıkılmış Kral’ın saltanatı boyunca diyarı bir arada tutmak için elinden geleni yapmış, lordların sevgisini kazanmak veya yanına çekmek için bir arzuda bulunmadan yönetmiştir. ’’Dört Kralın Yaşamı’’ adlı kitabında Baş Üstad Kaeth, Viserys’in iyiliği veya kötülüğü hakkında çok az görüş bildirmiştir. Ama kimilerine göre kitabın adı Viserys ile birlikte ‘’Beş Kralın Yaşamı’’ olmalıydı. Ancak kitapta Viserys es geçilmiş, onun yerine oğlu Değersiz Aegon

yer almıştır.

Dans'ın sonrasında yıllarca Lys'te rehine olarak tutulduktan sonra Viserys, Kral'ın Şehri'ne yanında nüfuzlu ve zengin bir aile mensup Lys'li Larra Rogare ile birlikte dönmüştü. Upuzun boyu, menekşeye çalan gözleri ve gümüşümsü sarı saçları ile birlikte güzeller güzeli olan Larra, Viserys'ten yedi yaş büyüktü. Kendisini asla konseylerin ve toplantıların bir parçası olarak hissedemeyen ve gerçek anlamda mutlu olamayan Larra, memleketi Lys'e dönmeden önce Viserys'e üç evlad verdi.

Bu çocuklarından en büyüğü, Viserys'in Lys'ten dönüşünün ardından 135 FS yılında Kızıl Kale'de dünyaya gelen Aegon'dur. Aegon gürbüz gibi, yakışıklı ve etkileyici bir delikanlı olmasının yanında sorumsuz, kaprisli ve kendini dünyevi zevklere adamış biriydi. Babasına birçok sorun çıkarmış, diyara ise birçok gözyaşı döktürmüştür.

136 FS yılında ise ikinci erkek evlad Aemon dünyaya geldi. Aemon, abisi Aegon kadar gürbüz yapılı ve yakışıklıydı ve abisinin kötü kusurlarına sahip değildi. Yaşıtları arasında en iyi kılıç ustası ve at binicisi olduğunu kanıtlayıp, Kara Kızkardeş'i kuşanacak değerde bir şövalye olduğunu ispat ettikkten sonra ''Ejderhasövalyesi'' olarak anılır oldu. Ona böyle denmesinin sebebi de başına taktığı miğferin üzerinde beyaz altından yapılma üç başlı ejderha sorgucu olmasıdır. Günümüzde bile Aemon, gelmiş geçmiş en asil Kraliyet Muhafızı olarak kabul edilir ve hakkında birçok Kraliyet Muhafızı'ndan daha fazla öykü, hikaye yazılmıştır.

Viserys'in üçüncü ve son evladı ise 138 FS yılında doğan Naerys isimli kızıdır. Naerys'in cildi o kadar solukmuş ki kimileri neredeyse yarı saydam olduğunu söylemiştir. Bedenen minyon tipli olan Naerys'in büyük ve koyu menekşe gözleri ile solgun kirpiklerine birçok şarkı bestelenmiştir.

Naerys, kardeşleri içinden kendisini güldürebildiği için en çok Aemon'u severdi. Aynı zamanda Aegon'dan farklı olarak inançlı bir yapısı da vardı. Naerys için Aemon'u sevdiği kadar Yediler'i de sevdiği söylenir ki, kendisi septa olmak istemiş ancak lord babası buna izin vermemiştir. Bunun yerine Viserys, 153 FS yılında III.Aegon'un onayı ile Naerys ile Aegon'u evlendirmiştir. Şarkıcılar bize, Aemon ile Naerys'in düğün boyunca gözyaşı döktüğünü, tarihçiler ise Aemon ile Aegon'un yemek sırasında tartıştığını ve Naerys'in gerdekte, düğünden daha şiddetli ağladığını söyler.

Kimi tarihçiler Genç Ejder ile Kutsanmış Baelor'un yaptığı yanlışların Prens Viserys tavsiyesi ile gerçekleştirildiğini yazsa da, birçokları iki kralın kötü yönlerinin ve takıntılarının Prens Viserys tarafından olabildiğince düzeltilmeye çalışıldığını yazmaktadır. Saltanatı bir seneden biraz daha fazla sürmüş olsa da, kraliyet şehrinde reformlar yapması, yeni hanedan paraları bastırması, Dar Deniz ile yapılan ticaretin geliştirilmesi ve Arabulucu Kral Jaehaerys'in kanunlarını revize etmesi gibi yeniliklere imza atmıştır.

II.Viserys'in sahip olduğu kurnazlıkla yeni bir Arabulucu Kral olabilme potansiyeli vardı lakin, yakalandığı ani hastalık onu 172 FS yılında aramızdan alıp götürdü.

Kimileri Viserys'in yakanlandığı ani hastalığı şüpheli bulsa da, o zamanlar kimse bu şüpheleri konuşmaya cesaret edemedi. Viserys'in oğlu Aegon tarafından zehirlenerek öldürüldüğü iddiası ise ilk olarak Viserys'in ölümünden on yıl sonra yazıya döküldü.

Bu iddiada bir gerçeklik payı var mıdır? Kesin olarak birşey söyleyemiyoruz. Ancak Değersiz Aegon'un saltanatı boyunca ve öncesinde gerçekleştirdiği onlarca rezil ve yozlaşmış ameller düşünüldüğünde, böyle bir olasılık göz ardı edilmemektedir.

IV.AEGON

172 FS yılında Kral II.Viserys'in ölümü ile Aegon, küçüklüğünden beri göz diktiği Demir Taht'a oturdu. Aegon gençliğinde gayet iyi huylu, mızrakta ve kılıçta yetenekli, şahinle veya şahinsiz avlanmayı ve dans etmeyi seven bir delikanlıydı. Kendi jenerasyonunun en umut vaadeden prensi olmakla birlikte, zekasının keskinliği herkes tarafından kabul edilmişti. Ancak Aegon'un tek bir kusuru vardı: O da kendi kendini idare edemiyor oluşuydu. Şehveti, oburluğu, arzuları tamamen Aegon'u kontrol eder hale gelmişti. Demir Taht'a oturduğunda ilk verdiği hükümler az da olsa kendi zevkleri uğruna verilmiş hükümlerdi ancak zamanla dünyevi zevklere olan açlığı sınır tanımaz hale geldi ve bu yozlaşma beş nesil boyunca diyarın başına bela oldu. ''Aenys zayıf, Maegor ise zalimdi,'' diye yazar Üstad Kaeth, ''II.Aegon ise açgözlüydü. Ancak IV.Aegon'dan önce veya sonra hiçbir kral onun kadar yozlaşmış işlere imza atmamıştır,'' diye bitirir.

Aegon, kısa sürede Kızıl Kale'yi, asillikleri, dürüstlükleri veya zekaları ile öne çıkanlarla değil, kendisini en çok eğlendiren ve pohpohlayanlarla doldurdu. Bunun yanında Kale'deki kadınların büyük kısmı da diğer lordların izinden gidip çıkar uğruna Aegon'un kendi bedenlerini kullanmasına izin verdiler. Kralın kafasına estikçe, bir hanenin sahip olduğu taşınmazı, diğer bir haneye vermesi zamanla alışıldık bir hale geldi. Örneğin Brackenlara ait olan Memeler isimli tepeleri onlardan alıp, Blackwoodlara hediye etmiştir. Keza aynı şekilde, sırf şehveti yüzünden paha biçilemeyecek kraliyet hazinelerini de etrafa dağıtmıştır. Tıpkı Kral Eli Lord Butterwell'in üç kızı ile yatması karşılığında Lord Butterwell'e bir ejderha yumurtası vermesi gibi. Ayrıca zenginliğine göz diktiği kimselerin de yasal haklarını ellerinden almıştır. Bu konu hakkında Lord Plumm'un ölümünden de Aegon'un sorumlu olduğu iddiaları vardır.

Targaryen Krallarının kılıcı Karaalev,

Halka göre ise Aegon'un saltanatı birer dedikodudan ve eğlenceden ibaretti. Aegon'un sarayında olmak istemeyen ve Aegon'un keyfine göre kızları ile düşüp kalkmasını istemeyen lordlara göre Aegon, güçlü, kararlı, uçarı ancak çoğunlukla zararsızdı. Ancak Aegon'un oluşturduğu daireye girmeye cesaret edenler için Aegon, dakikası dakikasına uymayan, aşırı açgözlü, aşırı zalim ve bunlardan daha öte, aşırı tehlikeliydi.

Söylenir ki Aegon hiçbir gecesini yalnız geçirmemiş, hatta bir kadınla geçirmediği geceyi, geceden saymamıştır. Cinsel arzuları, en aşağılık fahişelerden, en soylu prenseslere kadar ayrım gözetmemiş, her türlü kadın ile birlikte olmuştur. Son yıllarına doğru kendisi hayatı boyunca dokuz yüz kadın ile yattığını iddia etse de, onların içinde sadece dokuz tanesini gerçek anlamda sevmiştir. (Kız kardeşi Kraliçe Naerys bu dokuz kadın arasında yoktur.) Bu dokuz metres, uzaktan veya yakından gelmiş ve Aegon'a evlatlar vermiştir ve Aegon onlardan sıkıldığı vakit saraydan uzaklaştırılmışlardır. Ancak doğan o çocuklardan bir tanesi Aegon'un metresi olmayan bir kadından, Muhalif Daena'dan doğmuştur.

IV.Aegon'un metresleri;

Soldan sağa; Leydi Melissa Blackwood, Lys'li Serenei, Leydi Falena Stokeworth, Bellegere Otherys

Soldan sağa; Leydi Bethany Bracken, Leydi Barba Bracken, Megette(Neşeli Meg), Leydi Cassella Vaith, Leydi Jeyne Lothston

Daena doğan çocuğuna, Prens Daemon'a itafen Daemon adını vermişti ve ilerleyen günlerde bu çocuğun ileride nasıl biri olacağına dair bir işaret olarak atfedildi. Çocuk 170 FS yılında doğduğunda tam adı Demon Waters'dı. O zamanlar Daena çocuğun babasının kim olduğunu açıklamayı reddetti ancak yine de bazıları Aegon'dan şüphelenmişti. Kızıl Kale'de büyüyen bu yakışıklı çocuğa en zeki üstadlar ve en iyi kılıç ustaları eğitim verdi. Bu ustalara ''Ateştopu'' Quentyn Ball da dahildir. Çocuğun en çok sevdiği şey kılıç kullanmaktı ve zamanla bütün silahlarda ustalaştı. Birçoğu çocuğun yeni bir Ejderhaşövalyesi olacağından emindi. Daemon on iki yaşında yaverler turnuvasını kazandı ve IV.Aegon tarafından şövalye ilan edildi (Böylece Maegor'u da geçerek Targaryen tarihinde ilan edilmiş en genç şövalye unvanına sahip oldu). Ancak dahası, Aegon bütün saray halkını, akrabalarını ve küçük konseyi şaşırtarak Fatih Aegon'un kılıcı olan Karaalev'i, toprak ve ünvanlar ile birlikte Daemon'a bahşetti. Bu olaydan sonra Daemon, kılıca itafen Karaalev soyadını aldı.

Daemon Karaalev'in babası IV.Aegon tarafından şövalye ilan edilme anı,

Aegon'un birlikte olup da zevk almadığı tek kadın olan Kraliçe Naerys, kendini dine adamış, nazik ve kırılgan kısaca kralın sevmediği bütün özellikleri barındıran biriydi. Kendisi küçük ve narin olduğu için, doğum onun için tehlikeliydi. 153 FS yılının sonuna doğru Prens Daeron doğduğunda Baş Üstad Alford kraliçenin başka bir doğumu kaldıramayacağını belirtti. Söylenir ki, bunun üzerine Naerys kardeşine gider ve, ''Sana kadınlık görevimi yapıp bir erkek evlat verdim. Yalvarırım bundan sonra hayatımıza kardeş olarak devam edelim,'' der. Bize söylenene göre Aegon kraliçeye, ''Bizim yaptığımız da tam olarak bu zaten,'' diye cevap verir. Aegon, kraliçenin hayatının sonuna kadar kadınlık görevini yerine getirmeye zorlamıştır.

Kral ile Kraliçe arasındaki sorunlar, Naerys'in küçüklüklerinden itibaren dipdibe olduğu Prens Aemon yüzünden daha da artmıştır. Aegon'un, soylu ve meşhur olan erkek kardeşi Aemon'a karşı kini açık şekilde ortadadır ve Kral bu kini, eline geçen her fırsatta Naerys ile Aemon'dan çıkarmıştır. Ejderhaşövalyesi'nin kendisini korurken can vermesine ve Kraliçe Naerys'in Aemon'un ölümünden bir yıl sonra doğum sırasında vefat etmesine

rağmen IV.Aegon onların anısına neredeyse hiçbirşey yapmamıştır.

Kral'ın kardeşleri ile arasındaki tartışmalar, oğlu Daeron'un büyüyüp kendi düşüncelerini belirtmeye başlaması ile daha da kötüleşti. ''Dört Kral'ın Yaşamı'' adlı eserinde Üstad Kaeth, Sör Morgil Hastwyck'in iddia ettiği Kraliçe'nin Aegon'u aldattığı suçlamasının direkt olarak Kral emri ile yapıldığını yazmaktadır. Ancak o sıralar Aegon bunu reddetmiştir. Bu sahte suçlama, Ejderhaşövalyesi'nin Sör Morgil'i dövüşle yargılamada öldürmesi ile düşmüştür. Bu suçlamanın, Prens Daeron ile Aegon'un, kral tarafından tertiplenmekte olan Dorne'a karşı savaş hazırlığı konusunda tartıştıkları bir dönemde ortaya çıkması elbette ki bir tesadüf değildir. Bunun yanında Kral Daeron'u ilk defa burada, Daeron yerine piçlerinden birini veliaht ilan etmekle tehdit etmiştir.

Kardeşlerinin ölümü ile birlikte Aegon, oğlu hakkındaki gayrimeşruluk söylentilerine atıfta bulunmaya başlamıştır ki Ejderhaşövalyesi hayatta iken böyle bir harekette bulunmaya cesaret edemeyeceği açıktır. Kral'la birlikte kaledekiler de bu söylentilere uyunca, bu sahte dedikodu heryere yayılır hale gelmiştir.

Aegon'un saltanatının son yılında, Daeron, Aegon'un yozlaşmış iktidarına karşı duranların başında geliyordu. Diyardaki lordların kimileri şişman, doyumsuz ve kişisel zevkleri için ünvanlar, görevler ve topraklar dağıtan kralın yanında saf tutmayı bir fırsat olarak görse de, Aegon'un bu tavırlarına karşı olanlar, Aegon'un, Daeron'un aslında kendinden olmadığı ve tahtı haketmediği gibi tatsız şakalarına ve tehditlerine rağmen Prens Daeron'un yanında saf tutmaya başladı. Aegon'un Daeron'u neden açıkça reddetmediği konusunda fikir ayrılıkları vardır. Kimileri bütün yozlaşmasına rağmen Aegon'un içinde az da olsa onur veya utanç kaldığı için bunu yapmadığını yazar. Ancak mantığa en yatkın olanı, böyle bir hamlenin diyarı bir anda savaşın içine sokacağıdır. Keza Daeron'un arkasındaki destekçilerin başında, eniştesi Dorne Prensi geliyordu ve Daeron'un tahttaki hakkını savunacağı kesindi. Belki de bu yüzden Aegon, diyarda hala hissedilen Dorne'a olan öfkeyi kullanmak istemiş, Daeron'un destekçilerini bölerek, Fırtına Diyarı'nı ve Menzil'i Dorne'a karşı kullanmaya çalışıp Daeron'un en güçlü müttefikini zayıflatmayı amaçlamıştır.

Ancak diyarın bahtına, Kral'ın 174 FS yılındaki Dorne'u işgal planı tamamen fiyasko ile sonuçlanmıştır. Aegon, tıpkı Genç Ejder Daeron'un başardığını tekrar başarabileceği düşüncesi ile devasa bir filo inşa ettirmiş, ancak filo Dorne yolunda fırtınaya yakalanarak parçalanmış ve yok olmuştur.

Ancak bu Aegon'un boşa çıkan işgal planlarından sadece ilkiydi. Filonun yok olmasından sonra Aegon şehirdeki ateş üstadlarının yanına gidip onlara ''ejderha inşa etmeleri''emrini vermiştir. Ağaç ve demirlerle inşa edilmiş, üzerine konulan tulumbalar sayesinde çılgın ateş püskürtebilen bu canavarlar belki kale kuşatmalarında kullanışlı olabilirdi. Ancak Aegon, bu araçların Dorne'luların bile düzgün ilerleyebilmek için basamaklar oyduğu Kemik Geçidi'ne çıkarılmasını emretti.

Ve tabi bu yapay ejderhalar Kemik Geçidi'ne kadar bile dayanamadı. İlk ejderha Kral Ormanı'nda alev aldı. Kısa sürede ona diğer altı ejderha da katıldı. Yapay ejderhalar ile birlikte yüzlerce asker ve Kral Ormanı'nın dörtte biri de yandı. Bu olaydan sonra Kral Dorne'u fethetme arzusundan vazgeçti ve bir daha ağzına Dorne kelimesini almadı.

Değersiz Kral'ın saltanatı, 184 FS yılında Kral Aegon kırk dokuz yaşında iken son buldu. Kral aşırı derecede şişmanlamış, neredeyse ayakta duramaz haldeydi. Kimileri Aegon'un son metresi Lys'li Serenei'nin-kendisi Denizyıldızı Shiera'nın annesi olur- Kral'a nasıl katlanabildiğini merak etmiştir. Kral'ın kendisi ise iğrenç bir şekilde vefat etmiştir. Oturduğu yerden kendini kaldıramayacak kadar şişman olan kralın, eklemleri çürümüş, bütün vücudu kurtçuklarla kaplanmıştır. Üstadlar daha önce böyle birşey görmediklerini söylerken, rahipler bu korkunç ölümün Tanrıların adaletinin bir yansıması olduğunu söylemişlerdir. Kral'ın acılarının bastırılması için haşhaş sütü verilmekten başka üstadların

elinden birşey gelmemiştir.

Kral'ın, bütün kaynaklarda onaylanan son arzusu vasiyetinin yazılması talebidir. Ve o vasiyette Aegon, diyara en büyük zehri zerk etmiştir. Ölüm döşeğinde Kral, kendinden olan bütün çocuklarını, meyhane fahişelerinden doğanlardan, soylu hanelerin kızlardan doğanlara kadar bütün çocuklarını meşrulaştırmıştır. Basit kimselerden olan çocuklar Kral tarafından resmi olarak tanınmadıkları için bu vasiyet onlar için bir önem arzetmiyordu. Ancak Aegon tarafından tanınmış piçler için ise bu vasiyet büyük önem taşıyordu. Diyar için ise bu vasiyet beş nesil boyunca ateş ve kan demekti.

II.DAERON

Aegon'un Fethi'nin üzerinden geçen yüz seksen dördüncü yılda, Aegon'ların dördüncüsü olan Değersiz Aegon sonunda son nefesini verdi.

Oğlu ve varisi olan Prens Daeron babasının vefat ettiğini öğrenmesine müteakip iki hafta içinde bulunduğu Ejderkayası'ndan ayrılıp Kral'ın Şehri'ne geldi ve Kızıl Kale içinde Yüksek Septon tarafından taç giydirildi. Yüksek Septon'un Daeron'un başına koyduğu taç, IV.Aegon'un tacıydı keza bu tercih şüpesiz ki Daeron'un kendisi hakkındaki meşruluk şüpheleri bastırma amacı içermekteydi. Daeron hızlıca karar verip Aegon'un kendi zamanında yaptığı yanlışları düzeltmek için kolları sıvadı. Bunlardan ilki, Küçük Konsey'in bütün üyelerini görevden alıp onların yerine kendi seçtiği , çoğunun da bilge ve yetenekli kişilerden oluştuğu yeni üyeler atamak oldu. Kral Aegon'un sıklıkla kendisine yakın olanları ödüllendirmek için kullandığı ve onların da bunun karşılığında umumhanelerde Aegon'un açlığını bastıracak kadar kadın olmasını sağlayan Şehir Gözcüleri'nin düzene oturması bir yılı aşkın bir süreyi aldı.

Daeron bununla da kalmadı ancak babasının yozlaştırdığı veya ilgi göstermediği için yozlaşan herşeyin yeniden düzenlemesi için çaba sarfetti. Diyara olan görevlerini yerine getirirken vicdanlı davranmasının yanında, Aegon'un ölüm döşeğinde Daeron'un bütün piç kardeşlerini meşrulaştırması sonucu ortaya çıkan dengesizliği düzene oturtma görevinde de vicdanlı davrandı. Her ne kadar babasının son dileği olan emri feshedemiyor olsa da, Baş Piçler'i yakınında tutmak ve onlara onurlu bir şekilde davranarak Aegon'un onlara vaadettiği gelirlerin ödenmesini konusunda elinden gelen herşeyi yaptı. Daeron'un yarımkan kardeşi olan Daemon Karaalev'in henüz on dört yaşında iken Kral Aegon tarafından kararlaştırılarak Tyrosh'lu Rohanne ile nişanlanması karşılığında Tyrosh'un Archon'una söz verdiği çeyiz parası Daeron tarafından ödendi. Düğün gününde Kral Daeron, kardeşi Daemon'a Karasu Nehri yakınında arsa ve arsa üzerine kale inşa edebilme hakkı verdi. Kimileri Daeron'un bu çabasının Baş Piçleri hizada tutup iktidarına karşı çıkılmaması için, kimileri ise adil ve cömert olduğunu için yaptığını söyler. Ancak sebebi ne olursa olsun bu çabalar herhalükarda boşunaydı.

Ancak Daeron'un saltanatı henüz ne Aegon'un kötü yönetimi, ne de Baş Piçler'in ne yapacağı sorusu ile dikkat çekiyordu. Daeron'un Dorne'lu Mariah ile ki kendisi şuan Yedi Krallık'ın kraliçesi olmuştu, olan evliliği mutlu ve verimliydi. Bu yüzden Daeron'un tahtta geçtikten sonra göze çarpan en büyük icraatı, eniştesi Prens Maron ile Dorne'u Targaryen himayesi altında almak için müzakerelere başlamasıydı. İki yıl süren müzakereler sonunda Prens Maron, Daeron'un kız kardeşi Daenerys ile evlenme karşılığında anlaşmayı kabul etti. Prens Maron ile Prenses Daenerys anlaşmanın imzalanmasından bir yıl sonra evlendiler ve bu evlilik sonunda Prens Maron Demir Taht'ın önünde diz çöküp Daeron'a sadakat yemini etti.

Bunun üzerine Kral Daeron, Dorne'lu Prensi ayağa kaldırdı ve birlikte Kızıl Kale'den ayrılıp Büyük Sept'e at sürdüler. Kutsanmış Baelor'un heykelinin ayak ucuna altından bir çelenk bırakırken Daeron ile Maron birlikte ''Baelor, başladığın işi bitirdik,'' diye ilan ettiler. Böylece bir zamanlar Fatih Aegon'un düşlediği, Sur'dan Yaz Denizi'ne kadar Westeros'un tamamının Targaryen himayesine girmesi hayali sonunda gerçekleşmiş oldu. Ve bunu gerçekleştiren de, adaşı Genç Ejder gibi korkunç kayıplar vermeden amacına ulaşan II.Daeron'du.

Kral II.Daeron ile Prens Maron, Kral Baelor'un heykeli önünde,

Ertesi sene Daeron, Dorne Sınırı yakınlarında Menzil'in, Fırtına Diyarı'nın ve Dorne topraklarının kesiştiği bir alanda büyükçe bir kale inşa ettirdi. Kaleye elde ettiği barış ortamına itafen Yaz Kalesi adını verdi. Aslında Yaz Kalesi kaleden çok bir saray görünümündeydi keza hafif şekilde silahlandırılmıştı ve gelecek yıllarda birçok Targaryen prensi ''Yaz Kalesi Prensi'' ünvanı ile kaleye hükmedecekti.

Bunlarla birlikte Prens Maron, krallıktan birkaç taviz ile birlikte diğer hanelerin sahip olmadığı Dorne'a özel ayrıcalıklara da sahip olmuştu. Bu ayrıcalıklardan başta gelenler, kendilerine ait olan kraliyet ünvanlarını kullanabilmeleri ve kraliyet yasalarını değil, kendi özerk yasalarını kullanmaya devam etmeleriydi. Bunun yanında Demir Taht tarafından belirlenip toplanılacak olan vergilerin ödenmesinde Kızıl Kale'nin mazur gördüğü düzensizlik gibi konular da vardı. Dorne'a verilen bu denli fazla ayrıcalığın yarattığı hoşnutsuzluk Birinci Karaalev İsyanı'nın temel taşlarından biridir. Daeron'un Kızıl Kale'ye birçok Dorne'lu getirmesi ve onlara yüksek rütbeli görevler bahşetmesi, diyardaki lordlar arasında Dorne'un Kral üzerinde gereğinden fazla etkide bulunduğu izlenimi yaratmıştı.

Yine de Daeron yönetimi kısa sürede diyardaki bozuklukları düzeltip stabil hale getirdi. Böylece Daeron soylu lordlar ve yerel halk tarafından ''İyi Kral Daeron'' olarak anılmaya başladı. Dorne'lu eşinin kendisi üzerindeki etkileri ortaya sorular çıkartsa da kendisi gayet adil ve iyi yürekli bir lider olarak görülüyordu. Kendisinin savaşçı bir yapısı olmamasına rağmen, -düşülen notlarda Daeron minyon tipli, kolları ince, omuzları dar ve daha çok rahip görünümünde olarak tanımlanmaktadır- dört evladının ikisi bir kralın, bir şövalyeden, bir lorddan veya bir varisten isteyebileceklerinin hepsini taşıyordu. En büyük oğlu Baelor, Prenses Daenerys'in evlilik töreninde düzenlenen mızrak yarışı finalinde Daemon Karaalev'i atından düşürüp galibiyet kazanarak on yedi yaşında ''Kırıkmızrak'' lakabını kazandı. Ve Daeron'un en küçük oğlu Maekar da abisi Baelor kadar cesaretli ve güçlü olduğunu kanıtlamıştır.

Yine de Baelor'un tıpkı babası kadar eli açık, nazik ve kolayca başkalarının saygısını kazabilen bir kişi olduğunu kanıtlamasına rağmen birçokları Baelor'un siyah saçlarına ve gözlerine bakıp, çocuğun Targaryen'dan çok Martell kanı taşıdığı konusunda mırıldanıyordu. Dorne Sınırı'nda ikamet eden lordlar ve şövalyeler gün geçtikçe daha çok Dorne'un, Kral'ın ilgisi için yarıştıkları bir rakip değil, apaçık düşman oldukları zamana özlem duyar hale geldiler ve Daeron ile Baelor'a olan güvenlerini yitirmeye başladılar. Ve o lordlar ile şövalyeler gözlerini uzun, güçlü, sıradan insanlar arasında yarı tanrı gibi dolaşan ve belinde Fatih'in kılıcını taşıyan Daemon Karaalev'e çevirip hayret ettiler.

İsyan'ın tohumları çoktan ekilmişti ancak isyan ateşinin diyarı sarması için üzerinden yıllar geçmesi gerekecekti. Ortada Daemon Karaalev'i Kral Daeron'a düşman edecek ne bir hakaret, ne yapılan büyük bir yanlış vardı. Eğer isyanın sebebi gerçekten Daemon'un Daenerys'e duyduğu aşk ise, neden Daemon isyan etmek için sekiz yıl bekledi? Sekiz yıl bir aşkı sürdürebilmek için uzun bir süreydi özellikle Rohanne Daemon'a yedi erkek evlad ve kız çocuk vermiş ve Daenerys de Prens Maron için birçok varis dünyaya getirmiş iken.

Gerçeği konuşur isek, isyanı asıl harlayan Değersiz Aegon'un kendisiydi. Aegon Dorne'a karşı nefret beslemekte ve her daim onlarla savaşma niyetindeydi. Ve her ne kadar Aegon'un bozuk saltanatından şikayet etseler de o dönemlerin geri gelmesini arzulayan savaşkan lordlar ve şövalyeler bu barışcıl kralın hükmü altında asla mutlu olamazlardı. Birçok ünlü savaşçı diyarın içinde bulunduğu barış döneminden dolayı umutsuzluğa kapıldığından, Kral'ın çevresindeki Dorne'lular Daemon'u ortadan kaldırmanın bir yolunu aramaya başladılar.

Belki ilk başlarda Daemon Karaalev, sahip olduğu gurur neticesinde bu tür konuşmaları ve imaları kulak arkası etmişti. Sonuçta Daemon'a gelip isyan etmesini salık veren ilk kişi ile asıl isyanın başlayacağı zaman arasında yıllar vardı. Peki o zaman kim nasıl oldu da Daemon'u taht için isyan etmeye ikna etti? Görünüşe göre o, Baş Piçler'den bir diğeri, Acıçelik lakaplı Aegor Rivers'tı. Belki de Aegor'u bu kadar asabi ve hiddetli kılan damarlarında akan Bracken kanıydı. Belki de Kral Aegon'un Bracken'lara olan saygısı yitirip yüz kızartıcı bir şekilde onu Kızıl Kale'den sürgün etmesiydi. Veya belki de diğer yarımkan kardeşlerinden biri olan ve Kale'deki diğer lordlarla yakın ilişkiler kuran Brynden Rivers ile arasındaki rekabetti. Çünkü Kankuzgun'un annesi yaşadığı süre boyunca Kral tarafından sevilmişti ve diyar tarafından iyi bir şekilde anılıyordu. Bu yüzden de Kral metreslerini kaleden sürgün ettiğinde Blackwood'lar, Bracken'lar kadar acı çekmemişti.

Acıçelik, Altın Birlik'e liderlik ederken,

Sebebi ne olursa olsun Aegor Rivers, Daemon Karaalev'e tahttaki hakkını alması için isyan etmesi konusunda baskı yapmaya başladı. Bu baskılar Daemon'un en büyük kızı Calla'nın Aegor ile evlenmesi ile daha da arttı. Aegor'un kılıcı acıydı ancak dili daha da beterdi. Yanlarında yer alan lordlar ve şövalyeler ile birlikte Daemon'un da zihnini sözleri ile zehirledi.

Ve sonunda Daemon Karaalev tercihini yaptı. Ancak bu tercih ani bir şekilde yapılan bir tercihti keza Kral Daeron'un kulağına Daemon'un bir ay içinde kendini kral ilan edip isyan edeceği haberi gelmişti. (Bu haberin Kral Daeron'a nasıl ulaştığı bilinmemektedir ancak Merion'un tamamlanmamış ''Kızıl ile Siyah Ejder'' adlı eserinde bir diğer Baş Piç olan Brynden Rivers'ın bu olayda bir parmağı olduğu yazmaktadır.)

Böylece Kral, isyan planlarını engellemek adına Daemon'un tutuklanması için Kraliyet Muhafızları'na emir verdi. Ancak Daemon çoktan bu durumdan haberdar olmuştu ve çabuk parlamasından ötürü ''Ateştopu'' lakabı ile çağrılan ünlü şövalye Sör Quentyn Ball'un yardımı ile Kızıl Kale'den güvenli bir şekilde kaçabildi. Daemon'un müttefikleri ise bu tutuklama girişimini, Daeron'un duyduğu temeli olmayan bir korku yüzünden gerçekleştiğini söylerek savaş sebebi olarak saydı. Diğerleri ise Daeron'a ''Piç Daeron''diyerek Değersiz Aegon'un son yıllarında Daeron'un kendisinden değil, kardeşi Ejderhaşövalyesi'nden olduğu söylemini tekrarladı.

Bu olaylar ışığında Birinci Karaalev İsyanı 196 FS yılında başladı. Targaryen hanesinin geleneksel sancağının rengini tersine çevirip, kırmızı zemin üzerinde siyah ejderha koyan isyancılar, Prenses Daena'nın piç oğlu I.Daemon Karaalev'i, Kral IV.Aegon'un gerçek oğlu ve Demir Taht'ın gerçek sahibi, yarımkan kardeşi Daeron'u ise Ejderhaşövalyesi'nin piçi olarak ilan ettiler. Buna müteakiben Kırmızı ve Siyah Ejder, Vadi'de, Nehirova'da, Batı Toprakları'nda ve diğer bölgelerde birçok savaş içine girdi.

Daemon Karaalev, Kızıl Çim Meydanı'nda askerlerine öncülük ederken,

İsyan bir yıl sonra Kızıl Çim Meydanı'nda sona erdi. Kimileri Daemon için savaşanların cesaretinden ve yiğitliğinden bahsederken, kimileri ise içinde bulundukları ihanetlerinden bahsetmiştir. Ancak meydandaki bütün bu cesaret ve Daeron'a karşı besledikleri düşmanlık baştan kaybedilmiş bir savaşı başlatmıştı. Daemon ile en büyük iki oğlu Aegon ile Aemon, Brynden Rivers ile onun komutanlığını yaptığı Kuzgun Dişleri tarafından fırlatılan ok yağmuru tarafından alaşağı edildi. Bu da Acıçelik'in eline Karaalev'i alıp Daemon'un askerlerini toparlayarak başlattığı delice hücuma sebep oldu. Hücumun ortasında buluşan Acıçelik ile Kankuzgun efsanevi bir mücadeleye girişti ve Aegor kaçmadan önce Kankuzgun'un bir gözünü yaralayıp kör etti.

Ancak savaş, arkasında Fırtına Diyarı ile Dorne askerleri ile gelip isyancıları kenardan sıkıştıran Prens Baelor Kırıkmızrak ile Lord Arryn'ın kalan güçlerini komuta eden genç Prens Maekar'ın kaçış güzergahına yerleştirdiği askerler ile oluşturduğu ''Örs'' üzerinde Prens Baelor'un isyancıları ezmesi sonunda gerçekten sona erdi. Daemon Karaalev adına on bin kişi hayatını kaybetti ve daha fazlası yaralanıp sakat kaldı. Ve belki de tek suçu kıskanç yarımkan kardeşine gereğinden fazla merhamet göstermek olan Kral Daeron'un diyarda barışı daim kılma çabaları boşa çıkmış oldu.

Savaş sonrasında Kral Daeron, beklenenden daha yumuşak bir tavır takındı. Siyah Ejder'i destekleyen birçok lord ile şövalyenin ellerindeki topraklar ve ayrıcalıklar onlardan alındı ve hepsi gelecekteki sadakatlerinin güvence altında alınması için rehine vermek zorunda kaldılar. Daeron emrindeki lordlarına güvenmiş, onları adil bir şekilde yönetmişti lakin onlar yine de Daeron'a karşı isyan etmişlerdi. Daemon Karaalev'in hayatta kalan evladları, yanlarında Acıçelik ile birlikte Tyrosh'a, annelerinin memleketine kaçtılar. Diyar

ise Karaalev İsyancıları ile Daemon'un soyunun son erkek temsilcisi de öldürülene kadar yaklaşık dört nesil kadar daha uğraşmak zorunda kalacaktı.

İsyancı kardeşlerinin halledilmesi ve kendi iktidarını destekleyen iki güçlü evladı sayesinde, birçokları Kral Daeron'un Targaryen hanesinin gelecekteki yüz yılını garanti altına aldığını düşünmeye başladı. Diyardaki hemen hemen herkes babasına Kral Eli olarak hünerli bir şekilde hizmet eden, şövalyelik timsali ve irfan sahibi bir ruha sahip olan Baelor Kırıkmızrak'ın muhteşem bir kral olacağına inanıyordu. Ancak hiçkimse Tanrı'ların niyetini önceden tahmin edemezdi. Baelor Kırıkmızrak en verimli yaşında, 209 FS yılında Ashford'ta düzenlenen turnuvada kendi öz kardeşi Maekar tarafından öldürüldü. Bu ne bir mızrak ne de bir meydan dövüşüydü. Baelor'un, annesinin ve babasının kim olduğu bile bilinmeyen sıradan bir gezici şövalye adına mücadele ettiği ve yüz yıldır ilk defa yapılan Yediler Yargısı sırasında oldu. Ölümünün büyük ölçüde kaza olduğu kesindir ve yazılanlara göre Prens Maekar kendini her zaman Baelor'un vefatından sorumlu tutmuş ve abisinin hiçbir ölüm yıldönümünü atlamamıştır. Yine de Baelor hayata gözlerini yummuştu ve hiç şüphesiz Maekar ve bütün diyar, sıradan bir gezici şövalyenin hayatta kalıp da Kral Eli ve Ejderkayası Prensi olan Baelor'un ölmesine hayret etmişti. Ancak o zamanlar hiçkimse o gezici şövalyenin ne kadar yükseleceğinden haberdar değildi.

Baelor'un Valarr ve Matarys adında iki oğlu vardı ve aynı şekilde Maekar'ın da erkek evlatları vardı. Bunun yanında Daeron'un iki erkek evladı daha vardı ancak diyar, kitaplara gömülmüş Aerys ile delilik belirtileri gösteren Rhaegel hakkında pek iyi düşünmüyordu. Ancak Büyük Bahar Salgını, dağ yolları ile limanlarını girişe kapatan Vadi ile Dorne hariç bütün Westeros'u etkisi altına aldı. Kral'ın Şehri bu salgından en çok etkilenen yerdi. Yediler'in yeryüzündeki sesi Yüksek Septon ile birlikte Yediler Meclisi'nin üç üyesi ile şehirdeki sessiz kızkardeşlerin neredeyse hepsi salgında hayatını kaybetti. Cesetler Ejder Çukuru'nun içine istiflendi ve cesetlerin boyu üç metreyi geçince Kankuzgun ateşüstadlarına ceset yığınlarının yakılması emri verdi. Cesetlerle birlikte şehrin dörtte biri de yansa da elden gelecek başka birşey yoktu.

Daha da kötüsü, ölenlerin içinde Baelor Kırıkmızrak'ın oğulları ile herkes tarafından ''İyi Kral'' olarak bilinen II.Daeron da vardı. Daeron yirmi beş sene hüküm sürdü ve o yılların birçoğu barış ve bereket dolu geçti.

I.AERYS

209 FS yılında tahta çıkan Daeron'un ikinci oğlu Aerys'in kral olacağı kimsenin aklından geçmemişti ve kendisi gerçekten de Demir Taht'a oturmak için yetersiz bir prensti. Aerys çalışkan bir kişiydi ancak ilgi duyduğu tek şey, büyük gizemler ve antik kehanetler içeren tozlu yazmalardı. Aelinor Penrose ile evlenmesinin ardından varis sahibi olmakla hiç ilgilenmedi hatta kimi dedikodulara göre Aerys'in evliliği bile tamamına ermemişti. Küçük Konsey'deki lordlar Aerys'in eşinden hoşlanmadığını düşünerek ona bir başkası ile evlenmesi tavsiyesinde bulundular ancak Aerys onlara kulak asmadı.

Büyük Bahar Salgını sırasında taç giyen I.Aerys, daha ilk gününde diyarı karmaşa içinde buldu. Salgın'ın şiddetini arttırdığı sırada Demir Adalar'ın Lordu olan Dagon Greyjoy, emrindeki demirdoğumlu askerlerini Gün Batımı Denizi kıyılarına göndermişti ve Acıçelik de Daemon Karaalev'in sağ kalan çocukları ile Tyrosh'da kumpas peşindeydi. Belki de bütün bu zorluklar yüzünden Aerys yüzünü Brynden Rivers'a döndü ve onu Kral Eli ilan etti.

Kankuzgun yönetici olarak yetenekli olduğunu daha önceden kanıtlamıştı ancak o aynı zamanda Leydi Mysaria'ya rakip olacak kadar iyi bir Muhbir Başı'ydı ve zamanla,

Kankuzgun ile yarımkan kızkardeşi ve aynı zamanda sevgilisi olan Denizyıldızı Shiera'nın gizli bilgileri büyüler yolu ile topladıkları dedikodusu yayılmıştır. Kısa sürede ''Bin ve bir göz,'' mottosu halk arasında sıklıkta kullanılır hale gelmiş ve en soylusundan en alt tabakadaki kişiye kadar herkes komşularına karşı Kankuzgun'un casusu olabilir düşüncesi ile güvensizlik duymaya başlamıştır. Ancak Büyük Bahar Salgını'nın getirdiği sorunlar göze alındığında Aerys'in casuslara ihtiyacı olduğu kesindi. Yazın gelmesi ile birlikte iki yıl süren kuraklık baş gösterdi. Birçoğu kuraklık için kralı suçlar iken, daha fazlası Kankuzgun'u suçlar hale geldi. Böylece ihanet içeren vaazlar veren rahiplerin ve onların vaazlarını dinleyen şövalyelerin ve lordların sayıları artmaya başladı. Bütün bu vaazlar içinde ortak olan nokta ise; Siyah Ejder'in artık Dar Deniz Ötesi'nden geri dönmesi ve doğuştan hakkı olan tahtı almasıydı.

Yeni bir ayaklanma girişimin tam ortasında duran ise Lord Gormon Peake'di. Birinci Karaalev İsyanı'ndaki rolü yüzünden yüzyıllardır Peake hanesinin elinde bulunan üç kaleden ikisi krallık tarafından Gormon Peake'in elinden alınmıştı. Büyük Bahar Salgını ve kuraklığın ardından Lord Peake, Daemon Karaalev'in yaşayan en büyük oğlunu, Genç Daemon'u Dar Deniz'i geçmeye ve taht için hamle yapmaya ikna etti.

Kurulan gizli anlaşma, 211 FS yılında Lord Butterwell'in Tanrı Gözü yakınlarına inşa ettirdiği gösterişli Aksur kalesinde yapılan düğün turnuvasında ortaya çıktı. Bu Butterwell, zamanında Daeron'un Kral Eli olan ve Daemon'un isyanın ilk günlerinde şüpheli davranışları sebebi ile görevinden azledilip yerine Lord Hayford'un atandığı Lord Butterwell ile aynı kişidir. Böylece Aksur'da, Lord Butterwell'in evliliğini kutlama ve turnuvaya katılma bahanesi ile içten içe Demir Taht'a bir Karaalev'in oturmasını arzu eden birçok lord ve şövalye bir araya toplandı.

Eğer Kankuzgun ve onun casusları olmasaydı, Genç Daemon Nehirova'nın tam kalbinde diyarı etkisi altına alacak büyük bir isyan başlatabilirdi ancak daha henüz turnuva bile tamamlanmadan Kral Eli arkasında ordu ile Aksur'a geldi ve İkinci Karaalev İsyanı daha başlamadan sona ermiş oldu. Sonrasında Gormon Peake ile birlikte isyan planında başı çeken birçok lord ve şövalye idam edildi. Geride kalanlar ise tıpkı Lord Butterwell gibi ellerindeki kalelerini veya servetlerini kaybettiler. Daemon ise rehin alınıp Kızıl Kale'ye götürüldü ve orada birkaç yıl boyunca hapis kaldı. Kimileri Demon'un öldürülmeyip rehin alınmasına şaşırsa da, bu kararın arkasındaki mantık basitti, Daemon ölmeden Acıçelik sıradaki Karaalev'e, Haegon'a taç giydiremezdi.

II.Daemon Karaalev'in tutuklanışı,

İkinci Karaalev İsyanı fiyasko ile sonuçlanmıştı ancak ne yazık ki üçüncüsü için aynı şey söylenemez. 219 FS yılında Haegon Karaalev ile Acıçelik Üçüncü Karaalev İsyanı'nı başlattı. Yapılan bütün onurlu veya onursuz hareketler ışığında –Maekar'ın liderliği, Aerion Parlakateş'in hareketleri, Maekar'ın en genç evladının cesareti ve Kankuzgun ile Acıçelik

arasındaki ikinci kapışma gibi- isyancı Haegon Karaalev, yapılan savaş sonrasında kılıcını bırakıp teslim olmasına rağmen haince katledildi ancak Sör Aegor Rivers nam-ı diğer Acıçelik canlı olarak rehin alınıp zincirlenerek Kızıl Kale'ye getirildi. Günümüzde bile birçok tarihçi ''Tıpkı Prens Aerion ve Kankuzgun'un da ısrar ettiği gibi Acıçelik'in yakalanır yakalanmaz infaz edilmesi ve Karaalev hevesinin orada yok edilmesi lazımdı,'' demektedir.

Ancak öyle olmadı. Her ne kadar Acıçelik yargılanıp vatana ihanetten hüküm giyse de, Kral Aerys onun hayatını bağışladı ve infaz etmek yerine hayatının kalan günlerini Sur'da geçirmesi için onu Gece Gözcüleri'nin yanına sürgün etti. Ancak bu karar aptalca bir merhamet gösterisiydi keza Karaalev'ler hala Kızıl Kale içinde bile destekçilere, casuslara sahipti. Acıçelik'i ve onunla birlikte bir düzine tutukluyu taşıyan gemi, Kıyıdaki Doğugözcüsü yolunda iken Dar Deniz ortasında kaçırıldı ve Aegor Rivers özgürlüğüne kavuşup tekrar Altın Birlik'e döndü. Kaçışının üzerinden yıl geçmeden Haegon'un en büyük oğlunu Kral III.Daemon olarak taç giydirip kendi canını bağışlayan Aerys'e karşı Tyrosh'ta komplolar kurmaya devam etti.

Kral Aerys, iki yıl daha tahtta kaldı ve 221 FS yılında vefat etti.

Saltanatı boyunca Majestelerinin geride bıraktığı birçok varis vardı ancak hiçbiri kendisinden değildi öyle ki Aerys ölene kadar eşi ile birlikte olmamıştı. Aerys'in kardeşi ve İyi Kral Daeron'un üçüncü büyük oğlu Rhaegel 215 FS yılında düzenlen ziyafette pasta yerken boğulmuş ve Aerys'ten önce vefat etmişti. Rhaegel'in oğlu Aelor, Rhaegel'in vefatı ile Ejderkayası Prensi oldu, ancak iki sene sonra ikiz kız kardeşi ve aynı zamanda eşi olan Aelora'nın sebep olduğu korkunç bir kaza sonucu hayatını kaybetti. Bu kaza sonrasında Aelora üzüntüden delirmiştir ve ne yazıkki, tarihte Fare, Şahin ve Domuz olarak bilinen üç adam tarafından katıldığı baloda saldırıya uğramasının ardından canına kıymıştır.

Aerys'in ölmeden önce geride bıraktığı son varisi ise ondan sonra tahta çıkacak olan, kralın kardeşi Prens Maekar'dı.

I.MAEKAR

Maekar enerjik bir kral ve dikkate değer bir savaşçı olmasının yanında sert ve peşin hükümlü biriydi. Abisi Baelor'un kolayca arkadaş ve müttefik kazanma yeteneğine asla sahip olamadı ve abisini kendi elleri ile öldürdükten sonra –her ne kadar kaza ile olsa da- daha da acımasız ve affetmeyen bir hale dönüştü. Geçmişi arkasında bırakma niyeti ile kendine çevresi altın kaplama olan ve uçları kılıç şekli verilmiş yeni bir taç yaptırdı çünkü Fatih Aegon'un tacı I.Daeron'un Dorne'da ölümü sonrasında kaybolmuştu. Yine de Maekar iki Karaalev isyanı arasında geçen barış dolu dönemde saltanat sürdü ve iktidarı boyunca diyarı rahatsız eden tek sorun kendi evlatları hakkındaydı.

Kral I.Maekar'ın tacı;

Bu sorun ise Maekar'ın varisinin kim olacağı sorunuydu. Birçok oğlu ve kızı olmasına rağmen Demir Taht için uygun varise sahip olduğu konusunda soru işaretleri vardı. En büyük oğlu Daeron halk arasında Ayyaş olarak biliyordu ve Ejderkayası Prensi yerine Yaz Kalesi Prensi olmayı yeğlemişti çünkü ona göre Ejderkayası çok kasvetli bir yerdi. Ondan sonra Parlakateş olarak bilinen Prens Aerion geliyordu ve Prens her ne kadar muazzam bir şövalye olsa da bir o kadar da gaddar ve kaprisliydi aynı zamanda da karanlık sanatlar tutkunuydu. Bu iki prens de babalarından önce vefat etmelerine rağmen ardlarında evlatlar bıraktılar. Prens Daemon 222 FS yılında Vaella adında bir kız evlat sahibi oldu ancak kız ne yazık ki çok saftı. 232 FS yılında Aerion Parlakateş'in bir oğlu dünyaya geldi ve prens çocuğuna babasına itafen meşum Maegor ismini verdi ancak Parlak Prens aynı yıl kendisini ejderhaya dönüştüreceğini umarak içtiği çılgınateş yüzünden hayatını kaybetti.

Maekar'ın üçüncü oğlu Aemon, kitapları seven bir çocuktu ve gençken Hisar'a gönderilmişti. Sonrasında ise şehre zincir dövmüş bir üstad olarak geri geldi. Kral'ın oğulları arasında en genci ise gezici bir şövalyeye- ki bu şövalye Baelor Kırıkmızrak'ın öldüğü turnuvada Baelor'un savunduğu gezici şövalyenin ta kendisidir- yaverlik yapmış Prens Aegon'du ve ''Egg'' ismi olarak tanınıyordu. Maegor'un çocukları için söylenmiş sözler arasında en akılda kalanı; ''Daeron şaka gibiydi, Aerion ise korkunç ancak Aegon ise köylünün tekiydi,'' sözüdür.

Maegor 233 FS yılında Dorne sınırında ikamet eden isyankar bir lordla yaptığı savaş sırasında ölünce, tahta kimin çıkacağı konusunda haklı bir karmaşa ortaya çıktı. Yeni bir Ejderhaların Dansı yaşamamak adına Kral Eli Kankuzgun sorunun çözülmesi için Büyük Konsey'in toplantısı yapılacağını duyurdu.

Maekar'ın en büyük iki oğlu vefat etmesi ile geride tahta çıkabilecek dört aday kalmıştı. Büyük Konsey, Daeron'un tatlı ama saf olan kızı Vaella'yı hemen eledi. Sadece birkaç kişi Aerion Parlakateş'in oğlu Maegor'un ismini zikretti ancak bebek yaştaki bir kral uzun yıllar sürecek bir naiplik dönemi anlamına geliyordu ve aynı zamanda çocuğun babasının zalimliğini ve çılgınlığını da miras almış olabileceği korkusu vardı. En akıllı tercih Prens Aegon gibi duruyordu lakin bazı lordlar prensin küçüklüğünde gezici bir şövalye ile dolaşmasının onu soyludan çok bir köylüğe benzettiğini düşünerek Aegon'a güven duymuyordu. Üstelik bazı lordlar bu yüzden Aegon'un büyük kardeşi Üstad Aemon'a gidip yeminden dönmesini ve tahta çıkmasını teklif etse de Aemon bu teklifi geri çevirdi.

Büyük Konsey kimin başa geçeceğini tartışıyorken, Kral'ın Şehri'nde bir başka aday belirdi. Bu aday da Siyah Ejder'in beşinci erkek evladı Aenys Karaalev'den başkası değildi. Büyük Konsey'in toplanılacağı ilk olarak duyurulduğunda, Aenys sürgün bulunduğu Tyrosh'tan Kral'ın Şehri'ne bir mektup göndermiş ve kendinden önceki kardeşlerinin üç kez kılıç ile başaramadığını, söz ile başarabileceğini ummuştu. Kral Eli Kankuzgun ise bu mektubu olumlu cevaplamış, Aenys'e güvenli bir şekilde Kral'ın Şehri'ne gelebilme ve tahtta olan hakkını savunabilme hakkı vermişti.

Akılsızca, Aenys bu sözlere inandı. Aenys daha Kral'ın Şehri'nin kapısından içeri girer girmez Altın Pelerinli'ler tarafından tutuklanıp yaka paça Kızıl Kale'ye sokuldu ve Aenys'in kesik kafası Büyük Konsey içindeki Karaalev yanlılarına bir uyarı olarak Büyük Konsey'e sunuldu.

Bu olaydan kısa süre sonra, ''Bir zamanlar Egg olan Prens'' çoğunluğun oyu ile kral seçildi. Dördüncü oğulun dördüncü oğlu olan V.Aegon halk arasında, veraset sıralamasında çok geride olmasına rağmen genç yaşında tahta çıkması sebebi ile ''Benzersiz Aegon'' olarak tanınır oldu.

V.AEGON

Tahta çıkan Beşinci Aegon'un ilk icraatı, Kral Eli Brynden Rivers'ı Aenys Karaalev'in katledilmesinden sorumlu olarak tutuklatması oldu. Kankuzgun, Aenys'i güvenlik konusunda kandırıp öldürmek amacı ile Kral'ın Şehri'ne çektiğini itiraf etti ve diyarın selameti için kendi kişisel onuru ayaklar altına aldığını belirtti.

Birçoğu bu itirafı onaylasa ve başka bir Karaalev'in ortadan kalkmasından memnun olsa da, Kral Aegon Kankuzgun'u Demir Taht'ın sözünün güvenini zedelediği için ölüme mahkum etti. Son bir şans olarak Aegon, Kankuzgun'a siyaha bürünüp Gece Gözcüleri'ne katılabilme teklifinde bulundu ve Rivers bu teklifi kabul etti. 233 FS yılının sonlarına doğru Sör Brynden Rivers Sur'a doğru yelken açtı ve kendisine bağlı olan Kuzgun Dişleri'nden iki yüz asker de onunla birlikte Sur'a gitti. Bununla birlikte Kral'ın kardeşi Üstad Aemon da Gece Gözcüleri'ne katılanlar arasındadır.

Aegon'un saltanatı üç yıl devam edecek olan sert kışın belirtileri ile başladı. Kuzey bu kıştan tıpkı yüzyıl önce, 130 ve 135 FS yılında görülen kış kadar etkilendi ve açlık belirtileri baş göstermeye başladı. Kral Aegon her zaman fakirin ve muhtacın iyiliğini düşündüğünden, Kuzey'e gönderilen tahılların ve yiyeceklerin akışını arttırmış ve hızlandırmıştır ancak diyardaki bazı lordlar tahtın gereğinden fazla iyilik yaptığını düşünmüştür.

Kral'ın iktidarı aynı zamanda Aegon prens iken sıklıkla işlerine burnunu soktuğu lordların haklarını ve ayrıcalıklarını ellerinden alması ile huzursuzluk yaşamıştır. Aenys Karaalev'in ölümü ile diyardaki Karaalev tehdidi sona erse de, Kankuzgun'un utanç verici ihaneti Dar Deniz Ötesi'ndeki sürgünlerin krallığa duyduğu nefreti kamçılamaktan başka bir işe yaramamıştı. 236 FS yılında, altı yıl sürecek olan uzun kış yaklaşırken, Dördüncü Karaalev İsyanı patlak verdi ve kendini Kral III.Daemon Karaalev ilan eden Haegon'un oğlu, arkasında Acıçelik ve Altın Birlik güçleri ile birlikte Demir Taht'ı ele geçirmek için Dar Deniz'i geçti.

İşgalciler, Karasu Körfezi'nin güneyine, Massey Burnu'na demir attılar ancak çok az hane onlar için ayaklandı. V.Aegon, yanında üç erkek evladı ile onları karşılamak için Karasu Nehri'ne at sürdü. Gezgin Nehir Köprüsü Savaşı'nda Karaalevler ağır bir yenilgi aldılar ve III.Daemon, Aegon'un ''Egg'' iken yaverliğini yaptığı ve Aegon tahta çıkınca Kraliyet

Muhafızı yapılan Sör Uzun Duncan ile girdiği birebir dövüşte hayatını kaybetti. Acıçelik bir kez daha yakalanamadan kaçtı. Birkaç yıl ortadan kaybolsa da, sonraları Tyrosh ile Myr arasında çıkan savaşta yer aldı. Sör Aegor Rivers vefat ettiğinde altmış dokuz yaşındaydı ve söylenir ki tıpkı yaşadığı gibi, elinde kılıcı ve dudaklarında meydan okuma sözleri ile hayata gözlerini yumdu. Ancak Karaalev hanesine hizmet etme ve koruma arzusu ondan sonra Altın Birlik'e geçmiş, ondan kalan intikam mirası Birlik tarafından sahiplenilmiştir.

V.Aegon'un saltanatı süresince bundan başka birçok savaş baş göstermiştir ve Benzersiz Kral, biri bitip biri başlayan isyanlar neticesinde istemeden de olsa zırh kuşanmak zorunda kalmıştır. Yerel halk içinde çok sevilse de, Kral Aegon'un diyar içinde epey bir düşmanı vardı. Aegon yaptığı sayısız reformlar ve yerel halka daha önce sahip olmadıkları koruma ve yeni haklar bahşetmesi diyardaki lordların hoşuna gitmedi ve zaman zaman lordların açıkça krala meydan okumalarına sebebiyet verdi. Bunların içinde en ağırı, Kral V.Aegon için, '' Tanrıların bize verdiği hakları ve özgürlükleri elimizden almak isteyen eli kanlı zalim kral,'' sözüdür.

Aegon'un yaptıklarına karşı gelişen bu direncin Aegon'un sabrını zorladığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Özellikle bu uzlaşıların sıklıkla tekrarlanmasından ötürü kralın omuzlarındaki baskı gün geçtikçe daha da artmıştır. Birbirini izleyen muhalefet sesleri yükseldikçe, Majesteleri kendini muhalif ve inatçı lordların arzularına ister istemez boyun eğmek zorunda kalmıştır. Tarih ilmi öğrencisi ve kitapları çok seven bir kişi olan V.Aegon'un sıklıkla, eğer Fatih Aegon gibi ejderhaları olsaydı, bütün diyarı yeniden yapılandırıp barış, refah ve adalet dolu bir Westeros yaratabileceğini söylediği bilinmektedir.

İyi kalpli kralın öz evlatları bile ellerine güç geçtiğine babalarına baş kaldırmıştır. V.Aegon, Kuzgun Ağacı Kalesi Lordu'nun neşeli kızı olan ve sonraları siyah gözleri ve kuzgun karası saçlarından ötürü Kara Betha olarak çağrılan Leydi Betha Blackwood ile severek evlenmişti. 220 FS yılında evlendiklerinde gelin on dokuz, Aegon ise yirmi yaşındaydı ve veraset sırasında kimsenin olmaması, bu evliliğe kimsenin karşı çıkmamasını sağlamıştı. İlerleyen yıllarda Kara Betha Aegon'a üç erkek evlat(Duncan, Jaehaerys, Daeron) ve iki kız evlat (Shaera ve Rhaelle) verdi.

Benzersiz Kral Aegon(arkada), ve çocukları Duncan, Jaehaerys ve Daeron (soldan sağa),

Ejder kanının saf tutulması amacı ile Targaryen hanesi içindeki kız ve erkek kardeşlerin birbirleri ile evlendirilmesi çok eski bir gelenekti lakin, V.Aegon bu tür ensest birlikteliklerin iyilikten çok kötülük getirdiğinden emindi. Bu yüzden de çocuklarının evlilikleri için, onları Yedi Krallık'ın en güçlü lordları ile nişanlandırarak hem iktidarını güçlendirmeyi, hem de yaptığı reformlarda onların desteğini almayı umdu.

Kara Betha'nın yardımı ile 237 FS yılında Aegon'un evlatları daha çocuk yaşta iken hepsi büyük lordların varisleri ile nişanlandırıldı ve kutlamalar yapıldı. Evlilikler tamamına erse idi, bu diyar için çok iyi sonuçlar getirebilirdi. Lakin Majesteleri kendi kanından olanların inatçılığına ve baş kaldırısına maruz kaldı. Betha Blackwood'un çocukları inatçılıklarını annelerinden almıştı ve tıpkı babaları gibi iş eş bulmaya geldiğinde kalplerine göre karar verdiler.

Aegon'a karşı çıkan ilk evladı, en büyük oğlu ve Ejderkayası Prensi ile tahtın varisi olan Duncan oldu. Duncan Fırtına Burnu'nun sahibi Baratheon hanesinin en büyük kızı ile nişanlanmış olmasına rağmen, 239 FS yılında Nehirova'ya giderken tanıştığı ve kendisine Eskitaşlı Jenny diyen garip, gizemli ve cana yakın bir kıza meftun oldu. Her ne kadar kızın kendisi yıkıntıların arasında gezip kendini uzun süre önce ortadan kalkmış İlk İnsan Kralları'nın soyuna dayandırsa da, yerel halk bu tür söylenceye gülüp geçmiş, kızın yarı deli bir köylü kızı olduğu yada daha kötüsü bir cadı olduğu konusunda ısrar etmiştir.

Aegon'un yerel halk ile dost olduğu ve hemen hemen bütün çocukluğunu onlar arasında geçirdiği doğrudur ancak Demir Taht'ın varisinin annesi ve babası bile belli olmayan biriyle evlenmesine izin vermek Aegon'un bile onay veremeyeceği bir davranıştı. Majesteleri bu evliliğe engel olabilmek için herşeyi göze aldı ve Duncan'a Jenny'den vazgeçmesini emretti. Prens babasının inatçılığına sahip olduğu için bu emri yerine getirmeyi reddetti. Üstelik Baş Septon, Baş Üstad ve Küçük Konsey biraraya gelip Kral Aegon'a baskı yaparak oğlunu taht ile Jenny arasında seçim yapmaya zorlamalarına rağmen, Duncan geri adım atmadı. Jenny'den vazgeçmektense tahtaki varisliği reddederek Ejderkayası Prensliği ile birlikte velihatlığı küçük kardeşi Jaehaerys'e devrettiğini ilan etti.

Ancak bu karar bile ne barış ortamını koruyabildi ne de Fırtına Burnu'nun dostluğunu geri kazanabildi. Duncan'un reddettiği leydinin babası, Fırtına Burnu Lordu olan Lord Lyonel Baratheon nam-ı diğer Gülen Fırtına, gururu incildiğinde kolayca yatıştırılabilecek bir karakterde değildi. Kısa süren ancak kanlı olan ayaklanma, Kraliyet Muhafızları'ndan Sör Duncan'ın Lord Lyonel'i birebir dövüşte mağlup etmesi ve Kral'ın en genç kızını Lord Lyonel'in varisi ile evlendirme sözü vermesi ile sona erdi. Anlaşmanın bir nişanesi olarak Prenses Rhaelle Lord Lyonel'ın ve onun eşine hizmet etmesi amacı ile Fırtına Burnu'na gönderildi. Eskitaş'tan Jenny –ki nezaketen Leydi Jenny ile çağırılmıştır- eninde sonunda saraya kabul edildi ve bütün diyardaki yerel halk tarafından özellikle sevilip sayıldı. Kendisi ve Prensi, ki Prens Duncan'a bu olaydan sonra Yusufcuk Prensi lakabı takılmıştır, yıllar boyu şarkıcıların dillerinden düşmemişlerdir.

Böylece Ejderkayası Prensi, Prens Jaehaerys oldu ve Aegon'a meydan okuyacak olan sıradaki prens de ta kendisiydi. Her ne kadar Kral Aegon yerel halk arasında geçirdiği yıllar dolayısı ile Valyria geleneklerinden olan ensest evliliklere karşı nefret duygusu edinmişse de, Prens Jaehaerys daha gelenekçi bir yapıdaydı ve daha küçük yaşta iken kız kardeşi Shaera'ya aşık olmuş, onunla evlenme hayalleri kurmuştu. Prensin bu arzusu Kral ve Kraliçe tarafından öğrenildiğinde, Kral Aegon ile Kraliçe Betha, hemen iki çocuğunun kaldığı odaları ayırmış olsa da, bu ayrılık sadece prens ile prensesin birbirlerine duyduğu tutkuyu daha da ateşler hale getirdi.

Prens Jaehaerys her ne kadar abisi kadar inatçı olmasa da, Duncan'ın kendi aşkının peşinden gidip babasına ve konseye meydan okuması sonucunda konseyin ve Aegon'un Duncan'ın isteğine boyun eğmesi genç prensin gözünden kaçmamıştı. 240 FS yılında, Duncan'ın evliliğinden bir yıl sonra, Prens Jaehaerys ile Prenses Shaera nöbetçileri atlatıp

gizlice evlendi. Evlendiklerinde Jaehaerys on beş, Shaera ise on dört yaşındaydı. Kral ile Kraliçe olanları öğrendiğinde evlilikleri çoktan tamamına ermişti. Bu yüzden Aegon'un elinde bu durumu kabullenmekten başka birşey kalmadı. Jaehaerys Nehirova Lordu'nun kızı Celia Tully ile, Shaera ise Yüksekbahçe varisi Luthor Tyrell ile nişanlanmıştı. Bu yüzden Kral birkez daha gururu incinmiş ve kızgın soylu lordlar ile uğraşmak zorunda kaldı.

Kardeşlerinin yoldan çıkmış davranışlarını kendine örnek alan en genç prens Daeron bile aynı konuda babası ile tartışmaya girdi. Arbor'dan Leydi Olenna Redwyne ile dokuz yaşında iken nişanlanmasına rağmen 246 FS yılında, prens on sekiz yaşına girdiğine bu nişanı tanımadığını ilan etti. Prensin kısa süren hayatına bakıldığında, bu tanımamazlığın nedeni başka bir kadın değildi keza Prens vefat edene kadar bekar bir yaşam sürdü. Doğuştan asker olan ve turnuvalar ile dövüşler arasında gezen prens, arkadaş olarak yanında Sör Jeremy Norridge'ı tutuyordu. Genç ve cesur olan Sör Jeremy ile Prens Yüksekbahçe'de yaverlik döneminden tanışıyorlardı ve o zamandan beri birliktelerdi. Prens Daeron bu konuyu babasına açtı ancak kendisi 251 FS yılında Fare, Şahin ve Domuz'a karşı ordusu ile girdiği savaşta öldürüldü ve Aegon'u çok daha büyük bir keder ile başbaşa bıraktı. Sör Jeremy de Prens Daeron ile birlikte vefat etti ancak isyan sert birşekilde bastırılıp isyan edenler ya kılıçtan geçirildi ya da ibret-i alem için asıldı.

258 FS yılında, Esos'ta Aegon'un saltanatına karşı yeni bir ayaklanma baş gösterdi. Bu ayaklanma, kaçaklardan, sürgünlerden, kiralık askerlerden ve korsanlardan oluşan dokuz kişilik bir grubun İhtilaflı Topraklar'daki Taç Ağacı altında bir ittifak kurması ile başladı. Dokuzlar Grubu, gruba üye olan her bir kişinin sahip olduğu hak iddialarını destekleyeceklerine dair yemin ettiler. Bu dokuz kişi arasında Karaalev hanesinin son üyesi ve Altın Birlik'in komutanı Canavar Maelys de vardı. Ve elbette ki Dokuzlar Grubu'nun onun adına kazanmaya yemin ettiği topraklar Yedi Krallık topraklarıydı. Bu anlaşma Prens Duncan'ın kulağına geldiğinde Prens, Dokuzlar Grubu'nun başlarındaki taçların dokuz kuruşa satıldığını söyledi ve bu söz dilden dile yayıldı. Bu sözden dolayı kısa süre sonra Dokuzlar Grubu, Westeros içinde ''Dokuz Kuruşluk Krallar'' olarak bilinir hale geldi. Her ne kadar ilk olarak Essos'taki Özgür Şehirler'in Dokuzlar Grubu'na karşı silahlanacağı ve üstlerine yürüyüp onların toprak kazanma rüyalarını sona erdirecekleri düşünülse de, yine de Maelys ve müttefiklerinin yönlerini Yedi Krallık'a dönebilecekleri ihtimaline karşın hazırlıklar yapıldı ancak Kral, gruba karşı herhangi bir girişimde bulunmayıp diğer amaçlarına yöneldi.

Bu amaçların başında da ejderhalar geliyordu. Aegon yaşlandıkça, daha da fazla Westeros'un Yedi Krallık'ın üzerinde bir ejderha ile uçma hayaline gömülür oldu. Bu amaç uğruna eldeki son ejderha yumurtalarına dualar okuyan rahipler, yumurtaları büyü ile çatlatması için büyücüler ve yumurtaların gizemini çözmesi için üstadlar tuttu. Her ne kadar Aegon'un arkadaşları ve danışmanları onu bu takıntısından vazgeçirmeye çalışsa da, Kral sadece ve sadece ejderhaları olur ise, onların sağlayacakları güç ile aklındaki reformları yapabileceğine, diyardaki gururlu ve inatçı lordları dize getirebileceğine kendini inandırmıştı.

Aegon'un saltanatının son yılı, nasıl ejderha üretilebileceğinin yazılı olduğu antik Valyria yazmaları arayışı ile geçti ve söylenir ki Kral Gölge Diyarı Asshai'a kadar heryere Westeros'ta olmayan gizli bilgileri edinebilmesi umudu ile resmi görevliler yollamıştır.

Bu ejderha sahibi olma rüyası, sevinç ile birlikte büyük bir keder de getirdi. 259 FS yılında kral en yakınlarını, ilk büyük torununun yani Prens Jaehaerys'in çocukları olan Aerys ile Rhaella'nın Rhaegar ismini verdikleri erkek evladın doğumunu kutlama vesilesi ile en sevdiği kale olan Yaz Kalesi'ne çağırdı.
Yaz Kalesi'nde maruz kalınan bu trajediden çok az kişi sağ kurtulmuştur ve kurtulanlar da gördüklerini bir daha ağızlarına almamışlardır. Gyldayn'ın ölmeden önce kaleme aldığı son Tarih yazmasında birçok ipucu olsa da, kaza eseri kitabın sayfalarına dökülmüş olan mürekkep, birçok detayı bizden saklamaktadır.

Yaz Kalesi'nin yok oluşu

BAŞ ÜSTAD GYLDAYN'IN TARİH YAZMASINDAN
...ejder kanı biraraya getirildi...
...her ne kadar Kral'ın kendi rahibi uyarmış olsa da Yediler'i onurlandırmak amacı ile yedi ejderha yumurtası...
...alev üstadları...
...çılgınateş...
...alevler kontrolden çıktı.. çok şiddetli... o kadar sıcaktı ki...
... yandı, ancak Lord Kumandan'ın cesare....

II.JAEHAERYS

Yaz Kalesi Trajedisi, İkinci Jaehaerys'in 259 FS yılında Demir Taht'a çıkmasına sebebiyet verdi. Jaehaerys tacını başına geçirir geçirmez, Yedi Krallık kendini savaşın ortasında buldu çünkü, Yedi Kuruşluk Krallar, Özgür Şehirler'den biri olan Tyrosh'a girip yağmalamış ve Basamaklar'ı kuşatarak Westeros'a saldırı için pozisyon almışlardı.

Jaehaerys Dokuzlar Grubu'nun kendini Kral I.Maelys Karaalev ilan eden Canavar Maelys için Yedi Krallık'a savaş açma niyetinde olduğunu pekala biliyordu ancak tıpkı babası Aegon gibi o da bu kaçaklardan oluşan grubun Özgür Şehir güçleri karşısında yenilgiye uğramasını umut etmişti. Ancak savaş kapıdaydı ve Kral V.Aegon ile muhteşem bir şövalye olan Prens Daeron nam-ı diğer Yusufçuk Prensi vefat etmişti. Böylece V.Aegon'un üç oğlundan geriye savaşkanlık yönünden en güçsüzleri olan Jaehaerys kalmıştı.

Yeni kral Demir Taht'a oturduğunda otuz dört yaşındaydı ve hiç kimse onu tahta layık görmüyordu. Kardeşlerinin aksine Kral Jaehaerys zayıf ve cılızdı üstelik bu yaşına kadar birçok hastalıkla mücadele etmişti. Lakin yine de ne cesaretten ne de zekadan yoksundu. Majesteleri tuttuğu yası bir kenara atıp babasının çizmiş olduğu savaş planlarını ortaya çıkardı ve sancaktarlarını çağırıp Dokuz Kuruşluk Krallar'ın Westeros'a çıkarma yapmasını beklemek yerine, savaşı onların ayağına, Basamaklar'a götürmeyi seçti.

Kral Jaehaerys, Dokuz Kuruşluk Krallar'a karşı yapılacak bu saldırının komutanlığını yapma arzusunda olsa da, Kral Eli Lord Osmund Baratheon bu kararın akıllıca olmayacağı konusunda kralı ikna etti. Sonuçta Kral bu büyüklükteki bir seferin zorluğuna alışık değildi ve kılıç kullanmakta da yetenekli olduğu söylenemezdi. Kral Eli, Yaz Kalesi Trajedisi'nin hemen ardından böyle bir risk almanın çılgınlık olduğunu belirtti ve sonunda Kral Jaehaerys, ordusu savaş giderken kraliçesi ile birlikte Kral'ın Şehri'nde kalmaya ikna oldu. Ordunun komutanlığı Kral Eli olan Lord Osmund'a verildi.

260 FS yılında Lord Osmund emrindeki Targaryen ordusu ile Basamaklar'daki üç adaya çıkarma yaptı ve kanlı Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı başlamış oldu. Savaş bütün adalarda ve kanallarda bütün yıl boyunca sürdü. Üstad Eon'un ''Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı'nda Olanlar'' adlı eseri, bu türde yazılan kitaplar arasında en iyisidir ve kara ile denizde yapılan onlarca savaşın bütün detaylarını içeren muhteşem bir eserdir.

Bu savaşlar içinde ilk büyük kayıp Lord Osmund Baratheon oldu. Westeros'lu komutan Canavar Maelys'in tarafından öldürülmüş, oğlu ve varisi olan Steffon Baratheon'un kollarında son nefesini vermiştir.

Lord Osmund'un ölümü ile birlikte Targaryen ordusunun komutanlığı Kraliyet Muhafızları'nın yeni komutanı Sör Gerold Hightower'a nam-ı diğer Beyaz Boğa'ya geçti. Hightower ve askerleri bir süre çok zorlansalar da savaşın seyrini değiştiren Barristan Selmy adlı genç şövalyeydi zira Sör Barristan Maelys'i birebir mücadelede öldürdü ve savaşı tek bir kılıç darbesi ile bitirerek sonsuz bir şanın sahibi oldu. Canavar Maelys'in ölümü ile birlikte Dokuz Kuruşluk Krallar Westeros'a olan ilgilerini kaybettiler ve kısa sürede kendi topraklarına geri çekildiler. Canavar Maelys, beşinci ve son Karaalev isyancısıydı ve onun ölümü ile birlikte Değersiz Aegon'un kılıcı piç oğluna vererek Yedi Krallık'a musallat ettiği lanet sonunda ortadan kalkmış oldu.

Sör Barristan Selmy ile Canavar Maelys savaşa kilitlenmiş bir halde,

Altı aylık çetin geçen bir mücadeleden sonra Basamaklar ve İhtilaflı Topraklar, Dokuzlar Grubu'nun işgalinden kurtuldu ancak, Tyrosh Tiranı olan Alequp Adarys'in kendi kraliçesi tarafından zehirlenmesi sonunda, Tyrosh'un Archon'luğunun geri kazanılması ise altı yıl sonra gerçekleşecekti. Westeros içinse savaş her ne kadar büyük kayıplar verilse ve acılar çekilse de büyük bir galibiyet ile sonuçlanmıştı.

Savaşın bitişi ile birlikte diyarda tekrar barış dönemi başladı. Her ne kadar savaşkan olmasa da, II.Jaehaerys gayet yetenekli bir yönetici olduğunu kanıtladı ve Beşinci Aegon'un reform çabaları yüzünden hoşnutsuz olan birçok hane ile anlaşmalar yaparak diyardaki dengeyi tekrar kurdu. Ancak iktidarı ne yazık ki kısa sürdü. 262 FS yılında Kral II.Jaehaerys hastalandı ve nefes darlığı şikayeti ile çekildiği odasında vefat etti. Kral öldüğünde otuz yedi yaşındaydı ve Demir Taht'ta sadece üç kısa yıl oturmuştu.

II.AERYS

Üç yıl gibi kısa süre tahta kalan babası Jaehaerys'in 262 FS yılında vefatı sonrasında oğlu Aerys Targaryen tahtı devraldığında daha henüz on sekiz yaşındaydı. Yakışıklı bir delikanlı olan Aerys, Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı sırasında, Basamaklar'da cesurca savaşmıştı ve diğer prensler içinde en çalışkanı veya en zekisi olmasa da, diğerlerinden farklı olarak karşı konulmaz bir karizması vardı. Bu da ona birçok arkadaş kazandırmıştı. Aerys bu özelliğinin yanında kibirli, gururlu ve değişken bir yapıdaydı ve bu özellikler pohpohlayıcılar ve yalakalar için onu kolay hedef yapıyordu lakin Aerys bu kusurlara tahta çıkar çıkarmaz sahip olmamıştır.

Aramızdaki en bilgelerimiz bile, II.Aerys'in günün birinde ne ''Çılgın Kral'' olarak anılacağını ne de saltanatının, Westeros'taki yaklaşık üç yüz yılllık Targaryen hükümdarlığını sonlandıracağını tahmin edebilirdi. Aerys tacını başına koyduğu o 262 FS yılında, Fırtına Burnu'nda Aerys'in kuzeni Steffon Baratheon'ın siyah saçlı ve dinç yapılı Robert adı verilen bir erkek evladı dünyaya geldi. Bu sırada uzaklarda, Kuzey'deki Kışyarı'nda Lord Rickard Stark, Brandon isimli kendi erkek evladının doğumunu kutluyordu. Aynı sene içinde Eddard ismi verilen bir başka Stark daha dünyaya geldi. Bu yeni doğan üç bebek, zamanla büyüyecek ve Targaryenların çöküşünde kritik rol oynayacaklardı.

Tahta çıkan yeni kralın hali hazırda Yaz Kalesi alevleri arasında doğmuş Rhaegar isimli bir veliahtı vardı. Aerys ve kraliçesi Rhaella henüz gençti ve daha birçok çocuk sahibi olacakları öngörülüyordu. Bu konu o zaman çok önemli bir konuydu keza, Benzersiz Aegon'un saltanatı sırasında yaşanan trajediler, Targaryen soy ağacının budanmasına ve geride bir çift yalnız kalmış dal kalmasına sebep olmuştu.

Ancak II.Aerys gayet hırslı ve tutkulu bir gençti. Taç giyme töreni sırasında konuşan Aerys, tek dileğinin Yedi Krallık tarihindeki en muhteşem kral olmak olduğunu ve birgün arkadaşları ve herkes tarafından ''Bilge Aerys'' veya ''Muhteşem Aerys'' olarak anılacağını ilan etti.

Kral II.Aerys Targaryen;

Babasının Küçük Konsey'i çoğunlukla zamanı geçmiş, yaşlı üyelerden oluşmaktaydı. Hatta kimi üyeler V.Aegon döneminde bile konseyde yer almıştı. Kral II.Aerys, geldiği gibi bütün üyeleri görevlerinden azletti ve onların yerine kendi jenerasyonundan lordlar atadı. Bunlar arasında en göze çarpanı, yaşlı ve aşırı derecede ihtiyatlı olan Kral Eli Edgar Sloane'i emekli edip, onun yerine Casterly Kayası veliahtı Sör Tywin Lannister'ı atamasıdır. Böylece yirmi yaşında Kral Eli olan Sör Tywin, Yedi Krallık tarihinde Kral Eli olan en genç şahsiyet ünvanını kazandı. Günümüzdeki birçok tarihçi, ''Bilge'' Aerys'in hayatı boyunca yaptığı en bilgece işin, bu atama olduğunu yazar.

Aerys ile Tywin birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlardı. Tywin Lannister daha çocuk iken Kral'ın Şehri'nde kraliyet yaveri olarak hizmet vermişti. Zamanla Tywin ile Prens Aerys ve bir başka kraliyet yaveri olan Fırtına Burnu'ndan Steffon Baratheon ayrılmaz üçlü olarak anılır oldular. Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı'na Tywin şövalye, Steffon ile Aerys ise yaver olarak katıldı ve bu üç arkadaş cephede omuz omuza savaştılar. Aerys on altı yaşında kendini ispatlayıp şövalyelik kazandığında onu şövalye ilan etme onuru Sör Tywin'e verilmişti. 261 FS yılında Tywin Lannister, babasının en güçlü iki alt lordu olan Tarbeck ile Rayne'lerin başlattığı iki isyanı bastırıp isyancıların hanelerini kurutarak savaş alanındaki yeteneklerini de kanıtlamış oldu. Her ne kadar Tywin'in bu vahşi metodu

bazıları tarafından tenkit edilse de, Lod Tytos zamanında Batı Toprakları'nda hüküm süren kargaşa ve çatışmanın Sör Tywin tarafından tamamen sonra erdirildiğine kimse itiraz edemezdi.

Aerys Targaryen ile Tywin Lannister'ın benzersiz bir ortaklığı olduğunu belirtmek gerekir. Keza genç prens saltanatının ilk dönemlerinde gayet aktif, hayat dolu, müziği, dans etmeyi, maskeli baloları seven ve genç kadınlara düşkünlüğü yüzünden sarayı diyarın her köşesinden gelen bakirelerle doldurmuş biriydi. Kimileri Aerys'in en az Değersiz Aegon kadar metresi olduğunu iddia etse de, IV.Aegon'un aksine II.Aerys sevgililerine karşı ilgisini çok çabuk kaybediyordu. Birçok birlikteliği en fazla iki hafta sürmüş, çok azı ise yarım seneyi görmüştür.

Bütün bunların yanında, Majesteleri'nin aklında büyük projeler de vardı. Taç giyme töreninin üzerinden çok geçmeden Aerys, Basamaklar'ı fethedip kraliyet topraklarına katmak istediğini duyurdu. 264 FS yılında Kışyarı Lordu Rickard Stark'ın onu Kral'ın Şehri'nde ziyaret etmesi, Aerys'in ilgisini Kuzey'e çekti ve Aerys, Sur'un beş yüz elli kilometre kuzeyine bir başka Sur inşa etme ve aradaki toprakları diyarın topraklarına katma planı yaptı. 265 FS yılında ''Kral'ın Şehri'nin kötü görüntüsünden'' rahatsız olan Kral, Karasu Nehri'nin kıyısına tamamen beyaz mermerlerden inşa edilme yeni bir ''Beyaz Şehir'' kurma planından söz eder oldu. 267 FS yılında Braavos'un Demir Bankası ile babasının borç aldığı paraların ödenmesi hususunda yaşanan anlaşmazlık sonrası, dünyanın en büyük savaş filosunu inşa ettirip ''Titan'a diz çöktüreceğini'' ilan etti. 270 FS yılında Güneş Mızrağı'nı ziyaret eden Aerys, Dorne Prensesi'ne, dağların altından geniş su kanalları açarak Yağmur Ormanı'ndan getirilen sular ile Dorne çöllerini''yeşertebileceğini'' söylemiştir.

Bu planların hepsi elbette sözde kaldı ve çoğu bir ay dönümü geçmeden unutulup gitti. Aerys için bu hizmet coşkusu, en az birlikte olduğu sevgililer kadar gelip geçiciydi. Lakin Aerys'in ilk on senesinde Yedi Krallık'ta gelişim ve barış hüküm sürdü. Kral Eli Tywin, çalışkan, azimli, yorgunluk nedir bilmez, aşırı derecede zeki, adil ve acımasız yapısı ile Aerys'in tam zıttıydı. Baş Üstad Pycelle, iki yıl boyunca Küçük Konsey'de Tywin Lannister ile birlikte hizmet verdikten sonra Hisar'a gönderdiği mektupta, ''Tanrılar bu adamı hükmetmesi için özenerek yaratmış,'' diye yazmıştır.

Ve hükmetti de. Kral'ın davranışları zamanla değişmeye başlayınca, diyarın yönetimi gün geçtikçe daha fazla Kral Eli'nin hükmüne girmeye başladı. Tywin Lannister'ın idaresi altında diyar öylesine gelişti ki, Kral Aerys'in bitmek bilmez kaprisleri bile önemsiz hale gelir oldu. Aerys'ten önceki birçok Targaryen'da da bu tür davranışlar baş gösterse de, diyara büyük çaplı bir zarar getirmemişlerdir. Böylece Eski Şehir'den Sur'a kadar herkes herkes, tacı Aerys giyse de, diyarı Tywin Lannister yönetiyor demeye başladı.

Braavos ile II.Jaehaerys arasındaki borç para sorununu çözen, var olan borcu üstlenip kendi kasasından ödeyen yine Tywin Lannister'dı. (Titan'a diz çöktürememiş olması kralın hoşuna gitmemişti elbette.) Tywin'in V.Aegon'dan kalma soyluların haklarını kısıtlayıcı kanunları kaldırması, birçok lordun takdirini kazanmasına neden oldu. Kral'ın Şehri'ne, Lannisport'a ve Eski Şehir'e mal getiren ve mal götüren gemilere uygulanan vergileri düşürdü ve böylece birçok zengin tüccarın desteğini kazandı. Eski yollar tamir edilip, yeni yollar inşa edildi, şövalyelerin ve halkın hoşuna gidecek onlarca şatafatlı turnuva düzenlendi, Özgür Şehirler ile olan ticaret geliştirildi ve ekmeğe talaş karıştan fırıncılar ile at eti satan kasaplar yargılanıp en ağır şekilde cezalandırıldı. Bütün bu çabalar sırasında Tywin'in en büyük yardımcısı Baş Üstad Pycelle olmuştur ve onun yazdığı yazmalar II.Aerys dönemine ışık tutmaktadır.

Lakin bütün bu başarılara rağmen Tywin Lannister çok az kişi tarafından sevilirdi. Rakipleri tarafından gülmeyen, affetmeyen, geri adım atmayan, gururlu ve zalim olarak adlandırılırdı. Sancaktarları ona saygı duymuş, barışta ve savaşta sadakat ile yanında yer alırmıştır ancak hiçbiri Tywin için ''arkadaş'' olmamıştır. Tywin, zayıf iradeli, şişman ve

etkisiz biri olan babası Lord Tytos Lannister'ı hor görmüştür ve herkes tarafından bilindiği gibi de kardeşleri Tygett ve Gerion ile anlaşmazlıklar yaşamıştır. Çocukluğundan beri birlikte gezdiği diğer erkek kardeşi Kevan ve kız kardeşi Genna'ya daha fazla önem verse de bu önem bile sevecenlikten çok ailevi görevi neticesinden kaynaklanmaktadır.

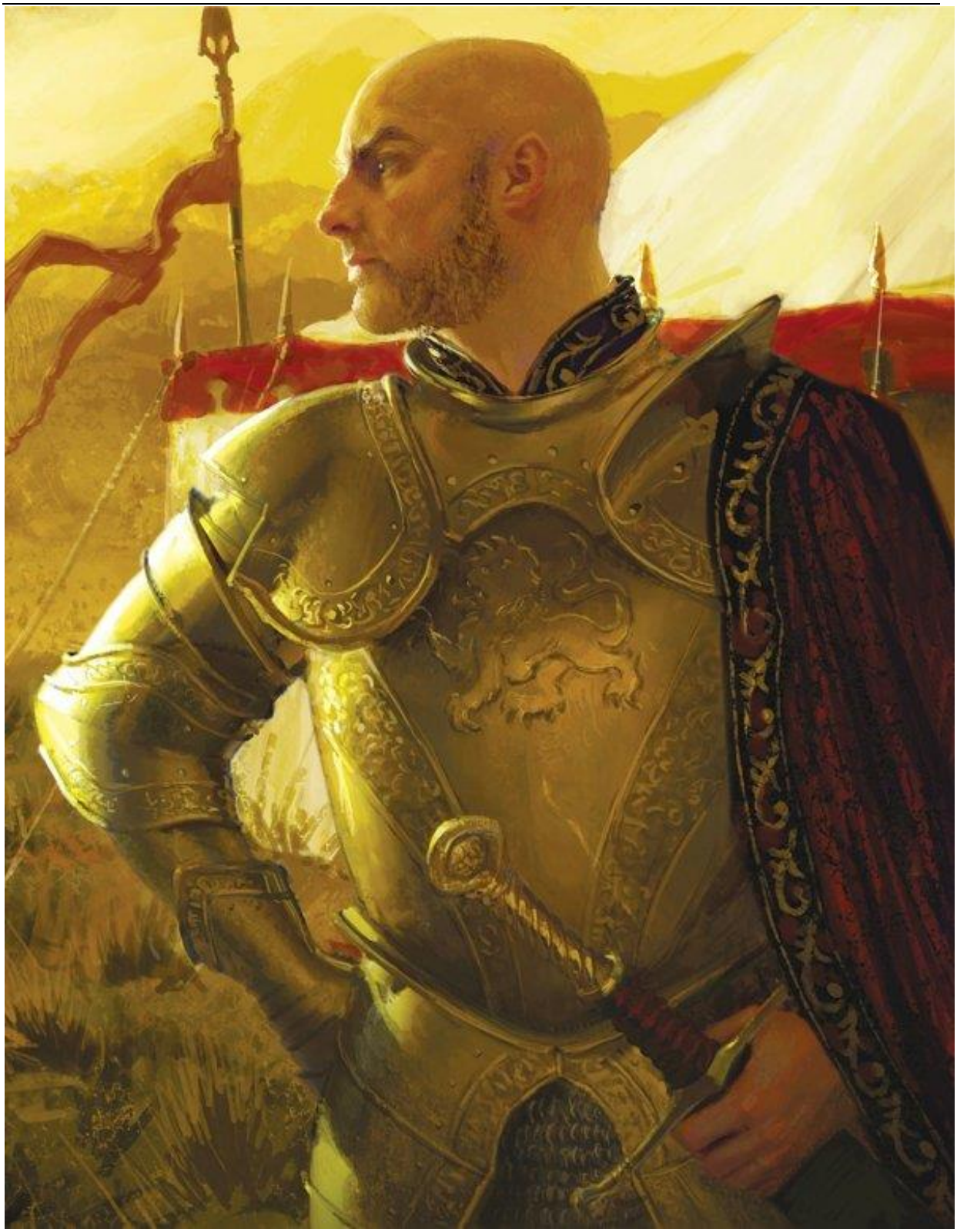
263 FS yılında, Kral Eli sıfatı ile bir yılını doldurduğu sırada Sör Tywin, 259 FS yılında Kral II.Jaehaerys'in taç giyme töreninde Kral'ın Şehri'ne gelip o zamandan beridir Prenses Rhaella'nın refakatçilerinden biri olan güzeller güzeli kuzeni Joanna Lannister ile evlendi. Damat ile gelin birbirlerini Casterly Kayası'na geçirdikleri çocukluklarından beri tanıyorlardı. Her ne kadar Tywin Lannister eşine olan sevgisini halk içinde göstermemiş olsa da, eşine olan sevgisi çok derin ve bitmek tükenmez bir halde olduğu söylenir. ''Zırhın altındaki gerçek Tywin'i sadece Leydi Joanna bilirdi,'' diye yazıyor Baş Üstad Pycelle ve şöyle devam ediyor; ''Tywin'in göstermiş olduğu bütün tebessümler sadece ve sadece Leydi Joanna içindir. Hatta Leydi Joanna'nın yalnızca bir kez değil, üç kez onu güldürdüğüne kendi gözlerim ile şahit oldum!''

Ne yazık ki, Aerys Targaryen ile kız kardeşi Rhaella arasındaki evlilik Tywin Lannister ile eşi Leydi Joanna arasındaki evlilik kadar mutlu mesut değildi. Rhaella her ne kadar kralın ahlaksızlıklarına göz yumar olsa da, kendi değişi ise Aerys'in ''hizmetindeki leydileri fahişelere çevirmesini'' onaylamıyordu. (Joanna Lannister Kraliçe'nin hizmetinden kovulan ne ilk ne de son kişidir.) Kraliçe ile Kral arasındaki gerginlik, Rhaella'nın Aerys'e evlat verememesi ile daha da arttı. 263 ve 264 FS yıllarındaki düşükleri, 267 FS yılında ölü doğan kız çocuğu izledi. 269 FS yılında doğan Prens Daeron sadece altı ay hayatta kalabildi. 270 FS yılında bir başka ölü bebek, 271 FS yılında ise bir başka düşük gerçekleşti. 272 FS yılında yedi aylık doğan Prens Aegon, 273 FS yılında hayatını kaybetti.

Başlarda Majesteleri, keder içindeki Rhaella'yı teselli etmeye çalışsa da, zamanla kralın bu merhameti yerini şüpheye bıraktı. 270 FS yılında, eşinin kendini aldattığını öne süren kral, Küçük Konsey'de ''Belli ki Tanrılar Demir Taht'a bir piçin oturmasına izin vermiyor,'' demiş ve Rhaella'nın bütün düşüklerinin ve ölü çocuklarının kendisinden olmadığını ilan etmiştir. Bu açıklamadan sonra Kral, Rhaella'nın Maegor Kalesi'nden ayrılmasını yasaklamış ve ''ettiği yemine sadık kalıp kalmadığını görmesi için,''Rhaella'nın her gece iki Septa ile uyumasını emretmiştir.

Tywin Lannister'ın bu durum karşısında ne yaptığı bilinmemekle birlikte, 266 FS yılında Leydi Joanna ''sağlıklı ve saçları altınla dövülmüş gibi güzel olan'' biri kız biri erkek ikiz çocuk dünyaya getirmişti. Bu durum Aerys Targaryen ile Kral Eli arasında başlayan gerginliği daha da arttırdı. Majesteleri'nin bu mutlu doğum haberini aldığında;''Görünüşe göre yanlış kadın ile evlenmişim,'' dediği söylenir. Yine de Kral, doğum hediyesi olarak her bebeğe ağırlıkları kadar altın göndermiş ve Tywin'e seyahat edebilecek yaşa geldiklerinde onları Kral'ın Şehri'ne getirmesini emretmiştir. Ayrıca çocuklarla birlikte annelerinin de gelmesi konusunda ısrar etmiş, ''Gelirken annelerini de getir, onun o güzel yüzünü görmeyeli epey zaman geçti,'' demiştir.

Bir sonraki yıl Tywin, altmış dört yaşındaki babası Lord Tytos Lannister'ın ölüm haberini aldı. Verilen bilgilere göre Lord Tytos, metresinin odasına çıkarken, merdivende kalp krizi geçirerek hayatını kaybetmiştir. Lord Tytos'un ölümü ile birlikte Sör Tywin Lannister Casterly Kayası Lordu ve Batının Muhafızı ünvanına sahip oldu. Babasının defin işlerini halletmek ve Batı Toprakları'ndaki karışıklıklarla ilgilenmek için Casterly Kayası'na dönmeyi talep ettiğinde Kral Aerys ona refakat etmeyi tercih etti. Her ne kadar Kraliçe Rhaella'yı Kral'ın Şehri'nde bıraksa da, (Kraliçe o sıralar ölü doğacak olan Prenses Shaena'ya gebeydi) yanına sekiz yaşındaki oğlu Ejderkayası Prensi Rhaegar'ı ve saraydakilerin yarısından fazlasını yanında götürdü. Böylece bir yıl boyunca diyar Kral ile Kral Eli Casterly Kayası'nda ikamet ettiği için, oradan yönetilir hale geldi.

Kral Eli Lord Tywin Lannister;

Küçük Konsey 268 FS yılında Kral'ın Şehri'ne döndüğünde diyarın yönetimi eskiden olduğu gibi devam etti lakin Kral ile Kral Eli arasındaki arkadaşlığın yavaş yavaş dağıldığı gözler önündeydi. Önceden birçok konuda ve tercihte Tywin Lannister'ın yanında olan Kral Aerys, artık Eli ile anlaşmazlık yaşamaya başlamıştı. Özgür Şehirler'den olan Myr ile Tyrosh'a karşı Volantis ambargo savaşı ilan ettiğinde Lord Tywin tarafsız kalmayı

önermiş, Kral Aerys ise Volantislilere altın ve asker yardımı yapmanın daha avantajlı olduğunu söylemiştir. Lord Tywin Blackwood hanesi ile Bracken hanesi arasındaki sınır tartışmasında Blackwoodların lehine karar vermişken, Majesteleri bu kararı yok sayıp tartışma konusu olan değirmeni Lord Bracken'a vermiştir.

Kral Eli'nin şiddetli itirazlarına rağmen Kral Aerys, Kral'ın Şehri ile Eski Şehir limanlarından alınan vergileri iki katına, Lannisport ile diyardaki bütün limanların vergilerini ise üç katına çıkarmıştır. Bunun üzerine küçük lordlardan ve zengin tüccarlardan oluşan bir heyet bu durumu şikayet için Demir Taht'ın önüne geldiğinde ise Aerys, Tywin'i suçlamış ve ''Lord Tywin altın sıçıyor doğru ancak bu aralar kabız olduğu için hazineyi altınla dolduracak başka bir yöntem seçmemiz gerekti,'' demiştir. Belirli bir süre sonra Majesteleri vergileri eski olduğu seviyeye geri çekti ve birçok kişinin takdirini kazandı. Lord Tywin ise günah keçisi olarak kaldı.

Kral Eli ile Kral arasında açılan uçurum aynı zamanda görevlendirmeler konusunda da görülür oldu. Aerys önceleri atamalar, onur nişanları ve veraset konularında Lord Tywin'in isteği doğrultusunda kararlar verirken, 270 FS yılından sonra var olan görevlileri azletmiş, yerine kendi istediği kişileri getirmeye başlamıştır. Batı Toprakları'na mensup hanelerin birçok üyesi , ''El'in adamı olmak'' dışında bir sebep gösterilmeksizin kendilerini saraydan kovulmuş olarak buldu. Onların yerine ise Aerys'in hoşnutluğunu kazanan kimseler atandı. Ancak kralın hoşnutluğunu kazanmak riskli bir işti hele ki Aerys'in güvensizlik sorunu ortaya çıkmış iken. Bunların yanında Kral Eli'nin akrabaları bile Kral'ın Şehri'nde görev alamaz oldu. Lord Tywin Kızıl Kale'nin Savaş Üstadı mevkisine kardeşi Sör Tygett Lannister'ı atamak istediğinde, Kral Aerys bu mevkiyi Sör Willem Darry'ye verdi.

Kral Aerys, diyarda yaygın bir söylenti olan, kendisinin bir kukla kral olduğu ve Yedi Krallık'ın aslında Tywin Lannister tarafından yönetildiği dedikodusundan haberdardı. Bu iddialar kralı aşırı derecede öfkelendirmiş ve Majesteleri bu söylencenin haksız olduğunu ispatlamak ve bu ''aşırı güçlenmiş hizmetkarı'' güçsüzleştirmek, ''göründüğü kadar yüce olmadığını kanıtlamak'' için elinden geleni yapmaya başladı.

272 FS yılında Aerys'in Demir Taht'a çıkışının onuncu yılına münasebeti ile düzenlenen büyük Onuncu Yıl Turnuvası'nda, Joanna Lannister altı yaşındaki Jaime ile Cersei adlı ikiz çocuğu ile birlikte Casterly Kayası'ndan Kral'ın Şehri'ne geldi ve altın saçlı çocuklarını Küçük Konsey'e tanıttı. Bu tanışma sırasında Kral'ın Joanna'ya ''Çocukları emzirmek büyük ve görkemli göğüslerini mahvetti mi?'' diye sorması, Lord Tywin'in aşağılanmasına veya dalga geçilmesine can atan Tywin'in rakiplerini mest etse de, burada aşağılanan Leydi Joanna'ydı. Ertesi gün Tywin Lannister elinde Kral Eli Nişanı ile istifasını sundu lakin Kral bu istifayı kabul etmedi.

II.Aerys, elbette ki Tywin Lannister'ı istediği vakit azledebilir yerine başka bir kişiyi atayabilirdi ancak bilinmeyen bir sebepten ötürü Kral, çocukluk arkadaşını yakınında tutmaya ve küçüklü büyüklü entrikalar ile kuyusunu kazmaya çalışmıştır. Yükselmek isteyen kimseler Kral'ın gözüne girmenin en kolay yolunun ağrı başlı ve asık suraklı Kral Eli ile dalga geçmek olduğunu anladıklarında, Lord Tywin'e yöneltilen aşağılamaların ve alayların sayısı gittikçe artar oldu. Yine de bütün bunlara rağmen Tywin Lannister ağzını açmadı ve aşağılamalara göğüs gerdi.

273 FS yılında Leydi Joanna, Casterly Kayası'nda Lord Tywin'in ikinci erkek evladını dünyaya getirirken vefat etti. Tyrion ismi verilen bebek bodur bacaklı, normalden büyük kafası ve farklı renkli gözleri olan özürlü bir cüce bebek olarak doğmuştu. Kimileri bebeğin aynı zamanda kuyruğunun olduğunu ve Lord Tywin'in emri ile o kuyruğun kesildiğini söylemiştir. Yerel halk bu çirkin yaratığa Lord Tywin'in Kıyameti veya Lord Tywin'in Felaketi adını takmıştır. Doğumu öğrenen Kral Aerys ise; ''Tanrılar bu kadar kibire katlamazlardı doğrusu. Adamın elindeki narin çiçeği alıp yerine bir canavar verdiler ki kendisi en azından biraz alçakgönüllülük kazansın diye,'' demiştir.

Aerys'in bu sözleri, çok geçmeden Casterly Kayası'na yas tutan Lord Tywin'in kulaklarına ulaştı ve sonrasında bu iki adam arasında eskiden kalma arkadaşlık sevgisinden bir eser kalmamış oldu. Duygularını asla başkalarına göstermeyen bir adam olan Lord Tywin, Kral Eli olarak hizmet vermeye ve Yedi Krallık'ın günlük işleri ile ilgilenmeye devam etti. Bu arada Kral ise gittikçe daha fazla dengesizleşmeye, daha fazla şiddet yanlısı olmaya ve daha fazla şüphe duymaya başladı. Böylece Aerys çevresini cömert bir şekilde ödüllendirilen ve duydukları dedikoduları, yalanları ve olası ihanet hikayeleri anlatan casuslarla doldurdu. Bu casuslardan biri Kral Eli'nin kişisel korumalarının başı olan Sör IIyn Payne isimli şövalyenin Yedi Krallık'ı aslında Lord Tywin yönetiyor dediğini rapor etti ve Majesteleri Kraliyet Muhafızları'ndan birini gönderip Sör IIyn Payne'in tutuklattı ve kızgın bir kıskaç ile dilini koparttı.

Kral'ın çılgınlıklarının başlangıç anı, 274 FS yılında Kraliçe Rhaella'nın ikinci erkek evladını dünyaya getirmesine tekabül etmekte. Majesteleri bu haber ile o kadar mutlu olmuş ki, neredeyse gençliğindeki karakterine geri dönüyor gibi görünmüş. Ancak Prens Jaehaerys aynı yıl içinde vefat edince Aerys yeniden çaresizlik içine gömüldü. Kapıldığı öfke nöbeti içinde bebeğin ölümünden bakıcısını sorumlu tuttu ve kadını idam ettirdi. Kısa bir süre sonra ise Kral karar değiştirip Taht'a bağlı şövalyelerden birinin kızı olup Aerys'in metresi olan genç bir kızın Jaehaerys'i zehirlendiğini duyurdu ve kız ile kızın bütün akrabalarını sorgulamak için öldürene kadar işkence yaptı. Bu sorgulama sonunda bütün hepsi prensi zehirlediklerini kabul ettikleri kayıtlara geçmiştir ancak verilen itiraflar büyük ölçüde çelişkilidir.

Bu olay sonrasında Kral Aerys iki hafta boyunca oruç tuttu ve şehri baştan başa geçip Büyük Sept'e kadar pişmanlık yürüşü yaptı. Yüksek Septon ile dua ettikten sonra Majesteleri bundan sonra sadece resmi eşi Kraliçe Rhaella ile birlikte olacağına dair herkesin önünde yemin etti. Yazılanlara inanır isek, Aerys, 275 FS yılındaki o günden sonra kadınlara olan bütün ilgisini kaybetmiş ve ölene kadar ettiği yemine sadık kalmıştır.

Majestelerinin duyurduğu yeni sadakati, Anne'yi memnun etmiş olsa gerek çünkü Aerys'in ettiği yeminden bir sene sonra Kraliçe Rhaella, Aerys'in uzun zamandır dualar ile beklediği ikinci erkek evladı dünyaya getirdi. 276 FS yılında Prens Viserys gayet sağlıklı ve Kral'ın Şehri'nin görüp görebileceği en güzel bebek olarak dünyaya geldi. Her ne kadar Prens Rhaegar on yedi yaşına basmış olsa da, Rheagar'ın erkek kardeşinin doğmasını ve Taht'ın artık iki varisinin olması bütün Westeros tarafından sevinçle karşılandı.

Lakin Viserys'in doğması, II.Aerys'in her zamankinden daha takıntılı ve daha ürkek olmasına sebep oldu. Her ne kadar yeni prens gayet sağlıklı dursa da kral, bebeğin kendisinden önceki kardeşleri ile aynı kaderi paylaşmasından büyük korku duyuyordu. Kraliyet Muhafızları günün her saati bebeğin başında nöbet bekliyor, Prens Viserys'e Kral'ın emri olmaksızın Kraliçe bile el süremiyordu. Kraliçe sütten kesildiğinde, Aerys prensi emzirecek olan süt annenin memelerine zehir sürülüp sürülmediğini anlaşılması adına kadının memelerinin önce kendi çeşnicisi tarafından emilmesi emrini verdi. Diyarın dört bir yanından yeni doğan prense hediyeler yağdığında kral, zehirli veya lanetli olabilecekleri süphesi ile bütün hediyeleri avluda toplatıp yaktırdı.

Aynı yılın sonlarına doğru Lord Tywin Lannister belki de sonucunu düşünmeden, Prens Viserys'in doğumunu kutlama vesilesi ile Lannisport'ta büyük bir turnuva yapacağını duyurdu. Bu haraket belki de Kral ile tekrardan uzlaşmak için düzenlenmişti ve turnuva ile birlikte Lannister hanesinin ne kadar güçlü ve varlıklı olduğu da bütün diyarın gözleri önüne serilecekti. Kral Aerys ilk başta bu turnuvaya iştirak etmeyi reddetti ancak sonradan yumuşayarak daveti kabul etti. Kraliçe ile yeni doğmuş prens ise Kral'ın Şehri'nde kaldı.

Orada, Casterly Kayası'nın serin gölgesinde yüzlerce önemli lordun yanında kendisine ayrılmış tahta oturan Kral Aerys, yeni şövalye ilan edilmiş oğlu Prens Rhaegar'ın Tygett

ve Gerion Lannister'ı atından düşürmesini şevkle izledi. Hatta Prens Rhaegar cesur Sör Barristan Selmy'yi de atından düşürdü ancak şampiyonluk maçında yeni Kraliyet Muhafızı ilan edilen Sör Arthur Dayne'e nam-ı diğer Sabahın Kılıcı'na mağlup oldu.

Belki de Majesteleri'nin içinde bulunduğu bu mutlu andan yararlanmak isteyen Lord Tywin, aynı gece Aerys'e, veliaht prensin artık evlenme ve kendisine ait veliahtlar yapma yaşına geldiği bu yüzden de Prens Rhaegar'ın kendi kızı Cersei ile evlendirilmesi teklifini sundu. Aerys ise bu teklifi çok kaba bir şekilde reddedip, Tywin'in iyi ve değerli bir hizmetkar olduğunu ancak, ne olursa olsun yine de bir hizmetkar olduğunu belirtti. Bununla birlikte Kral, Lord Tywin'in oğlu Jaime'nin Prens Rhaegar'ın yaverliğini yapmasına izin vermedi. Bu onur Kral Eli ve Lannister hanesi ile hiçbir bağı ve arkadaşlığı olmayan kimselere bahşedildi.

Bu zamanlarla birlikte II.Aerys Targaryen'ın yavaş yavaş çılgınlığa kaydığına tanık olunsa da, Majesteleri'ni asıl delilik kuyusuna iten 277 FS yılında gerçekleşen Duskandale Muhalefeti'dir.

Antik bir liman şehri olan Duskandale, Yüz Krallık döneminde birçok kralın ana karargahı olmuştur. Bir zamanlar Karasu Körfezi'nin en önemli limanı olan şehir, Kral'ın Şehri büyüyüp geliştikçe elinde bulundurduğu varlığı ve ticaret kapasitesini kaybetmeye başlamıştı ve şehrin lordu olan genç Denys Darklyn bu kaybedişe artık dur demek istiyordu. Lord Darklyn'in yaptığı hareketi neden yaptığı ile ilgili birçok tartışma ve yazı bulunmaktadır ancak büyük çoğunluğu Lord Darklyn'in Myrli eşi Leydi Serala'nın bu olayda büyük pay sahibi olduğunu belirtmektedir. Ona karşı olanlar bütün suçu Leydi Serala'ya atmış hatta ona ''Süslü Yılan'' lakabı bile takmışlardır ve Leydi'yi Lord Darklyn'i krala karşı kışkırtmayla suçlamışlardır. Leydi Serala'yı savunanlar ise asıl aptallığın Lord Denys'in kendisinde olduğunu, bütün suçun Leydi Serala'ya atılmasının basitçe yabancı diyarlardan gelip yabancı tanrılara inanması neticesinde ortaya çıktığını söylemektedirler.

Lord Denys'in arzusu, krallığın Duskandale'e yıllar önce Dorne'e bahşettiği gibi bir özerklik anlaşması verilmesini sağlamaktı ve sorunların başlangıcı da bu arzu oldu. Lord Denys'e göre krallıktan istediği şey öyle çok büyük bir istek de değildi çünkü büyük ihtimalle Leydi Serala'nın da ona söylediği gibi bu tür ayrıcalık sözleşmeleri Dar Deniz Ötesi'nde gayet yaygındı. Yine de Lord Tywin'in böyle bir ayrıcalık verilmesinin diyar için tehlikeli olabileceği korkusu neticesinde, Lord Darkyln'i nazikçe reddetmesi gayet anlaşılabilir bir durumdur. Önerisinin reddedilmesi Lord Darklyn'i öfkeye, o öfke de anlaşmayı kapabilmek için yeni ve daha aptalca bir planı uygulamaya itti.

Duskandale Muhalefeti gayet sessiz bir şekilde başladı. Lord Denys, Lord Tywin ile Aerys'in arasındaki ilişkinin dalgalanmaya başladığını görerek, ödemesi gereken vergileri ödemek yerine, Kral'ı Duskandale'e davet edip taleplerini direkt olarak Aerys'in kendisine söyleme isteğinde bulundu. Her ne kadar Kral Aerys'in böyle bir daveti kabul etmesi imkansız gibi görünse de, Lord Tywin Aerys'e en sert şekilde ve mantıklı sebepler ile gitmemesini tavsiye ettiğinde, Kral daveti kabul etmeyi seçti. Küçük Konsey'i ve Baş Üstas Pycelle'i bilgilendiren Aerys, var olan bu sorunu ilk elden çözeceğini ve isyancı Darklyn'e bizzat kendisinin diz çöktüreceğini belirtti.

Lord Tywin'in tavsiyesine uyanmayan Kral, yanında Kraliyet Muhafızları'ndan Sör Gwayne Gaunt'un komutasındaki küçük bir birliğin refakati ile birlikte Duskandale'e doğru yola çıktı. Ancak davetin Targaryen kralının körü körüne içine düşeceği bir tuzak olduğu aşikardı. Aerys yanındaki korumalar ile birlikte yakalandı ve birçok adamı ki içinde Sör Gwayne de vardır, Kral'ı korumaya çalışırken öldürüldü.

Duskandale'den gelen bu habere ik verilen tepki şaşkınlık, ardından da öfke seli oldu. Birçokları ani bir saldırı ile şehrin alınıp Kral'ın kurtarılmasını ve bu ağır hakareti gerçekleştiren inyancıların acımasızca cezalandırılmasını önerdi. Ancak Duskandale sağlam surlara çevriliydi ve Darklyn hanesinin antik kalesi Dun Kalesi direkt olarak limanı

görmesi şehrin alınmasını daha da zorlaştırıyordu. Bu yüzden kaleyi savaş ile almak kolay bir görev olmayacaktı.

Lord Tywin, ordu toplamak için dört bir yana haberciler ve kuzgunlar yollarken, bir taraftan da Darklyn'lere Aerys'i serbest bırakmalarını emretti. Lord Denys ise bu emre karşılık, eğer kale surlarını yıkmak için en ufak bir teşebbüste bulunulursa Majesteleri'ni infaz edeceğini bildirdi. Her ne kadar Küçük Konsey üyeleri, hiçbir Westeros evladının böylesine iğrenç bir suça cesaret edemeyeceğini söylese de Lord Tywin risk almak istemedi. Bunun yerine yeterli büyüklükte bir ordu ile Duskandale'i karadan ve denizden kuşatıp abluka altına aldı.

Abluka altına alınmış Dunkandale;

Kraliyet Ordusu kalesinin önüne konuçlanan ve erzak gelişi kesilen Lord Darklyn'in azmi yavaş yavaş yok olmaya başladı. Anlaşmak için birçok istekte bulunsa da, Lord Tywin onun isteklerini reddetmiş, onun yerine ilk mektubunda yazdığı gibi kale ile şehrin koşulsuz teslim olmasını ve Kral'ın serbest bırakılmasını talep etmiştir.

Muhalefet altı aydan uzun sürdü ve Duskandale surları içindekilerin moralleri, kilerlerindeki ve ambarlarındaki erzaklar gibi tükenmeye başladı. Yine de Dun Kalesi içine sıkışmış Lord Denys, Lord Tywin'in çözülmesinin ve ona daha iyi bir anlaşma sunmasının ana meselesi olduğundan kesinlikle emindi.

Ancak Lord Tywin'i tanıyanlar için Tywin'in sorunları nasıl çözdüğü gayet bilinen birşeydi. Kral Eli, Duskandale'e elçi göndererek son talebini bildirdi. Eğer talebi birkez daha reddolursa, kaleye zorla girip kale içinde yaşayan genç, çocuk, yaşlı, kadın demeden herkesin kılıçtan geçirileceği sözünü verdi. (Kimileri Lord Tywin'in ültimatom vermek amacı ile kendi şarkıcısını gönderip Lord Denys ile Süslü Yılan'a ''Castamere Yağmurları'nı'' çaldırdığını söylese de o dönem tutulan kayıtlarda böyle bir bilgi geçmemektedir.)

Küçük Konsey'in çoğunluğu Kral Eli'nin bu kararını desteklese de, geri kalanları bu karara

karşı çıktı. Lord Tywin'in bu saldırı kararı, kesinlikle Lord Darklyn'i Kral Aerys'i infaz etmeye zorlayacaktı. Kayıtlarda Lord Tywin'in; ''Yapar veya yapmaz orası belli değil. Ancak olur da yaparsa, yanımızda ondan daha iyi krallık yapacak biri var,'' dediği ve elini kaldırıp Prens Rhaegar'ı gösterdiği geçer.

Tarihçiler, burada Lord Tywin'in asıl niyetinin ne olduğu konusunda tartışma içindedirler. Gerçekten Lord Darklyn'in geri adım atacağından emin miydi? Yoksa içten içe Aerys'in ölmesine aracı olarak Demir Taht'a Prens Rhaegar'ın çıkması arzusunda mıydı?

Bu soruların gerçek cevabını şükürler olsun ki alamadık keza Kraliyet Muhafızları'ndan Sör Barristan Selmy imkansız olanı gerçekleştirdi. Sör Barristan, şehre gizlice girip, Dun Kalesi'ne sızarak kralı güvenli bir şekilde kaçırabileceği söyleyerek görev talep etti. Selmy gençliğinden beri ''Cesur'' lakabı ile anılıyordu ancak Lord Tywin'e göre bu görev cesaret ile deliliğin sınırlarında gezmekteydi. Yine de Sör Barristan'ın cesaretine ve yiğitliğine saygı duyan Lord Tywin, şövalyeye bir gün mühlet verdi ve eğer başaramaz ise kaleye saldıracağını söyledi.

Sör Barristan'ın Kral'ı kurtarışı ile ilgili şarkılar sayıca çoktur ve başkaları için yazılan diğer yiğitlik şarkılarından ayrı olarak sözlerinde tek bir abartı bile yoktur. Sör Barristan gerçekten de gecenin karanlığında çıplak elleri ile surlara tırmanmış, kendine bir dilenci süsü vererek Dun Kalesi'ne ulaşmıştır. Ve yine, Dun Kalesi'nin duvalarına tırmanmayı başardığı, surdaki nöbetçiyi alarmı çalmasına müsade etmeden öldürdüğü gerçektir. Sonrasında cesareti ve gizlenme yeteneği ile Sör Barristan Kral'ın tutulduğu zindana giden yolu buldu. Sör Barristan, Aerys Targaryen'i zindandan çıkarana kadar Kral'ın yokluğu nöbetçiler tarafından fark edilmişti ve bir anda çığlıklar ve koşuşturmalar başladı. Ve o anda Sör Barristan'ın içindeki vatan sevgisi ve kahramanlık güdüsü tam olarak ortaya çıktı çünkü kralını veya kendisini düşmana teslim etmek yerine ayağa kalkıp savaşmayı tercih etti.

Sadece savaşmadı da, ilk hamleyi yapan da o oldu. Lord Darklyn'in eniştesi ve Savaş Üstadı olan Sör Symon Hollard ve onunla birlikte gezen iki korumayı habersiz yakalayıp hepsini öldüren Sör Barristan aynı zamanda Hollard'ın elinde can veren yeminli kardeşi Sör Gwayne Gaunt'un da intikamını almış oldu. Sonrasında yanında Kral ile birlikte ahırlara doğru koşan Sör Barristan, önüne çıkan her askeri öldürerek atlardan birini alıp kale kapısı kapanmadan yanında Aerys ile birlikte Dun Kalesi'nden dışarı çıktı. Sonrasında onları bekleyen ise, Duskandale sokaklarında yaptıkları koşuşturmaydı keza borular ve davulların sesleri kalede çalınan alarmlarla karışmış, Lord Tywin'in okçuları kaleyi müdafaa eden askerleri temizlemeye başlamıştı.

Kral'ın güvenli bir şekilde kaleden çıkarılması, Lord Darklyn'e teslim olmaktan başka bir çare bırakmamıştı ancak o bile Kral'ın alacağı acımasız intikamı aklından geçirmemiştir. Darklyn ile ailesi zincirlenmiş bir şekilde Majesteleri'nin huzuruna çıkarıldığında Aerys sadece onların değil, Duskandale sınırları içinde ikamet eden amcalarının, teyzelerinin ve hatta uzaktan kan bağı olan herkesin infazını emretti. Hatta kız tarafından akrabaları olan Hollard hanesi bile yakalanıp yok edildi. Sadece Sör Symon'ın genç yiğeni Dontos Hollard affedildi çünkü Sör Barristan'ın bizzat merhamet dilenmesi Kral Aerys'e geri adım attırmıştı. Ancak Leydi Seralla'nın ölümü diğerlerinin yanında en acımasız olanıydı. Aerys, Süslü Yılan'ın önce dilini ve üreme organını koparttırdı ve sonra canlı canlı yaktırdı. (Yine de düşmanları şehri ve Darlynleri yok ettirdiği için bu tür bir ölümün onun için az olduğunu söyler.)

Kral II.Aerys'in Darklynlerin infaz emrini verme anı;

Duskandale'deki tutsaklığı, II.Aerys Targaryen'ın geride kalan akıl sağlığını da alıp götürdü. O günden itibaren Aerys'in çılgınlıkları her yıl daha da katlanarak arttı. Tutsakken Darklynler ona kötü davranmış, hakaretler etmiş, üzerindeki kraliyet elbiselerini çıkarıp atmış, hatta ve hatta el kaldırma cürretine bulunmuşlardı. Aerys serbest kaldıktan sonra hiçkimsenin, kendi uşaklarının bile ona dokunmasına izin vermedi. Yıkanmasına izin vermediği saçları uzayıp karmakarışık bir hal aldı ve kestirmediği tırnakları uzayıp adeta acayip şekilli birer sarı pençelere dönüştü. Yakınında kendisini korumaya yeminli olan Kral Muhafızları'nın kılıçları dışında keskin bir alet bulundurulmasını yasakladı ve verdiği kararlar gittikçe daha zalimce ve ağır olmaya başladı.

Kral'ın Şehri'ne sağ salim dönüldükten sonra majesteleri, özellikle Tywin Lannister'ın yanında iken daha garipleşti ve önündeki dört yıl boyunca Kızıl Kale'den dışarı adım atmayı reddederek kendini, kendi kalesinin içine hapsetti. Aklındaki şüpheler daha da artarak kendi öz oğlu ve varisi olan Rhaegar'a kadar uzandı. Kendini inandırdığı düşünceye göre, Tywin Lannister ile Prens Rhaegar Aerys'i Duskandale'de katletmek için anlaşmışlardı. Kaleye saldırmakla, Lord Darklyn'in Aerys'i infaz etmesine zorlamayı, Aerys'in ölümü ile de Rhaegar'ın Demir Taht'a çıkıp Lord Tywin'in kızı ile evlenmesini planlamışlardı.

Bu sözde planı bozmak için çabalayan Kral Aerys, bir diğer çocukluk arkadaşı olan Fırtına

Burnu'ndan Lord Steffon Baratheon'a döndü ve onu Küçük Konsey üyesi yaptı. 278 FS yılında Kral, Lord Steffon'ı Dar Deniz Ötesi'ndeki Eski Volantis'e yolladı ve görev olarak ''Eski Valyria kanına sahip asil bir aileden olma'' uygun bir gelin bulmasını emretti. Majesteleri'nin bu görevi Kral Eli Lod Tywin'e veya varisi Prens Rhaegar yerine Fırtına Burnu Lordu'na vermesi dedikoduları da beraberinde getirdi. Söylentilere göre, eğer Lord Steffon verilen görevde başarılı olur ise, Kral onu yeni Kral Eli olarak atayacak, Lord Tywin ise görevden azledilip tutuklanacak ve vatana ihanete teşebbüsten yargılanacaktı. Ve elbette ki bu durumdan hoşnut olacak epey bir lord olacaktı.

Lakin Tanrıların başka bir planı vardı. Steffon Baratheon kendisine verilen görevi başaramadı ve Volantis'ten dönüş yolunda gemisi Gemi Kıran Körfezi'nde battı. Steffon Baratheon ile eşinin içinde bulunduğu geminin batışına Lord Steffon'un Robert ile Stannis adındaki iki evladı Fırtına Burnu'nun surlarından şahit oldular. Ölüm haberleri Kral'ın Şehri'ne geldiğinde ise Kral Aerys öfke nöbeti geçirdi ve Baş Üstad Pycelle'e Tywin Lannister'ın aklındaki düşüncelerden bir şekilde haberdar olduğunu ve bu yüzden Lord Baratheon'ı öldürttüğünü söyledi. Baş Üstad Pycelle Kral'ın; ''Eğer onu görevinden azledersem, beni de öldürür,'' dediğini de not düşmüştür.

Yıllar ilerledikçe, Kral'ın çılgınlıkları da derinleşti. Her ne kadar Tywin Lannister Kral Eli olarak görevine devam etse de, Aerys onu sadece bütün yedi Kraliyet Muhafızı da yanındayken huzuruna kabul ediyordu. Yerel halkın ve lordların onu öldürmek için komplolar kurduğuna kendini inandıran Aerys, bu komplolara oğlu Rhaegar ile Kraliçe Rhaella'nın da destek verebileceği korkusu ile Dar Deniz Ötesi'ndeki Pentos'tan kendisine Muhbir Başı'lık yapacak Varys isimli bir hadımı getirtti. Ona göre Westeros içinde ne ailevi yönden ne de arkadaşlık yönünden bir bağı olan bir kimsenin sözlerine gerçekten güvenilebilirdi. Varys kısa süre sonra kraliyet hazinesini kullanarak yarattığı bilgi ağı yüzünden yerel halk arasında ''Örümcek'' lakabı ile anılır hale geldi ve Aerys'in iktidarının sonuna kadar Kral'ın yanı başında oturup kulağına bilgiler fısıldadı.

Duskandale olayı sonrasında Kral, kendinden önceki atalarının da takıntısı olan ejderha ateşine takıntısı daha da artar hale geldi. Aerys'e göre, eğer kendisinin bir ejderhası olsaydı, Lord Darklyn ona karşı çıkmayı aklından bile geçiremezdi. Lakin Ejderkayası mahzenlerindeki ejderha yumurtalarından ki kimisi artık taşlaşmış bir haldeydi, ejderha üretme çabaları sonuçsuz kaldı.
Bu umutsuzluk içinde Aerys yüzünü, ejderha ateşinin yakın akrabası olarak nitelendirilen parlak yeşil renkli ve uçucu bir madde olup çılgınateş olarak nitelendirilen maddenin gizli formülünü bilen antik Simyacılar Locası'na döndü. Kral'ın ateşe karşı ilgisi büyüdükçe, Ateş Üstadları da sarayın vazgeçilmezleri arasında girdi. Yıl 208 FS'yı gösterdiğinde II.Aerys hainleri, komplocuları ve katileri asmak veya kellesini almak yerine canlı canlı yakmaya başladı. Kral'ın bu ateşli infazlardan aldığı zevk o kadar fazlaydı ki Aerys, Simyacılar Locası'nın Baş Üstadı Rossart'ı Küçük Konsey'e alıp lord ünvanı verdi.

Bu arada Kral Aerys, kendi oğlu ve varisinden daha da soğur hale gelmişti. 279 FS yılının başlarında Ejderkayası Prensi Rhaegar Targaryen, Dorne Prensi Doran Martell'in narin kız kardeşi Prenses Elia Martell ile resmi olarak nişanlamıştı. Nişanın ertesi senesi Rhaegar ile Elia, Kral'ın Şehri'ndeki Baelor Septi'nde görkemli bir düğün ile evlendiler ancak II.Aerys bu düğüne katılmadı. Aerys, Küçük Konsey'e eğer Kızıl Kale'den dışarı adım atar ise, yanında Kraliyet Muhafızları olsa bile hayatına kastedilmesinden korktuğunu söyledi. Kendisi ile birlikte Prens Viserys'i de oğlunun düğününe göndermedi.

Prens Rhaegar ile yeni eşi kendilerine kale olarak Kızıl Kale yerine Ejderkayası'nı seçince, Yedi Krallık'ın her köşesinde dedikodular yükselmeye başladı. Kimileri Prens'in babasını tahttan indirmek için darbe planları yaptığını iddia etti, kimileri ise Kral Aerys'in Rhaegar'ı evlatlıktan reddedip yerine Viserys'i varis ilan edeceğini söyledi. Kral Aerys'in ilk torunu olan Rhaenys ismi konulan bebeğin 280 FS yılında Ejderkayası'nda doğması bile baba ile oğul arasındaki buzları çözemedi. Prens Rhaegar yeni doğan kızını Kızıl Kale'ye getirip anne ve babasına takdim ettiğinde Kraliçe Rhaella bebeği sevgi ile kucaklamış, Kral Aerys

ise bebeğin ‘’fazla Dornelu kokmasından’’ şikayet edip ne bebeğe dokunmak ne de kucağına almak istemiştir.

Bütün bu yaşananların gölgesinde Lord Tywin Lannister Kral Eli olarak hizmet etmeye devam ediyordu. Baş Üstad Pycelle onun için, ‘’Lord Tywin’in sarayda adeta görünmez gibiydi ve hiçbir Kral onun kadar çalışkan ve yetenekli bir Kral Eli’nde sahip olmamıştır,’’ diye yazmaktadır. Steffon Baratheon’un ölümü ile saraydaki yerini sağlamlaştıran Lord Tywin ise, güzeller güzeli kızı Cersei’yi saraya getirtecek kadar ileri gitmişti.

281 FS yılında, yaşlı Kraliyet Muhafızı Sör Harlan Grandison uykusunda vefat edince, Lord Tywin ile Kral Aerys arasındaki gergin ipler sonunda kopma noktasına geldi. Çünkü Majesteleri boşa çıkan beyaz pelerini Lord Tywin’in en büyük oğlu Jaime’ye vereceğini açıklamıştı.

On beş yaşında olan Sör Jaime Lannister hali hazırda bir şövalyeydi ve ona bu onuru bahşeden ise çokları tarafından diyarın en yiğit savaşçısı olduğu dile getirilen Sör Arthur Dayne nam-ı diğer Sabahın Kılıcı’ydı. Jaime bu şövalyeliği Sör Arthur’un Kral Ormanı Kardeşliği olarak bilinen kaçaklar grubuna karşı yürüttüğü mücadele sırasında kazanmıştı ve hiçkimse onun savaşçı yeteneklerinden şüphe etmiyordu.

Lakin Sör Jaime aynı zamanda Lord Tywin’in veliahtıydı ve Lord Tywin’in diğer oğlunun özürlü bir cüce olduğu düşünüldüğünde Lannister soyunu devam ettirme umutlarının hepsi Sör Jaime’de toplanıyordu. Daha da önemlisi, Kral bu kararını açıklamadan hemen öncesinde Lord Tywin gizli gizli, oğlu Jaime için hanesine büyük yarar sağlayacak bir evlilik görüşmesinde bulunmuştu. Tam bu anda Kral Aerys’in Jaime’yi Kraliyet Muhafızı ilan etmesi, Lord Tywin’i çok zor bir duruma düşürdü.

Yine de Baş Üstad Pycelle’in yazdıklarına göre, Kral II.Aerys Sör Jaime’yi Kraliyet Muhafızı ilan ettiğini Lord Tywin’e bildirdiğinde, lordumuz tek dizinin üstüne çöküp hanesine böyle bir onur bahşettiği için Kral’a teşekkür etmiş. Sonrasında ise hastalığını öne sürerek Kral Eli makamından ayrılmak istediğini bildirmiştir.

Kral Aerys bu isteği memnuniyet ile yerine getirdi. Lord Tywin hiç vakit kaybetmeden Kral Eli nişanını teslim edip kızı ile birlikte saraydan ayrıldı ve Casterly Kayası’na doğru yola çıktı. Kral ise Kral Eli olarak onun yerine yaşlı ve yalaka olduğu bilinen ve Kral’ın her şakasına sesli bir şekilde gülmesi ile ünlenmiş Lord Owen Merryweather’ı atadı.

Majestelerinin ise Pycelle’e, bundan böyle tacı giyenin aynı zamanda Yedi Krallık’ı da yönettiğini herkes anlayacak dediği söylenir.
Aerys Targaryen ile Tywin Lannister çocukken tanışmış, Dokuz Kuruşluk Krallar Savaşı’nda omuz omuza savaşıp yaralanmış ve Yedi Krallık’ı birlikte yirmi yıla yakın bir süre refah dolu bir şekilde yönetmiş olmalarına rağmen, bu uzun süreli ortaklıkları 281 FS yılında sona ermişti.

Kısa süre sonra Lord Walter Whent, bakire kızının isim yıl dönümü adına kalesi Harrenhal’da büyük bir turnuva düzenleyeceğini duyurdu. Kral II.Aerys ise bu turnuvayı Sör Jaime Lannister’ın Kraliyet Muhafızları’na katılışının resmi duyurusunu yapmak için iyi bir fırsat olduğunu düşündü. Ancak bu düşünce Çılgın Kral’ın ve Yedi Krallık’taki üç yüz yıllık Targaryen hükümdarlığının sonunu getirecek zincirleme olayların başlangıcı olacaktı.

EJDER'LERİN ÇÖKÜŞÜ

YALANCI BAHAR YILI

Prens Rhaegar, kış güllerinden olan demeti Lyanna Stark'a uzatırken,

Westeros'un tarihinin yazılı olduğu yazmalarda 281 FS yılı, Yalancı Bahar Yılı olarak bilinir. İki yıldır süregelen kış sonucu toprakların üzeri buz bağlasa da sonunda karlar erimeye, ağaçlar yeşillenmeye ve günler uzamaya başlamıştı. Her ne kadar beyaz kuzgunlar uçuşmaya başlamasa da Eski Şehir'deki Hisar'ın üstadları kışın artık sona erdiğine inanmıştı.

Bir yandan güneyden sıcak rüzgarlar eserken, bir yandan da Yedi Krallık'ın her köşesinden lordlar ve şövalyeler, Benzersiz Aegon'un zamanından beri yapılmış en büyük en muhteşem turnuva olacağı vaadedilen Lord Whent'in Tanrı Gözü yakınındaki turnuvasına katılmak için Harrenhal'a doğru yol almaya başladı.

Harrenhal surları içinde olan olayların birçok kaydı ve ilk elden şahidi olmasından ötürü bu turnuva hakkında epey bir bilgiye sahibiz. Yine de Yedi Krallık'ın en muhteşem şövalyeleri birbirleri mücadele ederken ve Kara Harren'ın lanetli kalesinin salonlarında, çadırlarında ve odalarında toplanmış lordların daha tehlikeli oyunlar oynadığı bu turnuva hakkında hiçbir zaman öğrenemeyeceğimiz şeyler de var.
Lord Whent'in turnuvası hakkında birçok efsane ortaya çıkmıştır. Entrikalar, komplolar, ihanetler, isyanlar, atamalar, dinsizlikler, sırlar, gizemler ve daha niceleri. Lakin gerçekleri bilenlerin sayısı bir avucu geçmeyecek sayıdadır ve o kişilerin bazıları bu fani dünyadan göçüp gitmişken, geride kalanlar ise sonsuza kadar susmayı tercih etmiştir. Bu

tarihi turnuvayı incelemek isteyen dürüst bir tarihçi kesinlikle somut kanıt ile taraflı düşünceyi birbirinden ayırmalı ve bilenen gerçeklerle tahmin edilenler, şüphelenilenler, inanılanlar ve söylentiler arasına keskin bir çizgi çekmelidir.

Somut olarak bilinenler şunlardır: Turnuvanın 280 FS yılının sonlarına doğru Harrenhal Lordu Walter Whent tarafından resmi olarak duyurulmasından kısa süre önce, Lord Whent'in Kraliyet Muhafızı olan küçük kardeşi Sör Oswell Whent abisini ziyarete gelmişti. Duyurulan turnuvanın eşi benzeri olmayacak muhteşemlikte bir etkinlik olacağı ortadaydı keza Lord Whent, Kral Aerys'in tahttaki onuncu yılını kutlama münasebeti ile Lord Tywin Lannister tarafından Lannisport'ta düzenlenen Onuncu Yıl Turnuvası'nda verilen ödüllerin üç katını vereceğini açıklamıştı.

Çoğu kimse Whent'in bu kararının eski Kral Eli'nin itibarını geçmek ve hanesinin ne kadar varlıklı olduğunu göstermek amacı taşıdığını düşündü. Ancak geride kalanlar ise bu turnuvanın entrikadan başka birşey olmadığını ve Lord Whent'in bir piyondan farksız olduğuna inanmıştı. Bunu iddia edenler kanıt olarak Lord Whent'in bu kadar muhteşem ödülleri karşılayabilecek serveti olmadığını ve kesinlikle birilerinin adını gizleyip el altından Lord Whent'i finanse ederek Harrenhal Lordu'nun bu muhteşem turnuvanın sahipliğinden gelecek şanı almasına yardım ettiğini öne sürdü. Elimizde bu sözde ''karanlık kişi'' hakkında en ufak bir kanıt olmamasına rağmen bu düşünce günümüzde bile kabul görmektedir.

Eğer böyle bir ''karanlık kişi'' var ise bu kişi kimdi ve neden bu turnuvadaki etkisini saklamayı seçmişti? Yıllar boyu ortaya düzinelerce isim atılmasına karşın o isimler arasından sadece bir tanesi gerekli ilgiyi uyandırmıştır ve o kişi de Ejderkayası Prensi Rhaegar Targaryen'dır.

Eğer bu söylenceye inanır isek, Prens Rhaegar Lord Walter'ın kardeşi Sör Oswell'i aracı kullanarak Lord Walter'ı böyle bir turnuva düzenlemeye ikna etmiştir. Harrenhal'a olabildiğince fazla lordu ve şövalyeyi çekmek için Prens, Lord Whent'i finanse ederek büyük ödüllerin verileceğini ilan ettirmiştir. Söylenir ki Prens'in aslında turnuva ile ilgisi ve alakası yoktu onun asıl amacı diyarın her köşesinden olabildiğince fazla lordu ve şövalyeyi bir araya getirerek adeta gayriresmi bir Büyük Konsey oluşturmak, böylece de çılgınlıkları ayyuka çıkmış babası Kral II.Aerys ile nasıl bir yol izleneceğini ve olası bir naiplik dönemi ilanını veya tahttan feragatini tartışmak amacındaydı.

Eğer gerçekten de turnuvanın asıl amacı buysa, Rhaegar Targaryen'ın oynadığı oyun, çok tehlikeli bir oyundu. Her ne kadar çokları Aerys'in delirdiğini düşünüyor olsa da, çoğunluğun Aerys'in tahtan indirilmesine karşı çıkacağı kesindi. Aerys'in kaprisleri ile birlikte birçok lord hali hazırda büyük servet ve güç kazanmışken, başa Prens Rhaegar'ı geçirip bütün bu ayrıcalıkları yitirmeyi göze alamazlardı.

Çılgın Kral kendisine karşı düşman olduğunu düşündüğü kimselere karşı aşırı derecece zalim olsa da, aynı zamanda makamlar, onurlar, topraklar ve altın konusunda aşırı derecede savurgan olabiliyordu. II.Aerys'in dört bir yanını saran pohpohlayıcı lordlar kralın çılgınlıklarından çok çok fazla gelir sağlamışlardı ve olası her fırsatta Prens Rhaegar'ı kötüleyerek babasının oğluna duyduğu şüpheleri alevlendirmeye çalışıyorlardı.

Çılgın Kral'ın taraftarlarının başını Küçük Konsey'deki lordlar çekmekteydi: Hazine Başı Qarlton Chelsted, Donanma başı Lucerys Velaryon, Kanun Başı Symond Staunton, Muhbir Başı hadım Varys ve Simyacılar Locası üstadı Rossart, Kral'ın güvenini kazanmış kişilerdi. Prens Rhaegar'ın destekçileri ise başkentteki genç lordlardan oluşmaktaydı. Lord Jon Connington, Bakire Havuzu'ndan Sör Myles Mooton ve Sör Richard Lonmouth Prens Rhaegar'ın destekçilerin başında gelmektedir. Bunun yanında Prenses Elia ile birlikte başkente gelen Dorne'lular da Rhaegar taraftarıydı özellikle de Elia'nın amcası ve Kraliyet Muhafızları'nın yeminli bir şövalyesi olan Prens Lewyn Martell. Ancak Rhaegar'ın dostları ve Kral'ın Şehri'ndeki müttefikleri arasındaki en büyük destekçisi hiç şüphesiz Sör Arthur

Dayne nam-ı diğer Sabahın Kılıcı'dır.

Baş Üstad Pycelle ile Kral Eli Lord Owen Merryweather bu iki grup arasındaki barışı dengede tutmak gibi talihsiz bir görevi üstlenmişlerdi ve bu rekabet gün geçtikçe daha da artıyordu. Pycelle'in Hisar'a gönderdiği bir mektupta, Kızıl Kale içindeki kutuplaşmanın adeta bir yüzyıl önceki Ejderhaların Dansı savaşı öncesindeki Kraliçe Alicent ile Prenses Rhaeyra arasındaki çatışmayı hatırlattığından bahsetmektedir ve eğer Prens Rhaegar ile Kral'ın destekçileri arasında bir orta yol bulunmaz ise buna benzer kanlı bir çatışmanın kaçınılmaz olduğunu söylemektedir.

Eğer Prens Rhaegar'ın babasına karşı bir darbe hazırlığında olduğuna dair en ufak bir delil olsaydı, Kral Aerys'in taraftarları kesinlikle bu delili kullanıp Prens'i alaşağı etmeye çalışırlardı. Bazı Aerys yanlılarının Kral'ın ''sadakatsiz'' oğlunu evlatlıktan reddedip Demir Taht'ın varisi olarak genç Viserys'i ilan etmesini söyleyebilecek kadar ileri gittikleri doğrudur. Bu isteğin temeli de Prens Viserys'in yedi yaşında olması ve olası bir hükümdar değişiminin kesinlikle naiplik dönemi başlatacağı ve kralliği naiplerin yöneteceği gerçeği vardır.
Bu çatışmaların eşiğinde Lord Whent'in böylesine büyük bir turnuva tertiplemesi heyecanın yanında şüpheleri de beraberinde getirdi. Lord Chelsted Majesteleri'ne turnuvayı yasaklaması gerektiğini önerdi ve Lord Stauunton daha da ileri giderek bundan sonra turnuva düzenlemenin kanunen yasaklanması gerektiğini belirtti.

Bu tür etkinliklerin yerel halk arasında çok tutuluyor olmasından ötürü Lord Merryweather Kral'a turnuvayı yasaklamanın sadece ona olan tepkiyi alevlendireceğini belirttiğinde Kral başka bir yol izleyip turnuvaya bizzat katılacağını duyurdu. Bu önemli bir karardı keza II.Aerys Duskandale Muhalefeti'nden beri Kızıl Kale'nin dışına adımını atmamıştı. Kral'ın bu kararı vermesindeki amacın elbetteki düşmanlarının onun burnunun dibindeyken komplolar kurmaya cesaret edemeyeceklerini düşünmesiydi. Ayrıca Baş Üstad Pycelle'in bize söylediğine göre Aerys, böylesine büyük bir turnuvanın halkın sevgisini geri kazanmasına yardım edeceğini düşünmüştü.
Eğer kralın gerçekten de böyle bir niyeti varsa bu çok büyük bir hataydı. Kral'ın turnuvaya bizzat katılıyor olması turnuvayı daha büyük ve prestijli hale getirmiş olsa da, diyarın her bir köşesinden turnuva alanına gelen şövalyeler ve kordlar kendilerini yöneten krallarının ne hale geldiğini gördüklerinde büyük bir şok geçirdiler. Uzun sarı tırnakları, karmakarışık olmuş sakalları ve aylardır yıkanmadığı için pislikten keçeleşmiş saçları sadece Aerys'in ne kadar çıldırdığının bir kanıtı sayılabilirdi. Dış görünüşü dışında Aerys'in tavırları da aklı başında bir insanı andırmıyordu. Kral gözüp açıp kapayıncaya kadar melankolik bir tavırdan kahkahalara boğulabiliyordu. Harrenhal'da olup da o günlerin kaydını tutan birçok kişi kralın anlık gülmelerini, ağlamalarını, bir anda öfkelenmesini ve uzun sessizliğini kaleme almıştır.

Çılgın Kral, II.Aerys,

Bütün bunların ötesinde Kral II.Aerys şüpheciydi; kendi oğlu Prens Rhaegar'dan, turnuvanın sahibi Lord Whent'ten hatta turnuva için Harrenhal'a gelmiş her lord ve şövalyeden şüpheleniyordu. En çok da turnuvaya katılmamış olanlardan, Casterly Kayası Lordu, emekli Kral Eli Tywin Lannister'dan şüpheleniyordu.

Turnuvanın açılış töreninde Kral Aerys, Kraliyet Muhafızları'nın yeni yeminli kardeşi olarak

Sör Jaime Lannister'ın atandığını şatafatlı bir gösteri ile bütün diyara duyurdu. Genç şövalye diyardaki lordların neredeyse yarısının bakışları altında, üzerindeki beyaz zırhı ile çimenlere diz çökerek Kraliyet çadırının önünde bağlayıcı yeminini etti. Sör Gerold Hightower onu ayağa kaldırıp omuzlarına beyaz pelerinini geçirdiğinde kalabalıktan özellikle Batı Toprakları'ndan gelenler arasında büyük bir alkış koptu.

Tywin Lannister'ın kendisi Harrenhal Turnuvası'na katılmamış olsa da, ona yeminli düzinelerce lord ve yüzlerce şövalye Kraliyet Muhafızları'nın yeni şövalyesi için uzun ve çoşkulu bir tezahüratta bulundu. Kral ise bundan memnun oldu. Bize söylenenlere göre Majesteleri çılgınlığının neticesinde halkın kendisine tezahürat yaptığını düşünmüş.

İmkansız gibi görünen bu olay gerçekleşmesine rağmen, Kral II.Aerys yeni koruyucusu hakkında ikilemde kalmaya başladı. Baş Üstad Pycelle'in bize söylediğine inanırsak Kral Sör Jaime'yi Kraliyet Muhafızları arasına alarak eski dostu Lord Tywin'i onurlandırmayı düşünmüştü ancak Majesteleri geç de olsa Lord Tywin'in oğlunun gece veya gündüz demeden yanından ayrılmayacağını fark etti. Üstelik elinde tuttuğu kılıcı ile.

Bu düşünce onu o kadar korkuttu ki, Pycelle'in anlattıklarına göre o geceki ziyafette tek bir yiyeceğe bile dokunmadı. Hemen sonrasında II.Aerys Sör Jaime'yi yanına çağırdı(kimileri tuvaletteyken yanına çağırdığını söyler ancak bu çirkin detay sonradan eklenen uydurma bir hikaye olabilir) ve Sör Jaime'yi Kral ile birlikte turnuvaya gelmeyen Prens Viserys ile Kraliçe Rhaella'ı korumak için Kral'ın Şehri'ne gitmesini emretti. Lord Kumandan Sör Gerold Hightower Sör Jaime yerine kendisinin gidebileceğini söylese de Aerys bu öneriyi reddetti.

Turnuvada mızrak tutmayı uman genç şövalye için bu garip sürgün elbette ki büyük bir hayal kırıklığıydı. Yine de Sör Jaime yeminine sadık kaldı ve hemen hazırlanıp Harrenhal'daki başka hiç bir olaya katılmadan Kızıl Kale'ye doğru yola çıktı. Tabi Çılgın Kral'ın aklında olaylar bu şekilde gerçekleşmedi.

Yedi gün boyunca Yedi Krallık'taki en soylu şövalyeler ve lordlar, Harrenhal'un surlarının gölgesi vuran meydanda kılıçları ve mızrakları ile mücadele verdiler. Geceleri ise kalenin Yüz Yürek Salonu'nda galipler ve mağluplar birlikte içki içip ziyafet çekerek kutlama yaptılar. Tanrı Gözü yakınındaki bu gece ve gündüzler hakkında birçok şarkı ve hikaye mevcuttur ve bazılarının gerçekliği ise su götürmezdir. Lakin bu hikayeleri ve fıkraları tekrar tekrar anlatmak bizim işimiz değil, şarkıcıların ve masalcıların işidir. Ama oluşturduğu önemli sonuçlar neticesi ile iki büyük olayı atlayıp geçemeyiz.

Bu iki büyük oladan ilki, üzerine beyaz büvet ağacı boyalı zırh giyen zayıf bir şövalyenin nam-ı diğer gizemli şövalyenin ortaya çıkışıdır. Şövalyeye ''Gülen Ağaç Şövalyesi''adı verilmiştir ve bir günde üç kişiyi atından düşürerek yerel halkın sevgisini kazanmıştır.

Kral II.Aerys ise gizemlerden zevk alan bir kişi değildi hiç kuşkusuz. Majestelerine göre gizemli şövalyenin kalkanındaki beyaz ağaç ona gülüyordu ve ortada hiçbir kanıt olmamasına rağmen gizemli şövalye ona göre Sör Jaime Lannister'dı. Kral gördüğü herkese yeni Kraliyet Muhafızı'nın ona karşı gelip turnuvaya geri döndüğünü anlattı.

Öfke içinde Kral, kendisine bağlı şövalyelerine yarınki mücadeleleri içide Gülen Ağaç Şövalyesi'ni mağlup etmelerini, böylece miğferini çıkarıp onu herkese ifşa etmelerini emretti. Ancak gizemli şövalye o gece ortadan kayboldu ve bir daha bulunamadı. Bu durum Kral'ı daha da korkuttu keza ona göre yakınında olanlardan biri ona bir çeşit uyarı veriyor ve ''Bu hain yüzünü göstermeyecek,'' diyordu.

Veliaht prens Rhaegar Targaryen, herkesi şaşırtarak zıhını kuşandı ve dört Kraliyet Muhafızı da dahil olmak üzerine karşısına çıkan her bir rakibi alt etti. Final mücadelesinde rakibi Sör Barristan Selmy'yi, Yedi Krallık içinde en iyi mızrak kullanan şövalyeyi alt ederek turnuvanın şampiyonu oldu.

Söylenene göre Rhaegar'a yapılan tezahüratlar insanı sağır edecek seviyedeydi lakin Kral Aerys bu kutlamalara katılmadı. Oğlunun kılıç ve mızrak kullanma yeteneğinden gurur duymak bir yana Majesteleri oğlunu önünde duran net bir tehdit olarak gördü. Lord Chelsted ile Lord Staunton bu şüpheyi daha da alevlendirerek, Prens Rhaegar'ın turnuvada yer almasının asıl sebebinin yerel halkın desteğini almak, ne kadar iyi bir şövalye olduğunu kanıtlayıp Fatih Aegon'un gerçek varisi olduğunu herkese göstermek olduğunu söyledi.

Ve şampiyon olan Ejderkayası Prensi, turnuvanın Güzellik ve Sevgi Kraliçesi olarak Kışyarı Lordu'nın kızı Lyanna Stark'ı seçip mızrağının ucuna asılı olan mavi gül demetini onun kucağına koyunca Kral'ın yanındaki yalakalar ve Rhaegar karşıtları bunu vatana ihanetin açık bir kanıtı olarak Kral'a sundular. ''Prens eğer isyan başlatıp Kışyarı'nın yardımını istemiyor ise, neden turnuvada onunla birlikte gelen eşi Elia Martell'e böylesine ağır bir hakaret edip Stark kızını turnuva kraliçesi ilan etti? Lyanna Stark erkeksi, vahşi ve Prenses Elia Martell'de olan güzelliğin zerresi bile olmayan biriydi o yüzden böylesine bir davranış kesinlikle Kışyarı'nı Prens Rhaegar'ın tarafına çekmek ve ortaklık kazanmak için yapılmış bir hareketti,'' diye fısıldadı Symond Staunton Kral'ın kulağına.

Eğer bu doğruysa, o zaman neden Lyanna'nın erkek kardeşleri Prensin Lyanna'yı onurlandırmasını gördüklerinde bu kadar öfkeden çıldırmış haldelerdi? Kışyarı varisi Brandon Stark kız kardeşinin onurunu düşünerek, Rheagar'ın karşısına çıkmaması için zorla tutulmuştu çünkü Lyanna uzun zaman önce Fırtına Burnu Lordu Robert Baratheon ile nişanlanmıştı. Brandon'ın küçük kardeşi Eddard Stark ve onun yakın arkadaşı Lord Robert daha sakin davransalar da onlar da bu durumdan memnun olmamışlardı. Robert Baratheon için bazıları, prensin bu hareketi sonunda güldüğü ve Lyanna'ya hak ettiğini verdiğini söylediğini yazmıştır. Ancak onu daha yakından tanıyanlar bu hakaret yüzünden yüzünün asıldığını ve daha o günden Ejderkayası Prensi'ne kin tuttuğunu söylemişlerdir.

Böylece basit bir mavi gül demeti, Yedi Krallık'ı ortadan bölecek, Rheagar Targaryen ile birlikte binlercesini mezara götürecek ve Demir Taht'a yeni bir kralı oturtacaktı.

281 FS yılındaki Yalancı Bahar iki aydan az sürdü. Yılın sonuna doğru gelindiğinde kış Westeros'a bütün şiddeti ile döndü. Yılın son gününde Kral'ın Şehri'ne kar yağmaya başladı ve Karasu Nehri'nin ağzı buz tuttu. Kar yağışı en iyi ihtimalle iki hafta aralıksız sürdü ve Karasu Nehri'nin tamamı dondu, şehirdeki bütün evlerin çatılarında buz sarkıtları oluştu.

Ejderkayası Prensi Rhaegar Targaryen,

Soğuk rüzgarlar Kral'ın Şehri'ni döverken, Kral Aerys ateş üstadlarına dönüp ateş büyüleri ile kışı defetmelerini emretti. Bir ay boyunca Kızıl Kale'nin duvarlarında büyük yeşil alevler yandı. Lakin Prens Rhaegar bu manzarayı göremedi. Üstelik kendisi oğlu Aegon ile eşi Prenses Elia'nın yanında Ejderkayası'nda da değildi. Yeni yılın gelişi ile birlikte veliaht

prens yarım düzine yakın arkadaşı ile birlikte onu Nehirova'ya götürecek bir yolculuğa çıktı. Harenhal'dan yaklaşık elli beş kilometre uzakta Rhaegar Kışyarı'ndan Lyanna Stark ile karşılaştı ve onu kaçırarak kendisi ile birlikte ailesinin, bütün akrabalarının ve diyarın yarısını da yok edecek olan ateşin fitili yaktı.

ROBERT'IN İSYANI

Prens Rhaegar'ın Lyanna Stark'ı kaçırması, Targaryen Hanesi'nin yok olmasına sebebiyet verdi. Aerys'in gerçek çılgınlığı, Rhaegar'ın yaptığı bu yanlışlara karşı adalet ve çözüm isteyen Lord Stark'a, onun varisine ve destekçilerine karşı Kral'ın verdiği ahlaksızca kararlar ile tamamen gün yüzüne çıktı. Onların söyleceklerini adil bir ortamda dinleyip karara bağlamak yerine Kral Aerys Lord Stark ile varisi Brandon Stark'ı vahşice katletti ve bu cinayetlere yenilerini eklemek için Lord Jon Arryn'dan eski yaverlerinden olan Robert Baratheon ile Eddard Stark'ı infaz etmesini emretti. Günümüzde birçokları Robert'ın İsyanı'nın gerçek başlama noktasının bu emre direkt olarak karşı gelen ve adalet için sancaktarlarını göreve çağıran Lord Arryn ile başladığı konusunda hemfikirlerdir. Lakin Vadi lordlarının hepsi Lord Jon ile aynı fikirde olmadığından Vadi'deki kraliyet taraftarları ile Lord Arryn'ın güçleri arasında iç savaş çıkmıştır.

Bu iç savaş Yedi Krallık'ın dört bir yanında adeta çılgınateş gibi yayıldı ve lordlar ile şövalyeler bir bir taraf seçmeye başladı. Bu savaşlarda yer alanların birçoğu günümüzde de hayattadır ve onlar bu isyan hakkında o savaşlar işinde yer almayan bendenizden çok daha fazla bilgiye sahiptirler. Bu yüzden Robert'ın İsyanı'nın gerçek detaylarını kaleme almayı bu isyan içinde yer alan kişilere bırakıyorum ki, orada bizzat olmadığım için, yazacağım olası gerçekle alakası olmayan ve yanlış yazılar ile o büyük zorluklar çekmiş kişiler gücenmesin veya yerilmesi gereken kişiler yanlışlıkla alkışlanmasın. Bu yüzden detaylara girmek yerine isyan sonunda Demir Taht'a oturan ve delilikler ve çılgınlıklar yüzünden neredeyse yok olmuş diyarı tamir eden lord ve şövalyeye odaklanacağım.

Kral I.Robert Baratheon,

Robert Baratheon kendisinin ne kadar korkusuz ve yılmaz bir savaşçı olduğunu kanıtladıkça birçok lord ve şövalye onun sancağı altında toplanmaya başladı. Robert'ın ilk başarısı, Targaryen taraftarı olarak ayaklanan Lord Grafton'u Martı Kasabası'nda yenmek oldu ve oradan da sancaktarlarını çağırmak için Kraliyet Donanması'na yakalanma riski olmasına rağmen Fırtına Burnu'na doğru yelken açtı. Ancak fırtına lordlarının hepsi Robert yanlısı değildi. Aerys'in Kral Eli Lord Merryweather bazı fırtına lordlarını Robert'a karşı ayaklanmaya ikna etmişti. Ancak Lord Robert'ın Yaz Kalesi'nde bir günde üç savaş birden kazanması bu çabaları boşa çıkardı. Robert'ın alelacele toparladığı ordusu Lord Grandison ile Lord Cafferen'in ordusunu mağlup etti ve Robert Lord Fell'i birebir mücadalede öldürüp Lord Fell'in meşhur oğlu Gümüşbalta'yı esir aldı.

Robbert'ın destekçileri olan Lord Arryn ile Kuzeylilerle ordusunu birleştirmeyi planlayan Lord Robert bu amacına doğru yürürken aynı zamanda kraliyet taraftarlarına karşı galibiyetler de kazanıyordu. Robert'ın büyük galibiyetlerinden biri olan Taşlı Sept Savaşı'nda ki aynı zamanda Çanların Savaşı olarak da bilinir, Robert bir zamanlar Prens Rhaegar'ın yaverliğini yapmış ünlü Sör Myles Mooton ile onun beş adamını öldürdü ve eğer savaşta denk gelselerdi yeni Kral Eli Lord Connington'ı da öldürebilirdi. Bu galibiyet ile savaş Nehirova'ya da sıçramış oldu ve bu da Lord Tully'nin kızlarını Lord Arryn ile Lord Stark'la evlendirip Robert taraftarı olarak ayaklanmasına neden oldu.

Robert'ın kazandığı galibiyetler Targaryen taraftarı olan orduların sersemlemesine ve dağılmasına neden oldu. Kraliyet Muhafızları Lord Connington komutasındaki yenilmiş ordunun toparlanması için Kızıl Kale'den ayrılırken, Prens Rhaegar güneyden dönüp Kral Toprakları'nda biraraya getirilen yeni ordunun komutasına geçti. Sonrasında Ashford'ta kazanılan galibiyet Robert'ın geri çekilmesine ve Fırtına Toprakları yolunun Lord Tyrell için tamamen açılmasına sebebiyet verdi. Menzil'in bütün gücünü yanında getiren Lord Tyrell, önüne çıkan bütün direnişçileri kolayca alt etti ve Fırtına Burnu'nu kuşatmak için pozisyon aldı. Kısa süre sonra onlara Lord Paxter'ın Arbor'dan getirdiği muhteşem donanması da katılınca, Fırtına Burnu karadan ve denizden abluka altına alınmış oldu. Bu kuşatma savaşın sonuna kadar sürmüştür.

Prenses Elia'nın savunulması adına Dorne'dan gelen on bin mızraklı asker Kemik Geçidi'ni geçip Kral'ın Şehri'ne gelerek Rhaegar'ın oluşturduğu yeni orduya katıldı. Bu zamanlarda Kızıl Kale'de olanların söylediklerine göre Aerys'in davranışlarının düzensiz olduğu ve emrindeki hiçbir Kraliyet Muhafızı'na güvenmediği ancak Lord Tywin'e karşı rehine olarak Sör Jaime Lannister'ı bir an bile yanından ayırmadığı bilinmektedir.

Prens Rhaegar sonunda ordusunun düzenini sağlayıp Kral Yolu'ndan Üç Dişli Mızrak'a doğru yol aldığında Kral'ın Şehri'nde sadece bir tane Kraliyet Muhafızı kalmıştı. Prens Lewyn, kuzeni Prens Doran tarafından yardıma gönderilen mızraklı birliklerin komutasına geçti lakin söylenene göre bunu yapmasının tek sebebi Dorne'luların ona ihanetetmesinden korkan Çılgın Kral tarafından tehdit edilmesiydi. Sör Lewyn ile birlikte Cesur Sör Barristan ve Sör Jonothor Darry de Prens Rhaegar'ın ordusu ile Üç Dişli Mızrak'a doğru yola çıktı. Böylece Kral'ın Şehri'nde kalan tek Muhafız, genç Sör Jaime Lannister oldu.

Ünlü Üç Dişli Mızrak Savaşı hakkında çok şey yazılıp söylenmiştir. Ancak bilinmesi gereken, iki ordunun nehir geçidinde, sonraları Prens Rhaegar'ın zırhından dağılan yakutlar nedeni ile Yakut Kalesi'nde çarpışmış olduğudur. İki ordu da neredeyse denk sayıdaydı ve Rhaegar'ın ordusu kırk bin civarındaydı. Bu kırk bin kişilik ordunun dört bini şövalyelerden oluşurken, isyancı güçlerin asker sayısı biraz daha az olsa da Rhaegar'ın askerleri gibi yeni biraraya gelmiş değil, savaş görüp bilenmiş askerlerden oluşuyordu.

Kale'deki savaş kanlıydı ve o savaşta birçok kişi hayatını kaybetti. Sör Jonothor Darry ile Prens Lewyn savaşta öldürüldü ancak en önemli ölüm henüz gerçekleşmemişti.

Savaş çığlıklar içinde sürer iken, belki Tanrıların takdiri, belki şans, belki de bilerek Lord Robert ile Prens Rhaegar kalenin gölgesi düşen savaş alanında karşı karşıya geldiler. O ana şahit olmuş herkesin ağzından çıkan ortak cümle, iki şövalyenin de atları üzerinde cesurca savaştığıdır. İşlediği bütün suçlara rağmen Prens Rhaegar korkak biri değildi. Lord Robert Ejder Prens tarafından yaralansa da, mücadelenin sonunda Baratheon'un korkutucu gücü ve elinden çalınan nişanlısının intikamını alma istediği Prens Rhaegar'ın gücünden baskın çıktı. Robert'ın savaş çekici hedefini buldu ve Robert çekicindeki

dikenleri Rhaegar'ın göğüsüne sapladı ve prensin göğüs zırhına işlenmiş pahalı yakutları savaş alanına saçtı.

O andan sonra iki taraftan da askerler savaşmayı bırakıp değerli taşları ele geçirebilmek için nehre atladılar. Hezimete uğradıklarını anlayan kraliyet yanlıları ise savaş alanından kaçmaya başladılar.

Lord Robert'ın aldığı yaralar kaçan ordunun peşine düşmesine engel oldu bu yüzden de bu görev Lord Eddard Stark'a devredildi. Lakin Robert içindeki gerçek şövalyeliği, ağır derecede yaralanmış Sör Barristan'ın öldürülmesine karşı gelerek gösterdi. Büyük şövalyeyi öldürmek yerine yaraları ile ilgilenilmesi için kendi üstadının çadırına taşıtttı. Böyle bir davranış gelecekteki kralın arkadaşlarının ve müttefiklerinin sarsılmaz sadakatinin de habercisi ve Robert Baratheon gibi eli açık ve merhametli çok az kişi olduğunun bir göstergesiydi.

SON

Kuşlar uçuştu ve ulakların atları Yakut Kalesi'ndeki zaferin haberini ulaştırmak için birbirleri ile yarıştı. Haber Kızıl Kale'ye ulaştığında Aerys'in Lewyn'in Rhaegar'a ihanet ettiğinden emin bir bir şekilde Dorne'lulara lanet okuduğu söylenir. Sonrasında Kral, hamile eşi ile yeni varisi Viserys'i Kızıl Kale'den uzağa, Ejderkayası'na gönderdi lakin Prenses Elia, Rhaegar'ın çocukları ile birlikte Dorne'a karşı rahine tutmak amacı ile Kızıl Kale'de kalmaya zorlandı. Önceki Kral Eli olan Lord Chelsted'ı kötü savaş tavsiyeleri yüzünden canlı canlı yakan Aerys, Lord Chelsted yerine, soylu olmayan ancak Kral'a ateş ve düzenbazlık dışında birşey vaadetmeyen ateş üstadı Rossart'ı atadı.

Bu arada Sör Jaime Lannister Kızıl Kale'nin savunmasının başına verilmişti. Kalenin surları düşmanı bekleyen nöbetçiler ve şövalyeler ile doluydu. Ama kalenin kapısına gelen ilk ordunun sancağı Casterly Kayası'nın aslanı ve ordunun komutanı Lord Tywin olunca Kral Aerys, zamanında Kral Eli olan eski dostunun tıpkı Duskandale Muhalefeti'nde olduğu gibi kendisini kurtarmaya geldiğini düşünerek kapıların hemen açılmasını emretti ancak Lord Tywin Çılgın Kral'ı kurtarmaya gelmemişti.

Bu sefer Lord Tywin'in amacı birey değil diyarın kendisiydi ve Aerys'in delilik saltanatını yıkmaya kararlıydı. Ordusu ile şehre girdiğinde askerler Kral'ın Şehri'ni savunan askerlere saldırdı ve şehrin sokaklarından kandan kıpkırmızı oldu. Bir avuç seçilmiş asker grubu Kızıl Kale'ye doğru koşturarak Kral Aerys'i bulup adaletin yerini bulması amacı ile kale kapılarına hücüm etti.

Kızıl Kale'nin kapısı kırılıp aşıldığında, o kargaşa içinde Prenses Elia ile çocukları Rhaenys ile Aegon'un başına en talihsiz olan şey geldi. Savaşlar içinde suçluların olduğu kadar masumların da kanının dökülmesi çok trajik bir olaydır ve daha da trajik olanı Prenses Elia'ya tecavüz edip katledenlerin adaletten kaçmış olmasıdır. Prenses Rhaenys'i yatagında öldürenin veya daha bebek olan Prens Aegon'un kafasını duvara vurarak parçalayanın kim olduğunu bilinmemektedir. Kimileri Lord Lannister'ın Robert safına geçtiğini öğrenen Aerys'in bu katliamı emrettiğini fısıldamakta kimileri ise Elia'nın çocuklarının merhum kocasının düşmanları tarafından ele geçirilme korkusu ile canına kıydığını söylemektedir.

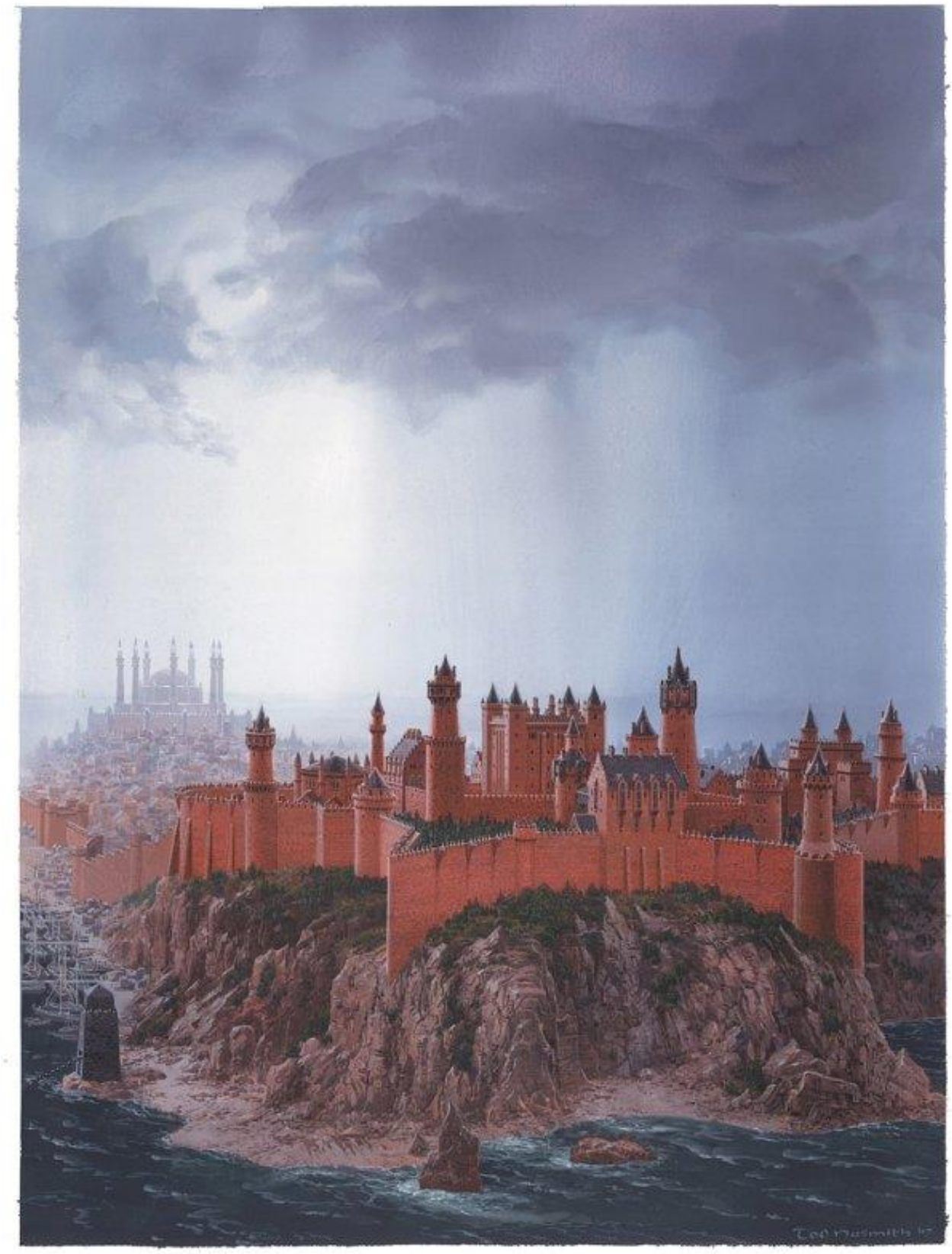
Aerys'in Kral Eli Rossart, korkakça kaleden kaçma teşebbüsü sırasında şehir kapısı

önünde öldürüldü. Ve son ölecek olan da Kral Aerys'in kendisiydi. Ölümü yanında kalan son Kraliyet Muhafızı olan Sör Jaime Lannister'ın kılıcından oldu. Tıpkı babası gibi Sör Jaime de diyarın iyiliği için ve Çılgın Kral'ın döneminin sona ermesi için elinden geleni yapmıştır.

Böylece Targaryen hanesinin saltanatı ve Robert'ın İsyanı bitmiş oldu. Bu isyan yaklaşık üç yüz yıldır süregelen Targaryen hükümdarlığına son verip, Baratheon hanesinin liderliğinde yeni bir altın çağın başlangıcına vesile oldu.

ŞANLI İKTİDAR

Targaryen hanesinin çöküşü ile birlikte diyar büyük bir gelişim ivmesi kazandı. Kral I.Robert, Çılgın Kral'ın ve onun oğlunun Westeros'u bölüp diyarda açtığı yaraları iyileştirme görevinin başına geçti. Kral'ın ilk icraatı Aerys'in vermeyi reddettiği onuru sahibine bahşederek diyarın en güzel kadını olan Lannister hanesinden Cercei ile evlenmesi oldu. Herkesin Lord Tywin'in tekrar Kral Eli makamına geleceğinden emin olmasına rağmen, Kral bu makamı eski arkadaşı ve zamanında koruyucusu olan Lord Jon Arryn'a verdi. Bilge ve adaletli olan Lord Arryn diyarın gelişip büyümesi için Kral'a büyük yardımlarda bulundu.

Kral'ın Şehri ve Kızıl Kale,

Ancak bunlar demek değil ki Robert'ın iktidarı tamami ile sorunsuz geçti. Tacı giydikten altı sene sonra Balon Greyjoy haksız birşekilde kendisine veya halkına herhangi bir zarar verilmediği halde sırf kendi hırsı uğruna Kral'a isyan etti. Robert'ın ortanca kardeşi Lord Stannis Baratheon, Lord Greyjoy'a karşı yelken açan filonun komutanlığına getirildi. Kral

Robert ise arkasında devasa bir ordu ile Pyke'a doğru yola çıktı. Girilen savaşta harikalar yaratan Kral Robert, sonunda Pyke'ı ele geçirdi. Kalenin ele geçirilmesi ile birlikte Kral, kendini Demir Adalar'ın sözde Kralı ilan eden Balon Greyjoy'u Demir Taht adına önünde diz çöktürdü ve gelecekteki sadakatinin bir güvencesi olarak Balon Greyjoy'un hayatta kalan tek oğlunu rehine olarak aldı.

Sonunda diyarda tekrar barış hakim olduğunda, Robert'ın başa geçişi ile diyar görebileceği en uzun yazları, en iyi hasatları yaşadı ve büyük bir refaha kavuştu. Bundan daha da güzeli, Kral ve onun sevgili kraliçesi diyara üç altın saçlı varis vererek Baratheon hanesinin daha uzun yıllar saltanat süreceğini de garantilemiş oldu. Her ne kadar Gece Gözcüleri'nden bir kaçak olan Mance Rayder'ın kendini Sur'un Ötesindeki Kral ilan etmiş olsa da Gece Gözcüleri her zaman kendisine ihanet edenlere keskin adaletini göstermiştir. O yüzden bu sözde kral kendisinden önceki birçok yabani kral gibi önemsiz ve değersizdir.

Tarihin bize gösterdiği kadarı ile bu dünya birçok yıl geçirmiş, Şafak Çağı'ndan günümüze kadar binlerce yıl geçmiştir. Kaleler gibi Krallıklar da kurulup yıkılmış, çiftçiler doğmuş, büyüyüp tarlalarında çalışmış, ileri yaştan veya hastalıktan dolayı ölmüş ve arkalarında kendilerinin yaptıklarını devam ettirmeleri için evlatlar bırakmışlardır. Prensler doğmuş, büyüyüp taç giymişler ve savaşlarda, turnuvalarda veya kendi yataklarında vefat edip arkalarında güçlü, zayıf veya lanetle anılan iktidarlar bırakmışlardır. Bu dünya Uzun Gece'nin soğuğunu da, Kıyamet'in ateşini de bilmekte. Gölgeler Diyarı Asshai'dan Donmuş Kıyı'ya kadar bu Buz ve Ateşin Dünyası her ne kadar keşfedilecek çok şey olsa da birçok zengin ve ihtişamlı tarihe sahiptir. Eğer Master Gyldayn'ın kitabından biraz daha parça toplanılabilirse veya üstadların gözünde eşsiz hazineler olan diğer yazmalar ele geçirilebilir ise şuan bildiklerimizin de ötesinde bilgilere sahip olabiliriz. Ancak kesin olarak söylenebilecek olan şey şudur ki, önümüzdeki bin yıl ve ondan sonraki bin yılda daha birçok kişi doğacak, yaşayacak ve ölecek. Böylece tarih tıpkı benim aciz kaleminin yazabildikleri gibi garip, karmaşık ve ilgi uyandıran bir şekilde devam edecek.

Elbette hiçkimse gelecekte ne olacağını kesin bir şekilde bilemez. Ancak belki de yaşananları anlayarak, bizden önceki atalarımızın yanlışlarından ders çıkarabilir ve onların başarılarını tekrar ederek çocuklarımıza ve onların çocuklarına daha iyi bir dünya bırakmak için çabalayabiliriz.

Şanlı Kral I.Robert adına ben nacizane kulunuz Üstad Yandel, Yedi Krallık'ın ve onun krallarının tarihini bitirmiş bulunmaktayım.